

รายงานวิจัยสถาบัน

เรื่อง

แก้าศิษย์เก่าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สิริลักษณ์ วงศ์ประสิทธิ์
ป้องภพ ต้วงน้อย

งานวิจัยสถาบันฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง เก้าศิษย์เก่าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิถีคิดและการดำเนินชีวิตของศิษย์เก่าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เลือกสัมภาษณ์ศิษย์เก่าเกียรติยศ จำนวน 9 คน จากศิษย์เก่าเกียรติยศ จำนวน 90 คน ผลการวิจัย พบว่า เก้าศิษย์เก่าเกียรติยศ มีวิถีคิดและการดำเนินชีวิตที่คล้ายคลึงกัน ได้แก่

1. การเห็นคุณค่าในตัวเอง ศิษย์เก่าเกียรติยศทุกคนค้นพบแรงบันดาลใจตั้งแต่วัยเด็ก ได้รับโอกาสแสดงความสามารถที่สัมพันธ์กับแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้น ช่วยให้เกิดความรู้สึกที่ส่งผลต่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

2. การสั่งสมความรู้ความสามารถ ศิษย์เก่าเกียรติยศทุกคนมีความรู้ความสามารถ และความสนใจที่เกี่ยวข้องกับด้านที่ประสบความสำเร็จตั้งแต่วัยเด็ก เมื่อประสบความสำเร็จในเบื้องต้น จะมีความมุ่งมั่นที่จะสั่งสมความรู้ความสามารถเพื่อต่อยอดความสำเร็จนั้นให้มีพัฒนาสูงขึ้น

3. ความสามารถในการแก้ไขปัญหา ศิษย์เก่าเกียรติยศทุกคน เมื่อประสบปัญหาจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ดี นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาอุปสรรคนั้นเป็นปัญหาที่สามารถจัดการได้ไม่ยาก

4. ความคิดเชิงบวก ศิษย์เก่าเกียรติยศทุกคน มีทัศนคติที่เป็นบวก มองโลกในแง่ดีอยู่เสมอ และรู้จักเปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาสทุกครั้งที่พบสถานการณ์ที่เลวร้าย มีจิตใจที่พร้อมเต็มไปด้วยความมุ่งมั่น จริงจัง โดยสามารถวางแผนกำหนดรูปแบบความคิดและแนวทางชีวิตที่สร้างขึ้นจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนเองได้

Abstract

The objective of this research was to study the thinking method and how the 9 alumni honors leading their lives of Pibulsongkram Rajabhat University. It was qualitative research by using in-depth interview of 9 out of 90 alumni honors. The findings found that the nine alumni honors had similar thinking method and leading their lives : 1. seeing their own values; that is, they found the inspiration since they were young, received the opportunity showing their abilities related to their inspiration which resulted to the development towards seeing their own values; 2) collecting knowledge and ability; namely, they had knowledge, ability and interest on the success since the young age so when they were initially successful, they would concentrate on collecting knowledge and ability to cap for the progressing success; 3) problem solving ability: they could solve their problems well and they also found the problems were manageable easily; 4) positive thinking: they had positive attitude, knew how to change the crisis into opportunity, were determined, serious by enabling them to plan, designate the thinking model and life trend created from their own previous experience.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง เก้าศิษย์เก้าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ได้รับความอนุเคราะห์จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่สนับสนุนทุนวิจัย จนทำให้การวิจัยสามารถดำเนินการเสร็จสิ้นจึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.สาคร สร้อยสังวาลย์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ชื่อประดิษฐ์กุล รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ศรีสมบัติ ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ได้ให้คำปรึกษาและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

ขอขอบคุณศิษย์เก้าเกียรติยศ 9 ท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี ทำให้งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณ อาจารย์ยรรยงวรรณ ทองแถม และ นางสาวอติยา ศิริวัฒน์ ที่ร่วมเดินทางและช่วยเหลือการถ่ายทำวิดีโอ 90 ขุนพลพิบูลสงครามด้วยจิตอาสา

ขอขอบคุณ นางสาวศิริกุล เกตุดิษ เจ้าหน้าที่งานแนะแนวและศิษย์เก่าสัมพันธ์ และนักศึกษาช่วยงานทุกคน ที่ช่วยงานบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ศิษย์เก้าเกียรติยศ

ขอบคุณนายอำพน กลีบปาน ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา บุคลากรกองพัฒนานักศึกษา และ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน

และขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผ่องลักษณ์ จิตต์การุณ ผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาตรวจสอบ ทุกขั้นตอนและสง่ากำลังใจให้วิจัยเล่มนี้ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี

คณะผู้วิจัย
กันยายน 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ปัญหาการวิจัย	2
คำถามในการวิจัย	2
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ศิษย์เก่าเกียรตินิยม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	4
นโยบายการผลิตบัณฑิตตามพัฒนาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	6
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	16
การศึกษาข้ามกรณี	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การวิเคราะห์ข้อมูล	36
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
สถานภาพการเป็นศิษย์เก่าเกียรตินิยม	37
ผลการศึกษา กรณีศึกษาที่ 1	38
ผลการศึกษา กรณีศึกษาที่ 2	47
ผลการศึกษา กรณีศึกษาที่ 3	52
ผลการศึกษา กรณีศึกษาที่ 4	58

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผลการศึกษา กรณีศึกษาที่ 5	66
ผลการศึกษา กรณีศึกษาที่ 6	74
ผลการศึกษา กรณีศึกษาที่ 7	81
ผลการศึกษา กรณีศึกษาที่ 8	94
ผลการศึกษา กรณีศึกษาที่ 9	99
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	104
สรุปผลการวิจัย	104
อภิปรายผล	106
ข้อเสนอแนะ	107
เอกสารอ้างอิง	108
ภาคผนวก	110
คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการศิษย์เก่าสัมพันธ์	111
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	
คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ	112
ศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม	
ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เรื่อง หลักเกณฑ์และการคัดเลือก	116
ศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม	
แบบเสนอชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม	119
ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เรื่อง รายชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศ	122
90 ขุนพลพิบูลสงคราม	
รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ครั้งที่ 1	126
รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ครั้งที่ 2	139
หนังสือขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์	144
หนังสือขอขอบคุณ	146
ประวัติผู้วิจัย	147

สารบัญภาพ (ถ้ามี)

ภาพที่		หน้า
1	ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	29
2	รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ	38
3	รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ รับโล่ศิษย์เก่าดีเด่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ประจำปี พ.ศ.2558	42
4	บรรยากาศห้องทำงานแบบไม่เป็นทางการของ รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ	45
5	นายสุรเดช เตียวตระกูล	46
6	บรรยากาศห้องทำงานของ นายสุรเดช เตียวตระกูล	47
7	นายสุรเดช เตียวตระกูล ลงพื้นที่เยี่ยมเกษตรกร หมอดินอาสา และมอบถุงยังชีพ ในพื้นที่จังหวัดนครพนม วันที่ 4 สิงหาคม 2560	48
8	ดร.พรรณสิริ กุลนาถศิริ	51
9	ดร.พรรณสิริ กุลนาถศิริ รับมอบโล่ศิษย์เก่าเกียรติยศ	57
10	รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง จันดา	58
11	ภาพจากหนังสือสูงสุดคืนสู่สามัญ รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง จันดา	59
12	แม่ของ รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง จันดา จากหนังสือ สูงสุดคืนสู่สามัญ	60
13	บ้านพักอาศัยของ รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง จันดา ภายหลังเกษียณอายุราชการ	65
14	ดร.สมไทย วงษ์เจริญ	66
15	ดร.สมไทย วงษ์เจริญ นำคณะวิจัยเยี่ยมชม โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล วงษ์พาณิชย์	67
16	บรรยากาศโรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล วงษ์พาณิชย์	70
17	ดร.สมไทย วงษ์เจริญ ให้ความรู้เกี่ยวกับการแยกขยะ ขณะเยี่ยมชม โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล วงษ์พาณิชย์	71
18	หนังสือ รวยด้วยขยะ และ สัมผัสทองของราชาขยะ ผลงานของ ดร.สมไทย วงษ์เจริญ	72
19	ดร.วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์	73
20	ดร.วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์ รับพระราชทานปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์	75
21	สำนักงาน บริษัทสำนักพิมพ์ พ.ศ. พัฒนา จำกัด	77
22	รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา	80
23	รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา ขณะฝึกสอนที่โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครู พิบูลสงคราม	80
24	รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา ขณะเป็นอาจารย์ประจำหอพักพวงชมพู	83
25	รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา ในตำแหน่งหัวหน้าคณะวิชาวิทยาศาสตร์	85
26	รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา ขณะจบการศึกษาที่ RECSAM	85
27	รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา อบรมหลักสูตร TOM	86
28	ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี เยี่ยมชมผลงาน Uttaradit Model	89
29	รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา รับรางวัลผลงานวิจัยเด่นปี 2556	90

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
30	ดร.ประทีป สุขโสภา	93
31	ดร.ประทีป สุขโสภา ขณะทำการแสดง	95
32	หนังสือ “ของเล่นเดินทาง” และ ของเล่นผลงานประดิษฐ์ โดย ดร.ประทีป สุขโสภา	97
33	นางสาวพิมพ์พรรณ ไพบูลย์หวังเจริญ	98
34	ภายในหอสมุดแห่งชาติ สถานที่ทำงานของ นางสาวพิมพ์พรรณ ไพบูลย์หวังเจริญ	102

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับจากปี พ.ศ.2469 มณฑลพิษณุโลก ได้รับงบประมาณจากกระทรวงธรรมการ สมทบกับเงินบริจาคของพ่อค้าประชาชนในจังหวัดพิษณุโลก สร้างอาคารเรียนโรงเรียนฝึกหัดประจำมณฑลขึ้นในที่ดินพระราชวังจันทร์ (โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคมปัจจุบัน) เป็นโรงเรียนฝึกหัดครูชายและได้กราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวขอพระราชทานนามโรงเรียน และเชิญเสด็จมาทรงเปิดอาคารเรียนพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชทานนามโรงเรียนว่า “โรงเรียนพิษณุวิทยายาน” และเสด็จพร้อมสมเด็จพระบรมราชินีราไพพรรณี มาทรงเปิดอาคารเรียน เมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ.2469 เวลาประมาณ 15.30 น. ในใบประกาศนียบัตรที่กระทรวงธรรมการออกให้นักเรียนที่เรียนจบ ใช้คำว่าโรงเรียนฝึกหัดครูมณฑลพิษณุโลก “พิษณุวิทยายาน” ต่อมาโรงเรียนนี้ได้ย้ายสถานที่และไฟไหม้อาคารที่ย้ายไปใหม่ ทางราชการจึงสั่งยุบโรงเรียน

พ.ศ.2476 กระทรวงธรรมการเปิดแผนกฝึกหัดครูขึ้นในโรงเรียนสตรีประจำมณฑลพิษณุโลก (โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีในปัจจุบัน) ครั้น พ.ศ.2486 แผนกฝึกหัดครูและโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีได้ถูกแยกออกมาเป็นอีกโรงเรียนหนึ่งใช้ชื่อว่า “โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูพิษณุโลก” โดยที่กิจการแยกกันแต่สถานที่ยังใช้ร่วมกัน โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูขึ้นอยู่กับกรมวิสามัญศึกษา

พ.ศ.2497 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตั้งกรมการฝึกหัดครูขึ้น จึงโอนโรงเรียนสตรีฝึกหัดครูพิษณุโลกไปสังกัดกรมการฝึกหัดครู และปรับปรุงหลักสูตรเป็นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) และ ใน พ.ศ.2498 รัฐบาลได้สร้างโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีขึ้นมาใหม่ ในที่ตรงข้ามกับแม่น้ำโรงเรียนเดิม แต่โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีไม่ได้ย้ายมาอยู่ ณ ที่แห่งใหม่ ราชการจึงยกโรงเรียนใหม่ ให้แก่โรงเรียนสตรีฝึกหัดครู

1 มิถุนายน 2499 โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูได้แยกจากโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีไปตั้ง ณ ที่แห่งใหม่ ถนนวังจันทร์ โดยเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงคราม” เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ.2499 นับแต่นั้นมาโรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงครามก็เจริญก้าวหน้าขึ้น จนกระทั่งในปี พ.ศ.2504 ได้ยกฐานะเป็น “วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม” เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ต่อเนื่องจากประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) ต่อมาได้ผลิตครูยามฉุกเฉิน หลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม (ป.ป.) เปิดสอนภาคนอกเวลา 17.00 น. – 20.00 น. ในวันราชการ

พ.ศ.2518 รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู โดยมีสภาการฝึกหัดครู ทำหน้าที่กำหนดนโยบายควบคุมการบริหารงานในวิทยาลัยครูทั่วประเทศ จนกระทั่งวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ “พระราชทานนาม” สถาปนราชภัฏแก่วิทยาลัยครู จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาปนราชภัฏ พ.ศ.2538 และยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย เมื่อพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พุทธศักราช 2547 ยังผลให้สถาปนราชภัฏพิบูลสงครามยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน พุทธศักราช 2547 เป็นต้นมา

จากประวัติอันยาวนานตลอดระยะเวลา 90 ปี ทุกสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นตั้งต้นกำเนิดแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ได้ผลิตบัณฑิตออกสู่สังคมอย่างต่อเนื่อง จนถึงปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามยังคงมุ่งมั่นผลิตบัณฑิตตามปรัชญา “สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” ผลผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยก็คือศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาและประกอบสัมมาชีพตามศาสตร์วิชาต่างๆ อยู่ทั่วไป ในปีการศึกษา 2559 มหาวิทยาลัยได้จัดโครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม ซึ่งเป็นโครงการที่แสวงหาศิษย์เก่าต้นแบบการประสบความสำเร็จด้านต่างๆ มีคุณค่าต่อสังคม เพื่อเชิดชูเกียรติให้เป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ สะท้อนคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามจากปัจจุบันสู่อนาคต ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิธีคิดและการดำเนินชีวิตของศิษย์เก่าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อเป็นแนวทางให้กับนักศึกษาและผู้สนใจ ในด้านการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จในชีวิตภายหลังสำเร็จการศึกษาต่อไป

ปัญหาการวิจัย

วิธีคิดและการดำเนินชีวิตของศิษย์เก่าเกียรติยศ สามารถเป็นต้นแบบในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยได้อย่างไร

คำถามที่ใช้ในการวิจัย

ศิษย์เก่าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีวิธีการคิดและดำเนินชีวิตอย่างไรจึงประสบความสำเร็จ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาวิธีการคิดและการดำเนินชีวิตของศิษย์เก่าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิธีการคิดและการดำเนินชีวิตของศิษย์เก่าที่มหาวิทยาลัยยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ ในโอกาสครบรอบ 90 ปีแห่งการสถาปนามหาวิทยาลัย โดยใช้วิธีสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล และนำมาสังเคราะห์เป็นรูปแบบวิธีการคิดและดำเนินชีวิตจนกระทั่งประสบความสำเร็จ ในด้านต่อไปนี้

1. ด้านการศึกษา
2. ด้านการบริหารราชการ หรือรัฐกิจ
3. ด้านบริหารธุรกิจ หรือองค์กรเอกชน
4. ด้านบริการรับใช้สังคม หรือนักวิจัย
5. ด้านศาสนา ศิลปะ ศิลปะการแสดง กีฬา และวัฒนธรรม
6. ด้านอื่นๆ

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

เป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ จำนวน 9 คน จากจำนวน 90 คน โดยการพิจารณาคัดเลือกกรณีศึกษาจากการลงคะแนนของ คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ชุณหพลพิบูลสงคราม

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ศิษย์เก่า หมายถึง ผู้ที่เคยศึกษาใน โรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงคราม หรือ วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม หรือ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม หรือ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ศิษย์เก่าเกียรติยศ หมายถึง ศิษย์เก่าที่ได้รับการพิจารณาคุณสมบัติและได้รับการคัดเลือกเป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ ในโครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ชุณหพลพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

การประสบความสำเร็จ หมายถึง การประสบความสำเร็จด้านการศึกษา ด้านการบริหารราชการหรือธุรกิจ ด้านบริหารธุรกิจหรือองค์กรเอกชน ด้านบริการรับใช้สังคมหรือนักวิจัย ด้านศาสนา ศิลปะ ศิลปะการแสดง กีฬา และวัฒนธรรม หรือ ด้านอื่นๆ เป็นที่ยอมรับในสังคม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “เก่าศิษย์เก่าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” เป็นวิจัยเชิงคุณภาพที่ผู้ศึกษาเก็บข้อมูล ประสพการณ์ เส้นทางประสบความสำเร็จ ปัญหาอุปสรรค ของศิษย์เก่าเกียรติยศ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในด้านการเป็นต้นแบบการดำเนินชีวิตและสร้างแรงบันดาลใจให้กับศิษย์ปัจจุบันในการดำเนินชีวิตได้ประสบความสำเร็จในชีวิตภายหลังสำเร็จการศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิธีคิดและการดำเนินชีวิตของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
2. นโยบายการผลิตบัณฑิตตามพัฒนาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
  - 3.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์
  - 3.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง
  - 3.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จในชีวิตการทำงาน
4. การศึกษาข้ามกรณี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ในโอกาสครบรอบ 90 ปีแห่งการสถาปนามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยจึงจัดให้มีโครงการคณาจารย์ 90 ขุนพลพิบูลสงครามขึ้น โดยแสวงหาคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ มีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับในการประกอบสัมมาอาชีพ อุทิศตนแก่สังคมสะท้อนเอกลักษณ์ มหาวิทยาลัยสร้างคนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาคณะเป็นแบบอย่างที่ดี พิจารณาคัดเลือกเป็น “คณาจารย์ 90 คน” จำนวน 90 คน ซึ่งจะเป็นผลผลิตที่สะท้อนอัตลักษณ์บัณฑิตของมหาวิทยาลัย คือ “นักปฏิบัติ ชื่อสัตย์ อดทน พร้อมพัฒนาตน” และ เอกลักษณ์ “มหาวิทยาลัยสร้างคนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น” โดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาคัดเลือกคณาจารย์ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม ดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 คณาจารย์ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม ต้องเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบสัมมาอาชีพจนเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1.1) ด้านการศึกษา
- 1.2) ด้านการบริหารราชการ หรือรัฐกิจ
- 1.3) ด้านบริหารธุรกิจ หรือองค์กรเอกชน
- 1.4) ด้านบริการรับใช้สังคม หรือนักวิจัย
- 1.5) ด้านศาสนา ศิลปะ ศิลปะการแสดง กีฬา และวัฒนธรรม
- 1.6) ด้านอื่น ๆ

ข้อที่ 2 คุณสมบัติผู้สมควรได้รับการคัดเลือกคณาจารย์ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม มีดังนี้

- 2.1) เป็นคณาจารย์โรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงคราม หรือ วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม หรือ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม หรือ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
- 2.2) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับในการประกอบสัมมาอาชีพในด้านใดด้านหนึ่ง รายละเอียดตาม ข้อที่ 1

2.3) เป็นผู้อุทิศตนแก่สังคม สะท้อนเอกลักษณ์มหาวิทยาลัยสร้างคนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และพัฒนาตนเป็นแบบอย่างที่ดี สมควรได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ ตามอัตลักษณ์บัณฑิตนักปฏิบัติ ชื่อสัตย์ อุดมพร้อมพัฒนาตน

ข้อที่ 3 การเสนอชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม ผู้มีสิทธิ์เสนอชื่อ มีดังนี้

3.1) คณะกรรมการดำเนินงานโครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม

3.2) หัวหน้าส่วนราชการหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

3.3) หัวหน้าส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน

ข้อที่ 4 ขั้นตอนการพิจารณาคัดเลือกและการประกาศเกียรติคุณ มีดังนี้

4.1) มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม เพื่อแสวงหาศิษย์เก่าตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

4.2) มหาวิทยาลัยประกาศรับสมัครศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม ตามแบบเสนอชื่อที่มหาวิทยาลัยกำหนด

4.3) มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม เพื่อคัดเลือกและประกาศเกียรติคุณ

4.4) มหาวิทยาลัยแจ้งผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม เพื่อตอบรับการพิจารณา หากผู้ได้รับการคัดเลือกไม่ตอบรับภายในระยะเวลาที่กำหนดถือว่าผู้นั้นสละสิทธิ์

4.5) มหาวิทยาลัยประกาศรายชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ และประชาสัมพันธ์ให้ทราบทั่วกัน

4.6) มหาวิทยาลัยจัดทำหนังสือทำเนียบศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม และ/หรือจัดทำสื่อเผยแพร่ประวัติและผลงานศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงครามตามที่เห็นสมควร

ข้อที่ 5 ระยะเวลาในการส่งแบบเสนอชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม ให้เป็นไปตามระยะเวลาต่อไปนี้

5.1) ผู้มีสิทธิ์เสนอชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม ส่งแบบเสนอชื่อ ภายในวันที่ 20 ธันวาคม 2559 หากพ้นกำหนดระยะเวลามหาวิทยาลัยจะถือว่าไม่มีสิทธิ์ในการได้รับการพิจารณาคัดเลือก โดยสามารถส่งแบบเสนอชื่อด้วยตนเอง ณ ห้องแนะแนวและศิษย์เก่าสัมพันธ์ ชั้น 2 กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ส่วนทะเลแก้ว หรือ ทาง e-mail: guidance@psru.ac.th พร้อมทั้งแนบไฟล์เอกสารประกอบ หรือ ทางไปรษณีย์ (ดูวันประทับตรา) ตามที่อยู่ดังนี้

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ส่วนทะเลแก้ว

เลขที่ 156 หมู่ 5 ตำบลพลายชุมพล

อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000

(โครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม)

5.2) คณะกรรมการคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม พิจารณาคุณสมบัติ เพื่อคัดเลือกเป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ ภายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2560

2. นโยบายการผลิตบัณฑิตตามพัฒนาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

2.1 สถานภาพและการพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 สถาปนาโรงเรียนฝึกหัดครูสู่การเป็นวิทยาลัยครู (พ.ศ.2564 – 2535)

- พ.ศ.2464 รัฐบาลประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา จึงทำให้โรงเรียนประจำมณฑลพิษณุโลก “พิษณุวิทยายน” ในขณะนั้นเพิ่มหลักสูตรวิชาครูแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 – 6 เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วบรรจุให้เข้ารับราชการครูทันที

- พ.ศ.2469 เปิดสอนโรงเรียนฝึกหัดครู ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) ปี พ.ศ. 2499 เปลี่ยนชื่อจาก “โรงเรียนฝึกหัดครู” เป็น “โรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงคราม”

- พ.ศ.2503 ยกฐานะเป็นวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม เปิดการศึกษาชั้น ป.กศ.สูง ใน พ.ศ. 2527 ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู กำหนดให้มีการสอนระดับปริญญาตรี

ระยะที่ 2 วิทยาลัยครูพิบูลสงครามสู่สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม (พ.ศ.2535 – 2547)

- พ.ศ.2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพรหมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ รัชกาลที่ 9 ทรงพระราชทานนาม “สถาบันราชภัฏ” แก่วิทยาลัยครู และพระราชทานตราพระราชสัญลักษณ์ในพระองค์ เพื่อเป็นตราสัญลักษณ์ของสถาบัน โดยเปิดสอนได้ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ระยะที่ 3 สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามสู่มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (พ.ศ.2547 – ปัจจุบัน)

- พ.ศ.2547 มีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และเรียกชื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏตามชื่อของสถาบันราชภัฏเดิม “สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม” จึงเปลี่ยนมาเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” จนถึงปัจจุบัน

2.2 นโยบายการผลิตบัณฑิตของกรมฝึกหัดครู

กรมการฝึกหัดครูมีนโยบายในการขับเคลื่อนนโยบายของกรมการฝึกหัดครูในแผนพัฒนาที่ 5 (2525-2529) (วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม, 2555 : 9-15) ดังนี้

1) เร่งรัดพัฒนาให้วิทยาลัยครูได้กระทำหน้าที่ทั้ง 5 ประการ ที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู 2518 อย่างสมบูรณ์และมีระบบ หน้าที่ทั้ง 5 ประการนั้น คือ การผลิตครู การอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ การศึกษาค้นคว้าวิจัยการศึกษาครู การทะนุบำรุงรักษา ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น และการให้บริการแก่ชุมชนทางด้านวิชาการ

2) เตรียมการและดำเนินการเพื่อพัฒนาให้วิทยาลัยครูเป็นวิทยาลัยอุดมศึกษา สามารถจัดการศึกษาครูในระดับปริญญา และจัดสอนวิชาการวิชาชีพทั้งในและนอกระบบโรงเรียน เพื่อการพัฒนาชีวิตและสังคมในชุมชน โดยเฉพาะชนบท เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว กรมการฝึกหัดครูจึงมีนโยบายดังต่อไปนี้

นโยบายปฏิบัติ

1) เร่งรัดพัฒนาคุณภาพในการผลิตครูเป็นสำคัญ ลดปริมาณนักศึกษา ครูสายวิชาสามัญลง และเพิ่มนักศึกษาครูสายวิชาปฏิบัติและวิชาชีพ พร้อมกับเร่งรัดในด้านคุณภาพเพื่อผลิตครูที่ดีตามความต้องการของสังคม

2) พัฒนาและส่งเสริมให้วิทยาลัยครูเป็นศูนย์กลางของการฝึกอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ให้สามารถจัดการศึกษาที่มีผลต่อการพัฒนาชีวิต และสังคมในชุมชน โดยเฉพาะชนบท

3) พัฒนาและส่งเสริมให้วิทยาลัยครูเป็นศูนย์กลางของการศึกษา ค้นคว้า วิจัยการศึกษา เพื่อนำไปพัฒนาการฝึกหัดครูและการศึกษาของชาติให้เกิดประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาแห่งชาติ

4) พัฒนาและส่งเสริมให้วิทยาลัยครูเป็นศูนย์กลางของการศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะวัฒนธรรมท้องถิ่น ให้บังเกิดและเป็นไปตามนโยบายของวัฒนธรรมชาติที่ได้ประกาศไว้

5) เตรียมการและดำเนินการจัดการ ให้บริการจัดสอนวิชาการและวิชาชีพที่มีผลต่อการพัฒนาชีวิตและสังคมท้องถิ่น โดยเฉพาะในชนบท ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน โดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ทั้งของรัฐ และเอกชนในท้องถิ่นนั้นๆ

แผนงานหลักของกรมฝึกหัดครู เพื่อให้บรรลุผลตามนโยบายของกรมฝึกหัดครู กรมการฝึกหัดครูจึงได้พัฒนาแผนงานหลักขึ้นเป็นแนวทางในการพัฒนางานและพัฒนาวิทยาลัยครู 8 แผนงาน ดังนี้

1) แผนงานผลิตครูพัฒนาชีวิตและสังคมในชุมชน

1.1) งานคัดเลือกและสรรหานักศึกษาครู

1.2) งานพัฒนาหลักสูตร

1.2.1) โครงการพัฒนาหลักสูตร และชุดการเรียนการสอนระดับ ป.กศ. ชั้นสูง เพื่อการประถมศึกษา

1.2.2) โครงการพัฒนาหลักสูตร และชุดการเรียนการสอนระดับครุศาสตรบัณฑิตเพื่อการพัฒนาประถมศึกษา

1.2.3) โครงการพัฒนาหลักสูตร และชุดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตเพื่อการมัธยมศึกษา

1.2.4) โครงการพัฒนาหลักสูตร และชุดการเรียนการสอนการฝึกหัดครู เพื่อการศึกษาเด็กเล็กก่อนวัยเข้าเรียน

1.2.5) โครงการพัฒนาหลักสูตร และชุดการเรียนการสอน การฝึกหัดครูเพื่อการศึกษาพิเศษ

1.3) งานวางแผนการผลิตครูตามความต้องการของสถานศึกษาและชุมชน

1.4) งานพัฒนาการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพครู และส่งเสริมโรงเรียนสาธิต

1.4.1) โครงการพัฒนาการฝึกปฏิบัติวิชาชีพครูของนักศึกษาครู

1.4.2) โครงการส่งเสริมโรงเรียนสาธิตในวิทยาลัยครู

1.4.3) โครงการส่งเสริมโรงเรียนสาธิตนอกวิทยาลัยครู

1.4.4) โครงการฝึกหัดครูเพื่อพัฒนาชนบท

1.5) งานศึกษาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน

1.5.1) โครงการส่งเสริมการผลิตครู ระดับเด็กเล็กก่อนวัยเรียน

1.5.2) โครงการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมค้นคว้าวิจัย และผลิตสื่อส่งเสริมกิจกรรมทางการศึกษาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน

1.6) งานการศึกษาพิเศษ

1.6.1) โครงการส่งเสริมการผลิตครูการศึกษาพิเศษ

1.6.2) โครงการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรม ศึกษาค้นคว้าวิจัยและผลิตสื่อส่งเสริมกิจกรรมทางการศึกษาเด็กพิเศษ

1.6.3) โครงการจัดตั้งศูนย์เยาวชน ส่งเสริมทักษะ และความสามารถพิเศษด้านต่างๆ

- 1.7) งานพัฒนาคุณธรรมพัฒนานักศึกษาคูและส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
  - 1.7.1) โครงการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการวิจัยศึกษาในวิทยาลัยครู
  - 1.7.2) โครงการจัดตั้งชมรมชาวพุทธในวิทยาลัยครู
  - 1.7.3) โครงการส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
  - 1.7.4) โครงการส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด และเนตรนารี
  - 1.7.5) โครงการส่งเสริมการศึกษาของนักศึกษาคู
- 2) **แผนงานส่งเสริมวิทยฐานะครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ**
  - 2.1) งานอบรมครูและบุคลากรประจำการ เพื่อเพิ่มทักษะความสามารถและวุฒิ
    - 2.1.1) โครงการพัฒนาหลักสูตร และชุดการเรียนการสอน อบรมครูและบุคลากรประจำการ
    - 2.1.2) โครงการอบรมครูและบุคลากรประจำการ (อปค.)
  - 2.2) งานฝึกอบรมครูประจำการ ตามความต้องการของต้นสังกัด
    - 2.2.1) โครงการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมครูประจำการในวิทยาลัยครู
    - 2.2.2) โครงการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมครูประจำการนอกวิทยาลัยครู
    - 2.2.3) โครงการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
    - 2.2.4) โครงการศูนย์วิชาชีพป้องกันการใช้ยาในทางที่ผิด
  - 2.3) ส่งเสริมวิทยฐานะครูประจำการ ทั้งวิชาชุดและการเรียนในระบบทางไกล
- 3) **แผนงานวิจัยเพื่อส่งเสริมการฝึกหัดครู และการพัฒนาชนบท**
  - 3.1) งานส่งเสริมการวิจัย เพื่อพัฒนาการฝึกหัดครูและชนบท
    - 3.1.1) โครงการจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาการฝึกหัดครู
    - 3.1.2) โครงการจัดตั้งศูนย์วิจัยการสอนจริยศึกษาและศาสนา
    - 3.1.3) โครงการศูนย์ส่งเสริมการสอนสังคมศึกษา
  - 3.2) งานส่งเสริมนวัตกรรมการศึกษา
    - 3.2.1) โครงการจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมการศึกษาและเทคโนโลยี
    - 3.2.2) โครงการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการหลักสูตร
  - 3.3) งานส่งเสริมการผลิตตำรา
- 4) **แผนงานศูนย์รักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น**
  - 4.1) งานศึกษาค้นคว้าวิจัยวัฒนธรรมท้องถิ่น
  - 4.2) งานส่งเสริมฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น
  - 4.3) งานจัดตั้งหอวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 5) **แผนงานพัฒนาบุคลากรกรมการฝึกหัดครู**
  - 5.1) ส่งเสริมความรู้ ความสามารถ และเพิ่มวุฒิ
    - 5.1.1) โครงการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมบุคลากรประจำกรมการฝึกหัดครู
    - 5.1.2) โครงการส่งเสริมการศึกษาต่อภายในประเทศ
    - 5.1.3) โครงการส่งเสริมการศึกษาต่อภายนอกประเทศ
    - 5.1.4) โครงการจัดสัมมนาทางวิชาการ
  - 5.2) งานส่งเสริมสวัสดิการ นันทนาการ และการกีฬา
    - 5.2.1) โครงการจัดสวัสดิการบุคลากรกรมการฝึกหัดครู

- 5.2.2) โครงการส่งเสริมการบุคลากรการกีฬาบุคลากรกรมการฝึกหัดครู
- 5.2.3) โครงการส่งเสริมจริยธรรม และคุณธรรมบุคลากรกรมการฝึกหัดครู

5.3) งานส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ราชการ

6) แผนงานส่งเสริมการสหกรณ์

- 6.1) งานสร้างหลักสูตร และจัดตั้งคณะวิชาเกษตรและสหกรณ์
  - 6.1.1) โครงการสร้างหลักสูตร และชุดการเรียนการสอนวิชาสหกรณ์ในวิทยาลัยครู
  - 6.1.2) โครงการจัดตั้งคณะวิชาเกษตรและสหกรณ์
  - 6.1.3) โครงการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการสหกรณ์ในชุมชน
- 6.2) งานส่งเสริมการจัดตั้งชุมชนสหกรณ์วิทยาลัยครู
  - 6.2.1) โครงการส่งเสริมการจัดตั้งร้านค้าสหกรณ์ในวิทยาลัยครู
  - 6.2.2) โครงการส่งเสริมการจัดตั้งสหกรณ์ในกรมการฝึกหัดครู
  - 6.2.3) โครงการส่งเสริมการจัดตั้งชุมชนสหกรณ์วิทยาลัยครู

7) แผนงานพัฒนาชุมชน ด้วยการให้บริการวิชาการและวิชาชีพ

- 7.1) งานประสานงานและความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น เพื่อพัฒนาชุมชน
  - 7.1.1) โครงการความร่วมมือของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคเหนือกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสถานศึกษาอื่นเพื่อพัฒนาชนบท
  - 7.1.2) โครงการความร่วมมือของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับมหาวิทยาลัยขอนแก่น และสถานศึกษาอื่นเพื่อพัฒนาชนบท
  - 7.1.3) โครงการความร่วมมือของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลางกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และสถานศึกษาอื่นเพื่อพัฒนาชนบท
  - 7.1.4) โครงการความร่วมมือของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันตกกับมหาวิทยาลัยศิลปากร และสถานศึกษาอื่นเพื่อพัฒนาชนบท
  - 7.1.5) โครงการความร่วมมือของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้กับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และสถานศึกษาอื่นเพื่อพัฒนาชนบท
  - 7.1.6) โครงการความร่วมมือของวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงกับมหาวิทยาลัยในนครหลวงกับสถานศึกษาอื่น เพื่อพัฒนาชนบท
- 7.2) งานสร้างหลักสูตร และหน่วยงานส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพเพื่อพัฒนาชุมชน
  - 7.2.1) โครงการสร้างหลักสูตร และชุดการเรียนการสอนวิชาชีพเพื่อพัฒนาชุมชน
  - 7.2.2) โครงการจัดตั้งศูนย์ฝึกปฏิบัติการเกษตร
  - 7.2.3) โครงการจัดตั้งศูนย์ฝึกปฏิบัติการอุตสาหกรรม
  - 7.2.4) โครงการจัดตั้งศูนย์ฝึกปฏิบัติการคหกรรม

8) แผนงานพัฒนาระบบเสริมสร้างการฝึกหัดครู

- 8.1) งานประสานงานการฝึกหัดครู
  - 8.1.1) โครงการประสานงานการฝึกหัดครูระดับส่วนกลาง และระดับวิทยาลัยครู
  - 8.1.2) โครงการประชาสัมพันธ์การฝึกหัดครู
  - 8.1.3) โครงการกลุ่มวิทยาลัยครู

- 8.2) งานพัฒนาอาคารสถานที่ และเครื่องมือเครื่องใช้
  - 8.2.1) โครงการพัฒนาบริเวณสถานที่วิทยาลัยครู
  - 8.2.2) โครงการพัฒนาอาคารและเครื่องมือเครื่องใช้
- 8.3) งานงบประมาณ การประสานงบประมาณ และการประเมินผล
  - 8.3.1) โครงการประสานแผนงาน และการบริหารงบประมาณ
  - 8.3.2) โครงการประเมินผลงานแผนงาน และโครงการ

2.3 นโยบายการผลิตบัณฑิตของวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม (วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม, 2555 : 17)

- 1) ขยายงานและปรับปรุงมหาวิทยาลัยให้มีพื้นฐานในการพัฒนาชุมชนตามแผนพัฒนาระยะที่ 5 (พ.ศ.2526 – 2529)
  - 2) ผลิตครูตามความต้องการท้องถิ่น
  - 3) ผลิตผู้นำทางการศึกษาและผู้นำชุมชนในท้องถิ่น
  - 4) ส่งเสริมให้การศึกษาและอบรมบุคลากรทางการศึกษาประจำการ
  - 5) ส่งเสริมการวิจัยเชิงปฏิบัติ วิจัยสถาบันและวิจัยทางการศึกษา
  - 6) ส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ของท้องถิ่นละบุคลากร
  - 7) บริหารงานให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผล และประหยัดโดยสอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
  - 8) ส่งเสริมให้เกิดการกระจายอำนาจทางการบริหารการศึกษา
  - 9) จัดตั้งศูนย์ฝึกหัดครูในท้องถิ่นเพื่อพัฒนากลุ่มโรงเรียน และชุมชน
  - 10) ส่งเสริมความก้าวหน้าของคณาจารย์ในด้านวิชาการ และตำแหน่งหน้าที่การงาน
  - 11) ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาชีวิตและสังคม
  - 12) ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักปกครองตนเองตรมระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีความประพฤติอยู่ในวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม
  - 13) ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิตและสังคม
  - 14) สนับสนุนนโยบายความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ

2.4 นโยบายการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นสถาบันอุดมศึกษา มีกรอบแนวคิดการพัฒนาที่สอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่มีเป้าหมายเมื่อสิ้นสุดแผน คือ “การยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทยเพื่อผลิตและพัฒนา บุคลากรที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพ อุดมศึกษาในการสร้างความรู้ และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยใช้กลไกของธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษา บนพื้นฐานของ เสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลายและเอกภาพเชิงระบบ” (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551 อ้างใน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 2559 : 1) และมีการดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การ พัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (พ.ศ.2559 – 2564) โดยได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ไว้ (มหาวิทยาลัย ราชภัฏพิบูลสงคราม, 2558 : 3 – 12) ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏต้นแบบ ที่น้อมนำคุณธรรม จริยธรรมและความรู้ตามแนวพระราชดำริ บวรณาการกับการปฏิบัติภารกิจการผลิตบัณฑิต การวิจัย บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม ที่มีคุณค่าสู่ท้องถิ่น ทำให้ชุมชนเข้มแข็ง พร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาระบบการเรียนรู้อิสระที่สนับสนุนการปฏิบัติอย่างมืออาชีพเพื่อการพัฒนา ชุมชน ท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ปฏิรูปการวิจัยและการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยโดยใช้แนวทางตาม พระราชดำริ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการทำนุบำรุงงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมภาคเหนือตอนล่าง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อพัฒนา องค์การอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ 1 พัฒนาระบบการเรียนรู้อิสระที่สนับสนุนการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ เพื่อการ พัฒนาชุมชนท้องถิ่น

เป้าประสงค์

1) บุคลากรสายวิชาการมีศักยภาพและจิตวิญญาณความเป็นครู สามารถเป็นต้นแบบได้
2) บัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพ มีความรู้ คู่คุณธรรม เป็นที่พึ่งของชุมชน และท้องถิ่นโดยใช้การ วิจัยเป็นฐาน

3) บัณฑิตมีวินัย ซื่อสัตย์ มีจิตสาธารณะ รักสิ่งแวดล้อม ภาคภูมิใจต่อมหาวิทยาลัย และ ท้องถิ่น

4) บัณฑิตมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

กลยุทธ์และมาตรการ

1) พัฒนาระบบการสรรหานักศึกษาและบุคลากรที่เอื้อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพ

1.1) พัฒนาระบบการสรรหาและการเตรียมความพร้อมนักศึกษาที่เข้มแข็งให้สอดคล้องกับศาสตร์และภารกิจของมหาวิทยาลัย

1.2) พัฒนาระบบการสรรหาบุคลากรที่มีความสามารถและเป็นนักปฏิบัติเพื่อเป็นต้นแบบแก่นักศึกษา

1.3) พัฒนาหลักสูตรโดยน้อมนำคุณธรรมจริยธรรมและความรู้ตามแนวพระราชดำริมาบูรณาการให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนและอยู่บนฐานความต้องการที่แท้จริงจาก ท้องถิ่นโดยเน้นกลุ่มวิชาตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ 10 ปี

2) พัฒนาระบบการเรียนรู้บนฐานของท้องถิ่น

2.1) จัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักศึกษาที่มีความสามารถหลากหลายให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพและเรียนรู้ได้ตลอดเวลา

2.2) ออกแบบและจัดประสบการณ์การเรียนรู้และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในสภาพจริงเพื่อให้นักศึกษารู้เข้าใจและสามารถลงมือปฏิบัติตามหลักวิชาเพื่อแก้ปัญหาได้

2.3) สร้างแผนพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่บูรณาการเนื้อหาวิชาเข้ากับงานกิจกรรมให้เป็นเนื้อเดียวกันเพื่อหนุนเสริมคุณลักษณะบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาและความเป็นราชภัฏ โดยเน้นกิจกรรมที่เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ตามแนวพระราชดำริที่เกิดเป็นรูปธรรม

2.4) สร้างระบบเสริมสร้างคุณค่าและเชิดชูนักศึกษาและศิษย์เก่า ที่มีวินัยซื่อสัตย์มีจิตสาธารณะรักษาสีเสื้อแวมไพร์ภาคภูมิใจสถาบันและท้องถิ่น (คุณธรรมจริยธรรม) เพื่อสร้างต้นแบบที่จะเป็นแรงจูงใจในการลงมือทำดีแก่นักศึกษาอื่น ๆ

2.5) พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อช่วยถ่ายทอดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านระบบการเรียนการสอนออนไลน์

ประเด็นยุทธศาสตร์ 2 ปฏิรูปการวิจัยและการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยโดยใช้แนวทางตามพระราชดำริ

เป้าประสงค์

- 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเป็นที่พึ่งของท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง
- 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามมีงานวิจัยและการบริการวิชาการที่เป็นต้นแบบและมีชื่อเสียงด้านการพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์และมาตรการ

2.1) ปฏิรูประบบการบริหารจัดการงานวิจัย

2.1.1) ปรับแผนและระบบการบริหารการวิจัย โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ร่วมกับการแก้ปัญหาของท้องถิ่น โดยน้อมนำความรู้ตาม แนวพระราชดำริมาบูรณาการ ให้ชุมชนท้องถิ่นอยู่อย่างยั่งยืนและเข้มแข็ง ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

2.1.2) พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

2.1.3) ปรับกลไก กฎ ระเบียบภายในให้เอื้อต่อการได้มาซึ่ง งบวิจัย และการใช้จาก แหล่งทุนภายในและภายนอก รวมถึงการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

2.1.4) สร้างเครือข่ายการบริหารการวิจัยในลักษณะ Node การวิจัยภายในมหาวิทยาลัย โดยให้อิสระการบริหารจัดการงานวิจัยด้วยตนเอง

2.2) สร้างความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการวิจัยของบุคลากรและองค์การ

2.2.1) สนับสนุนนักวิจัยที่ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการวิจัย แบบมีส่วนร่วม

2.2.2) สร้างนักวิจัยเฉพาะทางที่มีความเชี่ยวชาญให้สามารถผลิตและเผยแพร่ผลงาน คุณภาพในระดับสากล

2.2.3) ส่งเสริม การทำความตกลง Memorandum of Understanding (MOU) เพื่อ สร้างเครือข่ายการบูรณาการการวิจัย บริการวิชาการ ศิลปะและวัฒนธรรม และภารกิจหลักทั้งภายในและ ภายนอก มหาวิทยาลัยและเครือข่ายระดับสากล

2.2.4) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยไปสู่การพาณิชย์ จากความเชี่ยวชาญของ อาจารย์ผ่านกระบวนการวิจัย สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์และการบริการวิชาการ

2.2.5) จัดให้มีหน่วยงานเสริมสร้างคุณค่าการทำงานด้วยการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการทำงานขององค์การทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

2.3) ยกระดับการบริการวิชาการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งและยั่งยืน

2.3.1) จัดทำแผนและโครงการบริการวิชาการเพื่อพัฒนาชุมชนต้นแบบและแหล่งเรียนรู้ ที่ตรงตามความต้องการของท้องถิ่น

2.3.2) ยกระดับระบบบริหารจัดการงานบริการวิชาการให้มีความรวดเร็วและยืดหยุ่น

2.3.3) สร้างเครือข่ายการบริการวิชาการกับหน่วยงานของรัฐท้องถิ่นเอกชน และระดับ สากล

2.3.4) จัดให้มีงานบริการวิชาการที่มีมาตรฐานคุณภาพการให้บริการสังกัดสถาบันวิจัย และพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการทำนุบำรุงงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมภาคเหนือตอนล่าง เป้าประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเป็นแหล่งองค์ความรู้ เชิดชูภูมิปัญญาในชุมชนท้องถิ่น ที่สร้างความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ และดำรงอยู่ได้ภายใต้ความเปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์และมาตรการ

3.1) ทบทวน ปรับระบบกลไกการบริหารงานที่เอื้อต่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

3.1.1) ทบทวนโครงสร้าง พร้อมวิเคราะห์งานของศูนย์วัฒนธรรมภาคเหนือตอนล่างและ สำนักศิลปวัฒนธรรมให้สามารถเชื่อมโยงมิติทางวัฒนธรรมกับภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย

3.1.2) จัดทำแผนงาน โครงการ/กิจกรรม และแหล่งเรียนรู้ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม

3.1.3) จัดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ ให้ครอบคลุมทุกภารกิจการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ให้สามารถสร้างเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมกับชุมชนท้องถิ่นและประชาคมอาเซียน

3.1.4) ทบทวนภารกิจการจัดกิจกรรมของกองพัฒนานักศึกษาและกิจกรรมระดับคณะ ด้านวัฒนธรรมที่ซับซ้อน โดยบูรณาการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับงานวิชาการ

3.1.5) ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำคัญและความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติอย่างยั่งยืน

3.2) บูรณาการการทำงานบำรุงงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม กับภารกิจหลัก

3.2.1) น้อมนำคุณธรรมจริยธรรมและความรู้ตามแนวพระราชดำริมาบูรณาการการทำงานบำรุงงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม

3.2.2) พัฒนามาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

3.2.3) มอบหมายภารกิจให้ศูนย์วัฒนธรรมภาคเหนือตอนล่างและสำนักศิลปะและวัฒนธรรม ส่งเสริม สนับสนุนจัดกิจกรรม รวมถึงเวทีการนำเสนอด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงบูรณาการกับภารกิจของ โรงแรมวังจันทร์ริเวอร์วิวและงานวิชาการที่เป็นรูปธรรม

3.2.4) จัดทำกรอบและทิศทางการจัดสรรงบประมาณที่รองรับการทำงานบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมและศาสนา โดยบูรณาการกับการเรียนการสอนและเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก ที่หน่วยงานภายในสามารถเสนอโครงการเพื่อดำเนินงานตามศักยภาพและความพร้อมของแต่ละหน่วยงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเป็นต้นแบบในการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน

2) บุคลากรที่มีคุณภาพ มีความสุขในการทำงาน และรักองค์กร

3) เป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวสมบูรณ์แบบ

กลยุทธ์และมาตรการ

4.1) พัฒนาบุคลากรให้สามารถใช้ศักยภาพของตนได้สูงสุดมีคุณภาพชีวิตอย่างสมดุลและยั่งยืน

4.1.1) ทบทวนกฎ ระเบียบและเกณฑ์ภาระงานของบุคลากรให้เอื้อต่อการพัฒนาสูงสุดตามภารกิจหลัก

4.1.2) สร้างระบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ได้มาตรฐานสอดคล้องกับบริบทและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยโดยเน้นจิตวิญญาณความเป็นครู ความภาคภูมิใจในความเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยน้อมนำคุณธรรม จริยธรรมและความรู้ตามแนวพระราชดำริมาบูรณาการ

4.1.3) สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรเพื่อเพิ่มความชำนาญ โดยให้อิสระในการบริหารจัดการตนเองและเสริมสร้างการทำงานเป็นทีม

4.1.4) จัดสรรงบประมาณในการพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้บุคลากรแบบรายหัวโดยเปิดโอกาสให้สร้างวิธีการพัฒนาตนเอง ที่หลากหลายวิธีการและช่องทางตามศักยภาพและเวลาในการบริหารจัดการตนเอง

4.1.5) พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อเป็นองค์การแห่งนวัตกรรม

4.1.6) เปิดช่องทางและสร้างเวทีให้บุคลากรสามารถแสดงความคิดเห็น คำแนะนำ คำปรึกษาต่างๆ และเวทีตรวจสอบผลการดำเนินการของมหาวิทยาลัยใน เชิงสร้างสรรค์

4.2) พัฒนาระบบการสร้างคุณค่าเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร งบประมาณทั้งระยะสั้น และระยะยาวตามแนวคิดการพึ่งพาตนเอง

4.2.1) วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและความคุ้มค่า เพื่อการลดต้นทุนและการเพิ่มรายได้

4.2.2) วิเคราะห์หาแนวทางการบริหาร การจัดทำแผนเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการรวมถึงแผนกลยุทธ์ทางการเงิน และการพัฒนากองทุนต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2.3) บริหารทรัพย์สินและเงินคงคลังของมหาวิทยาลัยโดยสร้างเครือข่ายพันธมิตรในระดับท้องถิ่น ชุมชน และสากล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมั่นคง

4.3) บริหารจัดการภายใต้หลักการบริหารจัดการที่ดี

4.3.1) กระจายอำนาจการตัดสินใจและทรัพยากรอย่างมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียกับมหาวิทยาลัยภายใต้หลักการบริหารจัดการที่ดี

4.3.2) ปรับกฎระเบียบ และพัฒนาโครงสร้างหน่วยงานภายในที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับรูปแบบการบริหารองค์การที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับภารกิจของมหาวิทยาลัยภายใต้หลักการบริหารจัดการที่ดี

4.3.3) สนับสนุนให้ทุกหน่วยงานดำเนินการจัดการความรู้ตามระบบและดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายใน ตามระบบกลไกที่มหาวิทยาลัยกำหนด

4.4) บริหารจัดการองค์การเพื่อนำไปสู่มหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University) ที่สอดคล้องตามแนวพระราชดำริ

4.4.1) ทบทวนพัฒนาผังแม่บททางกายภาพ เพื่อรองรับการขยายตัวให้ทันสมัยและเสริมความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นและสอดคล้องกับเกณฑ์มหาวิทยาลัยสีเขียว

4.4.2) พัฒนาและบริหารโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และลงทุนเพื่อความคุ้มค่าในระยะยาวกับหน่วยงานภายนอก

4.4.3) สร้างระบบการบริหารอาคารสถานที่และวัสดุครุภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพ

4.4.4) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อช่วยในการเรียนการสอนการบริหารจัดการ การสื่อสารองค์การและการตัดสินใจอย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ

4.4.5) พัฒนาหลักสูตรด้านการจัดการพลังงานและเทคโนโลยีนิเวศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์

อุษาวดี เรืองนันทน์ และ ชาคริต ภาวรักษ์ (2554 : 10) กล่าวว่า อัตมโนทัศน์ (Self-Concept) คือ ความรู้สึกนึกคิด ทศนคติและการรับรู้ของบุคคลที่มีต่อตนเอง เกี่ยวกับความสามารถ ค่านิยม และเจตคติ ในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ในทางบวกและทางลบ ซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์ทางสังคม และได้รับอิทธิพลจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รวมไปถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวของคน ทำให้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งสามารถพัฒนาได้ตามวุฒิภาวะและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับบุคคลเป็นสำคัญ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2533 อ้างใน อุษาวดี เรืองนันทน์ และ ชาคริต ภาวรักษ์, 2554 : 34) กล่าวถึง การพัฒนาอัตมโนทัศน์ว่า มีการพัฒนาตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยรุ่น เป็นช่วงเวลาสำคัญ แต่ถึงอย่างไรก็ยังมีเปลี่ยนแปลงไปได้ตลอดชีวิต ในช่วงของการพัฒนานั้น มีปัจจัยต่างๆ ทั้งทางด้านพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ ดังนี้

1) ประสบการณ์ในช่วงแรกของชีวิต บุคคลแรกที่เน้นเกี่ยวกับความสำคัญของประสบการณ์ในช่วงแรกของชีวิต คือ ฟรอยด์ และ เฮอริลลอค กล่าวว่า ในปัจจุบันนักการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพต่างมีความเห็นว่า คนทั่วไปที่มีปัญหาในการปรับตัวนั้น เนื่องมาจากความบกพร่องของประสบการณ์ในช่วงแรกของชีวิต ซึ่งจะ使人ที่ค่อนข้างเก็บตัวคิดถึงแต่ตนเอง มากกว่าที่จะเป็นคนเปิดเผยแสดงออก ดังนั้น ประสบการณ์ในช่วงแรกและความทรงจำต่างๆ ในอดีตเป็นสิ่งฝังใจและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์

2) อิทธิพลทางวัฒนธรรม บุคคลในทุกวัฒนธรรมจะพัฒนาบุคลิกภาพขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานของสังคมนั้นๆ ดังนั้นในช่วงของการอบรมเลี้ยงดูตั้งแต่แรกเริ่ม เด็กจะได้รับการอบรมสั่งสอนให้มีบุคลิกภาพเป็นไปตามความต้องการของสังคมนั้นๆ เมื่อโตขึ้นเด็กจะได้รับอิทธิพลทั้งทางโรงเรียนและจากกลุ่มเพื่อน ที่จะส่งเสริมอิทธิพลทางบ้านอีกต่อหนึ่ง จากอิทธิพลต่างๆ เหล่านี้ทำให้เด็กเรียนรู้ที่จะปรับตัวเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม

3) ร่างกาย มีอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงคือเป็นตัวกำหนดความสามารถที่เด็กจะทำอะไรได้หรือไม่ได้ ทางอ้อมคือเด็กคิดอย่างไรเกี่ยวกับร่างกายของตน ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการที่เด็กคิดว่าคนรอบๆ ข้างคิดอย่างไรกับตน เช่น คนอ้วนจะรู้สึกกับความอ้วนนั้นจนกว่าจะรู้สึกว่ารอบๆ ข้างเห็นว่าเป็นสิ่งที่น่าเกลียด ตลอดจนการที่เพื่อนล้อเลียน ความรู้สึกที่ตัวเองต่างจากคนอื่นจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกไม่ทัดเทียมผู้อื่น ด้อยกว่าผู้อื่น ซึ่งมีผลต่อบุคลิกภาพ ดังนั้น เด็กที่มีร่างกายแข็งแรงจึงมักจะเป็นเด็กที่มีการปรับตัวดี ส่วนเด็กที่มีร่างกายไม่แข็งแรงมักจะมีพัฒนาพฤติกรรมอื่นขึ้นมาแทน เช่น การชอบทำเด่น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงคนที่มีปัญหาในการปรับตัว

4) สติปัญญา สำหรับเด็กที่ฉลาดมากๆ คนทุกๆ ไปมักจะมีความคิดว่าเป็นเด็กที่ชอบทำอะไรแปลกๆ การที่เด็กมีอัตมโนทัศน์ว่าตัวเองต่างจากผู้อื่น ทำให้เด็กที่ฉลาดทำตัวไม่ถูกในเวลาเข้ากลุ่ม ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความรู้สึกไม่สบายใจ ไม่มั่นใจในตนเอง การคบกับเพื่อนๆ ซึ่งทำให้ยิ่งเพิ่มความคิดของคนอื่นๆ เกี่ยวกับเด็กพวกนี้หนักขึ้นไปอีก คือ ประหลาด ส่วนเด็กที่มีอัตมโนทัศน์ว่าตัวเองไม่ฉลาดเท่าเพื่อนจะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นคนวงนอก จะทำให้เด็กพัฒนาความรู้สึกด้อย เด็กพวกนี้จะมีประสบการณ์แคบ ซึ่งเป็นผลทำให้ไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเท่าที่ควร แต่ยังมีข้อดีที่ความไม่ฉลาดของเขาไม่สามารถทำลายบุคลิกภาพของเขาได้ดังที่เราคิด ทั้งนี้เพราะความไม่ฉลาดของเด็กทำให้เขามองไม่เห็นหรือไม่เข้าใจว่าสังคมคิดอย่างไรกับเขา

5) ความสำเร็จและความล้มเหลว ทั้งความสำเร็จและความล้มเหลวมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อ อัตมโนทัศน์ของเด็ก ความล้มเหลวไม่เพียงแต่จะทำลายอัตมโนทัศน์เท่านั้น แต่ยังส่งผลถึงการปรับตัวในสังคม อีกด้วย ความสำเร็จจะนำไปสู่การพัฒนาอัตมโนทัศน์ซึ่งจะส่งผลไปสู่การปรับตัวของเด็กในสังคมต่อไป

6) การยอมรับทางสังคม การยอมรับทางสังคมมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของเด็ก เด็กที่ได้รับการยอมรับในกลุ่มเพื่อนในฐานะเป็นผู้นำ จะทำให้เด็กพัฒนาความมั่นใจในตนเอง มีลักษณะ มั่นคง มีความภาคภูมิใจ เด็กที่มีลักษณะเป็นมิตร และมีความมั่นใจในตนเองจะมีเพื่อนมาก ยิ่งเด็กกว้างขวาง ในหมู่เพื่อนเท่าใด ทำให้เด็กพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเท่านั้น

7) สัญลักษณ์ของสถานภาพทางครอบครัว สัญลักษณ์ซึ่งแสดงสถานภาพของครอบครัว ได้แก่ เสื้อผ้า เครื่องใช้ ซึ่งเด็กเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ดีมาก เพราะเป็นเครื่องหมายที่แสดงให้เห็นถึงการยอมรับหรือไม่จากกลุ่ม เด็กซึ่งมีเสื้อผ้าเครื่องใช้ดีๆ จะรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองดีกว่าผู้อื่น ซึ่งจะทำให้มีบุคลิกภาพที่ต่าง จากเด็กที่พ่อแม่ไม่สามารถจัดซื้อหรือหาของใช้ที่ดีให้ได้ ถ้าเด็กไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม จะไม่พัฒนา พฤติกรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม เขาจะทำลายบุคลิกภาพของตนเองทั้งทางตรง และทางอ้อม แต่สำหรับเด็กบางคนจะชดเชยความรู้สึกด้อยทางสถานภาพของครอบครัวด้วยการพยายามเรียนหนังสือให้เก่ง หรือเล่น กีฬาให้เก่ง เพื่อช่วยให้ตัวเองรู้สึกว่าได้รับการยอมรับจากสังคมเช่นกัน

8) อิทธิพลของครู ครูเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของเด็กเป็นอย่างมากทั้ง ทางตรงและทางอ้อมรองจากพ่อแม่ ครูที่ปรับตัวได้ดีคือครูที่มีเจตคติในการยอมรับผู้อื่น ให้ความอบอุ่นเป็น กันเอง จะช่วยให้เด็กมีอัตมโนทัศน์ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของครู

9) อิทธิพลทางครอบครัว ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของเด็กมากที่สุด เพราะ บ้านเป็นสังคมแรกที่เด็กเรียนรู้แบบอย่างต่างๆ นอกจากนั้นบุคคลภายในครอบครัวล้วนเป็นบุคคลสำคัญที่มี อิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของเด็กในช่วงแรกของชีวิต สิ่งสำคัญภายในบ้านที่จะมีอิทธิพลต่อการ พัฒนาอัตมโนทัศน์ของเด็กคือ เจตคติของพ่อแม่ที่มีต่อตัวเด็ก การที่เด็กรับรู้เจตคติของพ่อแม่ที่มีต่อตนเองเป็น สิ่งสำคัญยิ่งกว่าเจตคติที่เด็กมีต่อตนเอง เด็กที่รับรู้ว่าคุณค่าตนเองเป็นที่ยอมรับของพ่อแม่ก็จะมีอัตมโนทัศน์ทางบวก จะแสดงลักษณะที่เป็นตัวของตัวเอง มีความมั่นคง เชื่อมั่นในตนเองมากกว่าเด็กที่รู้สึกว่าไม่เป็นที่ยอมรับของ พ่อแม่

3.1.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอัตมโนทัศน์

1) ทฤษฎีกลุ่มมนุษย์นิยมของคาร์ล โรเจอร์ส (Carl Rogers)

โรเจอร์สเป็นผู้ให้ความสำคัญกับเรื่องอัตมโนทัศน์อย่างมาก เพราะถือว่าเป็นแกน สำคัญของทฤษฎี เขาได้เน้นในโครงสร้างของบุคลิกภาพว่าเป็น อัตตา (Self) อัตตานิยม หมายถึงความรู้สึกทัศนคติ ที่บุคคลมีต่อตนเอง และทุกสิ่งประกอบขึ้นเป็น “ตัวฉัน” ซึ่งแยกออกจากสิ่งที่ “ไม่ใช่ฉัน” อย่างชัดเจน เมื่อเราเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ หรือสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ประสบการณ์ที่เราเรารู้จักนั้นอาจมีได้ทั้งลบและบวก โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเราเอง โรเจอร์สเรียกว่าเป็นความคิดรวบยอดของเรา หรือ อัตมโนทัศน์ (Self – Concept) พฤติกรรมของมนุษย์ส่วนใหญ่เกิดจากการที่บุคคลพยายามทำพฤติกรรมที่ดำรงรักษา ความเชื่อเรื่อง อัตมโนทัศน์ของบุคคลไว้ (มุกดา ศรียงค์ และคนอื่นๆ 2542 อ้างใน อุษาวดี เรืองนิ่ม และ ชาคริต ถาวรรัช, 2554 : 46)

โรเจอร์ส (ณัฐกานต์ คำหมื่น, 2550 อ้างใน อุษาวดี เรืองน่ม และ ชาคริต ถาวรรัช, 2554 : 46-47) ได้กล่าวถึงธรรมชาติของมนุษย์ว่า มนุษย์โดยพื้นฐานแล้วเป็นผู้มีเหตุผลสามารถที่จะตัดสินใจได้ มนุษย์มีศักดิ์ศรี มีคุณค่า มีความดี เชื่อถือและวางใจได้ มนุษย์ยังมีความเฉลียวฉลาดในการปรับตัวและต้องการความเป็นอิสระในการที่จะพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้า ส่วนแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเองอย่างสมบูรณ์นั้น เขาเชื่อว่าลักษณะธรรมชาติของมนุษย์นั้นมีแนวโน้มที่ติดตัวมาแต่กำเนิด สามารถที่จะพัฒนาความสามารถและศักยภาพที่มีอยู่หรือสร้างเสริมให้ดียิ่งขึ้น โดยการปรับตัว การขัดเกลา การพัฒนา การพึ่งตนเอง และการเป็นตัวของตัวเอง และยังได้กล่าวถึงมนุษย์ทุกคนว่ามี “ตน” อยู่ 3 แบบ ได้แก่

1.1) ตนที่ตนมองเห็นหรืออัตมโนทัศน์ (Self-Concept) เป็นการรับรู้ของบุคคลที่มีต่อตนเอง คือ เป็นภาพของตนที่เห็นว่าตนเป็นอย่างไร หรือความรู้สึกนึกคิดที่ตนมีต่อตนเองว่าเป็นไปในลักษณะใด ตนมีความรู้ มีความสามารถ มีลักษณะเฉพาะตน โดยทั่วไปคนจะรับรู้ตนเองหรือมองเห็นตนเองในหลายแง่มุม อาจไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหรือภาพที่คนอื่นเห็น อัตมโนทัศน์ของบุคคลจะเป็นผลมาจากการเรียนรู้จากสังคม ที่ผู้อื่นกระทำต่อบุคคลนั้นในลักษณะใด ไม่ว่าจะผ่านทางบวกหรือทางลบ จะเห็นได้ว่าการที่บุคคลได้เห็นบุคคลอื่นกระทำต่อตัวเขาอย่างไร จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตัวเขาเอง การที่บุคคลอื่นกระทำต่อบุคคลใดจริงๆ อย่างไร จะมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้น

1.2) ตนตามความเป็นจริง (Real Self) คือลักษณะตัวตนที่เป็นตามข้อเท็จจริงบ่อยครั้งที่ตนเองมองไม่เห็นข้อเท็จจริงของตนเอง เพราะเป็นกรณีที่ทำให้รู้สึกเสียใจ เศร้าใจ ไม่เทียบหน้าเทียบตาผู้อื่น ถ้า “ตน” ที่ตนมองเห็น คือ กับตนตามความเป็นจริงแตกต่างกันมาก หรือมีข้อขัดแย้งกันมาก บุคคลนั้นจะเป็นบุคคลที่มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ก่อปัญหาให้กับตนเองและผู้อื่น ในรายที่มีความแตกต่างกันรุนแรงอาจเป็นโรคประสาทหรือโรคจิตได้

1.3) ตนตามอุดมคติ (Idea Self) เป็นตนที่บุคคลอยากมีอยากเป็นแต่ยังไม่มีไม่เป็นในสภาวะปัจจุบัน การรู้จักตนยังหมายถึง การที่คนเราจะตระหนักว่าตนเองมีความรู้มีความสามารถและมีศักยภาพด้านใดอย่างไร เพื่อจะได้เลือกสาขาวิชาหรือวิชาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถพื้นฐานและความสนใจที่จะศึกษาเล่าเรียน หรือประกอบอาชีพเป็นงานของชีวิต

โรเจอร์ส (ณัฐกานต์ คำหมื่น, 2550 อ้างใน อุษาวดี เรืองน่ม และ ชาคริต ถาวรรัช, 2554 : 47) ยังเน้นว่ามนุษย์นั้นมีลักษณะดังนี้

1) มีแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเองอย่างสมบูรณ์

2) มีแนวโน้มที่จะตอบโต้ความต้องการของตนเอง ไม่เฉพาะเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น เมื่อหิว จะแสวงหาอาหาร แต่การจะเป็นในวิธีที่ไม่ไปทำลายความต้องการด้านอื่น เช่น ศักดิ์ศรี เกียรติยศ แต่หากเป็นการแสวงหาเพื่อคงไว้ซึ่งเกียรติยศ ศักดิ์ศรีและความต้องการด้านอื่นๆ ของมนุษย์

3) มีแรงจูงใจที่กว้างขวางมาก รวมถึงความต้องการทางสรีระ ความอยากรู้ อยากรเรียน การแสวงหากิจกรรมที่นำมาสู่ความพอใจ ความเติบโตทางร่างกาย วุฒิภาวะ ความต้องการสัมพันธ์ภาพที่ใกล้ชิดระหว่างบุคคล ความต้องการที่จะเป็นตัวของตัวเองที่จะมีส่วนในการควบคุมสิ่งแวดล้อม และหลีกเลี่ยงจากการถูกควบคุม

4) การพัฒนาตนเองอย่างสมบูรณ์ โดยอินทรีย์เป็นผู้กระทำ และเป็นผู้เลือกทิศทางของการกระทำ

5) มนุษย์มีความสามารถที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่เต็มศักยภาพของความสามารถโดยที่ความสามารถเหล่านี้จะแสดงออกมาได้ในสภาพที่เหมาะสมเท่านั้น

นอกจากนี้โรเจอร์สยังมองว่า อัตมโนทัศน์ของแต่ละบุคคลเกิดจากกฎเกณฑ์ของการรับรู้ ซึ่งมีหลักการเหมือนหลักจิตวิทยาในเชิงวิทยาศาสตร์ทั่วไป ซึ่งหมายความว่าอัตมโนทัศน์เกิดจากการจัดระเบียบ เรียบเรียงเรื่องราว และบูรณาการการรับรู้สิ่งแวดล้อมรอบตัว มีกระบวนการรับเอาประสบการณ์ใหม่เข้ามาผสมผสานกับประสบการณ์เดิมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น บุคคลก็ยังคงมีความมั่นคงภายในว่าพวกเขาก็ยังคงเป็นบุคคลนั้นอยู่ โรเจอร์ส กล่าวว่า อัตมโนทัศน์หรือ ตน ไม่ใช่ “คนตัวเล็กๆ ที่อยู่ในหัว” ที่คอยควบคุมพฤติกรรมของบุคคล แต่มันเป็นสิ่งที่แสดงถึงความคงอยู่ของประสบการณ์ทางจิตสำนึกของบุคคลที่เกิดจากการรวบรวมประสบการณ์เดิมกับการรับรู้ใหม่เป็นสิ่งที่อยู่ในจิตสำนึกซึ่งสามารถตระหนักได้

โรเจอร์ส (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2533 อ้างใน อุษาวดี เรืองนันทน์ และ ชาคริต ภาวรักษ์, 2554 : 48) ยังได้สรุปแนวคิดซึ่งถือว่าเป็นหลักสำคัญของกลุ่มปรากฏการณ์นิยมไว้ดังนี้

- 1) การแสดงพฤติกรรมเป็นผลการรับรู้ของแต่ละบุคคล
- 2) การรับรู้นี้เป็นปรากฏการณ์เฉพาะตัวมากกว่าที่จำเป็น
- 3) การแสดงพฤติกรรมจะขึ้นอยู่กับอัตมโนทัศน์
- 4) อัตมโนทัศน์เป็นการรับรู้ และเป็นความคิดรวบยอดเกี่ยวกับค่านิยมต่างๆ
- 5) อัตมโนทัศน์จะมีความคงเส้นคงวาในช่วงเวลาหนึ่ง และสถานการณ์หนึ่งซึ่งก่อให้เกิดรูปแบบของพฤติกรรมซึ่งค่อนข้างจะคงเส้นคงวา
- 6) บุคคลจะมีการปกป้องตนเองเมื่อเกิดความขัดแย้งระหว่างประสบการณ์ที่ได้รับกับอัตมโนทัศน์
- 7) มนุษย์ทุกคนมีแรงขับภายในที่จะพัฒนาไปสู่การรู้จักตนเองตรงตามสภาพ

2) ทฤษฎีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพของอีริกสัน (Erikson)

อีริกสัน (ณัฐกานต์ คำหมื่น, 2550 อ้างใน อุษาวดี เรืองนันทน์ และ ชาคริต ภาวรักษ์, 2554 : 49) ได้อธิบายถึงลักษณะของการศึกษาไปข้างหน้าโดยเน้นสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการกำเนิดบุคลิกภาพของตน ซึ่งในแต่ละขั้นของพัฒนาการนั้นจะมีวิกฤติการณ์ทางสังคม (Social Crisis) เกิดขึ้น การที่ไม่สามารถเอาชนะ หรือผ่านวิกฤติการณ์ทางสังคมขั้นหนึ่งๆ จะเป็นปัญหาในการเอาชนะวิกฤติการณ์ทางสังคมในขั้นต่อมา ทำให้เกิดความบกพร่องทางสังคม (Social Inadequacy) และเป็นปัญหาทางจิตใจตามมาภายหลัง

อีริกสัน (อุบลรัตน์ เฟื่องสถิตย์, 2549 อ้างใน อุษาวดี เรืองนันทน์ และ ชาคริต ภาวรักษ์, 2554 : 49) ได้แบ่งขั้นการพัฒนาตามขั้นจิตวิทยาทางสังคมไว้ 8 ขั้นตอน โดยเริ่มนับตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยชรา ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ (Trust & Mistrust) อายุแรกเกิดถึง 1 ปี ในขั้นนี้จัดว่าเป็นพัฒนาการขั้นแรกสุดของมนุษย์ ในระยะนี้เด็กจะไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ จะต้องพึ่งพาอาศัยจากบุคคลอื่นอยู่ตลอดเวลา ประกอบกับในขณะคลอดเด็กได้รับประสบการณ์ที่ไม่ดีในการคลอด (Birth Trauma) ผลก็คือ เด็กต้องการให้ผู้ใหญ่เอาใจใส่ ให้ความรักความอบอุ่น ถ้าหากได้รับการเลี้ยงดูเอาใจใส่เป็นอย่างดี ได้รับการตอบสนองความต้องการต่างๆ อย่างสมบูรณ์ จะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเชื่อถือในตัวบุคคล และสิ่งแวดล้อม มีความไว้วางใจ มองโลกในแง่ดี (Trust) ในทางตรงกันข้าม ถ้าเด็กไม่ได้รับการตอบสนองหรือไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างสมบูรณ์ ทำให้เด็กขาดความมั่นคงในจิตใจ ไม่อยากอยู่ในโลกต่อไป (Mistrust)

ขั้นที่ 2 ขั้นเริ่มเป็นตัวของตัวเองหรือสงสัยละอายใจ (Autonomy & Shame & Doubt) อายุ 1 ปีครึ่งถึง 3 ปี ระยะเวลาี้ เด็กมักจะเกิดความขัดแย้งระหว่างการทำงานตามความพอใจของพ่อแม่ และความต้องการทางร่างกายของตน ทั้งนี้ เพราะทักษะทางกล้ามเนื้อของเด็กเริ่มทำงานได้ดี สามารถเคลื่อนไหวได้ เช่น การคลาน การเดิน ภาษาเริ่มใช้ได้ดีขึ้น จากกรที่เด็กเริ่มช่วยตัวเองได้นี้เอง ทำให้เด็กรู้สึกอยากทำอะไรด้วยตัวเอง ฉะนั้น ผู้ใหญ่ควรส่งเสริมให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเองในขอบเขตที่ไม่เป็นอันตรายต่อตัวเด็ก เด็กเหล่านี้จะมีบุคลิกภาพเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) ลักษณะเหล่านี้จะทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ตัดสินใจด้วยตนเอง แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าเด็กไม่ได้รับการส่งเสริมให้ช่วยเหลือตัวเอง หรือเด็กไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ จะทำให้เกิดความรู้สึกอายและสงสัยในความสามารถของตัวเอง เด็กจะมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพที่พึ่งตนเองไม่ได้ ไม่กล้าทำ ไม่มีความสามารถ (Shame & Doubt)

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างความคิดริเริ่มหรือความรู้สึกผิด (Initiative & Guilt) อายุ 3-5 ปี ในช่วงนี้ เด็กมีความสามารถในด้านต่างๆ เพิ่มขึ้น มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบเก็บ และคิดทำในสิ่งใหม่ๆ เริ่มฝึกทักษะทางด้านการให้ความร่วมมือ รู้จักฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ถ้าได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้องจะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ (Initiative) ถ้าเด็กเกิดความขัดแย้งกับผู้อื่น หรือไม่ได้รับการตอบสนองที่ถูกต้อง จะทำให้เด็กมีบุคลิกภาพที่ไม่กล้าทำ กลายเป็นความรู้สึกผิดขึ้นมา (Guilt) สำหรับเด็กที่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับความรู้สึกผิด จะเป็นที่ไม่มีความคิดริเริ่ม ขาดทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เด็กขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

ขั้นที่ 4 ขั้นสร้างความพยายามหรือเกิดปมด้อย (Industry & Inferiority) อายุ 6-12 ปี ในช่วงปีนี้เป็นระยะที่เด็กเข้าโรงเรียน มีเพื่อนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่มากขึ้น เด็กต้องการการยอมรับจากเพื่อน ครู และบุคคลอื่น จึงทำให้เกิดความรู้สึกอยากแข่งขันเพื่อเอาชัยชนะ บางครั้งอาจจะพยายามขยันขันแข็งอุตสาหะเพื่อให้ตนประสบความสำเร็จในครั้งหนึ่งก็จะทำให้เขาเกิดความพ่ายแพ้พยายามในครั้งต่อไป (Industry) ในทางตรงกันข้ามถ้าเด็กไม่ประสบความสำเร็จในการทำงาน หรือเด็กได้รับงานที่นอกเหนือจากความสามารถจะทำให้เด็กประสบความสำเร็จล้มเหลว ถูกตำหนิ หรือถูกลงโทษลักษณะพฤติกรรมของเด็กจึงเกิดปมด้อย (Inferiority)

ขั้นที่ 5 ขั้นสร้างเอกลักษณ์หรือบทบาทที่สับสน (Identity & Role Confusion) อายุ 12-18 ปี เป็นพัฒนาการในระยะวัยรุ่น ช่วงนี้เป็นช่วงที่เด็กมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายอย่างรวดเร็วแม้แต่สังคมก็คาดหวังว่า บทบาทของวัยรุ่นย่อมแตกต่างไปจากวัยเด็กควรมีความรับผิดชอบยิ่งไปกว่านั้น วัยรุ่นมักจะมีการลอกเลียนแบบบุคคลที่ตนเองสนใจยกย่องเพื่อหล่อหลอมให้เป็นบุคลิกภาพของตน ขณะเดียวกันยังเกิดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวมากที่สุด เช่น เรื่องการเรียน การอาชีพ ฉะนั้น ผู้ใหญ่ควรให้ความช่วยเหลือแก่วัยรุ่นอย่างเหมาะสม จึงจะทำให้วัยรุ่นมีความภาคภูมิใจในตัวเอง รู้ความสามารถของตัวเอง รู้บุคลิกภาพ รู้จักตน (Identity) ในทางตรงกันข้ามถ้าวัยรุ่นไม่ประสบความสำเร็จในขั้นนี้ทำให้เกิดมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ไม่มีความสามารถ ไม่รู้จักตนเอง เกิดความสับสนวุ่นวายในบทบาท (Role Confusion)

ขั้นที่ 6 ขั้นความคุ้นเคยหรือการแยกตนเอง (Intimacy & Isolation) อายุ 18-21 ปี ช่วงนี้เป็นช่วงของพัฒนาการในผู้ใหญ่ตอนต้น มีการพัฒนาความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ เป็นผลต่อเนื่องจากระยะวัยรุ่น มีความสามารถควบคุมตนเองได้อย่างเหมาะสม ปรับตัวเข้ากับเพื่อนต่างเพศได้เป็นอย่างดี พัฒนาการในขั้นที่ 6 จะเป็นผลสืบเนื่องมาจากพัฒนาการในขั้นที่ผ่านมาทั้งหมด ถ้าบุคคลประสบความสำเร็จมาตลอด เป็นผู้ที่ไม่ไว้วางใจผู้อื่น มั่นใจในตนเอง รู้บทบาทของตนเองจะทำให้ผู้นั้นมีความสุข มีความคุ้นเคยสนิทชิดชอบ (Intimacy) ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้ใดก็ตามไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และพัฒนาการในขั้นที่ผ่านมาไม่ประสบความสำเร็จ ผลก็คือ จะเป็นบุคคลที่มีความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว ไม่มีเพื่อน แยกตัว (Isolation)

ขั้นที่ 7 ขั้นของความเป็นพ่อแม่หรือความหยุดนิ่ง (Parental & Stagnation) อายุ 22-40 ปี เป็นพัฒนาการในวัยผู้ใหญ่ เมื่อพิจารณาอย่างถึถ้วนแล้วจะเห็นได้ว่าเป็นวัยของการเป็นพ่อแม่ ผู้ใหญ่คนใดที่ประสบความสำเร็จในขั้นตอนที่ผ่านมาจะทำให้มีความรู้สึกรับผิดชอบในด้านต่างๆ ที่มีความอบอุ่นแก่ลูกได้อย่างพอเพียงซึ่งจัดได้ว่ามีคุณสมบัติเหมาะที่จะเป็นพ่อแม่ (Parental Sense) ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลเหล่านี้ไม่ประสบความสำเร็จในขั้นพัฒนาการที่ผ่านมา จะทำให้เกิดความคับข้องใจขาดความรับผิดชอบ ไม่ให้ความสนใจบุคคลอื่นมีลักษณะที่เฉื่อยชา (Sense of Stagnation)

ขั้นที่ 8 ขั้นที่บุคลิกภาพสมบูรณ์หรือไม่สมบูรณ์ (Ego Integrity & Despair) อายุ 40 ปีขึ้นไป ขั้นสุดท้ายของการพัฒนาของอีริคสัน ในช่วงเป็นผลรวมของพัฒนาการทั้ง 7 ขั้น ดังที่กล่าวมาทั้งหมดบุคคลที่ประสบความสำเร็จมาตลอดชีวิต เมื่อมาถึงขั้นนี้จะเป็นคนที่กล้าเผชิญกับความเป็นจริง มีความคิดเกี่ยวกับตนเองอย่างถูกต้อง เช่น ยอมรับว่าตนเองเริ่มเข้าสู่วัยชราควรจะต้องปฏิบัติตัวเช่นไร เพื่อจะก้าวสู่วัยชราได้ด้วยอารมณ์ที่มั่นคงหรืออาจจะยอมรับว่า คู่ชีวิตของตนที่จากไปแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอยู่คนเดียว เกิดความมั่นคงและจิตใจที่สมบูรณ์ (Ego Integrity) ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลใดก็ตามที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตมาโดยตลอด ก็จะเกิดความรู้สึกผิดหวัง ท้อแท้ หวาดกลัว เกรงว่าตนจะต้องอยู่คนเดียวตามลำพัง มีอารมณ์ไม่มั่นคง ไม่สามารถยอมรับในสิ่งที่ตนต้องเผชิญอยู่ได้ รู้สึกว่าบทบาทของตนที่มีอยู่นั้นไม่ได้ (Despair)

กล่าวโดยสรุปคือ อัตมโนทัศน์ คือ ทศนคติและการรับรู้ของบุคคลที่มีต่อตนเอง ทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์ทางสังคม รวมไปถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับสาเหตุของความสำเร็จ และความล้มเหลวของคนทำให้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรม อัตมโนทัศน์สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้ตามวุฒิภาวะบุคคลที่ไม่สามารถเอาชนะหรือผ่านวิกฤติการณ์ทางสังคมขั้นหนึ่งๆ จะเป็นปัญหาในการเอาชนะวิกฤติการณ์ทางสังคมในขั้นต่อมา และเป็นปัญหาทางจิตใจตามมาภายหลัง

3.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) เป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดเวลา ซึ่งกระบวนการเรียนรู้เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล สิ่งแวดล้อมและสังคมรอบๆ ด้าน โดยมีจุดเริ่มต้นจากภายในครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเองไม่ใช่สภาพตายตัวที่ติดตัวบุคคล แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับและความรู้สึกที่เกิดขึ้น การที่บุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเองน้อยส่วนมากเกิดจากปฏิกิริยาทางอารมณ์เชิงลบ ซึ่งในปัจจุบันเป็นเรื่องลำบากที่เด็กๆ จะเติบโตเข้าสู่ผู้ใหญ่ด้วยความรู้สึกที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง เนื่องจากองค์ประกอบในโลกมีความหลากหลายซับซ้อน โดยเฉพาะเด็ก ๆ ที่ต้องเผชิญกับผู้ใหญ่ เพื่อนๆ สภาพแวดล้อม สื่อต่างๆ สภาพพื้นฐานทางวัฒนธรรมหรือสภาพสังคมโดยทั่วไป ที่ทำให้เด็กรู้สึกต่ำต้อย (Inferiority) และเห็นคุณค่าในตนเองน้อย (Palladino, 1994 อ้างอิงใน สุทิน เจียมประโคน, 2556 : 7 – 8) ดังนั้นจึงควรพัฒนาผู้เรียนให้มีเจตคติเชิงบวกกับตนเอง บุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัว เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้น ก่อให้เกิดพลังสร้างสรรค์ต่างๆ สามารถที่จะเผชิญกับสภาพปัญหาต่างๆ พร้อมทั้งปรับตัวได้ และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีสุข

Maslow (1970 อ้างอิงใน บุริมาพร แสงพยับ, 2553 : 32) ได้แบ่งการเห็นคุณค่าในตนเองออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) ความต้องการเห็นคุณค่าในตนเอง คือ ความต้องการเป็นผู้ประสบความสำเร็จ มีความสามารถเชื่อมั่นที่จะเผชิญสิ่งต่างๆ ในโลก

2) ความต้องการเห็นคุณค่าจากผู้อื่น คือ ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับว่าตนมีอำนาจเหนือผู้อื่น เป็นคนสำคัญ น่ายกย่อง เป็นที่ชื่นชมของผู้อื่น

คูเปอร์สมิท (Coopersmith, 1960 อ้างถึงใน สุทิน เจียมประโคน, 2556 : 8) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองนั้น คือการประเมินตนเองของแต่ละบุคคล และเป็นการแสดงการยึดมั่นตามขนบธรรมเนียม ด้วยการตัดสินใจของตนเองอย่างนับถือตนเอง แสดงให้เห็นถึงทัศนคติในการยอมรับ หรือการไม่ยอมรับ รวมทั้งแสดงให้เห็นถึงความเชื่อของแต่ละบุคคลว่า ตนมีความสามารถ มีความสำคัญ มีความสำเร็จ และมีคุณค่า การเห็นคุณค่าในตนเองจึงเป็นสิ่งชี้ให้เห็นถึงการตัดสินใจของบุคคลต่อคุณค่าของตนเอง พร้อมทั้งแสดงถึงเจตคติที่บุคคลนั้นยึดถืออยู่ด้วย

3.2.1 แนวคิดการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

บุคคลที่มีการพัฒนาจากวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ พัฒนาการดังกล่าวส่งผลให้บุคคลก้าวออกสู่สังคมภายนอกมากขึ้น มีประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมใหม่ มีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ทำให้มีโนภาพที่บุคคลมีต่อตนเองเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของเขา ดังนั้นการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลจึงสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดทุกช่วงชีวิต นักจิตวิทยาได้เสนอแนวทางการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองพอสรุปได้ (สุทิน เจียมประโคน, 2556 : 9-10) ดังนี้

นักจิตวิทยาแนวจิตพฤติกรรมนิยมเชื่อว่า การให้บุคคลได้จัดบันทึกเกี่ยวกับความสำเร็จที่ได้กระทำ การใช้คำพูดชมเชยตนเอง การให้สิ่งที่มีความหมายและความสำคัญต่อตนเอง เมื่อได้กระทำการต่างๆ ที่สำเร็จตามเป้าหมาย วิธีการดังกล่าวเป็นการพัฒนาให้บุคคลเกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง (Sasse, 1987 อ้างถึงใน สุทิน เจียมประโคน, 2556 : 10) นอกจากนี้การฝึกการกล้าแสดงออกที่เหมาะสมก็เป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยการให้บุคคลได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกพร้อมทั้งสามารถตอบสนองความต้องการด้านต่างๆ ของตนเองจะช่วยให้บุคคลเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเองซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของเขา (Alberti & Emmons. 1978 : 27) บุคคลทุกคนต่างมีคุณค่าในตนเอง แต่ก็มีบุคคลจำนวนมากที่ไม่ได้ตระหนักถึงคุณค่าที่ตนเองมีอยู่ อย่างไรก็ตาม บุคคลเหล่านี้สามารถตระหนักถึงคุณค่าของตนเองได้ ถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น โดยการใช้กระบวนการกลุ่มหรือการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ซึ่งวิธีการดังกล่าวนี้มีบรรยากาศที่เอื้อให้สมาชิกกลุ่มยอมรับกันและกัน จะทำให้สมาชิกมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้นและมีความรู้สึกพึงพาวาอาศัยกันและกัน ดังที่ โรเจอร์ส (ทศพร มณีศรีขำ. 2539 : 129 ; อ้างอิงจาก Roger. 1970 : 121-122) ที่ได้อ้างถึงผลการศึกษาของ กิบบ์ (Gibb) ที่พบว่ากิจกรรมกลุ่มให้ผลส่งเสริม สร้างสรรค์ทางจิตวิทยามาก นั่นคือ จะมีการเปลี่ยนแปลงด้านการรับรู้ ด้านความรู้สึก มีการตระหนักถึงความรู้สึกของตนเองและผู้อื่นมากขึ้น ตลอดจนเปิดเผยความรู้สึกต่างๆ ของตนเอง แสดงพฤติกรรมที่ตรงกับความรู้สึกของตนเอง มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เมื่อสมาชิกกลุ่มมีความรู้สึกกว่าตนเองได้รับการยอมรับด้วยความจริงใจจากสมาชิกในกลุ่ม ก็จะทำให้เขาเกิดความมั่นใจในตนเอง กล้าเผชิญหน้ากับปัญหาต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เขาเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และสิ่งที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง นั่นคือ การพัฒนาเจตคติเชิงบวกต่อตนเอง บุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัว

3.2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเองนั้น ประกอบด้วยปัจจัยใหญ่ๆ 2 ปัจจัย กล่าวคือ ปัจจัยภายในตัวบุคคล และปัจจัยภายนอกตัวบุคคล โดยมีรายละเอียดดังนี้ (Coopersmith, 1981 อ้างถึงใน ปุริมาพร แสงพยับ, 2533 : 33 – 37)

1) ปัจจัยภายในตัวบุคคล คือ ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกันออกไป ซึ่งประกอบด้วย

1.1) ลักษณะทางกายภาพ (Physical Attributes) เช่น ลักษณะรูปร่าง ความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกายนั้นมีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง เนื่องจากสังคมโดยทั่วไปจะให้ความสำคัญ และชื่นชมกับบุคคลที่มีลักษณะทางกายภาพที่ดี แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครอบครัว กลุ่มเพื่อน และตัวบุคคลผู้นั้นด้วยว่าจะให้ความสำคัญกับลักษณะทางกายภาพมากน้อยเพียงใด ซึ่งในวัยรุ่นจะเป็นช่วงเวลาที่ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง วัยรุ่นจึงให้ความสำคัญกับรูปร่างที่เปลี่ยนไป เพราะวัยรุ่นเชื่อว่าผู้ที่มีรูปร่างหน้าตาที่ดีจะเป็นที่ดึงดูดและสนใจของบุคคลทั่วไป จึงส่งผลให้วัยรุ่นมีความรู้สึกมีค่าในตนเองตามมา

1.2) สมรรถภาพ ความสามารถและการกระทำ (General Capabilities Ability & Performance) ลักษณะทั้ง 3 ด้านนี้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เนื่องจากบุคคลที่ประสบความสำเร็จในกิจกรรมที่ผ่านมา โดยส่วนใหญ่จะมีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด มีพฤติกรรมที่เหมาะสม หรือมีความสามารถทางการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ดี โดยปกติสังคมจะให้ความสำคัญกับความสำเร็จในด้านการศึกษาและการทำงาน การประสบความสำเร็จจึงส่งผลให้บุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเอง นอกจากนี้การที่วัยรุ่นสามารถปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายได้นั้น จะทำให้วัยรุ่นใช้ร่างกายได้อย่างมีประสิทธิภาพส่งผลให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป และมีการเห็นคุณค่าในตนเองตามมาในที่สุด

1.3) ภาวะทางความรู้สึก (Affective Status) เป็นตัวสะท้อนความรู้สึกพอใจ วิตกกังวล ความสุข และภาวะอื่นๆ ที่อยู่ในตัวบุคคล ทั้งที่ได้แสดงออกมา และที่ไม่ได้แสดงออก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเนื่องมาจากสิ่งที่คุณค่าได้ประสบมาและเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งส่งผลต่อการประเมินตนเองไปในทางที่ดี จะเป็นบุคคลที่มีความสุข รู้สึกพึงพอใจในชีวิตตนเอง ซึ่งแตกต่างจากบุคคลที่มีการประเมินตนเองไปในทางลบ ที่จะรู้สึกไม่พอใจในชีวิตตนเอง หรือรู้สึกหมดหวังในอนาคต

1.4) ปัญหาต่างๆ และการเจ็บป่วย (Problem & Pathology) บุคคลที่มีปัญหาหรือมีความบกพร่องทั้งทางร่างกายหรือจิตใจ จะมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำกว่าบุคคลที่มีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์ เนื่องจากบุคคลที่รู้สึกวาทตนเองอ่อนแอจะรู้สึกหวาดหวั่นและหมดหนทาง โดยความรู้สึกเหล่านี้จะรบกวนการทำงานที่ของระบบในร่างกาย ทำให้มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ซึ่งแตกต่างจากบุคคลที่ไม่มีปัญหา หรือความบกพร่องทางร่างกาย หรือจิตใจจะเป็นบุคคลที่มีความสุข และมีการเห็นคุณค่าในตนเอง ดังนั้น บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำจึงมีแนวโน้มที่จะมีความวิตกกังวลและแสดงอาการเจ็บป่วยทางร่างกายที่เกิดขึ้นจากความตึงเครียดทางจิตใจได้มากกว่าบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง

1.5) ค่านิยมส่วนบุคคล (Self-Values) ถูกจำกัดด้วยกลุ่มสังคมที่บุคคลผู้นั้นอาศัยอยู่ บุคคลจะเรียนรู้ว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่สังคมของตนพึงปรารถนา และมีแนวโน้มที่จะใช้ค่านิยมของสังคมเป็นมาตรฐานในการตัดสินตนเอง ดังนั้นหากค่านิยมของบุคคลไม่สอดคล้องกับสังคม ก็จะส่งผลให้ผู้นั้นมีการเห็นคุณค่าในตนเอง

1.6) ความปรารถนา (Aspiration) เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการกำหนดระดับการเห็นคุณค่าของตนเองของบุคคล เนื่องจากบุคคลแต่ละคนจะมีมาตรฐานการตัดสินตนเองต่างกัน บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะคาดหวังเกี่ยวกับตนเองมากกว่า และจะพยายามทำในสิ่งที่ทำให้ตนบรรลุเป้าหมายให้ได้ ดังนั้นช่องว่างระหว่างความปรารถนา และการกระทำทำให้บรรลุของบุคคลที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะมีน้อยกว่าบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ โดยบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะตั้งความปรารถนาไว้สูงกว่า และจะสามารถทำให้บรรลุความปรารถนาได้ มากกว่าบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ เนื่องจากบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ จะมีความเชื่อว่าตนเองไม่มีความสามารถที่จะบรรลุความสำเร็จและได้รับการยอมรับจากสังคมได้ ทำให้บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำตั้งความปรารถนาไว้ต่ำ

2) ปัจจัยภายนอกตัวบุคคล คือ สิ่งแวดล้อมภายนอกที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ด้วย ซึ่งส่งผลให้บุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกัน ซึ่งประกอบด้วย

2.1) ครอบครัว (Family) เป็นสถาบันที่มีความสำคัญต่อบุคคลมาก สมาชิกในครอบครัว เช่น บิดา มารดา และญาติพี่น้องนั้น มีความสำคัญต่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคล กล่าวคือ บรรยากาศในครอบครัวที่มีความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ดูแลเอาใจใส่ต่อกัน ให้คุณค่าและให้กำลังใจต่อกัน จะส่งผลให้บุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเอง นอกจากนี้บุคลิกภาพของบิดามารดา ตลอดจนการให้อิสระแก่เด็กในการคิดหรือกระทำกิจกรรม การเห็นคุณค่าในตนเอง และความมั่นคงทางอารมณ์ของบิดา มารดาก็ส่งผลต่อความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย และยังช่วยพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นได้ ซึ่งจากการศึกษาของ ศิริรัตน์ คงกลิน (2548, หน้า 51) นั้นพบว่าสัมพันธ์ภาพของบิดาและมารดากับเด็กนั้นมีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็ก กล่าวคือ

2.1.1) บิดาให้การยอมรับในตัวเด็กทั้งทางด้านความคิด ความรู้สึก และคุณค่าในตัวเด็กแบบที่เด็กเป็นอยู่ บิดามารดากำหนดขอบเขตของการกระทำอย่างชัดเจนและดูแลเด็กทำตาม ทำให้เด็กรู้สึกมั่นคงปลอดภัย บิดามารดาให้ความนับถือความอิสระแก่เด็กภายในขอบเขตการกระทำที่กำหนดไว้ และการให้รางวัลมากกว่าการลงโทษ

2.1.2) สถาบันการศึกษา (Education Institution) สภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษามีความสำคัญต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยเป็นแหล่งที่ทำให้เด็กได้เรียนรู้ ค้นหา และใช้ข้อมูลที่ได้จากการประเมินกลับของบุคคลอื่นมาส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง นอกจากนี้ยังเป็นสถาบันที่สอนให้เด็กได้เรียนรู้ที่จะพึ่งตนเอง เรียนรู้ที่จะมีความรับผิดชอบต่อตนเองอันจะนำไปสู่การมีความรับผิดชอบต่อสังคมที่ตนอาศัยอยู่ ได้ใช้ความคิดและการตัดสินใจด้วยตนเอง ดังนั้นครูจึงต้องวางขอบเขตของสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา จัดหาอุปกรณ์และกิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะสม เพื่อเป็นปัจจัยส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง

2.1.3) กลุ่มเพื่อน (Peer Group) ความสัมพันธ์กับเพื่อนที่อยู่ในวัยเดียวกันเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยบุคคลที่มีความสัมพันธ์ดีกับเพื่อน จะได้รับการยอมรับภายในกลุ่ม เป็นที่ประทับใจของเพื่อนๆ ทำให้เป็นคนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง เนื่องจากมีการรับรู้ว่ามีคนรอบข้างตนเองให้การยอมรับและเห็นความสำคัญของตนเอง ซึ่งแตกต่างจากคนที่ไม่เป็นที่ยอมรับหรือไม่เป็นที่ประทับใจของเพื่อนๆ จะส่งผลให้บุคคลนั้นมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองต่ำเนื่องจากเห็นว่าบุคคลรอบข้างไม่ให้การยอมรับและให้ความสำคัญกับตน ดังนั้นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าบุคคลที่เข้ากับเพื่อนไม่ได้ หรือไม่ได้รับการเอาใจใส่จากเพื่อน

2.1.4 สถานภาพทางสังคม (Social Status) เป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของชีวิต ซึ่งขึ้นอยู่กับอาชีพ รายได้ และที่อยู่อาศัย เนื่องจากบุคคลที่อยู่ในสภาพสังคมสูงมักจะเป็นอาชีพที่มีเกียรติ รายได้สูง มีแนวโน้มจะอาศัยอยู่ในที่หรูหรา และแวดล้อมไปด้วยเพื่อนบ้านที่มีสถานภาพทางสังคมเดียวกัน จะเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จในสายตาของบุคคลอื่น และได้เปรียบทั้งทางสังคมและวัตถุ มีผลทำให้บุคคลเหล่านี้เชื่อว่าตนเองมีคุณค่า ดังนั้น สถานภาพทางสังคมจึงมีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองทางบวก นั่นคือบุคคลที่อยู่ในสังคมระดับสูง จะมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าบุคคลที่มีสังคมอยู่ในระดับปานกลางหรือในระดับล่างนั่นเอง

กล่าวโดยสรุปคือ การเห็นคุณค่าในตนเอง คือ การประเมินตนเองของแต่ละบุคคล ในการยอมรับหรือไม่ยอมรับว่า ตนมีความสามารถ มีความสำคัญ มีความสำเร็จ และมีคุณค่า โดยมีจุดเริ่มต้นจากภายในครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเองสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับและความรู้สึกที่เกิดขึ้น การที่บุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเองน้อยส่วนมากเกิดจากปฏิกิริยาทางอารมณ์เชิงลบ ซึ่งในปัจจุบันเป็นเรื่องลำบากที่เด็ก ๆ จะเติบโตเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ด้วยความรู้สึกที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง เนื่องจากองค์ประกอบในโลกมีความหลากหลายซับซ้อน อย่างไรก็ตาม การเห็นคุณค่าในตนเองสามารถพัฒนาได้ โดยการได้รับการยอมรับจากบุคคลในครอบครัว กลุ่มเพื่อน หรือบุคคลอื่นๆ ในสังคม ตลอดจนสภาพทางสังคมและการพัฒนาเจตคติเชิงบวกต่อตนเอง

3.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จในชีวิตการทำงาน

นรินทร์ จุลทรัพย์ (2558 : 233) กล่าวถึงความสำเร็จในชีวิตการทำงานว่า ทุกคนเกิดมามีชีวิตอยู่กับคน ต้องเรียนรู้และทำงานร่วมกับคน ใช้สิ่งต่างๆ ในสังคมร่วมกับคน คนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตและการทำงานคือคนที่ดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ซึ่งหมายถึง คนที่มีความสมหวัง สามารถประกอบกิจการงานจนประสบความสำเร็จตามความปรารถนา มีร่างกายแข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ไม่มีอารมณ์ขุ่นมัวหรือวิตกกังวล มีความมั่นคง มีความอดทน และสามารถต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ได้ เป็นคนที่ยอมรับความจริงในชีวิต ทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ดังนั้นความสำเร็จในชีวิตและการทำงานจึงต้องสอดคล้องกันโดยมีเป้าหมายคือความสุข คนที่มีความสุขก็คือคนที่มีความสุขทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นคนที่สามารถปรับตัวได้อย่างดีในการดำเนินชีวิตประจำวันและการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของซูเปอร์ (Super, 1957 อ้างอิงใน นรินทร์ จุลทรัพย์. 2558 : 233) ที่กล่าวว่า ความสุขและความพึงพอใจในงานและชีวิตขึ้นอยู่กับการทำงานที่บุคคลได้ประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถ ความสนใจ ค่านิยม และบุคลิกภาพด้านอื่นๆ ของตน กล่าวโดยสรุป การรู้จักและเข้าใจตนเอง การวางแผนชีวิตในการเรียน การทำงานที่เหมาะสมกับตนเอง จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการทำงาน ความสำเร็จและความสุขในชีวิต

ชีวิตในวัยทำงานแตกต่างจากชีวิตวัยเด็กและวัยเรียน เพราะต้องเผชิญกับความท้าทายในงาน การปรับตัวเข้ากับคน การดูแลสุขภาพตนและดูแลครอบครัวจึงมีนักคิดหลายท่านเสนอแนะความสำเร็จในชีวิตและการทำงานไว้ ดังนี้

จรัส อติวิทยากรณ์ (2557 อ้างอิงใน นรินทร์ จุลทรัพย์. 2558 : 233) นำเสนอหลัก 6 P นำความสำเร็จมาสู่ชีวิตและการทำงาน ดังนี้

1) P-Positive Thinking หมายถึง **การมีทัศนคติที่เป็นบวก** มองโลกในแง่ดีอยู่เสมอ ไม่คิดในทางลบ รู้จักสร้างวิกฤตให้เป็นโอกาสทุกครั้งที่พบสถานการณ์ที่เลวร้าย พลิกผันให้เป็นโอกาสที่จะได้สิ่งดีๆ ขึ้นมาแทน

2) P-Peaceful Mind หมายถึง **การมีจิตใจที่สงบ** “จงใช้ความสงบสยบความเคลื่อนไหว” เวลาเกิดปัญหาอย่าเพิ่งตื่นตระหนกไปกับปัญหานั้นๆ การมีจิตใจที่สงบ มีสมาธิจะทำให้เกิดปัญญาในการคิดหาวิธีแก้ปัญหา นอกจากนี้ยังช่วยให้มีสุขภาพจิตดีขึ้นด้วย

3) P-Patient หมายถึง **การมีความอดทน** เพราะการที่จะมีจิตใจที่สงบได้ต้องมีความอดทนอดกลั้น ระวังอารมณ์ความรู้สึกที่ไม่ดีต่างๆ หากสิ่งใดไม่เป็นตามที่คาดหวังไว้ต้องอดทนรอคอยให้ถึงช่วงเวลา นอกจากนั้นยังต้องอดทนต่อปัญหาและความยากลำบากในการทำงาน

4) P-Punctual หมายถึง **การเป็นคนตรงต่อเวลา** มนุษย์ได้ถูกปลูกฝังให้เป็นคนมีวินัย รู้จักตรงต่อเวลาในทุกสถานการณ์ จงให้ความสำคัญต่อการตรงต่อเวลาเพราะเป็นพื้นฐานที่จะทำให้เป็นผู้ที่น่าเชื่อถือไว้วางใจได้

5) P-Polite หมายถึง **การเป็นคนสุภาพ** อ่อนน้อมถ่อมตน การเป็นคนสุภาพนอบน้อมจะทำให้มีแต่คนรักใคร่ และอยากช่วยเหลือ ยิ่งถ้ามีตำแหน่งใหญ่โตด้วยแล้ว ยิ่งต้องมีความสุภาพอ่อนน้อม เพราะจะทำให้ผู้อื่นยิ่งเกรงใจมากขึ้น ตรงกันข้าม การทำตัวกระด้างกระเดื่อง หยาบคาย หยิ่งยโส ย่อมเป็นที่รังเกียจของสังคมและมีใครอยากคบค้าสมาคม

6) P-Professional หมายถึง **ความเป็นมืออาชีพในการทำงาน** การมีหน้าที่ควรทำตัวอะไรควรทำตัวให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในหน้าที่นั้นๆ หมั่นแสวงหาความรู้ใหม่ๆ และหมั่นฝึกฝนฝีมือในการทำงานอยู่เสมอ เพื่อให้งานออกมาดีที่สุด การทำงานอย่างมืออาชีพ จะเป็นผลให้งานสำเร็จและมีคุณภาพ

สำหรับความสำเร็จในการทำงานแต่ละชิ้นงาน เสนาะ ตียาวี (2553 อ้างอิงใน นิรันดร์ จุลทรัพย์, 2558 : 234) ให้ข้อเสนอแนะว่าองค์ประกอบของความสำเร็จในการทำงานขึ้นใดชิ้นหนึ่ง สามารถจำแนกได้เป็นแต่ละด้าน ดังนี้

- 1) ด้านการวางแผน เป็นการทำงานอย่างมีระบบ ลำดับขั้นตอน
- 2) ด้านงบประมาณ เพื่อการนำมาสนับสนุนการปฏิบัติงานจนบรรลุเป้าหมาย
- 3) ด้านคน การใช้คนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
- 4) ด้านความชัดเจนในการสร้างความเข้าใจตรงกันในเรื่องของวิสัยทัศน์ เป้าหมาย ในกลุ่มผู้ร่วมงาน
- 5) ด้านการจัดการวัสดุ อุปกรณ์ เพื่อใช้เป็นองค์ประกอบและสนับสนุนในการปฏิบัติเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง

6) ด้านการใช้เวลาให้เหมาะสมในการปฏิบัติงานตั้งแต่เริ่มต้นการปฏิบัติงานจนสำเร็จลุล่วง ส่วนความสำเร็จในชีวิต มณฑา เลหาศรีสกุล (2556 อ้างอิงใน นิรันดร์ จุลทรัพย์, 2558 : 234) เสนอแนะว่า คนเราสามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้อย่างรวดเร็ว โดยปรับวิถีคิดของตนเอง ดังนี้

- 1) ให้เลิกคิดอะไรเล็กๆ บางคนมักตั้งเป้าหมายในชีวิตและการทำงานของตนเองไว้ต่ำเกินไป การตั้งเป้าหมายที่สำเร็จง่ายเกินไปมักไม่ตื่นเต้น ไม่ท้าทายพอที่จะเป็นแรงผลักดันให้เกิดความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ ลองเปลี่ยนมาเป็นการตั้งเป้าหมายที่ใหญ่ๆ และท้าทายดูบ้าง จะทำให้รู้สึกว่ามีแรงกระตุ้นหรือร้อนมากขึ้น เป็นการเพิ่มรสชาติให้แก่ชีวิตและโอกาสที่จะพิชิตความสำเร็จไปได้สูง

2) ต้องสร้างจินตนาการ การสร้างจินตนาการไม่เป็นเพียงการสร้างภาพให้เกิดขึ้นในใจเท่านั้น แต่เป็นการช่วยกระตุ้นให้เกิดการกระทำ ทำให้ชีวิตน่าตื่นเต้นและมีความหมาย สิ่งที่น่าปรารถนาอาจเกิดขึ้นได้ในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งจะทำให้ชีวิตมีคุณค่ายิ่งขึ้น การดำเนินชีวิตอย่างมีจุดหมายเป็นเรื่องของจิตวิญญาณภายใน เป็นเหตุผลของการดำรงชีวิตอยู่และการให้คุณค่าแก่ตนเอง

3) การสร้างพลังใจและขจัดความกลัว ทุกคนล้วนมีพลังใจและความกลัวอยู่ในตนเอง ขึ้นอยู่กับว่าจะปลดปล่อยและควบคุมตัวได้ไว้ ดังนั้นสิ่งที่ต้องกล้าทำแบบเผชิญหน้าสู้โดยขจัดความกลัวแบบถอยหนี ถึงแม้จะเป็นเรื่องยาก ซึ่งมักจะเกิดขึ้นในระยะแรกๆ ที่ปล่อยให้ความกลัวเข้ามามีอิทธิพลตลอดเวลา แต่เมื่อกล้าเผชิญหน้าต่อสู้กับความกลัวโดยเริ่มลงมือทำอะไรบางอย่าง ก็จะพบว่าสิ่งที่น่ากลัวนั้นกลับไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นน้อยกว่าที่คิด

4) จงเริ่มทำสิ่งที่ทำลายตนเองเสียแต่วันนี้ การทำในสิ่งที่ทำลายตนเองจะเป็นการกระตุ้นพลังงานแฝงที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวเองแสดงออกมาและปลดปล่อยความกดดันหรือพรสวรรค์ที่มีอยู่ได้ แสดงออก จะทำให้รู้สึกภาคภูมิใจและมองเห็นคุณค่าในตนเอง

5) ต้องลบความคิดในแง่ลบออกไป อย่าปล่อยให้ความคิดในแง่ลบครอบงำ เตือนตนเองทุกว่า จะต้องมองโลกในแง่ดีและอยู่ท่ามกลางผู้คนและเพื่อนที่สนับสนุนส่งเสริมให้คิดในแง่บวก ขณะเดียวกันก็ชื่นชมผู้อื่นที่สมควรได้รับคำชมด้วย

6) สนุกกับความคิดสร้างสรรค์ของตัวเอง จงเริ่มใช้สมองทั้งสองซีกของตัวเองไปพร้อมๆ กัน ทั้งส่วนที่สร้างสรรค์จินตนาการและเหตุผล คือ เมื่อรู้สึกว่าจะจริงจังด้วยเหตุผลมากเกินไป จงก้าวออกมาและทำให้เป็นเรื่องสนุก มีอารมณ์ขัน อย่าหมกมุ่นกับปัญหาหรือจับจ้องกับปัญหาเล็กๆ น้อยๆ ที่ไร้สาระนำมาสู่ปัญหา กวนใจ ทุกคนเกิดมาสามารถพัฒนาไปสู่ความมีศักยภาพสูงสุดของชีวิตได้ เริ่มจากการสร้างพลังแง่บวกในใจ ฝึกจิตใจให้คิดในทางเพิ่มพูนและกระตุ้นตัวเองเสียแต่บัดนี้

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2558 : 233) ยังได้กล่าวถึงการสร้างพลังแง่บวก ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตและการทำงาน ซึ่งอาจใช้คำแตกต่างกันออกไปบ้าง เช่น การคิดบวก การคิดด้านบวก การคิดแง่บวก การมองเชิงบวก และเจตคติแห่งจิตใจเชิงบวก (Positive Mental Attitude) แต่คำที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายคือ ความคิดเชิงบวก (Positive Thinking) ซึ่ง ศุภาวดี บุญญวงค์ (2554 อ้างอิงใน นิรันดร์ จุลทรัพย์, 2558 : 235) ได้อธิบายความหมายของความคิดเชิงบวกว่า หมายถึง การพยายามหา มุมมองที่แตกต่างไปจากมุมมองปกติที่เคยเป็นอยู่ มองให้เป็นประโยชน์แก่ชีวิตของตนเอง และผู้อื่นด้วย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ชีวิตส่วนตัว การเรียน การทำงาน และชีวิตในสังคม ทำอย่างไรเราจะใช้ชีวิตให้มีความสุขเพิ่มขึ้นหรืออย่างน้อยก็ไม่เป็นทุกข์ไปกว่าที่เป็นอย่างอยู่ ลดความทุกข์ให้น้อยลง มองหาสิ่งดี ๆ ของเหตุการณ์วิกฤตที่เกิดขึ้น มีจิตใจเข้มแข็ง ความคิดเชิงบวกสามารถเปลี่ยนคนฉลาดให้เป็นวีรบุรุษ เปลี่ยนคนที่มีจิตใจอ่อนแอให้เป็นคนที่มีจิตใจเข้มแข็ง เปลี่ยนคนมองโลกในแง่ลบไม่มั่นคงให้เป็นคนที่มีพลังในแง่บวก

ความคิดเชิงบวก (Positive Thinking) เป็นจิตลักษณะที่ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ คือ (Snyder & Lopez, 2007 อ้างอิงใน นิรันดร์ จุลทรัพย์, 2558 : 236)

1) ความมีประสิทธิภาพ (Efficacy) หมายถึง ความเชื่อที่บุคคลเชื่อว่าตนมีความสามารถที่จะ จัดระบบและปฏิบัติการกิจนั้นๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ความหวัง (Hope) หมายถึง ความคิดที่นำไปสู่เป้าหมายโดยบุคคลเห็นว่าหนทางของ ความคิดและการปฏิบัติการของความคิดนั้นก่อให้เกิดประโยชน์

3) การมองโลกในแง่ดี (Optimism) หมายถึงทัศนคติที่บุคคลพึงมีต่อชีวิตหรือเหตุการณ์ต่างๆ ทางด้านดี ถึงแม้จะต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรคบางประการในชีวิต ก็ยังคงดำเนินชีวิตไปสู่เป้าหมายที่มีคุณค่า นั้นได้โดยการควบคุมตัวเอง

4) มีความยืดหยุ่น (Resiliency) หมายถึงความสามารถปรับตัวได้ตามสถานการณ์และเมื่อต้องเผชิญกับภาวะวิกฤติในชีวิตก็สามารถฟื้นตัวกลับสู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

3.3.2 ทฤษฎีความต้องการประสบความสำเร็จ

ทฤษฎีความต้องการประสบความสำเร็จ (The Need to Achieve Theory) เป็นทฤษฎีของ David C. Maclelland & J.W. Atkinson (1961 อ้างอิงใน อภินิหาร ฐริพัฒน์ธีรกุล, 2555 : 13 – 14) ประกอบด้วย 3 อย่าง คือ ความสำเร็จ (Achievement) อำนาจ (Power) และความผูกพัน (Affiliation) ตามทฤษฎีเชื่อว่า โดยปกติแล้วความต้องการที่มีอยู่ในตัวคนมีอยู่สองชนิด คือ ความต้องการความสุขและความต้องการปราศจากความเจ็บปวด แต่สำหรับความต้องการอื่นๆ นั้นต่างก็จะเกิดขึ้นภายหลัง ด้วยวิธีการเรียนรู้ แต่อย่างไรก็ตามโดยที่มนุษย์ทุกคนต่างก็ใช้ชีวิตขนขวายหาสิ่งต่างๆ มากล้ายคลึงกัน จึงต่างมีประสบการณ์เรียนรู้ต่างๆ มาเหมือนกัน แต่จะต่างกันแต่เฉพาะขนาดของความต้องการมากน้อยแตกต่างกันไป ด้วยเหตุนี้จึงสรุปได้ว่า มนุษย์ทุกคนต่างก็จะมีความต้องการเหมือนกัน แต่จะมีขนาดมากน้อยแตกต่างกัน ได้แก่

1) ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) หมายถึง ความต้องการทำสิ่งต่างๆ ให้ดีขึ้นหรือมีประสิทธิผลมากขึ้นเพื่อความสำเร็จ บุคคลที่ต้องการความสำเร็จจะมีลักษณะชอบการแข่งขัน ชอบงานที่ท้าทาย ต้องการได้รับข้อมูลป้อนกลับเพื่อประเมินผลงาน มีความชำนาญในการวางแผน มีความรับผิดชอบสูง เช่น ในเรื่องของการแก้ปัญหาหรือการทำงานที่มีความซับซ้อนขึ้น

2) ความต้องการอำนาจ (Need for Power) หมายถึง บุคคล ต้องการอำนาจเพื่อมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการเป็นผู้นำในการตัดสินใจ บุคคลซึ่งต้องการอำนาจสูงจะมีความพยายามเพื่อที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น มีความพอใจที่จะอยู่ในสถานการณ์แข่งขันหรือสถานการณ์ซึ่งมุ่งที่สถานภาพ และมีความต้องการความภาคภูมิใจ รวมทั้งการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นด้วยการทำงานที่มีประสิทธิผล

3) ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) หมายถึง บุคคล ต้องการการยอมรับ ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการมีความสัมพันธ์และผูกพันกับสมาชิกในกลุ่ม มีความเป็นมิตรไมตรี และมีสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลอื่น ซึ่งเป็นความต้องการสร้างและรักษาความสัมพันธ์อันดีกับคนอื่น ๆ

กล่าวโดยสรุปคือ คนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตและการทำงานคือคนที่เรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับคนอื่น สามารถต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ได้ ยอมรับความจริงในชีวิต ทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ความสำเร็จในชีวิตและการทำงานมีเป้าหมาย คือ ความสุข คนที่มีความสุขก็คือคนที่มีความสุขที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นคนที่สามารถปรับตัวได้อย่างดีในการดำเนินชีวิตประจำวันและการทำงาน ความสุขและความพึงพอใจในงานและชีวิตขึ้นอยู่กับการที่บุคคลได้ประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถ ความสนใจ ค่านิยม และบุคลิกภาพด้านอื่นๆ ของตน บุคคลจะสามารถประสบความสำเร็จได้อย่างรวดเร็วหากปรับความคิดของตนเอง โดยสร้างพลังแง่บวก ความคิดเชิงบวก จึงเป็นขุมพลังการดำเนินชีวิตและการทำงานนำมาซึ่งความสุขและความสำเร็จของชีวิต

4. การศึกษาข้ามกรณี

การศึกษาข้ามกรณี (A Cross Case Study) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากกรณีศึกษาหลายๆ กรณีด้วยกัน เพื่อสำรวจหาความคล้ายคลึงและความแตกต่างของแต่ละกรณี จากมุมมองหรือประเด็นเดียวกัน (Chofeild อ้างถึงใน พัชรธิญา วัฒนรังสรรค์, 2553 : 31-32) เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่ทำให้ได้ข้อสรุปที่มีความตรงสามารถอ้างอิงได้ดีกว่าการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รายกรณีศึกษาเดียว เป็นการประมวลความรู้จากหลายๆ กรณีศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบข้ามหน่วย (Cross Unit Comparison) ต่างจากการสังเคราะห์การศึกษาความแตกต่างในปรากฏการณ์แต่ละกรณีซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และทำให้ได้ข้อค้นพบในเชิง Scientific Discoveries

การศึกษาแบบข้ามกรณีนี้นำมาใช้ในการอ้างอิงได้มากขึ้น เนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการศึกษาแบบรายกรณีนี้นั้นมีข้อจำกัดว่าผลการวิเคราะห์ที่ได้นั้นเป็นความเฉพาะเจาะจง สามารถอธิบายปรากฏการณ์นั้นๆ ได้เพียงกรณีเดียว และด้วยเนื่องจากกรณีที่เกิดขึ้นมีความหลากหลายทางสภาพแวดล้อมต่างๆ การทำข้ามกรณีศึกษาจึงสามารถที่จะตอบโจทย์ในประเด็นต่างๆ ได้ครอบคลุมยิ่งกว่า

Glaser & Strauss (อุษา แก้วกำกม, 2521 อ้างถึงใน พัชรธิญา วัฒนรังสรรค์, 2553 : 32) กล่าวว่า เหตุผลหลักของการวิเคราะห์ข้ามกรณีสืบเนื่องมาเพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถอธิบายได้ลึกซึ้งขึ้น เมื่อพิจารณาเห็นว่ากรณีสืบเนื่องมาจำนวนน้อยก็ควรมีการเพิ่มกรณีสืบเนื่องมาให้มากกว่าหนึ่งแห่ง เมื่อนำผลการวิจัยโดยรวมมาเปรียบเทียบการวิจัยหลายกลุ่มจะทำให้เกิดความเหมาะสมและได้ข้อมูลที่มากกว่าเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ โดยผู้วิจัยสามารถทำการวิเคราะห์ได้ว่าเรื่องราวที่ตนได้ศึกษามานั้นอยู่ในระดับใดเมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว และจะช่วยให้สามารถคาดการณ์หรือพยากรณ์เบื้องต้นได้อีกว่าข้อสรุปที่จะได้และความหมายเหมาะสมที่สุดนั้นคืออะไร จะมีสิ่งใดเกิดขึ้นอีกหรือไม่

การได้ข้อมูลมาจากหลายกรณีสืบเนื่องมานั้นยังช่วยให้ผู้วิจัยเห็นความเหมือนและความแตกต่างซึ่งจะสามารถนำมาอธิบายปรากฏการณ์ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากการสร้างทฤษฎีตรวจสอบแบบข้ามกรณีซึ่งกระบวนการในการวิเคราะห์เช่นนี้มีความง่ายและเร็วในการวิเคราะห์มากกว่าในการศึกษาเพียงรายกรณีเดียว การวิเคราะห์ข้ามกรณีสืบเนื่องมาไม่เพียงทำให้ผู้วิจัยได้เห็นภาพรวมชัดเจนขึ้นเท่านั้น ยังช่วยลดเงื่อนไขเฉพาะของความเป็นรายกรณีสืบเนื่องมาขยายออกทำให้ข้อมูลการวิเคราะห์นั้น สามารถนำไปอ้างอิงได้กว้างยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ผู้วิจัยเชื่อมโยงกรณีศึกษาที่คล้ายๆ กันเข้าหากันและอ้างอิงได้ และอาจทำให้ได้ข้อค้นพบที่ทำให้มีความเข้มข้นยิ่งขึ้น

Cross-Case Analysis Framework เป็นเครื่องมือในการศึกษาซึ่งใช้การพินิจวิเคราะห์ การแยกแยะวิเคราะห์และการเน้นส่วนเหมือนกันส่วนต่างข้ามแผนงานซึ่งมีลักษณะร่วมกันสามารถเปรียบเทียบกันได้ ในลักษณะของการพัฒนาที่เป็นรูปแบบจำเพาะดังกล่าว ลักษณะที่เหมือนกันนั้นได้แก่ การจัดนโยบาย บริบทเฉพาะของประเด็น และระดับของการให้ความหมายของการมอบอำนาจที่มีการให้ความชัดเจนหรือการบัญญัติ ดังนั้นก่อนการทำ Cross-Case Analysis จึงจะต้องมีการศึกษากรณีเดียวที่เกิดขึ้นก่อน หรืออธิบายได้ว่าเป็นการนำผลของกรณีสืบเนื่องมา (Case Study Result) มาทำสรุป (Generalize) และจัดรายละเอียดของแต่ละกรณีสืบเนื่องมาที่นำมาเปรียบเทียบกันเชิงลึก

ในการลำดับเรียงการวิเคราะห์แบบข้ามกรณีสืบเนื่องมาเราสามารถประเมินโดยดูจากลักษณะที่สัมพันธ์กัน เช่น การดูรูปแบบ (Pattern) หรือแก่นสาระสำคัญ (Theme) ของเรื่องที่ปรากฏในข้อมูลดิบ (Data) ที่เก็บได้ซึ่งลักษณะที่เหมือนกันนี้จะถูกนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างที่ควรจะเป็นเหมือนกันของผลิตภัณฑ์หรือคุณลักษณะ รวมถึงปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้ามกรณีนั้นจะทำให้เห็นถึงผลกระทบที่เกิดจากวิธีการ (Method) ซึ่งเชื่อมโยงไปยังความสำเร็จและความล้มเหลวของสิ่งที่มีลักษณะเหมือนกันด้วยการวิเคราะห์บริบท ความเชื่อมโยงกัน ระดับของการเจริญเติบโต และทักษะความรู้ ด้วยเหตุนี้เราจึงสามารถค้นหาความสัมพันธ์ในกรอบเดียวกันจากการวิเคราะห์นี้ได้

กล่าวโดยสรุปคือ การวิเคราะห์แบบข้ามกรณีศึกษานั้น เป็นการศึกษาที่มีกรณีศึกษามากกว่าหนึ่งกรณีศึกษา โดยมีความแตกต่างหลากหลายในรายการกรณีศึกษา แต่มีประเด็นในปัญหาของการวิจัยเดียวกันหรือเกิดปรากฏการณ์เดียวกันนำมาวิเคราะห์ข้ามกรณีศึกษาทำการเชื่อมโยงเหมือนกันนี้ไปยังกรณีอื่นๆ ได้ โดยผู้วิจัยต้องมีความรอบคอบในการจัดทำและวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลข้ามกรณีนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัชรธิชญา วัฒนรังสรรค์ (2553) ศึกษาเส้นทางสู่ความสำเร็จของนักเรียน/นักศึกษาผู้มีความสามารถทางการเขียน : การศึกษาข้ามกรณี โดยมีกรณีศึกษา 10 กรณี ใช้วิธีเลือกกรณีศึกษาแบบเจาะจงเก็บข้อมูลโดยการสังเกต การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์งานประพันธ์และการจัดทำอัตชีวประวัติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และสร้างข้อสรุปอุปนัย ผลการวิจัยพบว่า

ส่วนที่ 1 เส้นทางความสำเร็จทางการเขียนของนักเรียน/นักศึกษานั้นจะต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญหลัก 2 ส่วนด้วยกัน ประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านกระบวนการทางความคิด หรือ Cognitive Factors ซึ่งในส่วนนี้ยังแยกย่อยออกเป็น 4 ส่วนได้แก่ 1.1) ลักษณะของความเป็นคนช่างคิด 1.2) ลักษณะของผู้มีความมุ่งมั่น จริงจัง และรับผิดชอบ 1.3) มีรูปแบบความคิดและแนวทางในการเขียนเป็นของตนเอง และ 1.4) มีสุนทรีย์ไปกับตัวอักษร ซึ่งลักษณะที่ปรากฏร่วมกันในกรณีศึกษาทั้ง 10 สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎี Three-Ring Conception of Giftedness ได้ และ **2) ปัจจัยด้านประสบการณ์** หรือ Experience Factors ซึ่งในส่วนนี้ก็ยังมีส่วนย่อยๆ อีก 2 ส่วน ได้แก่ 2.1) การค้นพบแรงบันดาลใจทางการเขียน 2.2) การได้รับโอกาสในการเข้าถึงแหล่งความรู้

ส่วนที่ 2 ผลกระทบต่อตัวนักเรียน/นักศึกษาผู้ประสบความสำเร็จทางการเขียน กรณีศึกษาได้รับผลกระทบในด้านต่างๆ อาทิ 1) **ด้านจิตใจของนักเรียน/นักศึกษาผู้ประสบความสำเร็จ** ผลกระทบต่อจิตใจสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1.1) ผลกระทบจากความสำเร็จที่เกิดขึ้นภายใน 1.2) ผลกระทบจากความสำเร็จที่เข้ามาจากภายนอก นอกเหนือจากนี้ความสำเร็จยังเป็นเหมือนกำลังใจให้กับนักเรียน/นักศึกษายังคงสร้างสรรค์ผลงานและเกิดความตั้งใจที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองต่อไป และ **2) ด้านโอกาสในการพัฒนาตนเอง** ความสำเร็จทางการเขียนนั้นส่งผลให้นักเรียน/นักศึกษาเหล่านี้กลายมาเป็นที่สนใจและได้รับการสนับสนุนจากทางโรงเรียน องค์กร ครู/อาจารย์ ชุมชน และผู้ปกครองอีกด้วย

รัตนา เพ็ชรสูงเนิน (2551) ศึกษาคุณลักษณะของผู้นำเทศบาลที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภูมิหลัง ความเป็นมา ประสบการณ์ และวิธีการทำงานของผู้นำเทศบาลที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และเพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้นำเทศบาลที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยเน้นการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มประชากรในการศึกษาเป็นผู้นำเทศบาลที่มีผลงานจากการได้รับรางวัลพระปกเกล้าทองคำในปี 2549 และมีผลงานในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของผู้นำเทศบาลที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ประกอบด้วย คุณลักษณะร่วมของผู้นำเทศบาลในเรื่องของความสามารถในการเรียนรู้ตลอดเวลา และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้อย่างเหมาะสม ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร ทั้งด้วยตนเอง และโดยผ่านสื่อกลาง ความสามารถในการตัดสินใจ ความสามารถในการมุ่งงานและผลงานเป็นสำคัญ และการเปิดโอกาสและการรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น ส่วนคุณลักษณะต่างของผู้นำเทศบาลที่บ่งบอกถึงบุคลิกลักษณะเฉพาะบุคคลประกอบด้วย ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น การเป็นแบบอย่างที่ดี ตามวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น การทำงานเป็นทีม การสร้างระบบในการทำงาน และความมีระเบียบวินัยในการทำงาน และการสร้างฉันทามติและความเข้าใจซึ่งกันและกัน คุณลักษณะที่แตกต่างกันของผู้นำเทศบาลส่วนหนึ่งมาจากภูมิหลัง ความเป็นมา ประสบการณ์ อิทธิพลจากครอบครัว และบริบทของท้องถิ่นที่แตกต่างกันไป

จุไรวรรณ ร้อยไพ (2549) ศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูเกียรติยศวิชาภาษาไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 ในด้านคุณลักษณะของครู การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ บทบาทครู บทบาทนักเรียน การสร้างสื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ผู้วิจัยเลือกครูเกียรติยศวิชาภาษาไทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2 จำนวน 1 ท่านเป็นกรณีศึกษา การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ รวบรวมข้อมูลด้วยการสังเกต การสัมภาษณ์ และการวิเคราะห์จากเอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา และการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย

ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณลักษณะของครูเกียรติยศ คือ มีความรับผิดชอบ ขยันหมั่นเพียร เสียสละเวลาทั้งในและนอกเวลาราชการ เสียสละกำลังกาย กำลังทรัพย์ ใฝ่รู้ มีความสามารถหลายด้าน มัธยสถิใช้ชีวิตแบบพอเพียง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ 2) พฤติกรรมการสอนภาษาไทยของครูเกียรติยศ ด้านการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ครูเกียรติยศมีการวิเคราะห์หลักสูตร จัดทำกำหนดการสอน เตรียมแผนการเรียนรู้ ระยะยาวและระยะสั้น เตรียมสื่อการเรียนรู้และเครื่องมือวัดและประเมินผลล่วงหน้า นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และชิ้นงาน 3) ด้านบทบาทครู ในห้องเรียน ครูเกียรติยศมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่เร้าความสนใจและทบทวนความรู้เดิมใช้ เทคนิควิธีสอนน่าสนใจ เหมาะสมกับเนื้อหา ชั้นสอนจัดกิจกรรมเน้นให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเองและใช้กระบวนการกลุ่ม ใช้กิจกรรมโครงการขั้นสูงรูปมีการสรุปสาระสำคัญของบทเรียนร่วมกับนักเรียน ครูเกียรติยศจัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้ นอกห้องเรียนครูเกียรติยศรับผิดชอบหน้าที่ คือ ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดภาษาไทย เจ้าหน้าที่ห้องสมุด ครูเวรประจำวัน ฝึกซ้อมนักเรียนเพื่อการแข่งขันกีฬาและทักษะทางวิชาการ ฝึกซ้อมการแสดงให้นักเรียนทั้งในและต่างโรงเรียน สอนชุมนุมศิลปะ กิจกรรมแนะแนว สอนซ่อมเสริมหลังเลิกเรียน 4) บทบาทนักเรียน นักเรียนที่เรียนกับครูเกียรติยศเป็น คนดี คนเก่ง เรียนรู้อย่างมีความสุข 5) ด้านการสร้างสื่อการเรียนรู้ ครูเกียรติยศมีการผลิตสื่อการเรียนรู้ร่วมกับนักเรียนโดยใช้เศษวัสดุในท้องถิ่น มีหลักฐานการผลิตสื่อให้นักเรียนประเมินสื่อการเรียนรู้ ให้คำปรึกษาช่วยเหลือเพื่อนครูในการผลิตสื่อการเรียนรู้ 6) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ครูเกียรติยศวัดและประเมินผลการเรียนรู้ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย

โอภาส เพ็ญสูงเนิน (2546) ศึกษาวิถีชีวิตและการพัฒนาตนเองของนักหนังสือพิมพ์ที่ประสบความสำเร็จ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยอาศัยเทคนิคการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนักหนังสือพิมพ์ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งองค์กรต้นสังกัดระบุว่าประสบความสำเร็จ จำนวน 18 คน และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยเทคนิค สามเส้าประกอบกับการใช้สถิติเชิงพรรณนาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษารูปได้ว่า

1) นักหนังสือพิมพ์ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพได้ จำเป็นต้องมีลักษณะหรือบุคลิกภาพพื้นฐาน คือ เป็นผู้ช่างคิด ช่างสงสัย ช่างถาม ใฝ่หาความรู้ มีเหตุผลคิดเป็นระบบ มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง มีความอดทน และมีมารยาทสุภาพอ่อนน้อม

2) วิธีคิดที่ยึดความถูกต้องยุติธรรม และมุ่งนำเสนอความจริงเพื่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นวิธีคิดที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักหนังสือพิมพ์มากที่สุด

3) วิธีการปฏิบัติ นักหนังสือพิมพ์ที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาการทำงานวันละ 10-12 ชั่วโมง ในการประชุมโต๊ะข่าวเพื่อกำหนดประเด็นข่าว คัดเลือก ตรวจสอบเพื่อให้ได้ข่าวที่มีความถูกต้อง จากนั้นจึงนำมาเขียนด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายยึดความถูกต้องให้ผู้อ่านเข้าใจตรงความหมายที่ต้องการสื่อ

4) แนวทางการพัฒนาตนเองด้านความรู้ ทักษะความสามารถ ที่ส่งผลต่อการได้รับความสำเร็จในอาชีพนักหนังสือพิมพ์มากที่สุด คือ การอ่านหนังสือ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและการพบปะนักวิชาการหรือผู้รู้ในเรื่องที่สนใจโดยตรง

5) แนวทางการพัฒนาตนเองด้านอารมณ์ เพื่อให้มีจิตใจที่แจ่มใส สามารถเผชิญกับปัญหาหรือแรงกดดันจากสภาพแวดล้อมต่างๆ จนเกิดกำลังใจ ความมุ่งมั่นในการทำงาน ที่ส่งผลต่อการได้รับความสำเร็จในอาชีพนักหนังสือพิมพ์มากที่สุด คือ การใช้เวลาวางทั้งหมดกับครอบครัวเพื่อให้ได้รับความรัก ความเข้าใจและการสนับสนุนต่อรูปแบบการทำงานที่แตกต่างไปจากอาชีพอื่น

สุพล อัทธานันท์ และคณะ (2544) ศึกษาวิจัยเรื่อง คนแกร่งกล้าแพงเพชร เพื่อศึกษาและรวบรวมชีวิตและผลงานของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการทำงาน, พบภูมิปัญญา, และการดำเนินชีวิตที่เป็นแบบอย่างของบุคคลอื่นๆ ได้ คณะทำงานได้สำรวจและเลือกสรรบุคคลเป้าหมายของโครงการจำนวน 5 คน ด้วยวิธีสำรวจ สังเกต และสัมภาษณ์ ภาคสนาม ผลการศึกษาพบว่า บุคคลทั้ง 5 มีคุณลักษณะสำคัญส่วนบุคคลตรงกัน คือ 1) มีความตั้งใจมุ่งมั่น 2) มีสติปัญญาและความคิด 3) มีความขยันขันแข็ง 4) มีความอดทน 5) มีความซื่อสัตย์ 6) ประหยัดและสมถะ 7) มีความกล้าหาญ นอกจากนี้ยังมีคุณลักษณะอื่นๆ เช่น การไม่หลงติดอบายมุข คุณสมบัติเหล่านี้ทำให้บุคคลทั้ง 5 คนมีโอกาสได้รับการสนับสนุนจากปัจจัยภายนอกอื่นๆ นำไปสู่การประสบความสำเร็จในชีวิตการงาน และบังเกิดเป็นภูมิปัญญาเฉพาะบุคคลท้องถิ่น

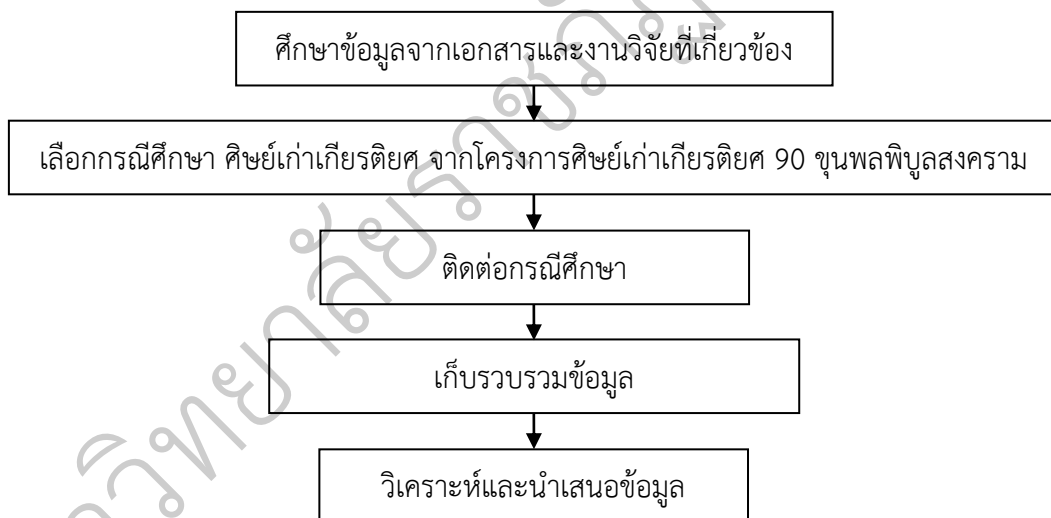
บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แก้ศิษย์เก่าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการศึกษา โดยอาศัยกระบวนการและวิธีการของการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นหลักสำคัญ เพื่อศึกษาถึง ภูมิหลัง ความเป็นมา ประสบการณ์ และวิถีคิดและการประสบความสำเร็จ ของศิษย์เก่าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษารายงานการวิจัยเพื่อกำหนดแนวทางการศึกษาวิจัย การเข้าถึงกรณีศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล ประเด็นการสัมภาษณ์กรณีศึกษา การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล และศึกษาข้อมูลจากแบบเสนอชื่อและเอกสารประกอบของศิษย์เก่าเกียรติยศ ในโครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแก้ศิษย์เก่าเกียรติยศทางอินเทอร์เน็ต จัดลำดับความคิดที่สำคัญเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวประเด็นคำถามสำหรับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก นำไปปรึกษาผู้รู้ก่อนนำไปใช้จริง

ขั้นที่ 2 กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย/แบบแผนของการวิจัย/ออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ แบบศึกษาข้ามกรณี มีกรณีศึกษา 9 กรณี ใช้วิธีเลือกกรณีศึกษาแบบเฉพาะเจาะจง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยสัมภาษณ์แบบเจาะลึก วิเคราะห์ข้อมูลจากอัตชีวประวัติ ประสบการณ์ ความสำเร็จในชีวิตของศิษย์เก่า และสร้างข้อสรุปอุปนัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาในครั้งนี้ คือ ศิษย์เก่าเกียรตินิยมที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นศิษย์เก่าเกียรตินิยม 90 ขุนพลพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในโอกาสครบรอบ 90 ปีแห่งการสถาปนามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 90 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดย คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและคัดเลือกคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรตินิยมที่มีผลงานโดดเด่น เป็นกรณีศึกษา จำนวน 9 คน จาก 6 ด้านดังต่อไปนี้

ด้านการศึกษา

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์ พลนิกรกิจ

ด้านการบริหารราชการ หรือรัฐกิจ

2. นายสุรเดช เตียวตระกูล
3. ดร.พรณสิริ กุลนาถศิริ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ จันดา

ด้านบริหารธุรกิจ หรือองค์กรเอกชน

5. ดร.สมไทย วงษ์เจริญ
6. ดร.วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์

ด้านวิจัยและบริการสังคม

7. รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา

ด้านศาสนา ศิลปะ ศิลปะการแสดง กีฬา และวัฒนธรรม

8. ดร.ประทีป สุขโสภณ
9. นางสาวพิมพ์พรรณ ไพบูลย์หวังเจริญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง (In-Depth Structure Interview) โดยศึกษาจากเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นกรอบของแบบสัมภาษณ์ก่อนนำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และวางแผนการการศึกษาวิจัยโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) มีแนวคำถามประกอบการสัมภาษณ์ (Guide-line Interview) ในประเด็นที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ภูมิหลัง ความเป็นมา ประสบการณ์ที่ศึกษาในโรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม หรือ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นประเด็นประสบการณ์ในอดีต และเป็นพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต
- ส่วนที่ 2 เกียรติประวัติและผลงาน ปัจจัยส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จ ที่สามารถเป็นต้นแบบให้กับผู้อื่นได้
- ส่วนที่ 3 วิธีการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน และความภาคภูมิใจในฐานะศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ศิษย์เก่าเกียรตินิยม จำนวน 9 คน เมื่อได้รับอนุญาตให้เข้าสัมภาษณ์ จึงเก็บข้อมูลภาคสนาม แบบรายกรณีศึกษา โดยวิธีสัมภาษณ์เชิงลึก รวมถึงการสังเกตสภาพแวดล้อมการใช้ชีวิต โดยข้อมูลจากอัตชีวประวัติ ประสบการณ์ ความสำเร็จในชีวิตของศิษย์เก่าเกียรตินิยม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ข้อมูลที่ใช้นำมาศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ในการอธิบายข้อมูลทั้งหมด โดยจำแนกและเรียบเรียงตามกรอบแนวคิดในการศึกษาสังเคราะห์ทฤษฎี และข้อมูลที่ได้ร่วมกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างเป็นรูปแบบจากวิธีคิดและการใช้ชีวิตของศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “เก้าศิษย์เก่าเกียรติยศมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” คณะผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาวิธีการคิดและการดำเนินชีวิตของศิษย์เก่าเกียรติยศ ที่มหาวิทยาลัยยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ ในโอกาสครบรอบ 90 ปีแห่งการสถาปนามหาวิทยาลัย จำนวน 9 คน โดยศึกษาจากเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นกรอบของแบบสัมภาษณ์ก่อนนำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และวางแผนการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) แบบมีแนวคำถามประกอบการสัมภาษณ์ (Guide-Line Interview) ในประเด็นที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ภูมิหลัง ความเป็นมา ประสบการณ์ในอดีต และประสบการณ์ระหว่างศึกษาในโรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม หรือมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และเป็นพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต
- ส่วนที่ 2 เกียรติประวัติและผลงาน ปัจจัยส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จตามสาขาอาชีพ ภายหลังสำเร็จการศึกษา ที่สามารถเป็นต้นแบบให้กับผู้อื่นได้
- ส่วนที่ 3 วิธีการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน และความภาคภูมิใจในฐานะศิษย์เก่า ผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต

4.1 สถานภาพการเป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ

“ศิษย์เก่าเกียรติยศ” ในความหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม คือ “ศิษย์เก่า” ทุกสถาบันที่ก่อร่างสร้างตัวและพัฒนาเป็นลำดับ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2469 นับตั้งแต่โรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงคราม วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม และ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ภารกิจผลิตบัณฑิตออกสู่สังคมท้องถิ่นของทุกสถาบันในอดีตจนถึงยุคปัจจุบันที่มีสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัย ยังไม่เคยมีการแสวงหาและรวบรวมข้อมูลศิษย์เก่าที่กระจายตัวอยู่ทั่วไป

เมื่อมหาวิทยาลัยจัดตั้งหน่วย “งานศิษย์เก่าสัมพันธ์ กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ.2557 โดยในปี พ.ศ.2559 เป็นปีแห่งการครบรอบสถาปนามหาวิทยาลัย 90 ปี คณะกรรมการศิษย์เก่าสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จึงกำหนดจัดกิจกรรมเพื่อแสวงหาศิษย์เก่าเกียรติยศ ซึ่งเป็นมากกว่าศิษย์เก่าดีเด่น ที่มหาวิทยาลัยเคยรวบรวมจัดขึ้นทุกปี

การพิจารณาศิษย์เก่าเกียรติยศ

การพิจารณาศิษย์เก่าเกียรติยศ พิจารณาโดย คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ โครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม ศิษย์เก่าได้รับการพิจารณาเป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ จำนวน 90 คน โดย คณะกรรมการพิจารณาคณะสมบัติและคัดเลือกคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศที่มีผลงานโดดเด่นเป็นกรณีศึกษา จำนวน 9 คน จาก 6 ด้านดังต่อไปนี้

ด้านการศึกษา

1) รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ

ด้านการบริหารราชการ หรือรัฐกิจ

2) นายสุรเดช เตียวตระกูล

3) ดร.พรรณสิริ กุลนาถศิริ

4) รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง จันดา

ด้านบริหารธุรกิจ หรือองค์กรเอกชน

5) ดร.สมไทย วงษ์เจริญ

6) ดร.วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์

ด้านวิจัยและบริการสังคม

7) รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา

ด้านศาสนา ศิลปะ ศิลปะการแสดง กีฬา และวัฒนธรรม

8) ดร.ประทีป สุขโสภา

9) นางสาวพิมพ์พรรณ ไพบูลย์หวังเจริญ

ด้านอื่นๆ

- ไม่มี -

4.2 ผลการศึกษา

กรณีศึกษาที่ 1

รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ

คณบดีสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สำเร็จการศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ

ศิษย์เก่ารุ่น สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปี พ.ศ.2540

ภาพที่ 2 รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ

รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เชี่ยวชาญด้านนิเทศศาสตร์ ผู้ริเริ่มโครงการเส้นทางสู่อวกาศ ผู้ประกาศข่าวและนักจัดรายการวิทยุ โดย จัดอบรมและประกวดโครงการฯ ตั้งแต่ พ.ศ.2544 (สมเด็จพระเทพฯ พระราชทานถ้วยรางวัล ในปี พ.ศ.2549) มีผลงานหนังสือและบทความวิจัยจำนวนมาก โดย ผลงานวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาวิทยุชายแดน เป็นประโยชน์ต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศระดับมหภาค จนได้รับทุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และได้รับคัดเลือกให้เสนอบทความวิจัยในระดับนานาชาติหลายปีต่อเนื่องเป็นวิทยากรที่ไม่แสวงหากำไรให้แก่หน่วยงานต่างๆ ได้รับการยกย่องจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ทุ่มเท เสียสละ ทั้งด้านวิชาการ งานวิจัย และการบริหารในฐานะคณบดี เข้ากับเพื่อนร่วมงานทุกระดับ มีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่ถือความคิดเห็นตนเป็นใหญ่

ภูมิหลัง ความเป็นมา ประสบการณ์ในอดีต พื้นฐานความสำเร็จ

รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ เป็นชาวอุดรธานี อำเภอกุมภวาปี เมื่อยังเด็กครอบครัวมีอาชีพค้าขายพืชไร่อ้อย ส่งอ้อยให้กับโรงงานน้ำตาล (เลิกกิจการเมื่อคุณพ่อเสียชีวิต) เป็นลูกคนที่ 6 จากจำนวนพี่น้อง 8 คน ในวัยเด็กมีชีวิตเรียบง่าย เป็นเด็กเชื่อฟังผู้ใหญ่ เนื่องจากคุณพ่อคุณแม่ แต่ท่านก็มีความสุขตามประสาเด็ก

ด้านความสนใจในการสื่อสารมวลชน รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ เล่าว่าในช่วงประถมศึกษา เรียนในโรงเรียนประจำตำบล เมื่อปิดภาคเรียนจะต้องไปอาศัยอยู่กับคุณตา-คุณยาย ที่บ้านคุณตา-คุณยายจะมีวิทยุขณะนั้นรู้สึกสงสัยว่าวิทยุเครื่องเล็กๆ มีเสียงได้อย่างไร เมื่ออายุมากขึ้นจึงเข้าใจ โดยจุดเริ่มต้นเกิดจากคุณตาชอบฟังละครวิทยุ ในช่วงเวลา 19.00 – 20.00 น. แม้ว่าจะกลัวเพราะเป็นเรื่องผี แต่ก็ชอบฟัง และชอบเพลงที่เปิดในรายการอีกด้วย ยุคนั้นวิทยุเป็นสื่อที่มีบทบาทมากในสังคม โดยธรรมชาติเป็นคนชอบฟังเพลง เมื่อเลิกเรียนได้ฟังวิทยุทุกวัน อาชีพ “นักจัดรายการวิทยุ” จึงเป็นอาชีพในดวงใจของ รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ และตั้งมั่นที่จะประกอบอาชีพด้านสื่อสารมวลชน ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

นอกจากชอบฟังเพลงแล้ว รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ยังมีความสามารถในการเล่นดนตรี ประเภทกีตาร์โดยในช่วงมัธยมได้แสดงดนตรีร่วมกับเพื่อนในวงซึ่งการเข้าร่วมวงดนตรีกับกลุ่มเพื่อนเป็นเหตุให้คุณพ่อ-คุณแม่เริ่มเคร่งครัดมากขึ้น เนื่องจากการซ้อมดนตรีต้องกลับบ้านค่ำ และผลการเรียนเริ่มตก

หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ สอบเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย โดยเลือกสาขานิเทศศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง แต่ต้องผิดหวัง สอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ เนื่องจากขณะนั้นสาขานิเทศศาสตร์เป็นสาขาที่คะแนนสูง อย่างไรก็ตาม รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ไม่ได้หยุดที่จะฝัน ยังคงแสวงหาโอกาสที่จะเป็นนักจัดรายการวิทยุ ฝึติดิตตามข่าวสารการอบรมเพื่อสอบเป็นผู้ประกาศอย่างสม่ำเสมอ จนกระทั่งพบว่ามีการจัดอบรมนักจัดรายการวิทยุที่กรุงเทพมหานคร จึงตัดสินใจที่จะเข้าร่วมอบรมโดยเพื่อนสนับสนุนค่าใช้จ่าย เพราะคุณพ่อ-คุณแม่ไม่ได้สนับสนุน แต่ก็ไม่ได้ขัดข้อง

ระหว่างการอบรมนักจัดรายการวิทยุ รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ เกิดความคิดว่าผู้เข้าร่วมอบรมซึ่งเป็นนักจัดรายการวิทยุสามารถสร้างโอกาสให้กับตนเองในการก้าวสู่อาชีพการเป็นนักจัดรายการวิทยุได้แม้ว่าโดยธรรมชาติจะเข้ากับผู้อื่นได้ยาก แต่เมื่อนึกถึงโอกาสในชีวิต จึงคิดว่าควรเริ่มต้นสนทนากับผู้เข้าร่วมอบรมคนอื่น รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ใช้เวลาประมาณ 1 สัปดาห์ จึงสนทนากับนักจัดรายการวิทยุ สังกัดบริษัท อสมท. จำกัด (มหาชน) คนหนึ่งซึ่งต่อมาได้ชักชวนให้ไปสมัครเป็นผู้จัดรายการวิทยุในบริษัทเดียวกัน การสนทนาในวันนั้นนับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของเส้นทางสู่อาชีพนักจัดรายการวิทยุของ รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ และไม่ได้กลับไปบ้านเกิดอีกเลย

การเข้าสู่ระบบการศึกษา และประสบการณ์ศึกษาที่สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

เมื่อบริษัท อสมท. จำกัด (มหาชน) ได้รับสัมปทานสถานีวิทยุที่จังหวัดขอนแก่น และ จังหวัดพิษณุโลก รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานที่จังหวัดพิษณุโลกเพราะเป็นสถานีใหม่ ทำงานได้ระยะหนึ่งคิดว่าความรู้ในด้านสื่อสารมวลชนของตนเองน้อยเกินไป จึงเกิดตัดสินใจเรียนต่อ โดยสมัครสอบเรียนต่อระดับปริญญาตรี สาขานิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ภาคพิเศษเรียนวันเสาร์-อาทิตย์ สาเหตุที่เลือกเรียนที่สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เพราะเชื่อมั่นว่าเป็นสถาบันที่มีคุณภาพ และจะได้รับความรู้เพื่อนำไปปรับใช้ในอาชีพของตนเองได้เป็นอย่างดี แต่ก็ประสบปัญหาว่า บริษัท อสมท. จำกัด (มหาชน) ไม่สนับสนุนให้ศึกษาต่อ

เนื่องจาก การดำเนินกิจการวิทยุในยุคนั้น เป็นระบบสัมปทาน โดยระหว่างนั้นมีอีกบริษัทหนึ่งได้รับสัมปทาน สถานีวิทยุกองทัพภาคที่ 2 จังหวัดสุโขทัย ทาบตามให้ร่วมงานด้วยในฐานะหัวหน้าทีม รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ มีความคิดเห็นว่าการเป็นนักจัดรายการวิทยุสังกัด บริษัท อสมท. จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นสื่อวิทยุที่มีชื่อเสียงในขณะนั้น อีกทั้งยังมีเวลาออกอากาศมากกว่าผู้อื่น ทำให้ตนเองได้รับโอกาสที่บริษัทจะมอบหมายให้เป็นหัวหน้าทีม

ด้วยต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ จึงต่อรองว่าหากบริษัทให้เรียนควบคู่กับการทำงานด้วยจึงจะตกลงร่วมงาน เมื่อบริษัทใหม่รับข้อเสนอ จึงเป็นโอกาสให้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม การได้รับโอกาสให้สามารถทำงานด้วยและเรียนด้วย ของรองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ สามารถแบ่งเบาภาระครอบครัวได้มาก แต่ก็ยังได้รับเงินสนับสนุนจากทางครอบครัวอยู่บ้าง เช่น เมื่อต้องซื้อรถยนต์คันแรก

สำหรับบรรยากาศในการศึกษาเล่าเรียนใน สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามรองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ เล่าว่าตนเองเป็นนักศึกษาที่อายุมากกว่าเพื่อนเรียนรุ่นเดียวกันโดยการทำงานด้านสื่อเป็นที่รู้จัก รุ่นพี่ซึ่งมีอายุน้อยกว่าจึงให้เกียรติมาก อย่างก็ตาม รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ได้เข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมที่มีโอกาส และมีความคิดว่า “สิ่งยิ่งใหญ่ คือ โอกาสของการเรียนที่ได้รับจาก สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม” ภายหลังเมื่อมีโอกาสได้กลับมาเยี่ยมสถาบันจึงมักจะขับรถชมบรรยากาศทั้งส่วนทะเลแก้วและส่วนวังจันทร์เพื่อระลึกถึงความหลัง นอกจากนี้ยังประทับใจการดูแลของอาจารย์เท่าที่จำได้ ได้แก่ ท่านอาจารย์สมบัติ พรหมแสน และอาจารย์สุจิตรา เปลี่ยนดวง ภาพของอาจารย์ในความทรงจำคือผู้ที่สามารถคุยได้ทุกเรื่อง และดูแลลูกศิษย์เป็นอย่างดี

ขณะเรียนอยู่ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ไม่มีเวลาว่างมากนักเพราะเลิกจากเรียนก็ต้องทำงาน ไม่ได้มีโอกาสทำกิจกรรมชมรมใด อย่างไรก็ตามท่านยังปลีกเวลาช่วยงานเสียงตามสายของ อาจารย์สมบัติฯ เพราะเคยมีประสบการณ์การพูดเสียงตามสายตั้งแต่เรียนชั้นมัธยม การช่วยงานเสียงตามสายทำให้ได้รู้จักกับเพื่อนคนหนึ่ง ซึ่งต่อมาได้นำพาเพื่อนเข้าสู่อาชีพนักจัดรายการวิทยุ ปัจจุบันเป็นผู้ช่วยประชาสัมพันธ์จังหวัดสุโขทัย ที่ในโอกาสพิเศษยังคงไปมาหาสู่กันด้วยมิตรจิต

รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ เล่าว่าตนเองเป็นผู้ที่ชอบให้โอกาสคนอื่น โดยไม่ต้องการสิ่งใดตอบแทน และมองว่าชีวิตของตนเองนั้นต้นทุนต่ำ เริ่มจากศูนย์ แต่ได้อะไรมากกว่าที่คาดหวังและพึงได้ในชีวิตของคนๆหนึ่ง ในชีวิตจึงไม่ได้คิดว่าจะเสียอะไร หากสิ่งใดเป็นประโยชน์ก็จะทำ

ในด้านผลการเรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ มีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของการเรียนของตนเอง นั้นแตกต่างจากผู้อื่น คือต้องการได้รับความรู้ไม่ใช่ใบปริญญาเพียงอย่างเดียวจึงตั้งใจศึกษาหาความรู้ในห้องเรียน น้อยมากที่จะขาดเรียน เมื่อไม่มีเวลามากนักจึงไม่ได้อ่านหนังสือก่อนสอบ แต่ผลการเรียนเฉลี่ยยังได้มากกว่า 3.00 ซึ่ง รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ กล่าวว่า เป็นเพราะความยืดหยุ่นของบริษัท จึงสามารถบริหารเวลาอ่านข่าวของตนเองเป็นช่วงเย็นหลังเลิกเรียน ประมาณ 1 ทุ่มตรง ซึ่งไม่ตรงกับเวลาเรียน

ความสำเร็จบนเส้นทางวิทยุกระจายเสียง สุวิทย์ผู้ถ่ายทอดในฐานะผู้นำ

รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ เล่าว่า เมื่อท่านสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้ว ได้ทำงานอยู่ระยะหนึ่งประเทศไทยก็เข้าสู่ช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ ผู้สนับสนุนรายการจึงหาได้ยาก ขณะนั้นเกิดเหตุการณ์หนึ่งที่ทำให้รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ค้นพบตนเอง โดยในช่วงการเป็นผู้ประกาศข่าวร่วมกับกับผู้ประกาศข่าวคนหนึ่งซึ่งมีอายุมากแล้ว ขณะที่มองผู้ประกาศข่าวรุ่นพี่ได้เกิดภาพสะท้อนในใจว่าวันหนึ่งท่านก็ต้องเป็นเช่นนั้น แม้ว่าจะดูมีความสุขดีแต่ก็เป็นเพียงลูกจ้างรายชั่วโมงที่ไม่ยั่งยืนและจะต้องมีคนรุ่นใหม่เข้ามาแทนที่ ท่านจึงถามตนเองและได้คำตอบว่า การทำงานเช่นนี้ไม่ใช่สิ่งที่ตนเองต้องการ เมื่อฐานคิดเริ่มสั่นคลอน ท่านจึงตัดสินใจว่าจะต้อง “ศึกษาต่อปริญญาโท”

ขณะที่คิดว่าจะต้องเรียนปริญญาโท รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ไม่ได้ตั้งเป้าหมายใดๆ ท่านใช้คำว่า “หยุดทุกอย่างและขับรถกลับบ้าน” และอยู่บ้านด้วยสภาวะเก็บตัวอ่านหนังสือสอบในห้องที่บ้านด้วยความมุ่งมั่นเพียงอย่างเดียว การหยุดทุกอย่างในความคิดของ รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ นั้นท่านยอมรับว่าคิดถึงการทำงานอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้ติดต่อใครเลย ไม่นานนักความพยายามก็เกิดผล ท่านสอบเรียนต่อปริญญาโทได้สำเร็จ ชีวิตจึงเข้าสู่การเรียนอีกครั้ง

“การศึกษาปริญญาโท โอกาสสำคัญของผู้ถ่ายทอด”

รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร โดยท่านเล่าว่าเนื่องจากไม่ได้ทำงาน จึงอาสาช่วยงานให้กับเพื่อน เช่นการถ่ายเอกสาร และช่วยงานวิจัยของอาจารย์ ต่อมาเริ่มสนิทกับอาจารย์ท่านหนึ่งและได้รับทุนวิจัยร่วมกับอาจารย์ หลังจากเรียนปริญญาโทได้หนึ่งภาคเรียน มีอยู่วันหนึ่งขณะเดินตาม รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา แก้วเทพ เพื่อเตรียมทำงานวิจัย ท่านคนบติกำลังแสวงหานักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนสูงสุด 5 คนแรก เพื่อให้ทุนการศึกษาของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งสนิทกับ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ซึ่งสนิทกับกับคนบติจึงได้แนะนำท่าน เมื่อคนบติตรวจสอบคุณสมบัติผ่านเกณฑ์คะแนน 3.75 ขึ้นไป ท่านจึงได้เข้ารับการสัมภาษณ์ที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยท่านอธิการบดีเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วยตัวเอง เมื่อได้รับทุนการศึกษาซึ่งดูแลค่าใช้จ่ายทุกอย่าง ได้แก่ ค่าลงทะเบียนเรียน ค่าหนังสือ-ตำรา ฯลฯ จึงลดภาระค่าใช้จ่ายไปได้มาก รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ศึกษาเล่าเรียนด้วยความตั้งใจ อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลท่านเป็นอย่างดี ท่านสามารถสำเร็จการศึกษาได้ในระยะเวลาเพียง 1 ปีครึ่ง จากหลักสูตร 2 ปี และใช้เวลาทันทีเมื่อสำเร็จการศึกษาซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของทุนการศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ เริ่มต้นการทำงานในฐานะอาจารย์ผู้ถ่ายทอดความรู้ที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี นาน 3 ปี จึงได้ทุนการศึกษาของรัฐบาลเพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาเอก สาขาวิชา International Communication สถาบัน Macquarie University ประเทศออสเตรเลีย ขณะที่ยังเรียนอยู่นั้น ท่านเล่าว่าไม่ได้ทำงานเช่นเคย แต่ไม่ได้มีความคิดจริงจังงาน โดยท่านคิดว่าได้รับทุนการศึกษาแล้วหากใช้ทุนการศึกษาที่ได้รับอย่างเพียงพอ ไม่ใช่ชีวิตทรูหรา ก็สามารถอยู่ได้

เมื่อมีเวลาว่างจึงคิดว่าตนเองควรหาประสบการณ์ซึ่งเป็นการฝึกภาษาด้วยจึงอาสาช่วยงานสถาบันจิตศึกษา โดยเริ่มจากเป็นสมาชิก เหนรัญญิก รองประธาน และตำแหน่งสุดท้ายคือประธานสถาบันจิตศึกษา ในขณะที่ทำงานสถาบันจิตศึกษา ทราบว่ามีหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต Postgraduate Certificate in Educational Leadership (Higher Education) ซึ่งทุนที่ได้รับจากรัฐบาลไทยไม่ครอบคลุม จึงได้เข้าพบรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เพื่อแจ้งว่ามีความสนใจที่จะศึกษาในหลักสูตรดังกล่าว มหาวิทยาลัย Macquarie University จึงพิจารณาให้ทุนการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต อีกทุนหนึ่งด้วย จะเห็นได้ว่านอกจาก จะรักในการถ่ายทอดความรู้แล้ว รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ยังเป็นผู้ที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาและสนใจที่จะศึกษาศาสตร์ต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

เป้าหมายเปลี่ยนจากนักจัดรายการวิทยุผู้ถ่ายทอดความบันเทิง สู่อาจารย์ผู้ถ่ายทอดความรู้

รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ เล่าถึงเส้นทางชีวิตที่เปลี่ยนเป้าหมายจากนักจัดรายการวิทยุ เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย โดยความคิดในขณะที่ยังรับทุนการศึกษานั้นท่านไม่ปฏิเสธที่จะขอรับทุน เพราะคิดว่าเป็นเรื่องการถ่ายทอดเหมือนกัน การทำรายการวิทยุเป็นภาคความบันเทิง มีสาระน้อย โฆษณาเยอะ เป็นผู้ถ่ายทอดความบันเทิง การเป็นอาจารย์ เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้เชิงวิชาการ และวิเคราะห์ตัวตนของท่านว่าเป็นผู้รักในการถ่ายทอด แม้เป้าหมายเปลี่ยน แต่ก็ยังเป็นการถ่ายทอด เพียงแต่จะผ่านสื่อหรือไม่เท่านั้น

ในด้านความฝันในวัยเด็ก ท่านมองว่าอาชีพนักจัดรายการวิทยุขึ้นไปได้ไกลถึงระดับหนึ่งแล้ว มีชื่อเสียงและมีโอกาสได้ทำงานระดับจังหวัด แม้ไม่ได้ถึงระดับประเทศแต่ก็ถึงฝัน เมื่อสภากาชาดเปลี่ยน จึงเข้าสู่อีกบทบาทหนึ่ง ซึ่งมีความสุขไม่น้อยไปกว่ากัน ในฐานะผู้ถ่ายทอดความรู้ท่านจะมีความสุขมากกว่าในด้านการเห็นพัฒนาการของนักศึกษาที่ต่างให้โอกาสซึ่งกันและกัน

รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ กล่าวเพิ่มเติมว่าในฐานะที่ท่านเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ผู้ที่หล่อหลอมก่อปรารังตัวตนของท่านทุกช่วงชีวิต ทุกชั้นของการศึกษา จนถึง ณ วันนี้ คือครูบาอาจารย์ หน้ปากวิทยานิพนธ์ของท่านจึงเขียนถึงครูบาอาจารย์เสมอ ครูบาอาจารย์รวมถึงสมัยจัดรายการวิทยุ และผู้ใหญ่ที่เคยดูแลด้วย

มุมมองเรื่องความสำเร็จ

เมื่อกลับจากเรียนปริญญาเอก เริ่มปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยรับผิดชอบในกลุ่มวิชานิติศาสตร์ ประมาณปีเศษได้เป็นหัวหน้าสาขา และเป็นจุดเริ่มต้นของการทำงานบริหารควบคู่กับงานด้านวิชาการ ตอนนั้นคิดว่างานไม่หนักมากและจัดการได้เพราะเป็น ดร. ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ โดยทำงานวิจัยและขอตำแหน่งพร้อมกัน นอกจากนี้ยังเก็บผลงานอย่างต่อเนื่องในวันเสาร์-อาทิตย์ที่ว่างจากสอน

ด้านตำแหน่งทางวิชาการ ในช่วงที่ทำงาน 3 ปีก่อนศึกษาต่อปริญญาเอก ท่านได้ทำงานวิจัยเก็บไว้ล่วงหน้า เมื่อกลับมาก็นำมาปรับและยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการได้ทันทีระหว่างที่ผลงานรอการพิจารณาท่านก็จะทำผลงานใหม่รอไว้ ซึ่งเป็นการวางแผนในช่วงที่อายุยังไม่มาก หากทำในช่วงที่อายุมากอาจจะลำบากเรื่องการลงพื้นที่

ด้านความสำเร็จด้านบริหาร รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ กล่าวถึงในช่วงที่เป็นหัวหน้าสาขาว่าตนเองมีเพื่อนร่วมงานที่ดี และช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการทำงาน ซึ่งคือรางวัลแห่งความสำเร็จทั้งของตนเองและสาขาวิชา ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนคือ โครงการเส้นทางสู่ดวงดาว (นักจัดรายการวิทยุ) โดยเริ่มต้นจากครบรอบ 10 ปี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ขณะนั้นพบปัญหาว่าสาขานิเทศศาสตร์ซึ่งเป็นศาสตร์ที่ผสมผสานกับเทคโนโลยีสารสนเทศไม่เป็นที่รู้จักเมื่อมหาวิทยาลัยสอบถามเรื่องกิจกรรมในรอบ 10 ปี จึงเกิดโครงการนี้ขึ้นจากโครงการเล็กๆ ระยะเริ่มต้นมีทีมเข้าร่วมประกวดไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นชาวจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดใกล้เคียง จนกระทั่งสมเด็จพระเทพฯ พระราชทานถ้วยรางวัล ปัจจุบันมีทีมเข้าร่วมการแข่งขันจากทั่วประเทศ ทั้งสาขานิเทศศาสตร์และภาษาไทย เนื่องจากมีการให้คะแนนเรื่องการออกเสียงอักษรวิธีด้วย

สื่อสารมวลชนยังอยู่ในใจแต่ควรระวัง

รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ แสดงความคิดเห็นว่าปัจจุบันอาจจะต้องระวังตัวมากขึ้นถ้าหากจะตอบคำถามสื่อมวลชนในปัจจุบัน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจรรยาบรรณของสื่อจะน้อยลงเพียงแต่สภาพการณ์ของสื่อมวลชนมีความหลากหลายมากขึ้น บางครั้งอาจไม่ทราบว่าเป็นสื่อมวลชนจริงหรือเป็นคนใดคนหนึ่งที่อยู่ากจะเป็นสื่อซึ่งอาจไม่มีจรรยาบรรณ โดยต้องยอมรับว่าสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ได้เปลี่ยนแนวคิดทฤษฎีของการสื่อสารไปมาก ปัจจุบันใครก็สามารถเป็นทั้งผู้รับและผู้ส่งสารเองได้ถือว่าเปลี่ยนคำอธิบายแนวคิดทฤษฎีไปพอสมควรทีเดียว

ภาพที่ 3 รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ รับโล่ศิษย์เก่าดีเด่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ประจำปี พ.ศ.2558

ต้นแบบศิษย์เก่าผู้รักในการตอบแทนสังคม

รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ เล่าเกี่ยวกับการตอบแทนสังคม โดยท่านได้ให้ทุนอาหารกลางวัน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 2 คน โดยครูแนะแนวจะเป็นผู้พิจารณา และ บริจาคเงินอุปการะเด็กของ มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย 1 คน ตั้งแต่เล็กจนโตแบบไม่เปิดเผย นอกจากนี้ยังได้สนับสนุนทุนการศึกษา ให้กับนักศึกษารุ่นน้องสาขานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ประจำปี การศึกษา 2560 อีกด้วย

รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ มีความคิดเห็นว่าตนเองนั้นต้นทุนเท่ากับ “ศูนย์” หากมีโอกาสที่จะให้ ผู้อื่นได้บ้างก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ทำให้ตนเองมีความสุข ท่านได้จัดสรรเงินเพื่อการตอบแทนสังคมไว้แล้วจึงให้ได้แบบ ไม่กังวล นอกจากนี้ท่านยังได้เล่าถึงการบริจาคอวัยวะและบริจาคร่างกายไว้ที่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เนื่องจาก มีที่ต้องศพ โดยร่างจะกลับมาเป็นอาจารย์ใหญ่ให้กับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีภายหลัง โดยมีแนวคิด คือ อวัยวะหรือร่างกาย อะไรที่เป็นประโยชน์ได้ก็ให้ใช้ประโยชน์ก่อน

การก้าวข้ามปัญหาอุปสรรค

ขณะที่ศึกษา ณ สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามรองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ เล่าเหตุการณ์ให้ฟังว่า ครั้ง หนึ่งเมื่อต้องรับผิดชอบงานพิธีการงานหนึ่ง ซึ่งเป็นงานประจำจังหวัดที่ขอใช้สถานที่จัดงานใต้ถุนอาคาร AV ส่วนวงจันทร์ งานนั้น รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ เสนอให้เพื่อนร่วมรุ่นคนหนึ่งเป็นพิธีกร เพราะต้องการให้ โอกาสเพื่อนได้แสดงความสามารถบ้าง แต่เพื่อนไม่เข้าใจ คิดว่าท่านไม่ยอมทำหน้าที่พิธีกรจึงผลักระนั้นมา ที่ตน เหตุการณ์นั้นผ่านไปได้โดยปรึกษาเพื่อนชื่อเก๋ อย่างไม่รู้ก็ตาม รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ย้ำว่าเป็น ปัญหาจากการสื่อสารและเป็นเรื่องเล็กน้อยตามประสาวัยเรียน และอธิบายนิสัยส่วนตัวว่าเป็นคนที่ไม่ได้มอง ปัญหาเป็นเรื่องใหญ่ แต่ชอบที่จะแก้ไขปัญหา

ในช่วงศึกษา ณ ในต่างแดน รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ เล่าถึงปัญหาอุปสรรค คือ การปรับเข้าสู่ วัฒนธรรมใหม่ (Culture Shock) แม้ว่าท่านจะคิดว่าท่านพร้อม แต่การณ์กลับว่าทรมานใจมากในการอยู่ต่าง บ้านต่างเมือง ช่วงเดือนแรกซึ่งจะต้องอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยซึ่งมีพื้นที่คับแคบมาก โดยขณะนั้นเป็นช่วง หน้าฝน ฝนตกหนักต่อเนื่อง 2-3 อาทิตย์ ในรอบ 10 ปี จึงอยู่แต่ในห้องไม่ได้คุยกับใคร คินแรกนอนไม่หลับ และร้องไห้ คิดว่าอยู่ไม่ได้ แต่ก็ทนอยู่ด้วยความหวังว่าทุกอย่างจะดีขึ้น อย่างไม่รู้ก็ตาม ระยะ 6 เดือนต่อมาที่ดี ขึ้น ซึ่งเป็นภาวะที่คนไปต่างประเทศจะเข้าใจ ตลอดระยะเวลา 2 ปีที่เรียน มีความมุ่งมั่นด้านการฝึกภาษา และ สังคมประสบการณ์ โดยไม่กลับเมืองไทยเพราะเกรงว่าจะไม่มีโอกาสกลับมาเรียนอีก

นอกจากนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ยังได้เล่าถึงปัญหาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะมี ความมั่นใจในการออกเสียง แต่พบว่าตนเองออกเสียงไม่ถูก ช่วงแรกไม่รู้ว่าตนเองออกเสียงไม่ถูก เพราะเพื่อน ชื่อ “โนอา” และ “แซนดี้” อดทนฟังด้วยการให้ค่อยๆ พูด ทั้งสองคนเป็นชาวต่างชาติที่นิสัยดีมาก ไม่มีอาการ ตำหนิ ต่อมาเห็นประกาศรับสมัครเรียน pronunciation เรียนฟรี 4 เดือน สอนเกี่ยวกับเทคนิคการวางลิ้น และออกเสียงตัว R หลังจากเรียนจบหลักสูตร พูดคุยกับ “โนอา” และ “แซนดี้” เพื่อนแปลกใจว่า ภาษาอังกฤษดีขึ้นมาก จากนั้นก็ไม่มีปัญหาด้านการสื่อสารหรือปัญหาอื่นอีกเลย

สำหรับปัญหาในช่วงของการทำงาน รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ เล่าว่าตนเองมีความคาดหวังสูงกับคนในองค์กรและเพื่อนร่วมงาน โดยสิ่งที่จะต้องยอมรับคือการเปลี่ยนแปลงจากภาวะเดิมอาจต้องอาศัยพลังสติปัญญา ภายใจ เมื่อคาดหวังสูงจึง ใจร้อน ประเด็นนี้ท่านคิดว่าปัญหาอยู่ที่ตัวท่านที่อาจจะต้องอดทนและให้เวลากับทุกสิ่ง เพราะเป็นปัญหาโดยธรรมชาติของการนำองค์กร คือปัญหาเรื่องคนซึ่งจะสัมพันธ์กับเรื่องงาน ท่านแก้ไขปัญหาโดยใช้ความชัดเจน ในการกำหนดทิศทาง และใช้การสื่อสารให้คนในองค์กรเห็นเป้าหมายร่วมกัน ใช้วิธีการพูดคุยกันรับฟังเพื่อนร่วมงานเพื่อให้ได้มาซึ่งจุดร่วม นอกจากนี้ท่านยังตระหนักถึงความสำคัญของธรรมาภิบาล โดยในบางประเด็นเป็นนามธรรมมาก แต่พยายามให้ทุกคนทราบถึงการทำงานภายใต้กฎระเบียบ ถูกต้อง และตรวจสอบได้ การใช้จ่ายเงินใดๆ ให้โปร่งใส เมื่อมีการเคลื่อนไหวให้รายงานต่อคณะกรรมการสำนักวิชาไม่ได้หมายความว่าคนบดจะรวบอำนาจทั้งหมด กลไกเหล่านี้ท่านคิดว่าเป็นกลไกของการสร้างการมีส่วนร่วมผ่านการให้ทุกคนได้แสดงความสามารถในตำแหน่งที่ตนเองอยู่ (Exercise Power) โดยท่านได้ให้อำนาจในการตัดสินใจ (M power) แก่คณะกรรมการบริหารประจำสำนักวิชาซึ่งประกอบด้วย หัวหน้าสาขา และผู้แทนจากคณาจารย์ รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ กล่าวเพิ่มเติมว่า นอกเหนือจากการบริหารองค์การซึ่งเป็นสิ่งที่นักบริหารควรทำแล้วธรรมาภิบาลก็เป็นสิ่งที่ท้าทาย เป็นเรื่องที่พูดง่ายแต่ทำได้ยาก ท่านจึงเริ่มต้นจากตัวเองก่อนเพื่อเป็นตัวอย่างให้กับผู้อื่น

วิถีชีวิตปัจจุบันและความฝันระยะต่อไป

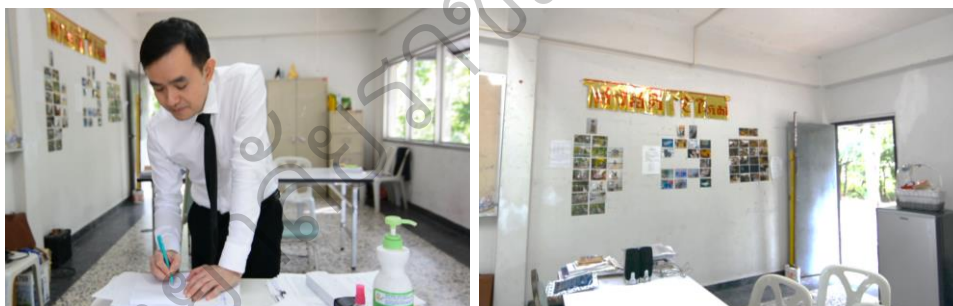
รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ กล่าวว่าประเด็นที่ท่านจะกล่าวนั้น อาจจะเปลี่ยนทัศนคติของผู้อื่นที่มีต่อท่าน อย่างไรก็ตามท่านได้แสดงความคิดเห็นว่า ในระยะต่อไปสิ่งที่ท่านคาดหวังคือระบบที่ท่านได้สร้างขึ้นจะคงอยู่แม้ว่าท่านจะไม่ได้อยู่ในตำแหน่ง ได้แก่ ข้อที่ 1 การผลักดันนำเอากระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบการศึกษาที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ (Outcome Based) หรือการเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้นจริง (Problem-Based Learning) เข้าไปสู่กระบวนการเรียนการสอนของอาจารย์ ข้อที่ 2 อาจารย์สามารถจัดวางผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ได้สอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะตอบได้ว่าลูกศิษย์จะได้อะไร และ ข้อที่ 3 คือ การวัดและประเมินผลที่เป็นธรรม ตรวจสอบได้ มีความแม่นยำ ซึ่งตอนนี้ ได้รับความร่วมมือจากคณาจารย์จากสำนักวิชา โดยเฉพาะหัวหน้าสาขาวิชาที่จะร่วมผลักดันเรื่องนี้ หากมีคณะศึกษาดูงานท่านมักจะพูดถึงเรื่องเหล่านี้โดยคาดหวังว่าอาจารย์เหล่านั้นอาจจะมีโอกาสได้นำไปใช้ในองค์กรหรือสถาบันของตนเองบ้าง โดยท่านกล่าวเพิ่มเติมว่าเป็นแนวคิดของ AUN-QA (ASEAN University Network Quality Assurance) เป็นโมเดลจากยุโรปที่อาเซียนได้นำมาใช้แล้วประมาณ 10 ปี สำหรับประเทศไทยเริ่มมีการพูดคุยกันในระยะ 4-5 ปีที่ผ่านมา โดยมีเป้าหมายคือต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนที่ไม่ได้ยึดติดกับรูปแบบเดิม

ในด้านส่วนตัวนั้นท่านกล่าวว่าชีวิตนี้ไม่ได้ต้องการอะไรอีก หลังจากนั้นหากมีความสำเร็จใดเข้ามา ก็จะถือว่าเป็นสิ่งพิเศษ และจะไม่ตะเกียกตะกายหรือสร้างความลำบากให้ตัวเอง ในเวลาที่เหลืออยู่หากมีโอกาสความดีให้สังคมหรือคนรอบข้างได้ก็จะทำ แต่ไม่ได้หมายความว่าเป้าหมายใหม่ โดยมุมมองของท่าน คือ หากจะใช้ความสามารถที่มีให้เป็นประโยชน์ได้ก็ยินดีทำ

ความภาคภูมิใจในฐานะศิษย์เก่า

รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ กล่าวว่าตัวตนของท่าน ก่อเกิดจากคุณูปการของอาจารย์ทุกระดับชั้น และชัดเจนมากในภาวะที่จะเข้าสู่วิชาชีพ คือ การเรียนในระดับอุดมศึกษา เป็นเหมือนฐานที่สำคัญ เมื่อพูดถึงฐานอาจกล่าวได้ว่าการก่อสร้างสิ่งใดแล้วฐานไม่ดี จะมีโอกาสอาจเกิดความเสียหายสูง โดยท่านได้ฐานที่ดีจากพิบูลสงครามซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่เป็นตัวตนของท่านในปัจจุบัน โดยในฐานะที่อยู่ในแวดวงการศึกษา ท่านจึงต้องการเห็นมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามคงความเป็นเลิศทางด้านความรู้ และการมุ่งสร้างหรือพัฒนาคนดี และพลเมืองไทยที่มีทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ในยุคปัจจุบันข้อมูลข่าวสารสามารถแปลงเป็นความรู้ที่ใช้ประโยชน์ได้มาก หากพัฒนาให้นักศึกษามีทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะทำให้เป็นผู้เรียนรู้ได้ตลอดเวลา โดยท่านประสบความสำเร็จได้เพราะเป็นผู้ “ใฝ่เรียนรู้” และมีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ในระดับหนึ่ง หากมหาวิทยาลัยของเราคงความเป็นสถาบันที่มุ่งเน้นการให้ความรู้และพัฒนาบัณฑิตที่ดีจากการเรียนรู้ด้วยตัวเค้านั้นจะเป็นสิ่งที่สังคมอยากให้มี

ก่อนจะกล่าวถึงรุ่นน้องศิษย์ปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ใช้เวลาคิดนานถึง 20 วินาที และจะฝากข้อคิดถึงศิษย์ปัจจุบัน 2 ประเด็นคือ “อย่าดูถูกตัวเอง” และ “อย่าตกเป็นทาสของค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง” ก่อนจะอธิบายเพิ่มเติมว่า ไม่มีอะไรแย่ไปกว่าที่ศิษย์เก่าดูถูกตัวเราเอง และไม่ควรถูกค่านิยมที่ไม่ถูกต้องเป็นทาสของค่านิยมบางอย่างของสังคมที่ไม่ดี เช่น การชื่นชมนับหน้าถือตาคนที่หน้าตา การแต่งตัว บุคลิกดี ขับรถราคาแพง ใช้ของมีหยี่ห้อ ค่าของคนไม่ได้อยู่กับสิ่งนั้น ค่าของคนอยู่ที่ความดี คือ คิดดี พูดดี ทำดี การดูถูกตนเองนั้นหมายรวมถึง การไม่ได้มองเห็นคุณค่าของตนเองด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งในความเป็นจริงแล้วมนุษย์มีความสามารถหากแต่จะถูกดึงออกมาใช้หรือไม่ โดยท่านมองว่าสังคมไทยควรจะทบทวนอย่างยิ่ง ในด้านการมองคุณค่าของคนมากกว่าภาพลักษณ์ภายนอกทุกควรพึงพาอาศัยกัน และไม่จำกัดความคิดของผู้อื่น

ภาพที่ 4 บรรยากาศห้องทำงานแบบไม่เป็นทางการของ รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ

ภายหลังจากการให้สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ ได้นำคณะวิจัยเดินทางเยี่ยมชมสถานที่ที่ท่านอธิบายว่าเป็นสถานที่สำหรับให้ลูกศิษย์ทุกระดับชั้นตั้งแต่ปริญญาตรี-ปริญญาเอก ได้เข้าพบแบบไม่เป็นทางการ บางครั้งท่านมักจะนำงานมาทำที่สถานที่แห่งนี้ โดยท่านกล่าวเพิ่มเติมว่า ในวันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณบดี ท่านได้คิดถึงวันที่ท่านจะหมดวาระไว้แล้ว ห้องนี้เป็นห้องที่เป็นชีวิตการทำงาน และสะท้อนถึงตัวตนของท่านอย่างแท้จริง

กรณีศึกษาที่ 2

นายสุรเดช เตียวตระกูล

อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
สำเร็จการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเกษตรศาสตร์
ศิษย์เก่ารุ่น วิทยาลัยพิบูลสงคราม ปี พ.ศ.2531

ภาพที่ 5 นายสุรเดช เตียวตระกูล

นายสุรเดช เตียวตระกูล เป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านเกษตรเป็นอย่างดี โดยตลอดระยะเวลาที่รับราชการ ได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารมาโดยตลอดมุ่งมั่นทุ่มเทแรงกายแรงใจในการดูแลกิจการทางด้านเกษตรกรรมให้กับเกษตรกรรากหญ้าได้มีความเป็นอยู่ที่ดี ลงพื้นที่แก้ไขปัญหาด้วยตนเองด้วยความบากบั่น เสียสละเพื่อความอยู่ดีกินดีของเกษตรกร ดำเนินรอยตามแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ส่งเสริมให้เกษตรกรในทุกพื้นที่ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทำให้มีความเป็นอยู่ที่ดี จนในที่สุดได้รับการยอมรับให้เป็นผู้นำสูงสุดในบริหารจัดการระบบเกษตรกรรมของประเทศ ด้วยการดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ส่งผลให้ได้รับการยกย่องให้เป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่นระดับประเทศ

ภูมิหลัง ความเป็นมา ประสบการณ์ในอดีต พื้นฐานความสำเร็จ

นายสุรเดช เตียวตระกูล เกิดที่อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก พ่อแม่มีอาชีพค้าขาย มีพี่น้อง 6 คน เป็นลูกคนที่ 5 ชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนนฤมิตร จากนั่นศึกษาต่อที่โรงเรียนจ่านกร้อง จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนจ่านกร้อง โรงเรียนจ่านกร้องสมัยนั้น (ประมาณปีที่ 15) ยังไม่มีการแบ่งสาขา จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม และปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สาขาพืชศาสตร์ วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม

นายสุรเดช เล่าว่า ในวัยเด็กต้องช่วยพ่อแม่ทำงานรับซื้อพืชไร่ ในวันเสาร์อาทิตย์ต้องช่วยพ่อแม่เก็บข้าวโพด แต่ไม่ได้ปลูกเอง รับซื้อมาก็มีการรับซื้อมีทั้งทางเรือทั้งทางน้ำในด้านการเรียนท่านไม่ได้คาดหวังขอให้เรียนจบอย่างเดียวเพื่อนจบเราก็จบไม่คาดหวังที่จะต้องเรียนเก่งเลิศเลอเป็นคนมีเพื่อนมาก เพื่อนเป็นคนซื่อสัตย์อยู่จังหวัดพิษณุโลกเมื่อเจอท่านให้ผู้โดยสารลงจากรถแล้วบอกให้ท่านนั่งแทน ท่านก็บอกไม่เป็นไร เกรงใจ ท่านกลับพิษณุโลกไม่บ่อยนัก นอกจากจะมีงานที่จำเป็นจริงๆ ย้อนไปในวัยเด็กฐานะที่บ้านไม่ได้ร่ำรวย พี่น้องทุกคนจึงก็ต้องช่วยพ่อแม่ทำมาหากินทุกคนมีหน้าที่ ก่อนออกไปเรียนต้องช่วยเหลือพ่อแม่

ทำหน้าที่ให้เสร็จเรียบร้อยจึงได้ไปเรียน การเรียนท่านไม่เคร่งครัดจึงไม่เครียด ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องเรียนมากเท่าการมีเพื่อน การอยู่ร่วมกันการแบ่งปันกันการสามัคคีกัน โดยยังไม่ได้ตั้งเป้าหมายชีวิต และไม่คิดจะเป็นแพทย์หรือวิศวกร ในช่วงการศึกษาต่อระดับชั้นมัธยมศึกษา ก็ยังไม่ได้คิดและไม่ได้คิดไว้เลยว่าจะประกอบอาชีพอะไร คิดว่าพ่อแม่มีพื้นฐานเรื่องการรับซื้อพืชไร่ ก็น่าจะได้ประกอบอาชีพแทนพ่อแม่ ธุรกิจตอนนั้นก็ซื้อมาและขายไป ฟัน้องทั้ง 6 คนรับราชการทั้งหมด

ในวัยเด็ก นายสุรเดช เล่าว่าท่านทำงานตั้งแต่เด็กต้องเหนื่อยมากในหนึ่งวัน กว่าจะได้ทำกิจกรรมที่ชอบคือกีฬาตะกร้อ และ ฟุตบอลจะต้องทำภารกิจให้บ้านให้เรียบร้อยก่อนจึงจะได้เล่น คุณพ่อคุณแม่ไม่ดุแต่ท่านเป็นคนความรับผิดชอบ มีวินัย จึงทำให้ท่านเหนื่อย จึงคิดเสมอว่าจะทำอะไรไม่ให้เหนื่อย ก็ต้องสู้ตัวเองขึ้นมาโดยไม่มีต้นแบบความสำเร็จ

การเข้าสู่ระบบการศึกษา และประสบการณ์ศึกษาที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม

เมื่อเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 นายสุรเดช ได้เข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีตาก โดยท่านกล่าวว่า เนื่องจากมีความผูกพันกับอาชีพของครอบครัวที่ทำกิจการรับซื้อพืชไร่ จึงคิดว่าควรเรียนทางด้านเกษตรเพื่อจะกลับมาพัฒนากิจการของครอบครัว ขณะนั้นท่านได้งานทำที่ส่วนกลางกรุงเทพมหานคร อยู่ส่วนกลางได้ระยะหนึ่งคิดว่าไม่เหมาะกับตนเองเพราะชีวิตของท่านเป็นคนบ้านนอก จึงทำเรื่องย้ายมาประจำที่สถานีพัฒนาที่ดินพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก โดยคิดว่าในอนาคตหากจะรับราชการให้มีความก้าวหน้ากว่าเดิมจำเป็นจะต้องศึกษาเพิ่มเติม จึงลาศึกษาต่อที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (คบ.) สาขาพืชศาสตร์ ภาค กศ.ป.ป. เรียนวันเสาร์-อาทิตย์ ท่านเล่าเพิ่มเติมว่า ในช่วงหนึ่งมีโอกาสได้ทำงานโครงการในพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 คลุกคลีอยู่กับชาวเขาที่อ่างขาง ท่านสอบบรรจุเป็นข้าราชการได้เมื่ออายุ 23 ปี หลังจากสอบบรรจุไปประจำที่กรุงเทพมหานครอีกครั้งจนกระทั่งอายุ 28 ปี จึงย้ายกลับจังหวัดพิษณุโลกในปี พ.ศ.2529

ในด้านการเรียน นายสุรเดช กล่าวว่า ท่านทำงานไปด้วยและเรียนไปด้วย จึงใช้เวลาเรียน 3 ปี ผลการเรียนไม่ดีนัก พอให้เรียนจบพร้อมเพื่อน สาเหตุที่เลือกเรียนสาขาพืชศาสตร์ เนื่องจากมีพื้นฐานจากการเรียนเกษตรมาบ้างแล้วความสนใจในเรื่องการเกษตรก็มาจากการค้าขาย เพราะชีวิตท่านเป็นชีวิตบ้านนอกอยู่กับชีวิตเกษตรกรการรับซื้อพืชไร่ก็อยู่ในวงจรของพี่น้องการทำงานด้านเกษตร

ภาพที่ 6 บรรยากาศห้องทำงานของ นายสุรเดช เตียวตระกูล

ชีวิตบนเส้นทางดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน

แม้ว่า นายสุรเดช จะไม่มีเป้าหมายทางด้านอาชีพ แต่การดำเนินชีวิตของท่านมีเป้าหมายอย่างชัดเจน โดยท่านเล่าถึงในวัยเรียนเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ท่านมีเป้าหมายว่าจะเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อใกล้จะจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็มีเป้าหมายว่าจะเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นถึงปริญญาตรี เมื่อท่านเรียนจบปริญญาตรีก็มีเป้าหมายที่จะเรียนต่อปริญญาโทเพื่อการพัฒนาตนเอง โดยจะมีเป้าหมายและแผนในการดำเนินชีวิตอย่างต่อเนื่อง

ในด้านการบริหารท่านได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) โดยนำศาสตร์การบริหารมาใช้ในเชิงการบริหารที่เป็นระบบ ท่านมองว่าการที่จะเข้าไปเป็นผู้บริหารต้องทำงานสำนักงาน ในศาสตร์ของระบบการบริหาร ในเรื่องของการทำโครงการ งบประมาณ บริหารคน เงิน งาน ซึ่งท่านคิดว่าถ้าจะก้าวหน้าได้ต้องมีพื้นฐานเช่นนี้ทุกคน เมื่อเริ่มที่จะเป็นผู้บริหารทุกขั้นตอนต้องจัดวางองค์ความรู้ให้ตัวเองก่อน โดยสร้างคุณสมบัติให้ตัวเอง ก่อนที่ท่านจะเข้าสู่ตำแหน่ง แต่ละตำแหน่งมีเกณฑ์คุณสมบัติว่าต้องจบอะไรจะต้องมีวุฒิอะไรจะต้องมีองค์ความรู้อะไร อย่างไรก็ตามท่านกล่าวว่า ท่านทำงานแบบสบายๆ ให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพหากได้รับมอบหมายให้ทำงานใดจะศึกษาวัตถุประสงค์ เหตุผลหลักการของโครงการนั้นให้ชัดเจนก่อนนำไปสู่การปฏิบัติเมื่อรู้หลักการแล้วก็สามารถวางแผนเป็นระบบได้โดยสามารถทำงานให้จบได้ในวันเดียว หากไม่มีแผนก็จะไม่รู้ขั้นตอน นอกจากนี้ ในปี พ.ศ.2555 ท่านยังมีโอกาสเข้าเรียนที่วิทยาลัยป้องกันประเทศ เป็นวิทยาลัยสูงสุดของความมั่นคงของประเทศ ซึ่งจะคัดเลือกผู้บริหารที่อายุไม่เกิน 53 เข้ารับการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับโครงการยุทธศาสตร์แต่ละด้านของประเทศและนำความรู้มาใช้ในการทำงานบริหาร อีกด้วย

ภาพที่ 7 นายสุรเดช เตียวตระกูล ลงพื้นที่เยี่ยมเกษตรกร หมอดินอาสา และมอบถุงยังชีพในพื้นที่จังหวัดนครพนม วันที่ 4 สิงหาคม 2560

นายสุรเดช เล่าถึงเส้นทางการทำงานของท่านว่า ตั้งแต่ตำแหน่งลูกจ้าง และบรรจุ ก้าวหน้ามาโดยตลอดจากซีหนึ่ง ซีสอง ซีสาม และซีสี่ แต่ละตำแหน่งการทำงานไม่เหมือนกันในแต่ละขั้นท่านเตรียมความพร้อมโดยก่อนจะเข้าตำแหน่งท่านจะศึกษาหลักเกณฑ์ของตำแหน่ง และคุณสมบัติที่เหมาะสม หากคุณสมบัติไม่เพียงพอก็จะเรียนเพิ่มเพื่อให้เหมาะสมกับที่จะมาครองวุฒิศูนย์ตำแหน่ง อย่างเช่นท่านเป็นหัวหน้าหน่วยท่านต้องมีความรับผิดชอบ 4 อำเภอต้องรู้องค์ความรู้ทั้งหมดของ 4 อำเภอต้องรู้จักผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน โดยต้องรู้เราเราเพื่อทำงานร่วมกันทั้ง 4 อำเภอ เมื่อกรมพัฒนาที่ดินมีการประกวดแข่งขันผลงาน ท่านก็ส่งประกวดตลอด ในส่วนของท่านก็ได้ที่ 1 ทุกครั้ง จากนั้นผู้บังคับบัญชาเห็นว่าท่านมีความสามารถจึงมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งพัฒนาที่ดินจังหวัด จากพัฒนาที่ดินจังหวัด ก้าวสู่ผู้อำนวยการเขต แล้วจึงเป็นรองอธิบดี เป็นผู้ตรวจราชการบางส่วน และเป็นอธิบดีในที่สุด โดยท่านกล่าวเสริมในประเด็นนี้ว่า การเป็นอธิบดีจะพิจารณาจากคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ ท่านเป็นอธิบดีที่อายุน้อยที่สุด แต่มีความพร้อมในด้านคุณสมบัติ เกินหลักเกณฑ์

ที่กำหนด เพราะท่านมีผลงาน คือเป็นพัฒนาที่ดินจังหวัด 7 ปี เป็นผู้อำนวยการเขตที่อุบลราชธานี 4 ปี มากกว่าเกณฑ์ที่ให้ มีประสบการณ์เพียง 1 ปี โดยแต่ละขั้นเป็นไปตามลำดับไม่มีการก้าวกระโดดเพราะนามสกุลไม่ได้ใหญ่โตในส่วนของรางวัลท่านภาคภูมิใจทุกรางวัลที่ได้รับเพราะเป็นผลงานที่ตั้งใจ ในปี พ.ศ. 2525 ได้รับรางวัลราชการดีเด่น สิ่งที่มีใจมากที่สุดคือการทำให้เกษตรกรมีรายได้ มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กรมพัฒนาที่ดินคือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งมีภารกิจเกี่ยวกับดินและน้ำ ดินก็หมายความว่าในสภาพพื้นที่ของแต่ละภาค อย่างเช่น ภาคเหนือ เป็นดินภูเขาและมีความลาดชัน เกษตรกรทำการเกษตรอย่างผิดวิธี จึงทำให้เกิดปัญหาการชะล้างของดินสูง ภาคอีสาน เป็นดินเค็ม ดินเค็มที่ไ้ชั้นเกลือซึ่งชั้นเกลือก็จะประทุขึ้นมา ทำให้เกษตรกรทำการเกษตรไม่ได้ ภาคกลางน้ำแข็งจำนวนมาก จึงทำให้เกิดดินเปรี้ยว ดินเปรี้ยวมีผลกระทบต่อการทำเกษตรผลผลิตเสียหาย ภาคใต้เป็นดินเปรี้ยวดินเค็มทั้งประเทศดินมีปัญหาทั้งหมด กรมพัฒนาที่ดินต้องออกไปดูแลไปพัฒนาปรับปรุงดิน ดินที่ขาดอินทรีวัตถุ ดินลูกรัง ดินภูเขาที่ทำการเกษตรอย่างถ้จะส่งผลกระทบต่อประเทศชาติอย่างเช่น ภาคเหนือเกษตรกรที่ทำการเกษตรผิดวิธีสภาพหน้าดินก็จะไหล ทำให้แหล่งน้ำตื้นขึ้น การแก้ไขปัญหานี้ท่านดำเนินการโดยน้อมนำศาสตร์พระราชมาในการแก้ไขเป็นพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวราชการที่ 9 แต่การปรับปรุงแก้ไขต้องใช้เวลาดูแลโดยท่านได้เล่าเหตุการณ์ประทับใจว่าท่านมีโอกาสถวายงาน และรับส่งเสด็จสมเด็จพระเทพฯ เนื่องจากกรมพัฒนาที่ดินเป็นศูนย์ที่ดูแลสวนพิกุลทองโดยสมเด็จพระเทพฯ จะมีวังอยู่ที่พิกุลทอง จึงมีโอกาสรับเสด็จขณะสมเด็จพระเทพฯ ประทับที่พิกุลทองบ่อยครั้ง

ในด้านความสำเร็จ นายสุรเดช กล่าวว่า トラบใดที่แผ่นดินยังไม่กลับหน้ายังตอบไม่ได้ว่าประสบความสำเร็จหรือไม่แต่ว่านี่ท่านมองว่าตนเองได้เดินทางมาถึงจุดที่สุดยอดของชีวิตแล้วภายหลังเกษียณอายุราชการ ท่านจึงต้องการพักผ่อนเพื่อสร้างพลังให้กับตัวเองบ้าง โดยใช้ชีวิตที่เป็นอิสระสักพักอย่างทีวันนี้ยังไม่สามารถทำได้ ปกติเป็นคนชอบเล่นกีฬาบอลก็ยังไม่เล่นไม่ได้ เพราะตอนนี้กระทรวงเกษตรฯ มีปัญหาเข้ามามากมาย ทั้งปัญหาเรื่องฝนแล้ง ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาผลผลิตออกมามากและไม่มีคุณภาพ เรื่องศัตรูแมลงระบาด จึงต้องเสียสละเวลาส่วนตัว

ชีวิตในปัจจุบันของ นายสุรเดช ได้เล่าว่า ท่านเป็นคนที่มีครอบครัวเดียว มีลูก 2 คน ลูกคนโตทำงานอยู่ที่มวกเหล็กที่บริษัทหัวแดง ลูกชายคนเล็กอยู่ที่จังหวัดพิษณุโลก ภรรยาทำงานอยู่ที่จังหวัดพิษณุโลกที่สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 8 ท่านเป็นคนชอบเที่ยวชอบมีเพื่อนฝูงทำงานที่โครงการหลวงก็มีเพื่อนมาก เพื่อนที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ และเป็นปศุสัตว์อำเภอบ้าง สมาชิกสภาจังหวัดบ้าง (สจ.) การทำงานของท่านในปัจจุบันส่วนมากเป็นการทำงานเพื่อสังคมที่จะต้องดูแลพี่น้องเกษตรกร ปัญหาที่มีมากทุกที่ ทั้งเรื่องน้ำท่วมและเรื่องดิน สำหรับการทำงานในปัจจุบันค่อนข้างหนัก เพื่อรองรับปัญหา ขณะนี้เป็นช่วงปฏิวัติต้องประสานกับท่านรัฐมนตรี และต้องพร้อม 24 ชั่วโมง ท่านเข้ารับตำแหน่งอธิบดีในปี พ.ศ.2558 ได้รับยกย่องจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ มอบปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาการใช้ที่ดินและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ ได้รับการยกย่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ แต่ไม่ได้เข้ารับโล่เนื่องจากติดภารกิจซึ่งท่านรู้สึกเสียดาย เป็นนายกสมาคมพิษณุโลกพิทยาคม แต่ไม่มีเวลามากนักจึงได้แต่ทำงานทางโทรศัพท์ นอกจากนี้ท่านยังได้รับเชิญเป็นเครือข่ายศิษย์เก่าทุกสถาบัน แม้ว่าจะได้รับรางวัลศิษย์เก่าดีเด่น ชำราชการดีเด่น แต่ท่านมีมุมมองว่าการเป็นผู้บริหารบางครั้งก็มีบางที่ไม่ดีไม่ได้ชาวบริสุทธ์ ท่านไม่มีต้นแบบในการใช้ชีวิต มีเพียงพ่อแม่ ทุกวันนี้ยังทำกับข้าว หุงข้าว ซักรองเท้า ทำทุกอย่างด้วยตัวเอง ให้ความเป็นคนกันเองกับลูกน้องโดยแยกแยะว่า “เวลาทำงานจะไม่คุยเรื่องเหล่า เวลากินเหล้าจะไม่คุยเรื่องงาน”

การก้าวข้ามปัญหาอุปสรรค

นายสุรเดช กล่าวถึงปัญหาอุปสรรคในชีวิตนั้นพบมากมาย เพราะมนุษย์เกิดมามีอุปสรรคทั้งนั้น อยู่ที่ใครจะแก้มันให้ได้ดีกว่ากันอยู่ที่ปัญหาหรืออยู่ที่สถานการณ์ก็บอกไม่ได้ ปัญหาที่พบมาหนักๆ มีทุกที่ ปัญหาแต่ละชั้น แต่ละที่ก็ต่างกัน มีตั้งแต่เรียนระดับ ปวส. ปวช. ซึ่งปัญหาก็คงต่างกันไป เรียนที่โรงเรียนจ่านกร้อง ปัญหาที่โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคมก็ต่างกัน อยู่ที่ตัวแปรและแนวทางการแก้ปัญหาของเรา สถานะการเงินก็ไม่มีปัญหาเรียนด้วยทำงานด้วยเพราะท่านเป็นคนมีวินัย มีวินัยเรื่องการงานมีวินัยเรื่องการเงินมีเท่าไรต้องใช้ให้หมด แล้วยังช่วยเหลือพ่อแม่ ที่บ้านท่านมีเนื้อที่ทำกินมากก็สามารถทำอาชีพด้านการเกษตรได้ เช่น เลี้ยงวัว เลี้ยงกบ เลี้ยงตะพาบน้ำ

ในส่วนของการทำงาน ท่านกล่าวว่าจะใช้วิธีแบ่งเวลาในการทำงานจึงจะสามารถทำงานได้ดี โดยต้องมีเป้าหมายก่อนที่ท่านจะเข้านอน ท่านจะศึกษาและวางแผนเตรียมงานก่อน ตื่นนอนประมาณ ติ3-4 เพื่ออ่านทบทวน เมื่อถึงเวลางานจะปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ เป็นแบบนี้ตั้งแต่เด็ก ก่อนกลับจากที่สำนักงานจะทบทวนว่าวันนี้ได้ทำตามแผนแล้วหรือไม่ หากพลาดจะวิเคราะห์ว่าผิดพลาดอย่างไร ผิดพลาดจากคนอื่นหรือผิดพลาดจากเวลา ซึ่งต้องดูตัวแปรว่าผิดพลาดตรงไหน เก็บความผิดพลาดไว้เพื่อวันต่อไปว่าหากเกิดปัญหาเกิดขึ้นจะแก้อย่างไร แม้ไม่มีเวลาพักผ่อนมากนักแต่ท่านเป็นคนหลังง่ายถือเป็นโชคดี

ในด้านการบริหารงาน กรมพัฒนาที่ดิน นายสุรเดช กล่าวว่า กรมพัฒนาที่ดินมีเจ้าหน้าที่น้อยเจ้าหน้าที่ทั้งประเทศที่เป็นข้าราชการ จำนวน 1,500 คน ลูกจ้างประจำ 500 กว่าคนจึงต้องทำงานให้มาก เพราะกรมพัฒนาที่ดิน หากดินไม่ดีเกษตรกรไม่สามารถกินก็ต้องแก้ไข เช่นดินเกิดการชะล้างพังทลายทางภาคเหนือก็ต้องไปวางระบบคันบันได ขั้นตอนปลูกพืชตามแนวระดับ ป้องกันไม่ให้ดินมีการชะล้าง ปลูกกำหนดทิศทางให้ถูกตามหลักวิชาการจะได้ไม่เกิดดินสไลด์ ภาคอีสานดินเค็มเพราะเกษตรกรมีการทำการเกษตรแบบผิดวิธี ต้องแก้ปัญหาความรู้ที่เรียนเอามาใช้ได้ทั้งหมด ใช้ได้ทุกที่แต่อยู่ที่ว่าความรู้ตอนนั้นกับตอนนี้ต่างกันเพราะว่าระยะเวลาผ่านไป ทุกอย่างเทคโนโลยีโลกตัวแปร ก็เปลี่ยนไปด้วย แม้มีศาสตร์ใหม่เข้ามาแต่ก็ไม่ล้มศาสตร์เก่าเพราะว่านั่นเป็นพื้นฐาน โดยฝากถึงรุ่นน้องศิษย์ปัจจุบันว่าให้ทุกคนมีแผน กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจนการจะทำงานแต่ละงานต้องมีจิตใจที่แน่วแน่ เพราะถ้าสติไม่ดีทุกอย่างจะทำให้การทำงานไม่ประสบความสำเร็จเพราะตอนนี้ท่านยึดหลักพระพุทธศาสนาสติ ปัญญา สมาธิ ถ้ามีสมาธิปัญญาจะเกิด ศิลห้ท่านก็ประพฤติและปฏิบัติ เพราะเราเป็นมนุษย์ การไปให้ถึงเป้าหมายบางครั้งก็ต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ผสมกัน ศาสตร์คือวิชา ศิลป์คือประสบการณ์ แต่ก็อยู่ที่ปัญหา บางทีศาสตร์อย่างเดียวก็ใช้ไม่ได้ ต้องใช้ศิลป์ เพราะบางครั้งปัญหาต้องใช้ศาสตร์ในการแก้ปัญหา

ความภาคภูมิใจในฐานะศิษย์เก่า

นายสุรเดช เล่าว่า ขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่ประสาทวิชามาให้จนมาเป็นอธิบดีกรมพัฒนาที่ดินถ้าไม่มีวิทยาลัยครูพิบูลสงครามก็ไม่มีท่านจนถึงวันนี้ ท่านประทับใจทุกอย่างแต่ท่านไม่มีโอกาสได้ตอบแทน ถ้าทางมหาวิทยาลัยจะให้ท่านรับใช้ท่านก็ยินดีแต่ท่านไม่ได้กลับไปที่มหาวิทยาลัย เพราะงานค่อนข้างมาก ซึ่งท่านมีภารกิจที่ต้องรับผิดชอบทั่วประเทศ ยังมีเครือข่ายเกษตรกรที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามมากมาย

กรณีศึกษาที่ 3

ดร.พรรณสิริ กุลนาถศิริ

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัย

สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษา (ป.กศ.)

ศิษย์เก่ารุ่น วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม ปี พ.ศ.2522

ภาพที่ 8 ดร.พรรณสิริ กุลนาถศิริ

ดร.พรรณสิริ กุลนาถศิริ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการในอดีตเคยรับราชการครูและมีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเองจนสามารถดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยในช่วงระยะเวลากว่า 30 ปีที่ได้รับราชการครู ได้สร้างประวัติและผลงานที่ยอดเยี่ยมให้กับสถานศึกษาไว้มากมาย และด้วยความที่เป็นนักบริหารที่ต้องการเห็นระบบราชการของประเทศมีความเจริญก้าวหน้า จึงผันตนเองจากรับราชการครูมาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข สามารถส่งเสริมและสนับสนุนภารกิจของกระทรวงให้บรรลุวัตถุประสงค์ไปได้ด้วยดี และในปัจจุบันด้วยความรักและภูมิใจในวัฒนธรรมถิ่นกำเนิดของตนเอง จึงดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัย ดูแลและแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนด้วยความมุ่งมั่นทุ่มเท อุทิศแรงกายแรงใจในการช่วยเหลือสังคมในด้านต่างๆ เป็นผู้นำในการส่งเสริม สนับสนุนและอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยให้คงอยู่สืบไป จนได้รับการยกย่องจากสภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ให้เป็นสตรีไทยดีเด่นตัวอย่าง และเป็นนักบริหารยอดเยี่ยมแห่งปี

ภูมิหลัง ความเป็นมา ประสบการณ์ในอดีต พื้นฐานความสำเร็จ

ดร.พรรณสิริ เกิดที่ อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย สมัยเด็กจะติดผู้ใหญ่ เพราะว่าเป็นน้องเล็ก พี่ชายพาไปสมัครเรียนที่โรงเรียน คุณครูที่โรงเรียนก็จัดให้ขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เลย เป็นคนที่เรียนเร็วกว่าอายุจริง เรียนกับเพื่อนรุ่นพี่ 2 ปีที่มากกว่า ท่านเลยได้โอกาส พี่จะดูแลทะนุถนอมมากไม่ว่าจะทำอะไร ก็คอยดูคอยมอง เป็นประสบการณ์ของตัวเอง พอโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ สิ่งเหล่านี้ก็ถูกซึมซับเข้าไปในตัวเองโดยไม่รู้ตัว ไม่ว่าจะเป็นที่บ้าน พ่อแม่ของท่านเป็นประชาชนคนธรรมดาไม่ได้มีการศึกษาสูง แต่พ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดีมาก เป็นตัวอย่างดีเด่นแห่งชาติ เป็นครอบครัวที่มีประสบการณ์ในระดับรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงหลายสมัย ท่านก็เป็นคนท้องถิ่นเต็มรูปแบบ เป็นครอบครัวที่แข็งแรงล้อมรอบ

ดร.พรณสิริ เล่าว่า ขณะที่ท่านมีโอกาสได้ทำงานที่โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม จังหวัดสุโขทัย ท่านได้จัดการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนให้เป็นระบบ ซึ่งสมัยนั้นโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคมยังไม่เป็นโรงเรียนระดับใหญ่บางอย่างยังขาด ท่านเป็นคนบุกเบิกตั้งแต่เริ่มต้นก่อตั้งให้เป็นรูปเป็นร่าง เมื่อทุกอย่างเข้าที่เข้าทาง ท่านได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการที่โรงเรียนอุดมดรุณี จังหวัดสุโขทัย ในยุคนั้นโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคมกับโรงเรียนอุดมดรุณีเป็นคู่แข่งกัน คือโรงเรียนอุดมดรุณีเป็นโรงเรียนหญิงล้วนเช่นเดียวกับกับโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี และ โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคมจะเป็นที่หนึ่งมาตลอด ในขณะที่โรงเรียนอุดมดรุณีเป็นรอง สมัยที่ท่านทำงานอยู่โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคมโรงเรียนจะเป็นหนึ่งมาตลอดไม่ว่านักเรียนจะเอนทรานซ์หรือมีงานประกวดโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคมก็จะเด่นกว่าเสมอ แต่เมื่อท่านได้มาเป็นผู้บริหารที่โรงเรียนอุดมดรุณี โดยการชักชวนจาก ดร.สุวรรณ (ปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว) ระยะเวลา ดร.สุวรรณ แต่งตั้งให้ท่านทำหน้าที่ฝ่ายวิชาการ ท่านทำงานวิชาการได้ จึงริเริ่มโครงการต่างๆ เช่น สร้างโครงการ English Program ผลงานของท่านทำให้โรงเรียนอุดมดรุณีโดดเด่น ทำให้โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคมตกอันดับลง ขณะนั้นมีคนให้ท่านช่วยฝากลูกฝากหลานเข้าเรียนที่โรงเรียนอุดมดรุณีซึ่งมีจำนวนนักเรียนมากขึ้นเพราะว่าท่านเป็นผู้บริหาร เมื่อก่อนนี้โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคมมีระบบราชการที่ไม่โดดเด่น คือจะเห็นได้ว่าเมื่อท่านเข้าไปบริหารที่ไหนระบบงานที่นั่นก็จะเด่นไปด้วยเพราะเป็นจิตวิญญาณความเป็นนักบริหาร ท่านเป็นคนที่มีบทบาทของผู้บริหาร มีองค์ความรู้ ถ้าเรื่องไหนไม่ทราบก็จะแสวงหาความรู้ ท่านได้ใช้ปรับใช้องค์ความรู้ด้านการบริหารมาใช้ขณะดำรงตำแหน่งที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัย (อบจ.) โดยท่านได้อ้างอิงคำพูดของ ดร.ศรีโรสภา มีเจริญ ซึ่งเลขานุการของท่านว่า “องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัยดีขึ้น ไม่เพียงแค่ว่า 100 เปอร์เซนต์แต่เป็น 1,000 เปอร์เซนต์” ท่านมองว่าสิ่งหนึ่งที่ทำให้ท่านเก่งและมีความสามารถ เป็นเพราะท่านมีธรรมะและชอบปฏิบัติธรรม

ความสำเร็จของนักบริหารจากพื้นฐานครูผู้สอน

ดร.พรณสิริ เล่าว่า ท่านมีชีวิตที่เรียบง่ายอาจเป็นเพราะโชคดีที่เกิดในครอบครัวที่พ่อแม่ใส่ใจในเรื่องการศึกษาและพี่ชายเป็นต้นแบบที่ดี มีโอกาสที่จะพัฒนาในระดับประเทศ ซึ่งจากโอกาสที่ดีนี้รวมทั้งประสบการณ์ที่ดีของตัวเองกับการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามกับวิธีการเป็นครูทำให้ท่านได้สัมผัสกับเพื่อนที่ดีที่มีแนวคิดและเป้าหมายเดียวกันการเป็นครูผู้ให้หรือการเอื้ออาทรมีวิสัยทัศน์อยู่แล้วทั้งสิ่งเหล่านี้เป็นประสบการณ์ที่ถ้อยคำเยี่ยมที่สุดของชีวิตที่ได้เรียนในรั้วมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม การนำองค์ความรู้มาใช้กับการเริ่มต้นของการเป็นครูท่านได้สัมผัสกับเด็กๆ โดยเป็นครูสอนโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม เป็นเวลา 19 ปี ในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเคมี ซึ่งโอกาสที่เป็นครูระดับผู้บริหาร ก็เป็นผู้บริหารสถานศึกษาในตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนอุดมดรุณี ความหลากหลายของเด็กทำให้ท่านรู้มิติของชีวิตเมื่อท่านเป็นผู้บริหารทำให้ลุ่มลึกในมิติการสอน ดังนั้นท่านสัมผัสถึงเด็ก ผู้ใหญ่ จนในที่สุดได้มีโอกาสมาทำงานในระดับประเทศในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ทำให้ท่านเห็นคนทั่วประเทศทำให้เห็นมิติการพัฒนาที่จะขับเคลื่อนและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมแล้วมาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัยประมวลประสบการณ์ทั้งหมดมารวมไว้ที่การพัฒนาท้องถิ่นการพัฒนาชุมชนมาสู่การพัฒนาชุมชนในสถานะผู้บริหารสูงสุด ในส่วนตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็คิดว่าส่วนเหล่านี้ทำให้ท่านสามารถผนวกหลายๆ สิ่งในปรัชญาขององค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ที่มีสามห่วงสองเงื่อน โดยเน้นที่สุดคือ สองเงื่อนไขที่จะไปถึงจุดที่สำคัญที่สุด เรื่องขององค์ความรู้ตรงนี้จะไม่ย่อท้อในบทบาทในหน้าที่ ท่านต้องมีศักยภาพที่มีองค์ความรู้เพียงพอที่จะนำไปใช้ทั้งตนและองค์กรรวมไปถึงระดับที่จะทำให้สังคมบนพื้นฐานของการมีคุณธรรม

ซึ่งในส่วนนี้รัฐบาลทุกยุคทุกสมัย ให้ความสำคัญกับหลักธรรมาภิบาล นั่นคือความยุติธรรมที่ดี มีคุณธรรมที่ดี การมีส่วนร่วมที่ดี การมีความรับผิดชอบต่อความโปร่งใส ตลอดจนเรื่องความคุ้มค่า ในเรื่องนี้ทำให้ท่านยึดมั่นและนำมาใช้ในทุกระดับของการทำงานอย่างต่อเนื่องมาตลอดและลุ่มลึกถึงประโยชน์มากขึ้นทุกวัน ภายใต้องค์ความรู้และเงื่อนไขของคุณธรรม สามารถนำมาตัดสินใจในทุกระดับ อาทิเช่น การตัดสินใจเชิงงบประมาณ ในเรื่องของการประมาณการคุ้มค่าไม่ให้เกิดความเสี่ยง การบริหารโครงการจัดการในกิจกรรม และในเรื่องของการบริหารให้เกิดวิถีกับผู้คนในองค์กรที่ท่านบริหาร ซึ่งท่านมองว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหัวใจหลักในการขับเคลื่อนและนำมาใช้จริงในชีวิต ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ และในเรื่องของการบริหารองค์กรจากประสบการณ์ทั้งหมดที่พัฒนามีการพัฒนาค่อยเป็นค่อยไป ทั้งหมดพยายามทำให้ง่าย จากเรื่องใกล้ตัวแล้วก็สร้างเครือข่ายให้มากที่สุด ทั้งเครือข่ายองค์กรท้องถิ่นเอง ท่านมีชมรมสามพี่น้องท้องถิ่น ท่านได้เครือข่ายในแนวราบของภูมิภาคในทุกส่วนของราชการ 20 หน่วย เป็นเครือข่ายร่วมกันและกัน และเครือข่ายในแนวตั้งไม่ว่าจะเป็นเครือข่ายในภาคประชาชนถึงอาจเป็นผลลัพธ์ของการพัฒนาต้องมีส่วนร่วมในการทำงานกับท่าน ที่สุดแล้วเครือข่ายในแนวตั้งระดับเหนือขึ้นไปองค์กรระดับภาคส่วนแล้วก็ระดับประเทศก็มองว่าเหล่านี้เป็นหัวใจหลักสำคัญในการทำงาน ซึ่งไม่ได้มีหลักการอะไรมาก ทำทุกอย่างให้เป็นวิถีชีวิตกลมกลืนและเรียบง่าย ผนวกภาพเข้าไปในทุกระดับขององค์กรเข้าไป แสดงตัวตนขององค์กรที่ชัดเจนและต้องมีอัตลักษณ์ ต้องสร้างความภาคภูมิใจด้วยกัน อาทิเช่น การมีโอกาสได้มาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัย เพียงสมัยแรก คงได้มีโอกาสจากรัฐบาลที่ให้ไปเรื่อยๆ และวันนี้ก็เข้าปีที่ 7 เหมือนว่าเป็นได้ 2 สมัยจริงๆ แล้วได้เป็นเพียงสมัยเดียวเป็นนโยบายของรัฐบาลให้ดำรงตำแหน่งต่อไป ความสำเร็จขององค์กรเป็นแรงจูงใจให้บุคลากรในองค์กรสามารถที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาต่อไปได้อย่างไม่หยุดยั้งและยั่งยืน นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว ท่านถูกมองว่าใครกันแน่ในภาพรวมของสังคมว่าเป็นนักการเมือง แต่ในมุมมองของตัวเองท่านเอง ท่านบอกกับตัวเองเสมอว่าท่านเป็นนักพัฒนา นักบริหารบนพื้นฐานองค์ความรู้ ความมีหลักวิชามองว่าตัวเองก็กลืนกลายเป็นกับทุกสรรพสิ่งอะไรที่ทำได้ที่ดีที่สุดก็จะทำตามหน้าที่ ตามภาวะที่มีบทบาทนั้นๆ ในช่วงเวลานั้นๆ ให้ดีที่สุดต้องใช้พลังของการมีส่วนร่วมและแรงจูงใจในอัตลักษณ์ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัย พอเข้ามาแล้วก็มึนงงๆ อยู่เต็มไปหมดโดยท่านนายกคนที่แล้วมีนโยบายการบริหาร เพียงท่านจับสิ่งเหล่านั้นให้เป็นรูปธรรม โดยนำเข้ากรอบหน่วยชีวิต หน่วยประเมิน เพราะการประเมินคือการพัฒนา เช่นการเข้ารับรางวัลพระปกเกล้า เพราะเข้ารับ 3 ครั้งแล้ว สถาบันพระปกเกล้าก็เชิดชูเกียรติ พระปกเกล้าทองคำ รวมทั้งรางวัลอื่นๆ เช่น รางวัลธรรมาภิบาล รางวัลที่เป็นองค์กรที่เป็นเครือข่ายการมีส่วนร่วมมากที่สุดรางวัลการส่งเสริมคุณภาพชีวิต รางวัลประชาชนดีในรายบุคคล บุคคลองค์กรรับรางวัลต่างๆ โดยเฉพาะในส่วนขององค์กรปกครองท้องถิ่นไม่เคยเกิดมาก่อนก็หยิบยกสถานการณ์ต่างๆ ว่าเป็นวันท้องถิ่นไทยก็ดี มีการพัฒนาท้องถิ่นท่านก็คัดสรรรางวัล อาจจะเป็น ปลัดดีเด่นข้าราชการดีเด่น พนักงานจ้างดีเด่นซึ่งตรงนี้ก็จะเป็นแรงจูงใจ ให้คนมีขวัญและกำลังใจและในที่สุดความสำเร็จจะเกิดจากการมีส่วนร่วม ชื่นงานที่ให้จัดเข้ากรอบที่สื่อให้เห็นว่าตัวตนและ อัตลักษณ์ของท่านมีจุดเด่น ท่านมีเครือข่ายมากที่สุด องค์กรที่ได้รับรางวัลมีเครือข่าย ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ซึ่งเป็นความภาคภูมิใจ จากนั้นท่านก็มองกลับมา ให้น้องๆ ท่านรองนายก ปลัด หรือคนในองค์กร ให้มีบทบาทกับท่านซึ่งท่านจะเป็นเพียงพี่เลี้ยง ที่ปรึกษา ท่านจะฝากสิ่งนี้ให้กับองค์กรต่อไป

การเดินทางของเส้นทางชีวิตค่อนข้างจะมีโอกาสที่ดีจากสิ่งรอบตัว ครอบครัวก็เรียบง่าย สามีก็นักธุรกิจ และมีวิถีของธรรมะเป็นหลักสำคัญ เป็นหลักเชื่อมความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวโดยไม่ได้มองเรื่องของเวลาหรือโอกาสที่จะต้องใกล้ชิดกันอยู่ตรงไหนก็สื่อสัมพันธ์กันมีอิสระในการทำงานหรืออิสระในการดำเนินชีวิตในการที่ทุกคนจะมีเป้าหมายอะไรเช่นไร แต่รับรู้และเดินทางร่วมกันส่วนลูกสองคนก็ได้เป็นผู้ใหญ่แล้ว คนแรกเป็นผู้จัดการสโมสรสุโขทัยเอฟซี เรียนจบด้าน วิศวกรรมตามศักยภาพของเขา ลูกสาวคนเล็กเป็นนักเศรษฐศาสตร์ก็มีแนวคิดในการทำงานหรือความเป็นอิสระเสรีในการประกอบอาชีพดำเนินวิถีชีวิตแบบครอบครัวธรรมดา แต่ไม่มีอุปสรรคในการทำงาน วิชาวิทยาศาสตร์ อะไรที่ไม่ได้เป็นรูปธรรมก็จะไม่เข้าใจเลือกเรียนวิทยาศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามแล้วก็เรียนต่อในสาขาเคมีแต่ก็ไปสอบที่มหาวิทยาลัยนเรศวรในปีที่ 3 พอสอบได้ก็ย้ายไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยนเรศวร ในส่วนของกิจกรรมยามว่าง ใช้เวลาอยู่กับตัวเองกับการศึกษาธรรมะ ถือว่าเป็นเรื่องพิเศษ ใครครวญในธรรมะ และเขียนหนังสือธรรมะ ซึ่งธรรมะเข้ามาในชีวิตท่านได้ด้วยเหตุมหัศจรรย์จากการอ่านหนังสือของท่านพระพุทธรเจ้า อ่านแล้วจับใจ ชื่อหนังสือ คู่มือมนุษย์ อ่านแล้วทำให้เกิดความคิดเกิดการไตร่ตรองและทบทวนในช่วงต่างๆทำให้เชื่อมั่นและศรัทธา และไม่มีอะไรขวางกั้นก็เลยไปฝึกสมาธิฝึกอยู่หนึ่งปีกับเพื่อนร่วมงาน จัดควบคู่ไปกับกิจกรรมให้นักเรียนไปฝึก 2 วัน 1 คืน ก็พัฒนาตนเองอยู่เสมอ ธรรมะมีสิ่งที่สำคัญมากที่สุดในชีวิตและจะเป็นผลดีตามมาเพื่อให้มีธรรมะและการใช้ชีวิตที่เหมาะสมทั้งในปัจจุบันทั้งการวางแผนในชีวิต ในอนาคตทั้งโลกนี้และโลกหน้าถ้าเป็นไปได้

ความภาคภูมิใจในฐานะศิษย์เก่า

เมื่อเข้ามาเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม บรรยากาศตอนนั้นมีความอบอุ่น ครูอาจารย์ใส่ใจ มีอาจารย์หลายท่านที่ท่านประทับใจ จำได้ว่าชื่ออาจารย์วิรัตน์ อาจารย์สามารถเขียนได้ทั้งมือขวา และมือซ้าย บนกระดาน ทำให้ท่านรักวิชาวิทยาศาสตร์ สอนล่วงลึกไปในวิชาชีววิทยาและมีอาจารย์ศิลปะ อาจารย์ประจำหอพักที่น่ารัก ท่านอาจารย์สม และอีกหลายท่านล้วนประทับใจด้วยความศรัทธาด้วยความที่เป็นผู้ให้ที่อบอุ่น ตอนนั้นเรียนสองปี แล้วไปเรียนต่อคณะวิทยาศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยนเรศวร 4 ปี แต่ท่านจะรักอาจารย์วิทยาศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามคือ อาจารย์วิรัตน์ เรียนแล้วมีความสุขมาก ทำให้รักวิทยาศาสตร์ซึ่งที่เลือกเรียนที่นี่ เพราะใกล้บ้าน และก็เป็นองค์กร สถาบัน ที่ใครก็ไปเรียน ท่านไม่รักการดนตรี แต่ไม่รู้ว่าจะเลือกเรียนอะไรที่สุดแล้วก็คิดว่าการเป็นครูคือสิ่งที่มีค่าอย่างมหาศาล สิ่งที่ท่านได้ทำประโยชน์ ทั้งประโยชน์ตน และประโยชน์องค์กร ในฐานะที่เคยเป็นครูโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม วงกว้างของการทำงานในเชิงกว้าง ในช่วงนั้นเป็นช่วงที่ทำหายเพราะระบบประกันคุณภาพ และการประเมินองค์กรเข้ามาในระบบ องค์กรการศึกษาได้คิดได้ทำงานระดับประเทศก็ไปเป็นผู้กำหนดตัวชี้วัดในเรื่องของการประกันคุณภาพในยุคแรกๆ ที่มีในประเทศไทย การเรียนรู้จริงๆ น่าจะเกิดขึ้นในภาคประชาชนด้วยทำอย่างไรประชาชนจะมีการพัฒนาเรื่อยๆ ก็เคยไปศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก พัฒนาสังคม ได้ลงลงพื้นที่ที่จังหวัดสุโขทัย รูปธรรมกับนามประธรรมต้องเคียงคู่กันไปกับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง แล้วต้องจับต้องนามประธรรมกับรูปประธรรมให้เป็นรูปเดียวกันสังคมจริงๆที่มีความละเอียดอ่อนมีความละมุนละไมและเหมาะสมกับสังคมไทย สิ่งเหล่านี้จะตอบแทนกับประสบการณ์ทั้งหมดที่มีคงจะเป็นที่ปรึกษาหรือถ่ายทอดให้กับหน่วยงานให้กับองค์กรต่างๆ จุดเปลี่ยนเมื่อได้ไปอยู่กระทรวงสาธารณสุขเป็นอีกหนึ่งนวัตกรรมที่ได้วิธีการเป็นครูมองว่าการสร้างเครือข่ายถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ หรือโครงการสุขภาพคืนวิถีไทย เกษตรปลอดโรคผู้บริโภครอดภัย สมุนไพรล้างพิษกายจิตผ่องใส ในเรื่องนี้ท่านก็ทำเชิงบูรณาการหลายๆ โครงการท่านต้องอาศัยหลักการ เพราะฉะนั้นก็เลยไม่ค่อยมีมิติการเมือง คนใกล้ชิดจะบอกเสมอว่าเป็นผู้บริหารเป็นนักพัฒนามีการเมืองเป็นเครื่องมือที่พัฒนา ที่มีวิถีดำเนินชีวิตใน

ประเทศ แล้วจังหวัดเราจะมีอะไร สิ่งหนึ่งที่เข้ามา คือการพัฒนาศักยภาพ ภายในองค์กรสร้างการมีส่วนร่วมกับการขับเคลื่อนเพื่อให้องค์กรของท่านมีอัตลักษณ์ สร้างเพลง แต่งเพลงเอง และสร้างตัวตนจากบุคลิกขององค์กรขึ้นมา และกำหนดแผนกลยุทธ์ ใช้ในการดำเนินและพัฒนาภายในปีที่ 2 เป็นการเชื่อมเครือข่าย ซึ่งปีที่ 2 นี้ก็จะให้ตั้งเป้าว่าจะต้องได้รับรางวัลอะไรบ้างในการวางแผน ในปีที่ 4 จึงได้รับรางวัลทั้งหมด 13 รางวัล พอในปีที่ 4 เริ่มไม่ต้องทำเองจะมีท่านรองนายก ท่านปลัดที่จะขับเคลื่อนตามเป้าหมายของตัวเองได้ ถอยมาเป็นพี่เลี้ยงก็ค่อนข้างสมบูรณ์ ก็มองว่าเป็นขั้นตอนของการทำงานจะใช้คำว่าเต็มเต็ม ท่านจะมองมุมนี้ว่ามีอะไรเต็มเต็มได้บ้าง พยายามอย่างเต็มที่โดยพยายามใช้เครื่องมือจากภายนอกเพราะความใกล้ชิดขององค์กร คำพูดหรือถ้อยคำที่คุ้นเคยกันเกินไปจะทำให้มีอะไรที่แปลกใหม่ที่คุ้นเคยและคุ้นชินเกิดขึ้น ท่านจะมีสถาบันพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ยึดพิงปกครองท้องถิ่นเป็นเครื่องมือที่จะช่วยนำมาพัฒนามีหลายมหาวิทยาลัยใกล้ชุมชนที่อยู่ในท้องถิ่นเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้องค์กรพัฒนา

เมื่อครั้งที่ไปร่วมงานเอ็มโอยู (MOU) ท่านพยายามปลูกฝังในการเรียนรู้งานเชิงบูรณาการให้ได้ ซึ่งสร้างหลักและขบวนการก่อนดังนั้นเมื่อขับเคลื่อนได้ด้วยขบวนการทุกเรื่องก็จะเคลื่อนไปได้ด้วยดีตามบริบทตามทิศทางที่จะไปได้เช่น เรื่องของการแก้ปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม การส่งเสริมอาชีพ การส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีที่เรียบง่ายและเป็นสากลที่สุดในไทยตอนนี้ต้องเรียนการท่องเที่ยวสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต้องมีกระบวนการมีส่วนร่วมเป็นหลักธรรมมาภิบาลและเป็นหัวใจหลัก ซึ่งหัวใจในการบริหาร เน้นในเรื่องของธรรมาภิบาลที่ให้มองถึงเสรีภาพ เสรีภาพของชีวิตนั้นควรใคร่ไตร่ตรอง ผลกระทบไม่ว่าจะเป็นการทำงานหรือในเรื่องของจิตใจให้วางเปล่าเบาสบายให้มากที่สุดก็คิดว่าเสรีภาพด้วยกระบวนการธรรมะ ที่อยู่ปลายทางแต่จะไปถึงเมื่อไหร่ซึ่งก็เป็นวิถีเห็นธรรมะแห่งธรรมชาติเป็นความเชื่อส่วนบุคคลซึ่งวิถีแห่งนี้ก็เป็นวิถีแห่งความสุขที่แท้จริง บนวิถีแห่งชีวิตแห่งการทำงานเป็นสิ่งที่มีความหมายและมีประโยชน์การทำงานก็คือการปฏิบัติธรรมทุกวันได้ทำบุญตลอด ก็เป็นความสุขดี คิดง่ายๆ ได้ทำอะอะไรไป รู้ต้นรู้จบบาทในใจ ณ วันนี้ องค์กรการบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัย ได้ก้าวมาไกลมากเป็นองค์กรที่มีการทำงานเชิงระบบได้อย่างเต็มระบบ การขับเคลื่อนการใช้หลักธรรมมาภิบาลในทุกระดับขององค์กรและที่สำคัญยึดรวมไว้ที่หัวใจหลักสำคัญคือหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพราะฉะนั้นหลักการบริหารของท่านเต็มประสิทธิภาพ อยู่ในขั้นตอนของการนำมาใช้ ซึ่งจะต้องละเอียดมากขึ้น และใช้กระบวนการการประเมินเป็นเครื่องมือทั้งในการพัฒนาตัวงาน พัฒนาบุคลากรและผลผลิตที่จะเกิดขึ้นเป็นตัวพัฒนาองค์กรต่างๆ เพราะฉะนั้นจะมองว่าในเชิงบริหารก็ทำให้เต็มที่ การดำเนินชีวิตของท่านก็เรียบง่ายทุกวันของชีวิตคิดว่าไปทำบุญ อะไรที่เป็นการลุ่มล่าของชีวิตหรือเป็นขั้นตอนอะไรที่ยุ่งยากท่านก็วางไว้ จิตใจแจ่มใสทุกวันมองใจตัวเองทุกวันซึ่งก็เป็นเรื่องที่ไม่ยุ่งยาก

ในฐานะรุ่นพี่ที่สำเร็จการศึกษามาแล้ว 30 กว่าปี ผากถึงรุ่นน้องว่า ณ วันนี้สังคมเปลี่ยนแปลงไปมาก ดังนั้นตั้งเป้าหมายชีวิตไว้อย่างไร เดินไปให้ถึงปลายทางบนวิถีหรือสิ่งแวดล้อมอันอบอุ่นของมหาวิทยาลัยก็เชื่อมั่นว่าตั้งใจจริง ยึดเป้าหมายที่ชัดเจนไปให้ถึงให้ได้ ปัญหาอุปสรรคใดๆ คิดว่าก้าวข้ามไปได้ก็ตั้งใจ มุมมองประสบความสำเร็จในอนาคต สุดท้ายนี้ก็อยากได้ข้อเสนอแนะที่มีต่อมหาวิทยาลัย จากเป้าหมายของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันการเป็นมหาวิทยาลัยของชุมชนรวมทั้งนโยบายในระดับประเทศหนึ่งคือเรื่องของการกระจายอำนาจดังนั้นการเรียนรู้สำคัญมาก โดยการเรียนรู้ภาคประชาชน อยากให้มีหลักสูตรการพัฒนา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาคประชาชนตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงความร่วมมือของศิษย์เก่า เพราะศิษย์เก่าแต่ละรุ่นตอนนี้ก็มีการรวมตัว การมีเป้าหมาย การจัดกิจกรรมอยู่ ก็ให้เห็นกันอย่างต่อเนื่อง พลังของศิษย์เก่าก็มั่นใจว่าจะเป็นอีกส่วนที่ไปช่วยเสริมหรือเติมเต็มในสิ่งที่มหาวิทยาลัยวางเป้าหมายไว้

ภาพที่ 9 ดร.พรรณสิริ กุลนาถศิริ รับมอบโล่ศิษย์เก่าเกียรติยศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

กรณีศึกษาที่ 4

รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ จันดา

อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.)
ศิษย์เก่ารุ่น วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม ปี พ.ศ.2509

ภาพที่ 10 รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ จันดา

รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ จันดา ศิษย์เก่านักบริหาร อดีตเคยดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้รับการยอมรับจากมหาวิทยาลัยราชภัฏและหน่วยงานอื่นๆ โดยได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ได้แก่ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ประธานกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 คณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์ คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจจังหวัดเพชรบูรณ์ คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นต้น เป็นผู้ให้บริการสังคมโดยเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษให้กับหน่วยงานต่างๆ และเสียสละเพื่อส่วนรวม โดย มอบทุนการศึกษา มอบหนังสือให้กับโรงเรียน และช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย เป็นที่ประจักษ์

ภูมิหลัง ความเป็นมา ประสบการณ์ในอดีต พื้นฐานความสำเร็จ

รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ เล่าเรื่องราวชีวิตว่าเมื่อยังเล็กท่านเป็นเด็กบ้านนอกลูกชานา อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 45 หมู่ 2 ตำบลวัดป่า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เกิดวันที่ 20 เมษายน 2493 คุณพ่อ-คุณแม่แยกทางกัน ตั้งแต่ท่านอายุได้ขวบเศษ คุณแม่เป็นคนมีระเบียบ ในวัยเด็กท่านจึงเที่ยวเล่นไม่ได้ ฐานะครอบครัวค่อนข้างยากจนต้องพึ่งพิงทั้งยาย ป้า น้า และญาติพี่น้องทุกคน เพราะเป็นลูกกำพร้าไม่มีพ่อ โดยท่านได้กล่าวถึงคุณพ่อในหนังสือ “สูงสุดสู่สามัญ” (เปรี๊ยะ จันดา, 13) ในประเด็นของพ่อว่า

“ทราบว่า พ่อชื่อเคื่อง จันดา แม่ชื่อเรื่อง อักษรที่ต้องเขียนอย่างนี้ เพราะเมื่อโตขึ้นพอจะจำความได้ ก็ทราบจากแม่ว่าพ่อได้แยกทางจากแม่ตั้งแต่ตัวเอง อายุได้เพียง 1 ขวบ 4 เดือน ด้วยความไม่เข้าใจกัน จากนั้นก็มาอยู่กับแม่ทั้งชีวิต ด้วยถ้อยคำที่แม่จำได้และเล่าให้ลูกฟังตอนโตแล้วว่า ชีวิตของแม่นั้นเป็นชานามาตั้งแต่เกิด ส่วนพ่อนั้นเป็นครูประจำบาลในสมัยนั้นอาจจะเป็นสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้ชีวิตครูประจำบาลกับชานาอยู่ด้วยกันไม่ได้”

ภาคที่ 11 ภาพจากหนังสือสูงสุดคืนสู่สามัญ รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ จันดา

รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ เล่าถึงบุคลิกภาพในวัยเด็กว่าท่านเป็นคนใจเมตตา เป็นคนเรียบร้อย บางทีก็ถูกเพื่อนล้อบ้างว่าเป็นลูกไม่มีพ่อ ซึ่งบางครั้งก็ทำให้ท่านท้อ แต่ท่านก็สู้ โดยข้อความที่กล่าวถึงพ่อเลี้ยงปรากฏอยู่ในหนังสือ “สูงสุดสู่สามัญ” (เปรี๊ยะ จันดา, 13 – 15) ดังนี้

“ขณะที่กำลังเรียน อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านล็กงอย “อุดมวิทยาคาร” มีอยู่วันหนึ่งที่แม่บอกว่าจะทำบุญบ้านและก็ให้ไปโรงเรียนตอนเที่ยงค่อยวิ่งกลับมาทานข้าวตามปกติ ทั้งนี้เพราะโรงเรียนอยู่ใกล้บ้าน แต่วันนั้นพอวิ่งกลับมาบ้าน ตกใจ เพราะที่บ้านผู้คนค่อนข้างมากมาย แต่ภาพหนึ่งในั้นที่จำได้ แม่นั่งอยู่กับลุงคนหนึ่งที่กำลังถูกผูกข้อต่อแขน เมื่อวิ่งมาถึงบ้านตอนเที่ยง แม่ก็วิ่งออกมาจากพิธีผูกข้อต่อแขนนั้นแล้วมากอดลูกร้องไห้ คนอื่นๆ ที่รายล้อมอยู่ก็ร้องไห้ตามกัน ลูกไม่รู้เรื่อง แต่มาทราบตอนหลังว่าพิธีที่เห็นนั้นคือ แม่ตัดสินใจแต่งงานใหม่กับลุงที่เห็น เมื่อลูกอายุได้ 9 ขวบ เป็นการตัดสินใจว่าคนที่แต่งงานด้วย ยอมรับที่จะเลี้ยงลูกของตัวเองด้วยกัน และพร้อมจะยอมรับความเป็นแม่หม้ายลูกติดของแม่ด้วย จึงหลอกลูกให้ไปโรงเรียน โดยคิดว่าพิธีต่างๆ คงจะเสร็จสิ้นก่อนเวลาเที่ยงที่ลูกจะต้องวิ่งกลับมาทานข้าวที่บ้าน และลูกคงไม่เห็นและตั้งใจว่าจะอธิบายให้ลูกได้ทราบภายหลัง วันนั้นจึงเป็นวันที่โชคดียี่ตัวเราได้มีโอกาสเห็นแม่แต่งงาน และได้ร่วมในพิธีแต่งงานของแม่โดยไม่คาดคิดมาก่อน

ภาพที่ 12 แม่ของ รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ จันดา จากหนังสือ สูงสุดคืนสู่สามัญ

ชีวิตในขณะนั้น แม่ได้บอกให้เรียกลุงคนนั้นว่า “พ่อ” จากนั้นก็ทำให้บ้านของเรามีทั้งพ่อและแม่ หลังจากที่มีแต่แม่มาตั้งแต่เกิดจนอายุ 9 ขวบ จึงมีพ่อกับเขา ต่อมา ก็ได้รับจึกคำว่า “พ่อเลี้ยง” แปลได้ความว่า ไม่ใช่พ่อที่แท้จริงนั่นเอง ซึ่งก่อนหน้านี้ เมื่อพ่อได้แยกกับแม่พ่อก็ไปเจอกับคู่ชีวิตอีกคนจึงได้แต่งงานใหม่ในทันทีที่แยกกับแม่ไป เราจึงได้มีแม่ใหม่ หรือแม่เลี้ยงมานานแล้ว ขณะนี้ก็เป็นโชคดีหรือไม่ดีก็ไม่ทราบ แต่ทราบว่าตัวเองมีพ่อสองคน และมีแม่สองคนดีกว่าคนอื่นที่มีพ่อและแม่เท่านั้น อย่างไรก็ตาม ชีวิตที่ได้ประสบมา จนกระทั่งบัดนี้นับว่าแม่ได้ตัดสินใจแต่งงานเพื่อให้ได้คนที่จะมาเลี้ยงลูกและตัดสินใจแต่งงานครั้งที่สอง ทำให้มีพ่อให้ลูกที่ประเสริฐจริงๆ ไม่เคยดูต่ำกว่ากล่าวให้เจ็บช้ำน้ำใจแก่ลูกที่ไม่ใช่ลูกของตนเองเลย ให้เงินทองสิ่งของตามความจำเป็นที่จะต้องมิตลอดมาตั้งแต่เด็ก ไม่เคยทำให้รู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจว่าไม่ใช่ลูกที่แท้จริงเลย แม้ว่าพ่อเลี้ยงจะมีน้องใหม่กับแม่อีก 3 คน มีเราอยู่ในครอบครัวอีกหนึ่งคน พ่อเลี้ยงได้แสดงออกให้เห็นว่า เราอยู่ร่วมกันในครอบครัวเดียวกัน โดยเป็นพี่เป็นน้องกัน 4 คนเสมอ ส่วนน้องต่างแม่มีอีก 4 คน รวมเป็นมีน้องทั้งหมด 7 คน ต้องกราบขอบพระคุณแม่ที่เลือกพ่อใหม่ที่ประเสริฐให้กับลูกจริงๆ ในที่สุด พ่อเลี้ยงเพียงคนเดียว ที่ได้มีโอกาสมีชีวิตอยู่ และเห็นลูกคนนี้ ดำรงตำแหน่งอธิการบดี”

ขณะนั้นแม้ว่าสถานภาพครอบครัวจะไม่สู้ดีนัก แต่คุณแม่ก็ต้องการให้ลูกเรียนหนังสือ รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ จึงได้เข้ารับการศึกษาที่โรงเรียนหล่มสักวิทยาคม (เดิมชื่อ โรงเรียนหล่มสัก “ศักดิ์วิทยาคาร”) จนจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือ ม.ศ.3 (แผนการศึกษาแห่งชาติขณะนั้น ม.ศ.3 เทียบเท่า ม.6)

เมื่อสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง ประรณนาที่จะเข้าเรียนต่อในชั้น ม.ศ.4 (เดิมคือ ม.7) แต่ไม่มีโอกาสเพราะไม่มีเงินหากเรียนต่อ ม.ศ.4 การแนะนำในสมัยนั้นก็มุ่งเรื่องคุณแม่ซึ่งเป็นผู้ส่งเสริมด้านการเรียนจึงตัดสินใจให้เรียนโดยดูตัวอย่างที่ น้อง และญาติๆ ที่เรียนต่อทางครู ท่านจึงเข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยครูพิบูลสงครามในปี พ.ศ.2509 ในวัยเด็กท่านมีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีจึงไม่มีปัญหาเรื่องเรียน ดังปรากฏอยู่ในหนังสือ “สูงสุดสู่สามัญ” (เป็รื่อง จันดา, 19) ว่า

“เรื่องของการสอบเข้าศึกษาต่อไม่ปัญหา เพราะผลการเรียนที่ผ่านมา อยู่ในลำดับที่ 1-3 ในชั้นเสมอ แต่ไม่ค่อยจะได้ที่ 1 นั้ก ก็คงอยู่ที่ 3 หรือ 3 โดยตลอด”

การเข้าสู่ระบบการศึกษา และประสบการณ์ศึกษาที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม

รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) ที่วิทยาลัยครูพิบูลสงครามในปี พ.ศ.2509 ขณะเรียนอาศัยอยู่หอพักโดมภราดร โดยเล่าถึงประสบการณ์ขณะนั้นว่าทางบ้านส่งเงินให้เดือนละ 150 บาท และไม่พอใช้ จึงต้องหารายได้จากการซักผ้าให้อาจารย์ประจำหอพัก ชื่อ อาจารย์วิทยา รุ่งอรุณพิศาล จนกระทั่งเรียนจบ ป.กศ. โดยความจำเป็นของท่านปรากฏอยู่ในหนังสือ “สูงสุดสู่สามัญ” (เป็รื่อง จันดา, 19-20) ว่า

“ตั้งใจเรียน อดบ้าง อิ่มบ้าง ตามประสาของเด็กค่อนข้างยากจน อาสาซักผ้าให้ท่านอาจารย์ประจำหอพัก (ท่านอาจารย์วิทยา รุ่งอรุณพิศาล) ท่านให้ความเมตตาให้ค่าขนมแทบทุกเดือน ขอสตางค์ทางบ้านพอประมาณ แต่เคยขอมาทางบ้านพ่อ พ่อตอบจดหมายกลับว่า “ไม่ต้องเขียนมาขอ ถ้ามีพ่อจะส่งมาให้เอง” จากนั้นก็ไม่เห็นพ่อส่งให้ พ่อคงมีความจำเป็นเพราะแม่ใหม่มีน้องตามมาอีก 4 คน กลายเป็นว่า ขณะนี้เราเกิดมาคนเดียว แต่มีน้องทั้งของพ่อจริงๆ 4 คน และน้องที่เกิดจากแม่เดียวกัน 3 คน รวม 7 คนความรู้สึกก็คือน้อง แต่น้องที่อยู่กับแม่น่าจะมีความผูกพันกันมากกว่า”

เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง ได้รับการคัดเลือกให้ได้ศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ขณะนั้นท่านอาจารย์ชิตชม กาญจนโชติ เป็นอธิการบดี คัดเลือกจากผู้ที่จะแนะนำเรียนดีและทำกิจกรรมช่วยงานมหาวิทยาลัย โดยท่านเป็นคณะกรรมการสโมสร ได้รับการคัดเลือกลำดับที่ 7 จากจำนวน 80 คน แต่ในที่สุดท่านก็ไม่มีโอกาสที่จะได้ศึกษาต่อเพราะคุณแม่มีความจำเป็นจะต้องเลี้ยงดูน้อง และไม่มีเงินมากพอที่จะส่งเสียให้เรียนต่อได้ เส้นทางชีวิตของท่านจึงเข้าสู่อาชีพ “ครู” นับภายหลังจากสำเร็จการศึกษาชั้น ป.กศ.

ยังมีน้องที่เกิดจากพ่อใหม่อีก 3 คน คุณพ่อก็มีลูกกับแม่ใหม่อีก 4 คน กลายเป็นว่าท่านมีน้องทั้งหมด 7 คน ตอนนั้นพ่อของท่านก็ไม่ได้ส่งเรียน เพราะพ่อก็มีภาระเลี้ยงน้องอีก 3 คน ในส่วนของพ่อเลี้ยงท่านเล่าว่า “พ่อเลี้ยงที่แสนดีก็ไม่ได้ว่าอะไร แล้วแต่แม่จะตัดสินใจอย่างไร”

เมื่อแม่ไม่ให้เรียน ท่านก็กลับไปหาอาจารย์ชิตชม โดยสมัยนั้นไม่มีสะพานนครสวรรค์ จึงต้องนั่งเรือข้ามไป ตอนนั้นมีเงินอยู่ติดตัว 15 บาท ก็ไปบอกกับอาจารย์ว่าต้องการเรียนต่อ จึงขอเงินอาจารย์ เดือนละ 500 บาท แล้วถ้ามีจะคืนให้ แต่อาจารย์ก็มีหลานอีก 2 คน ที่ต้องส่งเสีย อาจารย์จึงไม่ให้เงินค่าเรียน แต่ให้เงินนั่งรถกลับบ้าน 20 บาท

จากนั้นก็มาสอบบรรจุ ได้เลือกเป็นคนแรกของจังหวัด แต่ไม่รู้ได้ทำอะไร แต่สมัยนั้นก็มีการใช้เส้นสาย ก็เป็นครูอยู่ที่หล่มสัก และทำนาเลี้ยงควาย ช่วยแม่ ซึ่งโรงเรียนที่สอนก็ใกล้บ้านประมาณ 14 กิโลเมตร ใช้จักรยานในการเดินทางไปโรงเรียน ไป-กลับก็ 28 กิโลเมตร เมื่อสมัยเด็กๆ หลังจากที่เรียนจบประถมก็อยากจะเรียนต่อ ม.7 ม.8 และเรียนต่อมหาวิทยาลัย แต่ก็ไม่ได้ไปเรียน มศ.4 มศ.5 แต่ก็ยังไม่ได้ตั้งเป้าหมายว่าจะเป็นอะไร

บุคลิกภาพในวัยเด็ก เป็นคนเจียมตัว เป็นคนเรียบร้อย บางทีก็ถูกเพื่อนล้อบ้างว่าเป็นลูกไม่มีพ่อ ซึ่งบางครั้งก็ทำให้ท่านท้อ แต่ท่านก็สู้

ความสำเร็จบนเส้นทางสายนักบริหารผู้มีวิสัยทัศน์แห่งความเป็นผู้นำ

รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ เล่าถึงชีวิตการเป็นครูว่า แม้ว่าในยุคสมัยนั้นจะมีเส้นสายบ้าง แต่ท่านสามารถสอบบรรจุเป็นครูได้อันดับที่ 1 ของจังหวัด และได้ตัดสินใจเลือกโรงเรียนบ้านวังร่อง อำเภอหล่มสัก และช่วยเหลือคุณแม่ด้วยการทำนาเลี้ยงควาย โรงเรียนที่สอนอยู่ใกล้บ้านประมาณ 14 กิโลเมตร ใช้จักรยานในการเดินทางไปโรงเรียน ไป-กลับ 28 กิโลเมตร โดยขณะนั้นท่านยังไม่มีเป้าหมายในชีวิตแต่อย่างใด ทราบแต่ว่าได้เป็นครูสมใจแม่ ซึ่งปรากฏอยู่ในหนังสือ “สูงสุดสู่สามัญ” ว่า

“ได้รับการบรรจุเป็นครูประจำโรงเรียนในสมัยนั้น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2511 ได้เป็นครูสมใจแม่ แต่ก็ยังฝันอยู่ว่าทำไมเราไม่สามารถเรียนต่อ ป.กศ.สูง ได้เหมือนคนอื่นเขา ซึ่งรู้อยู่แกล้งเป็นเพราะว่า “จน” ช่างมันเถอะลืมนึกว่า เหตุผลก็ทราบอยู่แล้วว่าเพราะอะไร ช่วงนี้เที่ยวไปโรงเรียนทุกวันด้วยจักรยานเก่าๆที่ซื้อต่อเพื่อนมาจากวิทยาลัยครูพิบูลสงครามตอนที่เราย้ายกันเมื่อเรียนจบชั้น ป.กศ. เมื่อต่างคนต่างสำเร็จการศึกษา บางวันก็อาศัยไปกั๊กบุญ แก้วแดง เพื่อนกันที่มีมอเตอร์ไซด์ ด้วยฐานะที่พร้อมกว่า และเพื่อนก็อยากบรรจุอยู่โรงเรียนบ้านวังรัฐ ซึ่งอยู่ใกล้ๆกัน แต่คนละฟากแม่น้ำป่าสัก บางวันก็ดื่มกับเพื่อนและเพื่อครูบ้างตามประสาครูบ้านนอก ช่วงนี้น่าจะเป็นผู้ที่ดื่มเก่งพอสมควรนึกภาพพอออกกว่าถ้าชีวิตไม่ถูกลิขิตให้เป็นอย่างอื่น คงเป็นครูบ้านนอกคนหนึ่งที่ดีมีสุราเก่งและก็แกลไปตามวัยและสังขารที่จะตามมา”

เมื่อไม่สามารถศึกษาต่อระดับ ป.กศ.สูง ได้ตามที่ปรารถนา รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ จึงตัดสินใจที่จะก้าวหน้าในอาชีพครู ด้วยการสอบวิชาชุดครู พ.ม. (ชุดครูพิเศษมัธยม) โดยท่านสามารถสอบได้ชุดวิชาครูสังคม ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ดังไปทั่วทั้งจังหวัดในกลุ่มเพื่อนครู เพราะเป็นบุคคลที่สามารถสอบได้ 4 ชุดในปีเดียว และได้รับการเพิ่มวุฒิ พ.ม. ในเวลาต่อมา ซึ่งถือว่าก้าวหน้ากว่าเพื่อนที่เรียนมาด้วยกัน

ในด้านการศึกษาต่อ รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ จังหวัดนครราชสีมา ปี พ.ศ.2511-2513 ด้วยท่านเป็นคนชอบเรียน และขยันเรียน ต่อมาจึงสมัครเรียนต่อปริญญาโท ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สาขาอักษรศาสตรบัณฑิต โรงเรียนประถม แรงบันดาลใจที่อยากเป็นครูขณะนั้นยังไม่มีเพราะเรียนตามพี่ๆ เพื่อนๆ แต่รักในการเป็นครูเพราะมีต้นแบบคือ อาจารย์มังกร ทองสุกดี อาจารย์ชิตชม กาญจนโชติ อาจารย์สนั่น ท่านเหล่านี้เป็นครูอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังมีอาจารย์เพ็ญรัตน์ วรวิทย์ ซึ่งที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ท่านจึงรักการ

เป็นครูโดยปริยาย ในบทบาทของการเป็นครูก็เป็นครูจริงๆ สอนเด็กอย่างเต็มที่ จากนั้นท่านได้เข้าศึกษาต่อปริญญาโท ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร สามารถสอบเข้าได้เป็นอันดับ 1 ในจำนวน 14 คน เมื่อสำเร็จปริญญาโท ชีวิตจึงเข้าสู่การเป็นผู้บริหาร โดยอำเภอได้ส่งท่านเป็นครูใหญ่ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการทำงานด้านบริหารของท่าน ดังปรากฏในหนังสือ “สูงสุดสู่สามัญ” (เปรี๊ยะ จันดา. 37) ดังนี้

“สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทแล้ว อะไรๆ ก็ดูเหมือนอยู่ในสายตาของผู้บังคับบัญชา อยู่ที่ศูนย์วิชาการ เพื่อช่วยการศึกษาทางอำเภอ การออกข้อสอบ การจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการสอนแบบต่างๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ทำงานเหล่านี้ได้ระยะหนึ่งประมาณ 6 เดือน มีการขยับผู้บริหาร (อาจารย์ใหญ่) ของอำเภอ ได้รับการทาบทามจากหัวหน้าการประถมศึกษาว่า สนใจที่จะดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ที่โรงเรียนบ้านธารทิพย์ไหม ตอนนั้นไม่ได้คิดอะไร รับปากทันที โดยไปแทน ครูสมัย จงธรรม ซึ่งย้ายกลับบ้านที่ปากช่อง”

อย่างไรก็ตาม รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ กล่าวว่าท่านต้องการที่ใช้ความรู้ระดับปริญญาโทจึงติดตามข่าวการสอบบรรจุของกลุ่มฝึกหัดครู โดยในช่วงต้นปี พ.ศ.2520 ได้รับทราบข่าวการรับสมัครของกรมการฝึกหัดครู ว่ามีการรับอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโท 1 ตำแหน่ง จึงตัดสินใจเดินทางไปสมัครทันทีจากจำนวนผู้สมัครทั้งหมด 15 คน ผลปรากฏว่าท่านสอบได้ และสามารถเลือกได้ว่าจะไปบรรจุที่วิทยาลัย ครูโต ได้แก่ กาญจนบุรี เพชรบุรี และอุดรธานี โดยท่านตัดสินใจเลือก “วิทยาลัยครูอุดรธานี”

รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ เป็นอาจารย์สังกัดเป็นอาจารย์ในคณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูอุดรธานีเป็นเวลา 5 ปี เมื่อคุณแม่ป่วยหนักจึงย้ายกลับบ้านที่จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยเข้าเป็นอาจารย์ที่ วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ สังกัดคณะครุศาสตร์เช่นเดิม ปฏิบัติงานได้ 2 ปี ในปี พ.ศ.2525 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และนับเป็นจุดเริ่มต้นของการเข้าสู่เส้นทางของผู้บริหารของท่านตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา โดยท่านเล่าว่าหลักการบริหารได้มาจากประสบการณ์ อ่านหนังสือ และประสบการณ์ส่วนตัว รวมไปถึงการมีมนุษยสัมพันธ์กับคนอื่น อาศัยความซื่อสัตย์ ความจริงใจท่านเป็นคนชอบเข้าร่วมกิจกรรม คนเราไม่ต้องเก่งมาก แค่เข้าร่วมกิจกรรมบ้าง และรู้จักแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนบ้าง การเอาใจเขามาใส่ใจเรา พอมาทำงานอยู่ที่บ้านก็จะเป็นเชิงบริหาร แต่ก็ไม่ม่เงินประจำตำแหน่ง ทั้งนี้ ท่านได้กล่าวถึงการเป็นรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ในหนังสือ “สูงสุดสู่สามัญ” (เปรี๊ยะ จันดา. 49) ดังนี้

“เมื่อถูกเลือกให้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา จึงได้มีโอกาสทำงานร่วมกับท่านอธิการ สุประดิษฐ์ ลิบริตันสกุล ท่านชอบดื่มบ้างจึงได้มีโอกาสดื่มกับท่านค่อนข้างบ่อย ได้รับการพร่ำสอนวิทยายุทธในการบริหารด้วยการใช้ประสบการณ์จริงของท่าน ซึมซับเอาพฤติกรรมที่ดีๆของท่าน มาปรับตัวเองในการบริหารจัดการด้านกิจการนักศึกษา ได้รับคำแนะนำก็จดจำเพื่อปฏิบัติในชีวิตผู้บริหาร “รองอธิการ” การได้ดำรงตำแหน่งรองอธิการวิทยาลัยครูในขณะนั้น แม้จะไม่มีค่าตอบแทนแม้แต่บาทเดียว

รองอธิการวิทยาลัยครูก็รับเงินเดือนปกติก็ถือว่าได้รับเกียรติจากคนส่วนใหญ่ รับแต่เงินเดือนของตนเองไม่มีอะไรพิเศษ มีเกียรติ แต่ไม่มีกล่อง เป็นรองอธิการขณะนั้นเงินเดือนก็นำจะเหลือเพราะยังเป็นหนุ่ม อายุประมาณ 32 ปีชีวิตก็เปลี่ยนไป รับผิดชอบ ดูแลนักศึกษาเป็นหลัก มีผู้ช่วยมือขวาคืออาจารย์สุเจนต์ มั่นตะสุตร เป็นผู้ร่วมคิด ในงานกิจกรรมนักศึกษา ทำงาน

คุณแล่นักศึกษา สมัยนั้นมีการเข้าแถวเคารพธงชาติทุกเช้า เพราะทุกคณะ ไม่ว่าจะคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ต่างก็ทำหน้าที่ร่วมกัน คือ ผลิตนักศึกษาคณะครูเพราะ สถานศึกษาแห่งนี้ชื่อว่า วิทยาลัยครู”

รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ เล่าถึงการเข้าสู่ตำแหน่งอธิการบดีของท่านว่า ประมาณปี พ.ศ.2542 สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ มีการสรรหาอธิการ ท่านจึงลงสมัคร แต่ก็พลาดถึง 2 ครั้งคุณพ่อบอกให้ยุติได้แล้ว และต้องการให้ท่านเป็น ดร. ท่านจึงตัดสินใจเรียนต่อระดับปริญญาเอกให้กับคุณพ่อ โดยเข้าเรียนที่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ต่อมาเมื่อใกล้หมดวาระของอธิการบดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง หมาয়มัน มีเพื่อ อาจารย์ทาบทามให้ท่านลงสมัคร แต่ท่านปฏิเสธเพราะเคยผิดหวังมาแล้ว 2 ครั้ง แต่ก็ยอมให้เสนอชื่อได้ ผลปรากฏว่าครั้งนี้สมหวัง สภามหาวิทยาลัยมีมติคัดเลือกให้เป็นอธิการบดีสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้รับการ แต่งตั้งในปี พ.ศ.2546 และยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ในเวลาต่อมา

ต่อมาในปี ในปี พ.ศ.2551 รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ หมอดวาระการเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยราช ภัฏเพชรบูรณ์ เมื่อมีการสรรหาอธิการคนใหม่ ท่านได้รับการคัดเลือกเป็นอธิการบดีอีกครั้งหนึ่ง แต่ครั้งนี้คู่แข่ง ฟ้องร้องระหว่างรอผลการฟ้องร้องในปี พ.ศ.2553 ท่านเกษียณอายุราชการ จึงไปช่วยสอนปริญญาเอกที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เว้นระยะการทำงานที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เป็นเวลา 5 ปี อย่างไรก็ตาม เมื่อคดีสิ้นสุดลง ท่านได้รับการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นอธิการบดีอีกครั้งในปี พ.ศ.2556 และหมดวาระในวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2560

รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ กล่าวถึงผลงานรางวัลที่ภาคภูมิใจคือ รางวัลชีวิตที่ได้เป็น “อธิการบดี” เพราะไม่เคยคาดคิดว่าจะได้เป็น นอกจากนี้ยังภาคภูมิใจที่ได้ทำงานในฐานะสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ที่ท่าน ลงสมัครและได้รับเลือกเป็น 1 ใน 5 คน ที่ได้ทำหน้าที่ร่างกฎหมายต่างๆ ทั้งปฏิรูปการเมือง ปฏิรูปพลังงาน ปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูปเรื่องแรงงาน และภาคภูมิใจที่ได้รับรางวัลจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามถึง 2 ครั้ง คือ รางวัลศิษย์เก่าดีเด่น และ รางวัลศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ปี

การก้าวข้ามปัญหาอุปสรรค

อย่างไรก็ตามรองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ กล่าวว่าปัญหาอุปสรรคที่หนักที่สุดของท่านคือตอนที่ถูก ฟ้องร้อง โดยท่านปิดกั้นตัวเองจากสังคม แต่ท่านได้นึกถึงเรื่องของเวรกรรมที่ทุกคนเกิดมาต้องมี จึงคิดว่าฟ้า ลิขิตมา แค่นี้ได้เป็นครูก็ดีแค่นี้แล้วไม่เคยคิดว่าจะได้เป็นอธิการ จึงก้าวข้ามปัญหาอุปสรรคนั้นได้ ชีวิตภายหลัง จากนี้หากมีโอกาสเข้าสู่เส้นทางการเมืองได้ก็อยากจะพัฒนาสังคม คิดว่าสุขภาพเพียงพอจะช่วยสังคมได้บ้างตาม อัตรภาพ แต่ก็ไม่ได้คาดหวังมาก

ภาพที่ 13 บ้านพักอาศัยของ รองศาสตราจารย์ ดร.เป็ร็อง จันดา ภายหลังเกษียณอายุราชการ

ความภาคภูมิใจในฐานะศิษย์เก่า

รองศาสตราจารย์ ดร.เป็ร็อง กล่าวว่า “ไม่มีพิบูลสงครามก็ไม่มีเป็ร็องในวันนี้” และอธิบายว่าตัวตนของท่านนั้นยังเป็นครุฑตลอด ในด้านการเป็นผู้บริหารมีความคิดว่า สังคมก็ไม่ใช่เราคนเดียวคิดเสมอว่า ไม่มีเขาเราก็อยู่ไม่ได้ ไม่มีเราเขาก็อยู่ไม่ได้ ถ้าไม่มีพิบูลสงครามก็มาถึงตรงนี้ได้ ไม่มีม็ธยมหล่มสักก็ไม่มีตรงนี้ได้ ไม่มีครูก็ไม่มีท่าน เพราะท่านอยู่กับพุงนา อยู่กับความ อยู่กับคั้นไถ หากไม่ได้เรียนก็จะมาไม่ถึงจุดมุ่งหมาย นอกจากนี้สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่ง คือ โอกาสของชีวิต โดยท่านมองว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามนั้น พร้อมอยู่แล้วละในเรื่องของคนที่คุณค่าของครูบาอาจารย์ คุณค่าของความผูกพัน ความสามัคคี เมื่อท่านมีโอกาสได้ไปร่วมงานที่ชื่นชมงานรดน้ำดำหัวในวันสงกรานต์ เห็นว่ามีอาจารย์อาวุโสมาร่วมงานด้วยก็ชื่นใจ เป็นกิจกรรมสร้างความผูกพันที่เป็นแบบอย่าง และอยากเห็นความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยยิ่งขึ้น เช่น ความก้าวหน้าทางวิชาการที่โดดเด่น ตอนนี้อยอมรับว่าชื่อ พิบูลสงครามก็ติดชื่อในสังคมอยู่แล้ว ในฐานะศิษย์เก่าหากมีโอกาสตอบแทนได้ก็ยินดีจะทำในสิ่งที่ตัวเองทำได้และมหาวิทยาลัยร้องขอ เพราะมหาวิทยาลัยให้เรา มากแล้ว ให้ชีวิต ให้บ้านเรือน ให้ครอบครัว ยืนยันว่าถ้าไม่มีมหาวิทยาลัยก็ไม่มีเรา ขอตั้งบุญคุณต่อสถาบัน โดย ไม่ลืม ไม่อาย ไม่เขิน ยินดีภูมิใจที่ข้าพเจ้าจบจาก “มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม”

กรณีศึกษาที่ 5

ดร.สมไทย วงษ์เจริญ

ประธานกรรมการ บริษัท วงษ์พาณิชย์รีไซเคิล
สำเร็จการศึกษา บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
ศิษย์เก่ารุ่น สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปี พ.ศ.2544
ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาบริหารธุรกิจ
จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปี พ.ศ.2548

ภาพที่ 14 ดร.สมไทย วงษ์เจริญ

ดร.สมไทย วงษ์เจริญ ชายผู้มองมุมกลับ เปลี่ยนขยะเป็นทองคำ ประธานกรรมการโรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล วงษ์พาณิชย์ ผู้มองเห็นคุณค่าของขยะที่คนทั่วไปไม่รู้คุณค่า ได้รับการขนานนามว่า “ราชารีไซเคิล” พัฒนาธุรกิจจนประสบความสำเร็จอย่างสูงสุดด้วยระบบเฟรนไชส์กว่า 1,498 สาขาทั่วประเทศไทย นอกจากการทำธุรกิจแล้ววงษ์พาณิชย์ เป็นองค์กรพิเศษประชาสังคมเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยเปิดเป็นสถานศึกษาดูงานด้านการจัดการขยะแบบครบวงจร สถานที่อบรมเรียนรู้การรีไซเคิลเชิงธุรกิจ และเป็นโรงงานรีไซเคิลครบวงจรที่ทันสมัยที่สุดในภูมิภาคเอเชีย จำนวน 648 สาขา 5 สาขาที่ประเทศลาว 2 สาขาที่ประเทศมาเลเซีย 2 สาขาที่ประเทศกัมพูชา 2 สาขาที่ประเทศเมียนมาร์ 2 สาขาใหญ่ที่ประเทศญี่ปุ่น 1 สาขาที่ประเทศดูไบ และอีก 1 สาขาใหญ่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

ภูมิหลัง ความเป็นมา ประสบการณ์ในอดีต พื้นฐานความสำเร็จ

ดร.สมไทย เจ้าพ่อขยะเมืองไทย เกิดเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ.2497 ที่ อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร มีพี่น้องรวมทั้งสิ้น 9 คน เป็นลูกคนที่ 6 ของครอบครัวคนไทยเชื้อสายจีน ประกอบอาชีพค้าขายเครื่องเขียนเล็กๆ น้อยๆ ที่ตลาดสดชุมชนหลังสถานีรถไฟตะพานหิน เริ่มหารายได้เลี้ยงชีพเมื่อจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามพี่สาวทั้ง 3 คน เช่นเดียวกับครอบครัวคนจีนทั่วไปที่พี่คนโตมักไม่ค่อยได้เรียนต่อ ต้องช่วยพ่อแม่ทำงานนั่นเอง ดร.สมไทย ขณะนั้นอายุประมาณ 15 ปี เริ่มต้นจากการขายลอตเตอรี่และหนังสือพิมพ์แต่ไม่ประสบความสำเร็จจึงขอยืมพ่อประมาณหนึ่งพันบาท ยืมรถกระบะเก่าๆ ของที่บ้านออกเร่ขายเสื้อผ้าสำเร็จรูป ตามต่างจังหวัด ค้าขายได้ 2 ปี ก็ยังไม่ดีขึ้นจึงลองเปลี่ยนมาขายยา ตามตลาดนัด ตระเวนขายไปเรื่อยๆ ตกค่านอนในรถอาศัยอาบน้ำตามปั้มน้ำมัน แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จเช่นเดิมจึงกลับมาขายเสื้อผ้าสำเร็จรูปอีกครั้งแต่ก็ไม่ดีขึ้นเพราะคู่แข่งมีมาก โดยระยะนั้นท่านกำลังสร้างครอบครัว ครอบครัวจึงเป็นแรงผลักดันให้ต้องหาช่องทางทำกินที่มั่นคงยิ่งขึ้น

การเข้าสู่ระบบการศึกษา และประสบการณ์ศึกษาที่สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ดร.สมไทย เล่าว่า ตนเองสำเร็จการศึกษาเพียงแค่การศึกษานอกระบบ ฐานะทางบ้านค่อนข้างยากจน จึงเรียนไปด้วยทำธุรกิจไปด้วย หวังว่าจะเป็นภาระส่งมอบประสบการณ์บริหารให้เกิดแก่ตนเอง ขณะนั้นวงษ์พาณิชย์ยังไม่มีสาขา ท่านประกอบอาชีพตั้งแต่เรียนศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงนำไปรับรองการสำเร็จการศึกษาจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนสมัครเรียนต่อในระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยเลือกเรียนภาค เสาร์-อาทิตย์ เมื่อได้เข้ามาเรียนก็พบกับรูปแบบเดิมๆ ของการศึกษาที่ต้องอยู่ในกรอบ อาจารย์คอยสั่งสอนอยู่เสมอว่า **เราต้องมีวิสัยทัศน์ มองไปให้ไกลและไปให้ถึงก็พอ** ครูส่วนใหญ่มีความเป็นครู บางคนอยากถ่ายทอดความรู้จริงๆ ไม่ใช่แค่การสอนธรรมดาแต่เรียกว่าจิตวิญญาณในการถ่ายทอดความเป็นครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในขณะนั้นส่วนใหญ่ 90% ดี แต่จะหาดีทั้งหมดคงเป็นไปได้ แต่รับรู้ได้ว่าส่วนใหญ่ดี หลักสูตร ทฤษฎีวิชาการมีความสำคัญมาก การค้นพบวิชาการก็คือหลักการของทฤษฎี ทฤษฎีถ้าเรียกร่างๆ สั้นๆ ก็คือสิ่งที่ “ดี” การได้เข้าถึงหลักทฤษฎีหรืองานวิจัยแต่ละเรื่องที่เราควรจะต้องจำไว้ ท่านมองว่าองค์ความรู้จริงที่ได้พบในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยมีอยู่ 2 สิ่ง คือ “ความรู้จำ” และ “ความรู้จริง” ความรู้จริงเป็นประสบการณ์ที่แท้จริงที่สั่งสมมาตั้งแต่สมัยปู่ย่าตายาย เป็นความรู้ที่ผ่านร้อนผ่านหนาว ผ่านความล้มลุกคลุกคลานผ่านความยากลำบาก ส่วนความรู้จำส่วนใหญ่ได้มาจากการเรียนรู้จากการถ่ายทอดในตำรา เมื่อสองสิ่งมาผนวกเข้าด้วยกัน เรียกว่า 1 บวก 1 เกินกว่า 2 ถ้าเรานำวิชาการกับวิชาจริงมาบวกรวมกัน เรียกว่า พลังงานดึงดูด ทำให้เราเกิดพลังภายในอันสำคัญที่จะผลักดันให้เราถึงที่สูงให้ได้ สิ่งเหล่านี้คือความรู้ที่ได้รับจากร่วมมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพของผู้ถ่ายทอดและกลุ่มเพื่อนในขณะนั้น ส่วนหนึ่งเป็นมากกว่ามิตรภาพที่ติงามและองค์ความรู้ที่เราได้จากประสบการณ์ มีทั้งมิตรภาพที่ติงามและมีจรรยาบรรณ มิตรที่ดีคือมิตรที่เปลี่ยนองค์ความรู้ เป็นมิตรที่มีจิตวิญญาณในการถ่ายทอด เพียงแค่มองด้วยสายตามองตาก็มารู้ถึงความจริงใจ

ภาพที่ 15 ดร.สมไทย วงษ์เจริญ นำคณะวิจัยเยี่ยมชม โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล วงษ์พาณิชย์

เริ่มต้นเส้นทางนักธุรกิจผู้มองมุกกลับ เปลี่ยนขยะเป็นทองคำ

ดร.สมไทย เล่าว่า ในขณะที่เรียนอยู่มีวงษ์พาณิชย์เพียงแห่งเดียว คือ สำนักงานใหญ่อยู่ที่พิษณุโลก ตั้งอยู่ในซอยเล็กๆ แถววัดจันทร์ เริ่มขยายสาขาแรก คือ สาขานครไทย การจะตั้งสาขาที่หนึ่งได้ต้องแลกมาด้วยความลำบากยากเย็นแต่ก็มีสิ่งที่น่าสนใจเกิดขึ้นภายหลังก่อตั้ง คือ มีชายคนหนึ่ง อายุประมาณ 20 ปี เป็นคนตาบอดอยู่บนเขาสูง อำเภอนครไทย เกิดความสนใจที่จะทำธุรกิจค้าขายขยะรีไซเคิล ด้วยจุดกำเนิดเล็กๆ จุดนั้นจึงทำให้มีวงษ์พาณิชย์สาขาที่ 2 เกิดขึ้น สายตาเขามองไม่เห็นอะไรเลย แต่เขารู้ว่าสิ่งเหล่านี้ทำให้เขามีเงินมีอาชีพที่เลี้ยงตัวเองได้ ขนาดเขาตาบอดยังสามารถแยกสีของขวดได้ว่าเป็นขวดสีใดบ้าง จนถึงทุกวันนี้ ดร.สมไทยยังไม่ทราบเลยว่าการทำานยื่นมือให้ความช่วยเหลือคนตาบอดให้มีอาชีพได้ มันเป็นพลังกุศลที่มีอานุภาพมาก ต่อมาจึงเกิดสาขาที่ 2 3 4 ขึ้นมา และทำให้ท่านอุกคิดได้ว่าขนาดคนตาบอดยังทำได้ นับประสาอะไรกับคนตาดีมีมือ มีสติปัญญาอย่างเรา มีการศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกอย่างเรา จากวันนั้นถึงปัจจุบัน เป็นเวลา 43 ปีที่ ดร.สมไทย สามารถขยายสาขาขึ้นมาเป็นวงษ์พาณิชย์โด่งดังไปทั่วโลก มีจำนวนสาขา 1,498 สาขาในประเทศไทย 5 สาขาที่ประเทศลาว 2 สาขาที่ประเทศมาเลเซีย 2 สาขาที่ประเทศกัมพูชา 2 สาขาที่ประเทศเมียนมาร์ 2 สาขาใหญ่ที่ประเทศญี่ปุ่น 1 สาขาที่ประเทศคูเวต และอีก 1 สาขาใหญ่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ถือเป็นกิจการเริ่มต้นวงษ์พาณิชย์จากคนตาบอดที่เป็นคนไทย

การบริหารจัดการปัญหาขยะในแบบ ดร.สมไทย แม้ว่าในทุกวันนี้จะพบปัญหาอุปสรรคนานาประการชีวิตที่ขึ้นได้ทุกวันนี้ เพราะเจอปัญหาและอุปสรรค จนพบว่าทุกปัญหามีช่องทางที่พิเศษเกิดขึ้นจนหาทางออกได้อยู่เสมอ อาทิเช่น การพบปัญหาเรื่องขยะล้นประเทศ ล้นเมือง ล้นโลก ปัญหาการค้นพบน้ำเน่า น้ำเสีย เมื่อพบสิ่งเหล่านี้แล้วหลายคนต่างรังเกียจแต่ท่านกลับชอบและหลงมัน สิ่งเหล่านั้นทำให้ท่านเจอขุมทรัพย์ที่เรียกว่า “เหมืองแร่บนดิน” และเป็นเหมืองแร่บนดินที่มหัศจรรย์ที่สุด เหมืองแร่ที่คนอื่นขุดทุกวันๆ เช่น เหมืองแร่ เหมืองทองแดง เหมืองตะกั่ว ย่อมมีวันหมดไปและทำให้คนที่ทำงานเหมืองแร่ตงงาน แต่ท่านมองว่าขยะหรือเหมืองแร่บนดินที่ค้นพบยิ่งขุดยิ่งเพิ่ม และก็ยังเป็นแร่ที่มีแต่เพิ่มมีแต่คนเอามาเติมให้ตลอด อาทิเช่น กระป๋องอลูมิเนียม ขวดแก้ว เป็นต้น ทุกสิ่งล้วนแต่บริสุทธิ์แล้วทั้งนั้นแต่คนไม่เห็นคุณค่าของมัน และตัดสินใจว่าสิ่งเหล่านั้นคือ “ขยะ” สิ่งเหล่านั้นถือเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดของโลกที่ ดร.สมไทย มองเห็น

จากปัญหาเหล่านั้นจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ท่านให้ความสำคัญกับเหมืองแร่บนดิน ด้วยการมองแบบมุกกลับที่ว่า “ถ้าเรามัวแต่กลัวตามเขา ป่านนี้คงไม่มีวงษ์พาณิชย์” และพบว่า ถนนทุกซอกซอยล้วนแล้วคือเงินทั้งสิ้น แต่อยู่ที่ว่าเรามีสติปัญญา มีความสามารถไปจับต้องสิ่งเหล่านั้นให้กลายเป็นเงินได้อย่างไร มีสติปัญญาที่จะเก็บรวบรวมทรัพยากรที่กระจัดกระจายอยู่ทุกภูมิภาคทุกประเทศของโลกหรือไม่ และสามารถบริหารจัดการให้เป็นสินค้าบริสุทธิ์ได้มาตรฐานมากน้อยเพียงใด ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บริโภควัตถุติดระดับนานาชาติจึงคิดค้นวิธีการบริหารจัดการขยะด้วยการสร้าง “กุศลโลบาย” โดยไม่เรียกว่าเป็นการสร้าง “กลยุทธ์” เพราะกลยุทธ์คือ สิ่งที่คุณคิดแล้วต้องทำ แล้วต้องทำให้ได้แต่เขากลับมองต่างไปว่ากุศลโลบาย ที่ย่อมาจากคำว่า “กุศล+อุปาย” ซึ่งมีคุณค่าสูงกว่ากลยุทธ์จึงทำให้เป็นที่มาของการจัดตั้งองค์กรพิเศษอย่างหนึ่งที่เรียกว่า “วงษ์พาณิชย์”

ดร.สมไทย เล่าว่า วงษ์พาณิชย์ เป็นองค์กรธุรกิจประชาสังคม เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยแบ่งความหมายออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. องค์กรธุรกิจ ที่จำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ความสามารถในการแสดงจิตวิญญาณแห่งความเป็นเจ้าของอย่างแท้จริง ประกอบกับการบริหารให้เกิดผลกำไร สร้างความเติบโตของอาณาจักร ให้มีจิตวิญญาณของการเป็นนักกรีซเคลให้ได้

2. ต้องประชาสังคม รายได้ทั้งหมดของวงษ์พาณิชย์ มาจากสังคม จากคน จากประชาชน เพราะฉะนั้น คน หรือ ประชาชน คือ กลุ่มลูกค้า โดยไม่ได้แบ่งแยกว่ากลุ่มลูกค้าจะต้องเป็นคนรวยมาก คนรวยปานกลาง หรือคนรายน้อย แต่กลุ่มลูกค้าของวงษ์พาณิชย์ มีตั้งแต่ขอทาน ที่โดนเหยียบย่ำโดยสายตาคอนทราป คนลากถุงปุ๋ย คนเก็บขยะ ชายของเก่า ไปจนถึงชนชั้นกลาง และชั้นสูงสุด ในเมื่อกลุ่มคนเหล่านั้นเลือกที่จะผลิตสินค้าให้แก่วงษ์พาณิชย์ วงษ์พาณิชย์ในฐานะผู้รับย่อมตอบแทนสิ่งดีๆ ให้กับพวกเขาด้วยความจริงใจและยุติธรรม จึงทำให้คนทั้งหมด ทุกวัย ทุกชั้น ทุกเพศ ได้รู้จักวงษ์พาณิชย์ เมื่อคิดถึงสิ่งแวดล้อมครั้งใด คิดถึงขยะครั้งใด จะคิดถึงวงษ์พาณิชย์

3. องค์กรธุรกิจประชาสังคมเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พอใช้คำว่า “เพื่อ” มีความจำเป็นที่จะเปลี่ยกำไรที่สูง รายได้ส่วนหนึ่ง 1-2 เปอร์เซ็นต์ของทุกปี จะคืนให้สังคมเพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อมพัฒนาความสะอาด บ้านเมืองหรือโลกของเราให้สะอาด

เมื่อผ่านมาช่วงระยะเวลาหนึ่ง การบริหารธุรกิจโดยมีเป้าหมายเพื่อรับผิดชอบต่อสังคม ภายใต้การบริหารด้วยทฤษฎี CHR เริ่มมีผู้ไม่หวังดีและเริ่มที่จะไม่ยอมรับ จึงใช้หลักธรรมคำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ การคิดโดยที่ไม่หวังผลตอบแทนสิ่งใดเลย จะทำให้มีพลังมาก ก่อให้เกิดกุศล จนกลายเป็นความโชคดี

ด้วยสถานการณ์สิ่งแวดล้อม สถานการณ์โลกร้อน สถานการณ์การเป็นผู้นำชั้นเลิศของโลก ดร.สมไทย จึงคิดค้นวิธีการเพื่อให้ชาวต่างชาติได้รับรู้ว่ามีของดีในเอเชียอีกมากมายที่ยังไม่เป็นที่รู้จัก วงษ์พาณิชย์ คือ หนึ่งในนั้น ท่านเชื่อว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปเรียนที่ต่างประเทศเสมอไป แต่ถ้าเราค้นหาหรือสร้างของดีในเอเชียขึ้นมาให้โลกประจักษ์ได้สำเร็จ ชาวต่างชาติทั้งหลายต้องเดินทางมาศึกษาเล่าเรียน มาทำมาหากินแถวเอเชีย แถวบ้านของเรา

การยืนอยู่บนเส้นทางนักธุรกิจระดับโลกย่อมมีมุมมองมีแนวคิดที่ชาญฉลาด และเป็นนักสังเกต ดร.สมไทย ได้ยึดหลักทฤษฎี 2 อย่างคือ ทฤษฎีที่ 1 คือ “เอ๊ะ” สืบ สงสัย และค้นหา โดยมีที่มาจากความเป็นคนขี้สงสัยและความอยากรู้เพื่อความกระจ่างของตนเอง ส่วนทฤษฎีที่ 2 คือ การสร้างความรัก ความสามัคคีในองค์กร ในเครือข่าย เรียกว่า ทฤษฎีไยแมงมุม โดยคิดว่าไยแมงมุมของเขา ไม่ได้แข่งกระด้าง เหมือนเครือข่ายที่เต็มไปด้วยเงื่อนไข กฏ ระเบียบ กติกา ที่ผิดเพี้ยนไม่ได้ เครือข่ายเป็นความเอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน เขาคิดว่าทฤษฎีไยแมงมุม เป็นทฤษฎีที่เข้มแข็ง เหนียวแน่น ค่อยๆ ถักทอ สร้างเครือข่าย ยามใดที่มันพังลงมาบ้าง ก็ช่วยกันซ่อม ถือเป็นไยแมงมุมที่เหนียวแน่นและผูกพันด้วยความรักความเมตตาต่อกัน

ภาพที่ 16 บรรยากาศโรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล วงษ์พาณิชย์

การก้าวข้ามปัญหาอุปสรรค

ดร.สมไทย เล่าว่า ทุกคนบนโลกล้วนมีปัญหา แต่ปัญหาในโลกนี้ไม่มีที่แก้ไขไม่ได้ มีเพียงปัญหาเดียวที่แก้ไขไม่ได้คือปัญหาใจ ถ้ากำลังใจของเราตกต่ำ เราเอาใจเราไปฝังใต้ดิน ไม่มีสิทธิ์แก้ปัญหาคือใดในโลกนี้เลย หากยังมีพลังจิตพลังใจพลังชีวิต หมายความว่ายังมีลมหายใจ ท่านได้ยกตัวอย่างครอบครัวหนึ่งว่า “มีครอบครัวหนึ่งเคยเป็นคนรวยมากทำกิจการฟาร์มเลี้ยงหมู 6,000 กว่าตัว อยู่ที่ จังหวัดราชบุรี มีโรงงานผลสมอาหารสัตว์ที่ครบครัน จนในช่วงระยะเวลาหนึ่งหมูเกิดติดโรคระบาด ล้มตายทั้งหมด กิจการของเขา ล้มละลาย ถูกธนาคารยึดกิจการทั้งหมด แคนั้นยังไม่พอ ลูกสาวอายุ 19 ปี ที่หวังช่วยเหลือธุรกิจทางบ้านในอนาคต แต่ต้องเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง เมื่อเขาถูกยึดทรัพย์ไม่เหลือแม่ที่ติดอยู่อาศัย ต้องอาศัยอยู่ในกระท่อมเล็กๆ” ดร.สมไทย มองว่าเป็นเรื่องกฎแห่งกรรม การฆ่าหมูวันละ 120 ตัวนั้นบาปหนักมาก นาที่ที่หมูจะเข้าไปถูกฆ่าเกิดความตื่นเครียดมากขนาดไหน มันคือกฎแห่งกรรมที่ย้อนกลับมาหาแบบทันตาเห็น หลายคนที่มีหนี้สินล้นตัว 100 ล้าน 70 ล้าน ถูกฟ้องล้มละลาย คิดจะไปผูกคอตาย เมื่อตายไปแล้วจะไม่สิทธิ์เกิดอีกเลย ตกไปอยู่นรกที่ลึกที่สุดในชั้นอเวจี ใครทำบุญให้ก็ไม่ได้รับ トラบใดที่ยังมีชีวิตอยู่ トラบใดที่มีกำลังใจ เราสามารถพัฒนาศักยภาพตนเองขึ้นมาได้ อาจจะไม่ยิ่งใหญ่อะไรแต่มันคือ ความสุข โดยเปรียบเทียบให้เห็นว่า ในวันที่ผ่านมามีคนเราอาจจะมีเสื้อผ้าสวยๆ มีรถเบนซ์ 100 คัน มีรถบรรทุก 100 คัน มีคนงาน 1,000 คน คิดว่าตนยิ่งใหญ่ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับคนที่เขายิ่งใหญ่ที่สุดในโลก คือ เจ้าชายสิทธัตถะ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่เอาผ้าที่ห่อศพ ที่เปื้อนน้ำเลือดน้ำหนอง แล้วเอามาต้มน้ำเดือดให้สะอาดและย้อมสีผาดด้วยเปลือกไม้แก่นไม้ จัดเป็นผ้าสบง ผ้าจีวร ใช้เสื้อผ้าที่ไปซื้อมาจากร้านที่ขายผ้าห่อคนตายทำเป็นเสื้อผ้าได้ใส่ที่สง่างาม เปล่งรัศมีให้คนทั้งโลกได้เห็น แบบพึ่งพาตัวเองได้ ไม่ต้องเป็นหนี้ธนาคาร ล้มละลายก็โทษไม่ถึงกับประหารชีวิต

คนทุกคนย่อมมีเรื่องก้าวพลาดเสมอ ดร.สมไทย ก็เป็นอีกคนหนึ่งที่เป็นเช่นนั้นและมักจะเกิดขึ้นเป็นประจำ ความผิดพลาดเกิดมาจากความกล้าหาญ การทำธุรกิจ เมื่อพลาดท่านจะก็คิดว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นบทเรียน เป็นองค์ความรู้จากความผิดพลาด ความล้มเหลว แต่ละสิ่งแต่ละอย่างคือความรู้ที่เราต้องหาเอง โดยไม่มีใครมาชี้นำว่าแบบนี้คือความผิดพลาด แบบนี้คือปัญหา ท่านกลับคิดว่าตัวของเราต่างหากที่ต้องค้นหาทางออกของความผิดพลาดด้วยตนเอง สิ่งหนึ่งที่ป้องกันไม่ให้เกิดความผิดพลาด ป้องกันไม่ให้เกิดภัยพิบัติคือการยึดถืออำนาจของศีล 5 และกำแพงแก้วทั้ง 7 ชั้น ซึ่งเต็มไปด้วยอำนาจแห่ง พระพุทธ พระธรรม และ พระสงฆ์ ยึดถือเป็นกำแพงป้องกันสิ่งร้ายๆ ในระยะยาว ที่เป็นการสร้างอาณาจักร และเป็นส่วนหนึ่งในการคิด หลังจากการตั้งองค์กรแบบพิเศษ (วงษ์พาณิชย์) ที่เขาเชื่อว่าองค์กรนี้จะยั่งยืนและยาวนาน ไม่ใช่แค่ 2-3 ช่วงอายุคนแล้วล้มสลาย

ในความเป็นนักธุรกิจพันล้านโดยทั่วไปย่อมมีปัญหาหรรษาอันเป็นเหตุให้เกิดความวุ่นวายใจเป็นเรื่องธรรมดา แต่การบริหารธุรกิจแบบของ ดร.สมไทย ไม่เคยพบกับความเครียดหรือความไม่สบายใจ เพราะเขาไม่เคยเก็บปัญหาเหล่านั้นมาคิด ทุกครั้งที่มีปัญหาจึงมักจะหาทางออกด้วยการทำกิจกรรมต่างๆ เช่นการร้องเพลง การแสดงท่าทีตลกสนุกสนานให้ผู้อื่นได้เห็น โดยมองว่าความเครียดเป็นมะเร็งร้ายที่จะสร้างสารอย่างหนึ่งเข้ามาคุกคามชีวิตของเรา นอกจากนี้ท่านยังยึดหลักทางสายกลาง **มัชฌิมาปฏิปทา** และปฏิบัติตนในความเป็นนักบริหารที่หาหนทางพัฒนาธุรกิจให้เจริญก้าวหน้าและตอบแทนสังคมแบบไม่เคยหยุดนิ่งอยู่กับที่ ท่านเปรียบสมรรถนะของตนเองเป็นดั่งม้าศึก เพราะม้าศึกจะวิ่งตลอด ถ้ามาหยุดอยู่กับที่คือมาป่วย จึงมีความเชื่อว่าถนนทุกแห่งในโลกใบนี้ มีทางออกเสมอ ถึงจะมีปัญหาหากเพียงใด เราย่อมต้องหาทางออกได้เสมอเช่นกัน และต้องแสดงความสามารถทางสติปัญญาออกมา

ภาพที่ 17 ดร.สมไทย วงษ์เจริญ ให้ความรู้เกี่ยวกับการแยกขยะ ขณะเยี่ยมชมโรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล วงษ์พาณิชย์

รางวัลแห่งความสำเร็จบนเส้นทางที่โรยด้วยขยะ

ดร.สมไทย เล่าว่า ตลอดระยะเวลาที่ตนเองได้ผ่านเรื่องราวมากมายในชีวิตจนมีวันนี้ได้นั้น สิ่งทีภาคภูมิใจหรือผลงานที่ภาคภูมิใจมากที่สุดคงหาไม่ได้ เพราะสิ่งที่ได้รับมันมากเกินไปแล้วสำหรับท่าน รางวัลหรือเกียรติยศต่างๆ ที่คนอื่นเห็นว่าท่านเป็นคนที่มีความสำเร็จมาก ท่านจะพยายามบอกให้ทุกคนรู้ว่า วงษ์พาณิชย์ยังไม่ได้สำเร็จอะไรเลย เพียงแต่ทำเรื่องต่างๆ ให้สำเร็จเป็นเรื่อยๆ ไป อาทิเช่น ขยะรีไซเคิลการใช้พลังงานจากขยะ ขยะอันตราย ขยะในใจคน การรีไซเคิลคนเป็นๆ เป็นต้น ถึงแม้ตอนนี้วงษ์พาณิชย์จะสำเร็จไปแล้ว 108 เรื่อง แต่ก็ยังมีเรื่องราวอีกมากมายที่วงษ์พาณิชย์ยังต้องทำ เพราะฉะนั้นในขณะนี้ วงษ์พาณิชย์ยังไม่มีความสำเร็จอะไร เพราะท่านเชื่อว่าคนที่ประสบความสำเร็จมากมักจะลืมนั่นเองว่าตนเองมาจากดิน มาจากคนรากหญ้า มาจากชีวิตที่ครั้งแรกเป็นเหมือนความคิดคนบ้าท่ามกลางสายตาคคนเหยียดหยาม เหยียดขี้ปาก ให้พื้นฝ่าเท้ามาให้ได้

ดร.สมไทย ขยายความการรีไซเคิลคน โดยการให้โอกาสทรัพยากรบุคคลที่โลกลืมให้กลับมาที่มียืนในสังคมได้อย่างสันติสุข ท่านเล่าถึงขณะที่นำอาหารไปแจกผู้ด้อยโอกาสในสถานบำบัดต่างๆ ทำให้ได้เห็นสายตาของพวกเขาเหล่านั้นเปล่งประกายเหมือนมีความหวัง จึงทำให้ท่านซาบซึ้งในคุณค่าของความเป็นคนและมองย้อนกลับไปว่า ในเมื่อผู้คนเหล่านั้นไม่ค่อยมีความจำเป็นเหมือนคนที่อยู่ข้างนอก เพราะเหตุใดจึงมีระเบียบวินัยขนาดนี้ หัวหน้าพูดคำเดียวแล้วทำตามโดยอัตโนมัติซึ่งสะท้อนให้กลับมาย้อนมองว่าเพราะเหตุใดที่บ้านของเขา มีโรงงานใหญ่โตมีลูกน้องมากมายแต่พูดคำเดียวแล้วไม่ลงมือทำ บางคนต้องสั่ง 2 -3 ครั้ง บางคนสั่งแล้วยังไม่ต้องไปทำตามทำอีก และมองลึกลงไปว่าทำไมคนที่มีสติปัญญา มีการศึกษาถึงเป็นแบบนี้ แต่ทำไมคนบ้าถึงมี

ระเบียบวินัยมาก ท่านจึงมีความคิดที่จะขออนุญาตนำคนเหล่านั้นมาทำงานที่โรงงานของตนโดยคัดเอาคนที่มีความสติปัญญาค่อนข้างดีมาทำงาน แม้ว่าคนใกล้ชิดจะเตือนว่าคิดดีแล้วใช่หรือไม่ที่จะเอาคนเหล่านั้นมาทำงาน เพราะถ้าเขาฆ่าคนตายก็ไม่ผิดกฎหมาย แต่ด้วยจิตอันเป็นกุศลของ ดร.สมไทย ที่มองว่าหากคนเรามีจิตใจที่เมตตาเราจะได้สิ่งที่ดีตอบแทนกลับมา จึงเปิดโอกาสให้คนสติไม่ดีเหล่านั้นมาทำงานที่โรงงานของท่าน และสิ่งที่ท่านหวังไว้ก็ปรากฏผลให้เห็นอย่างชัดเจน คนสติไม่ดีเป็นทั้งครูและทรัพยากรบุคคลในการคัดแยกขยะ เพราะบางคนเรียนจบการศึกษาสูงมากแต่สติไม่ดีเพราะเรียนมากไป ท้ายที่สุดกลับกลายเป็นว่าท่านได้คนสติไม่ดีมาเป็นครูในด้านการใช้เคลจนเขียนตำราวางจำหน่ายในท้องตลาด สร้างผลกำไรกว่า 80 ล้านบาท ซึ่งเป็นตำราที่ไม่มีสอน ไม่มีเรียนที่ไหน ท่านมองว่าทรัพยากรบุคคลเป็นทรัพยากรที่พิเศษมาก แต่ต้องทำให้เจอ มีทุกชั้นวรรณะไม่เลือกเวลา และสถานที่ ท่านได้ครูโดยบังเอิญ ครูแบบนี้ไม่เฉพาะเจาะจงให้เรียนแต่เกิดขึ้นเฉพาะเจาะจงทันโลกทันเหตุการณ์

ด้วยความที่ วงษ์พาณิชย์ เป็นธุรกิจที่มีความใกล้ชิดกับชุมชน บริการทุกกลุ่มคนทุกชนชั้น ตั้งแต่ขอทานไปจนถึงมหาเศรษฐี และยินดีต้อนรับด้วยความเป็นกันเองอีกทั้งสามารถเป็นที่ศึกษาดูงานได้ตลอดเวลา ดร.สมไทย เชื่อเสมอว่าการที่เราอ่อนถ่อมตน หรือการที่จะต้องก้มหัวน้อมรับความรู้หลายที่จากเวทีโลกยังมีอยู่มากมาย โดยคิดว่าถ้าคนเราทงตนเอง ยึดตัวเองเป็นหลัก จะไม่มีวันเจริญก้าวหน้าเพราะไม่มีอะไรจะไหลขึ้นที่สูงได้ เปรียบเสมือนความรู้ของคนเราน้ำต่ำกว่าระดับน้ำทะเลในมหาสมุทร และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าถ้าคนเรามีความรู้เท่าเม็ดทรายในมหาสมุทรได้จะเป็นเรื่องที่เราปรารถนามากที่สุด

ภาพที่ 18 หนังสือ รวบรวมด้วยขยะ และ สัมผัสทองของราชาขยะ ผลงานของ ดร.สมไทย วงษ์เจริญ

ความภาคภูมิใจในฐานะศิษย์เก่า

ดร.สมไทย กล่าวว่า ท่านภาคภูมิใจที่การพัฒนาศักยภาพของตนเอง มีความเสียสละ และได้แสดงให้เห็นผู้อื่นเห็น จนได้รับการพิจารณาจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิระดับสูงของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเป็น “ศิษย์เก่าเกียรติยศ” จากคนที่เข้ามาเรียนแต่ละปีที่มีจำนวนมากและสำเร็จการศึกษาออกไปมีจำนวนมากเช่นกันแต่ท่าน คือ หนึ่งในผู้ได้รับการยกย่อง หนึ่งในผู้ที่ประสบความสำเร็จจึงภาคภูมิใจ และถือว่าสิ่งที่มหาวิทยาลัยมอบให้เป็นส่วนหนึ่งสร้างเกียรติยศอย่างสง่างามที่สุดแก่ชีวิตครอบครัว

ดร.สมไทย กล่าวต่อว่า การที่เราเป็นที่รู้จักของคนทั้งโลก แม้กระทั่งคนที่สำเร็จการศึกษาปริญญาเอกระดับยอดขุนพลมากกว่า 300 คน ล้วนแล้วแต่ยังเป็นลูกศิษย์ของวงษ์พาณิชย์ ทั้งที่ท่านไม่ได้มีความรู้อะไรมากมาย เป็นเพียงความรู้เฉพาะเจาะจงเท่านั้น บางคนถึงขั้นลงทุนหลักแสนหลักล้านเพื่อจะมาพบกับท่านด้วยความที่ท่านเป็นนักธุรกิจที่สามารถสร้างชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก โดยการบริหารธุรกิจด้วยแนวคิดที่เรียบง่ายแต่ได้ผลลัพธ์เท่ากับกับเทคโนโลยีของชาวต่างชาติ การใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านของคนไทยที่ไม่ต้องใช้งบลงทุนราคาสูง ซึ่งเขาเรียกทฤษฎีนี้ว่า ทฤษฎีสุมไก่ (House Chicken) ที่สามารถนำมาใช้เป็นนวัตกรรมในการตัดแยกขยะอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับของชาวต่างชาติ จนได้รับการรางวัลทางการคิดค้นนวัตกรรมในระดับนานาชาติ ที่ประเทศนิวซีแลนด์

ผลจากการได้ศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ส่งผลให้ ดร.สมไทยฯ นำความรู้ด้านการบริหารธุรกิจไปใช้ในการบริหารงานจนกลายเป็นกิจการขึ้นมา เลี้ยงครอบครัวได้ และยิ่งไปกว่านั้นยังได้รับพระราชทานรางวัลด้านวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณบดินทรเทพยวรางกูร รัชกาลที่ 10 ในการค้นหาชนิดของขยะ 56,000 ชนิดที่สามารถสร้างประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อมสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นที่ประจักษ์แก่สังคม ทำให้คนเห็นคุณค่าของโลกใบนี้ ดังคำจำกัดความที่ว่า วงษ์พาณิชย์ไม่ใช่พ่อค้า แต่วงษ์พาณิชย์ เป็นองค์กรพิเศษประชาสังคมเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

กรณีศึกษาที่ 6

ดร.วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์

ประธานกรรมการ บริษัท สำนักพิมพ์ พ.ศ.พัฒนา จำกัด ผู้ผลิต จัดจำหน่ายหนังสือระดับมัธยมศึกษา
และผู้บริหารงานคอนโดมิเนียม บริษัท พ.ศ.พัฒนา กรุ๊ป จำกัด
สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.)
ศิษย์เก่ารุ่น โรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงคราม ปี พ.ศ.2504
ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป
จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปี พ.ศ.2552

ภาพที่ 19 ดร.วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์

ดร.วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์ เป็นผู้มีความสามารถและพัฒนาศักยภาพของตนเองในด้านบริหารธุรกิจ จากอดีตครูรับราชการเป็นเวลากว่า 5 ปี โดยเคยดำรงตำแหน่งครูใหญ่ แต่เมื่อเวลาผ่านไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง ได้มีมุมมองที่ต่างออกไป ผันตนเองจากที่เคยรับราชการไปทำงานเอกชนเป็นผู้ช่วยนักวิเคราะห์และวางแผนการทำธุรกิจให้ บริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด เป็นเวลา 2 ปี ต่อมาย้ายไปทำงานในธนาคารกรุงเทพ จากการชักชวนของกลุ่มเพื่อนทำให้ได้เห็นกระบวนการทำงานในรูปแบบของการบริหารจัดการที่เป็นระบบ และสามารถเพิ่มพูนผลกำไรให้กับธุรกิจได้ จึงนำประสบการณ์ที่ได้จากการเป็นผู้ช่วยนักวางแผนและเป็นพนักงานธนาคารมาสร้างฐานะตนเองในการเป็นหุ้นส่วนในการนำเข้าเครื่องเขียนจากต่างประเทศมาจำหน่ายแบบขายส่ง แต่อยู่มาไม่นานเริ่มเห็นช่องทางในการแสวงหาผลกำไรเพิ่มมากขึ้นจากการลงทุนทำธุรกิจ จึงยกเลิกการเป็นหุ้นส่วนพัฒนาศึกษา อิมพอร์ต แล้วเปิดสำนักพิมพ์เป็นของตนเอง ในนามสำนักพิมพ์ พ.ศ.พัฒนา จำกัด พิมพ์หนังสือระดับมัธยมศึกษาจำหน่ายทั่วประเทศ และเปิดธุรกิจรับจ้างพิมพ์หนังสือออนไลน์ซึ่งถือว่าสร้างผลกำไรได้เป็นอย่างมาก จึงขยายธุรกิจออกไปอีกหนึ่งอย่าง คือ ธุรกิจหอพัก พี.เอส.พัฒนา ปรากฏว่าได้ผลตอบรับดีอีกเช่นเคย จึงได้ขยายธุรกิจหอพัก พี.เอส.พัฒนา 2 3 และ 4 ตามมาซึ่งรวมแล้วมีห้องพักมากกว่า 300 ห้อง ด้วยความที่มีประสบการณ์ในการลงทุนทำธุรกิจต่างๆ มากมาย ก็ยังไม่หยุดที่จะสร้างธุรกิจใหม่ขึ้นมา โดยการสร้างคลังสินค้าบนเนื้อที่ 3 ไร่เศษ ในนิคมอุตสาหกรรมพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ อำเภอมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร จากนั้นได้ขยายธุรกิจด้านการพิมพ์ออกไปอย่างกว้างขวาง และเพิ่มพูนกลุ่มธุรกิจใหม่ขึ้นในนาม บริษัท พ.ศ.พัฒนา กรุ๊ป สร้างคอนโดเพื่อเป็นที่อยู่ของตนเอง ขาย และให้เช่า ซึ่งการบริหารธุรกิจทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้การบริหารของ ดร.วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์ แต่เพียงผู้เดียว ด้วยความที่เป็นผู้

ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี จึงให้การสนับสนุนกิจการของหน่วยงานต่างๆ ในฐานะศิษย์เก่า อาทิเช่น สนับสนุนงานพิมพ์ให้กับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม รวมถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม นอกจากนี้ยังมอบทุนการศึกษาให้กับนักเรียนนักศึกษาในโอกาสสำคัญต่างๆ ด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังสิ่งอื่นใดตอบแทน จนได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางของผู้คนในสังคม ถือได้ว่าเป็นผู้ประสบความสำเร็จในชีวิตเป็นอย่างดี

ภาพที่ 20 ดร.วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์ รับพระราชทานปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์

ภูมิหลัง ความเป็นมา ประสบการณ์ในอดีต พื้นฐานความสำเร็จ

ดร.วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์ (ชื่อเดิม นายตี แซ่โต) เป็นชาวอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ชีวิตในวัยเด็กเข้าศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนจีนในอำเภอบางมูลนาก จนสำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากนั้นเข้าศึกษาต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม จนสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 บิดามีอาชีพเป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง สร้างบ้าน สร้างตู้เสื้อผ้า เป็นต้น ในวัยเด็กท่านเคยประกอบอาชีพค้าขายเพื่อแบ่งเบาภาระทางบ้านตั้งแต่สมัยเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในช่วงระหว่างปิดภาคเรียนหรือหลังเลิกเรียนจึงทำให้มีเงินเก็บพอที่จะเรียนต่อถึง 2 ปี ในสมัยเรียนชั้นประถมศึกษา ดร.วิสิทธิ์ เป็นผู้มีความขยันเรียนที่ดีและขยันเรียนเป็นอย่างมาก ประกอบกับต้องทำงานไปด้วยเมื่อมีเวลว่างท่านมักจะทบทวนตำราเรียนโดยการอ่านหนังสืออยู่เป็นนิจจนเกิดเป็นนิสัยรักการอ่าน เป็นคนเรียบง่าย ไม่เรื่องมากและด้วยความเป็นคนไม่มีปัญหากับใครจึงทำให้เป็นที่รักใคร่ของกลุ่มเพื่อน โดยวิชาที่ชอบเรียนที่สุดในขณะนั้นคือ วิชาคณิตศาสตร์ ที่ชอบเพราะมีความสนใจที่จะศึกษาต่อวิศวกรรมการก่อสร้างเพื่อประกอบอาชีพเหมือนกับบิดาของตนและมีแรงบันดาลใจจากรุ่นพี่ในโรงเรียนเป็นต้นแบบในการเรียน เพราะรุ่นพี่ที่สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาต่อ เช่น เรียนหมอ เรียนพยาบาล วิศวกรรม เป็นต้น และสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนจนได้รับการยกย่องในการขึ้นป้ายหน้าโรงเรียน ท่านจึงเกิดแรงบันดาลใจว่าตนเองต้องทำได้แบบนั้น

การเข้าสู่ระบบการศึกษา และประสบการณ์ศึกษาที่โรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงคราม

ด้วยแรงบันดาลใจในขณะนั้นส่งผลให้ ดร.วิสิทธิ์ ได้มีโอกาสสอบชิงทุนศึกษาต่อของจังหวัดพิจิตร ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยผลสอบได้อันดับที่ 4 ของจังหวัด โดยต้องเลือกเรียนได้ 2 แห่ง คือ โรงเรียนฝึกหัดครูนครสวรรค์ และ โรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงคราม ท่านจึงตัดสินใจเลือกศึกษาต่อที่โรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงคราม จังหวัดพิจิตร เพราะในยุคนั้นโรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงครามเป็นสถาบันที่มีขนาดใหญ่และมีจำนวนนักศึกษาค่อนข้างมาก

ท่านเล่าถึง ช่วงเปลี่ยนผ่านการเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูเข้าสู่การเป็นวิทยาลัยครูซึ่งเป็นยุคบุกเบิก ยังต้องการพัฒนาในอีกหลายอย่าง ขณะนั้นมีเพียงหอพักชายอยู่ 2 หลัง (ส่วนวังจันทน์ในปัจจุบัน) ส่วนหอพักหญิงจะอยู่ในอาคารเรียน ในช่วงเวลากลางคืนจะเป็นช่วงที่ต้องอ่านหนังสือเพื่อทบทวนตำราเรียน แต่สภาพแวดล้อมโดยเฉพาะแสงสว่างจากดวงไฟไม่เอื้ออำนวย ประกอบกับการพูดคุยกันเสียงดังไปมาตามประสาวัยรุ่นชายหญิงท่านจึงหาทางออกโดยการนอนเร็วและตื่นเร็วกว่าคนอื่นเพื่อมาทบทวนตำราเรียนในตอนเช้ามืด โดยอาศัยแสงสว่างจากเสาไฟฟ้า ในสมัยนั้นยังไม่มีเครื่องปรับอากาศ ไม่มีมุ้งลวด หรือสิ่งอำนวยความสะดวกเหมือนในปัจจุบัน เมื่อถึงเวลานอนจำเป็นต้องต้องกางมุ้งนอน จึงทำให้มีมุ้งเป็นจำนวนมากท่านจึงถือโอกาสหารายได้พิเศษในช่วงภาคเรียนให้เกิดประโยชน์โดยการชักชวนเพื่อนสนิทรับจ้างซักมุ้ง ในราคาหลังละ 5 บาท ด้วยความตั้งใจที่จะเก็บเงินไปเรียนต่อที่กรุงเทพมหานครและความใฝ่ฝันที่ ดร.วิสิทธิ์ ตั้งใจที่จะไปศึกษาต่อที่กรุงเทพมหานครก็เป็นจริง เมื่อท่านสามารถสอบชิงทุนได้ไปศึกษาต่อที่วิทยาลัยครูจันทระเกษม

ความสำเร็จบนเส้นทางนักธุรกิจโรงพิมพ์และอสังหาริมทรัพย์

ด้วยความรู้และความสามารถเป็นอย่างดี ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาจาก วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม ดร.วิสิทธิ์ สามารถสอบชิงทุนศึกษาต่อ และสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ที่วิทยาลัยครูจันทระเกษม ในเวลา 2 ปี ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาที่วิทยาลัยครูจันทระเกษม จึงกลับมาทำงานใช้ทุนคืนโดยการกลับมาเป็นครูสอนหนังสือที่อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร โดยใช้ระยะเวลาสอนอยู่ประมาณ 2 ปี ท่านเล่าว่าในปีแรกเป็นเพียงครูผู้สอนธรรมดาอยู่ 6 เดือน โดยในปีที่ 2 มีโอกาสดำรงตำแหน่งผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ อยู่ประมาณ 1 ปี แต่ด้วยหลักเกณฑ์การได้รับทุนจำเป็นต้องใช้ทุนคืนภายในระยะเวลา 8 ปี ซึ่งในขณะนั้นท่านได้ใช้ทุนไปแล้ว 2 ปียังเหลืออีก 6 ปี ในระหว่างที่ทำงานอยู่ได้เกิดความตั้งใจที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปัจจุบัน) จึงสมัครสอบเพื่อเข้าศึกษาต่อแต่ไม่เป็นผลสำเร็จจึงกลับมาเป็นครูสอนหนังสืออยู่เหมือนเดิม เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่งด้วยความตั้งใจที่จะสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีให้จบได้ ท่านจึงสมัครสอบคัดเลือกอีกครั้งที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร และครั้งนี้ถือเป็นผลสำเร็จส่งผลให้ท่านสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีได้ตั้งมุ่งหวังตั้งใจ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีเรียบร้อยแล้ว ด้วยความก้าวหน้าและในการทำงานในหน้าที่ท่านจึงเลือกสอบประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม (พ.ม.) จังหวัดพิจิตร เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการโดยแท้จริง และด้วยความมีปฏิภาณไหวพริบที่ดีของท่าน สามารถสอบผ่านทั้งหมด 5 วิชา ได้แก่ สังคมศึกษา ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และวิชาครู ซึ่งเป็นที่น่าแปลกกว่าคนอื่นที่สอบในรุ่นเดียวกันที่สอบได้เพียง 4 วิชาเท่านั้น ประกอบกับในขณะนั้นมีประกาศจดหมายเวียนจากศึกษาธิการจังหวัด โดย กระทรวงศึกษาธิการกำลังสรรหาผู้สมควรดำรงตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนจรรพพานิชย์ กรุงเทพมหานคร (ปัจจุบันยุติการเรียนการสอนลงแล้ว) หลายคนต่างยกย่องและพูดถึงท่านกันว่าท่านเป็นคนเก่ง เพราะการเรียนสาขาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ในขณะนั้นไม่มีผู้นิยมเรียนกัน เพราะเป็นวิชาที่ค่อนข้างยาก แต่มีท่านเพียงคนเดียวทั้งจังหวัดที่เรียนจึงเป็นโอกาสสำคัญในชีวิตบนเส้นทางแห่งการเป็นครูผู้ถ่ายทอด

ความพลิกผันอันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตบนเส้นทางสายครูผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้จากการชักชวนของเพื่อนสนิท คือ อาจารย์ประพันธ์ (ไม่ทราบนามสกุล) อดีตเคยเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล แต่ลาออกไปทำงานอยู่ บริษัท เอสโซ่ จำกัด ได้ชักชวนให้เข้าไปทำงานด้วย บริษัทน้ำมันมีค่าตอบแทนค่อนข้างสูงกว่าการเป็นครู จึงตัดสินใจย้ายมาทำงาน โดยได้รับความไว้วางใจให้ทำหน้าที่วางแผนการตลาดเกี่ยวกับการบริหารการเงินของบริษัท ในระหว่างนั้นท่านก็ได้ทำงานพิเศษโดยการสอนกวดวิชาไปพร้อมกับทำงานอยู่ที่บริษัท เอสโซ่ จำกัด ทำเช่นนั้นอยู่ประมาณ 2 ปี ต่อมาไม่นานจึงได้รับการชักชวนจากเพื่อนอีกคนหนึ่งให้ไปทำงานที่ ธนาคารกรุงเทพ ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลผู้ให้สินเชื่อ ทำอยู่เป็นระยะเวลา 2 ปี คิดว่าไม่ใช่ตัวตนของตนเองจึงตัดสินใจลาออก ประกอบกับการชักชวนของเพื่อนสนิทให้เป็นหุ้นส่วนในการจัดจำหน่ายอุปกรณ์เครื่องเขียนนำเข้าจากต่างประเทศจึงเป็นจุดเปลี่ยนอีกครั้งในชีวิตของ ดร.วิสิทธิ์

ด้วยจุดเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นดังกล่าวไม่มีใครอาจคาดเดาอนาคตได้ว่าจะเป็นเช่นใด ภายหลังจากที่ลาออกจากธนาคารกรุงเทพ ดร.วิสิทธิ์ ได้ร่วมกับเพื่อนสนิทลงทุนเปิดกิจการเครื่องเขียน แต่ทว่าการลงทุนครั้งนี้ไม่เป็นผลดีแก่ท่านและเพื่อนสนิทมากนัก เนื่องจากการลงทุนที่ค่อนข้างสูงและไม่สามารถจำหน่ายสินค้าได้เท่าที่ควร เมื่อเวลาผ่านไปประยะหนึ่งเพื่อนสนิทของท่านจึงมอบให้ ดร.วิสิทธิ์ รับผิดชอบธุรกิจเพียงผู้เดียว แต่ในความโชคร้ายยังมีความโชคดีแฝงอยู่ ด้วยบุญบารมีของท่านที่มีเพื่อนที่ดี ครอบครัวที่ดี ทุกคนต่างหยิบยื่นน้ำใจช่วยปลดภาระหนี้สินดังกล่าวได้จนสำเร็จและยังได้รับการเอื้อเฟื้อสถานที่อาคารเพื่อขยายกิจการดังกล่าวจากเพื่อนคนหนึ่งทำให้ท่านสามารถกลับมาตั้งตัวได้อีกครั้ง ด้วยความที่จำหน่ายเพียงอุปกรณ์เครื่องเขียนอย่างเดียวไม่เพียงพอ ประกอบกับความรู้สึกรัก หลงใหลในการสอนหนังสือ และเป็นผู้ชื่นชอบการเขียนหนังสือถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ท่านจึงเปิดธุรกิจร้านหนังสือขึ้นอีกหนึ่งกิจการ พิมพ์หนังสือจัดจำหน่ายร้านค้าทั่วประเทศ โดยขณะนั้นท่านเป็นหนึ่งในคณะกรรมการการพิมพ์หนังสือแห่งประเทศไทยจึงทำให้มองเห็นช่องทางการค้าขายที่มีผลกำไรอภิมหา และท่านคิดว่าการลงทุนทำธุรกิจในสมัยปัจจุบันไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป เพียงแค่เรามีความสามารถหรือถนัดด้านใดก็สามารถทำได้และต้องทำให้เต็มที่

ภาพที่ 21 สำนักงาน บริษัทสำนักพิมพ์ พ.ศ. พัฒนา จำกัด

เมื่อระยะเวลาผ่านไป การลงทุนทำธุรกิจแบบไม่มีความรู้ของ ดร.วิสิทธิ์ เป็นการลงทุนโดยการบริหารความเสี่ยงท่านจึงใช้กลยุทธ์การลงทุนที่น้อย และจำหน่ายราคาถูกเพื่อดึงดูดลูกค้า จึงทำให้ธุรกิจการพิมพ์หนังสือค่อนข้างเติบโตช้า ประกอบกับการเรียนการสอนในปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล ที่ใช้โทรศัพท์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกเข้ามาเป็นสื่อการเรียนการสอน อีกทั้งครูยุคใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือแทนการอ่านในหนังสือ และพ่อแม่ผู้ปกครองที่ไม่สนับสนุนให้ลูกหลานได้อ่านหนังสือ ธุรกิจการจัดจำหน่ายหนังสือเริ่มซบเซาลง ประกอบกับประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ ในปี พ.ศ.2540 ทำให้มีภาระหนี้สินเป็นจำนวนมาก แต่ท่านได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อน จึงสามารถกลับมารุ่งเรืองอีกครั้ง แต่ถึงอย่างไรบนเส้นทางสายธุรกิจ แม้ว่า จะกลับมารุ่งเรืองก็ยังไม่มั่นใจเกี่ยวกับการทำธุรกิจเดิม ท่านจึงเริ่มเปลี่ยนเส้นทางกิจการเพื่อความอยู่รอดของครอบครัว จนได้รับการแนะนำจากเพื่อนให้เริ่มทำธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ในการซื้อที่ดินสร้างตึกเพื่อขายต่อได้กำไรจากการค้า ท่านจึงเลือกซื้อที่ดินเพื่อสร้างอพาร์ทเมนท์ โดยไม่มีความรู้เกี่ยวกับการบริหาร ต่อมาท่านสั่งสมความรู้ด้วยการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตธุรกิจยุคใหม่ (MMB) ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อนำองค์ความรู้มาเติมเต็มการบริหารธุรกิจให้เจริญก้าวหน้าแต่ใครจะรู้ว่าการศึกษานี้สามารถทำให้คนประสบความสำเร็จได้จริง ท่านสามารถสร้างหอพักขึ้นมาเป็นหลังแรกได้สำเร็จ โดยเปิดเป็นธุรกิจแบบผสมผสานการทำหอพักและโรงพิมพ์อยู่ด้วยกัน ภายหลังจากนั้นไม่นาน ดร.วิสิทธิ์ สามารถซื้อที่ดินเพื่อสร้างสำนักงานใหม่ ที่เป็นสถานที่ตั้งโรงพิมพ์ในปัจจุบัน สำนักงานเดิมจึงทำธุรกิจหอพักได้อย่างเต็มรูปแบบ เมื่อความมั่นคงเริ่มมีมากขึ้นการลงทุนเพื่อหวังผลกำไรย่อมมีเกิดขึ้นอยู่เสมอ ท่านได้รับการชักชวนจากเพื่อนสนิทให้ขยายธุรกิจคลังสินค้าสำหรับเก็บหนังสือที่จัดพิมพ์หรือจัดจำหน่ายและให้เช่า ที่อำเภอมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร ท่านตัดสินใจลงทุนอีกครั้งโดยใช้เงินหมุนเวียนจากการค้าขายทยอยจ่าย และมีความคิดที่จะเปิดโรงพิมพ์อยู่ที่นั่น ด้วยเหตุผลนานาประการจึงไม่สำเร็จ ประกอบกับกิจการงานพิมพ์เริ่มน้อยลงเนื่องจากไม่มีคนจ้าง ถือเป็นโชคดีของท่านในขณะนั้นที่ไม่เลือกลงทุนท่าน แต่เลือกที่จะซื้อที่ดินเขตสามเสน กรุงเทพมหานคร สร้างคอนโดมิเนียมให้เช่าอยู่อาศัย ภายใต้อาคารใหม่ บริษัท พ.ศ.พัฒนากรุ๊ป จำกัด ที่สร้างขึ้นเพื่อบริหารธุรกิจคอนโดให้เกิดผลกำไรให้แก่องค์กร เพราะท่านเชื่อว่าการลงทุน หรือซื้อที่ดินเพื่อการขายต่อในอนาคตเมื่อระยะเวลาเปลี่ยนแปลงไป สิ่งเหล่านั้นจะยังมีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น

ปัจจุบันด้วยฐานะทางเศรษฐกิจและการทำธุรกิจที่เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ดร.วิสิทธิ์ ยังให้ความสำคัญกับการเสียสละอุทิศตนในการสนับสนุนกิจการทางสังคมต่างๆ อาทิ การมอบทุนการศึกษาแก่นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีละสองแสนบาท การสนับสนุนทุนการศึกษาให้กับเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาจากเงินเดือนผู้สูงอายุของตัวเอง การมอบทุนการศึกษาแก่นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ปีละหนึ่งแสนบาท ทุนรามา ทุนพระเทพ เป็นต้น รวมไปถึงการจัดตั้งกองทุนต่างๆ ขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น และสังคม ซึ่งปัจจุบันท่านยังสนับสนุนกองทุนมูลนิธิ ร่องศาสตราจารย์ ดร.มังกร ทองสุคดี ปีละหนึ่งแสนบาทอีกด้วย

การก้าวข้ามปัญหาอุปสรรค

ดร.วิสิทธิ์ เล่าว่า ปัญหาอุปสรรคในการเรียนขณะนั้นไม่มีอุปสรรคใด เพราะท่านเป็นผู้มีผลการเรียนดี จึงได้รับทุนการศึกษาโดยตลอด ประกอบกับมีเงินส่วนตัวของตนเองอยู่บ้างจากการทำงานเก็บเงินเพื่อส่งตัวเองเรียน เลยไม่มีปัญหาอุปสรรคใดๆ และด้วยความเป็นผู้ที่มีมิตรสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มเพื่อนและผู้คนมากมาย จึงเป็นบ่อเกิดแห่งการเข้าสู่สังคมต่างๆ อาทิเช่น กลุ่มเพื่อนในขณะศึกษาที่วิทยาลัยครูพิบูลสงครามโรงเรียนบางมูลนาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยาลัยครูจันทระเกษม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นต้น

ครั้งหนึ่งท่านมีโอกาสได้ไปศึกษาดูงานการจัดการแสดงหนังสือที่ประเทศสิงคโปร์ ทำให้เกิดการเปรียบเทียบขึ้นในใจของตนเองว่าสมัยนี้คนไทยส่วนใหญ่นิยมใช้เทคโนโลยีมากกว่าการอ่านหนังสือ แต่ด้วยความเป็นคนรุ่นก่อนท่านเชื่อเสมอว่าการอ่านหนังสือจะทำให้ได้เปิดโลกทัศน์ที่กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยยกตัวอย่างให้เห็นว่า “คนบางคนมีธุรกิจส่วนตัวที่สามารถสร้างรายได้ร้อยล้านพันล้าน แต่ไม่เคยอ่านหนังสือเพื่อศึกษาข้อมูลให้รอบคอบเมื่อถึงคราวเกิดปัญหาขึ้นแล้วหาทางออกไม่ได้ จนในที่สุดต้องฆ่าตัวตาย” จึงทำให้ท่านเชื่อมั่นว่าการอ่านหนังสือจะทำให้คิดและหาทางออกได้ดี และไม่เลือกที่จะทำในสิ่งที่ไม่ดี

ท่านกล่าวต่อไปว่าชีวิตในขณะนี้เพียงพอแล้วกับทุกสิ่ง ด้วยอายุที่เพิ่มมากขึ้น ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้พบเจอมากมาย ชีวิตตั้งแต่ในวัยเด็กจนถึงปัจจุบัน ท่านได้นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ 9 มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยทำงานโดยท่านยกตัวอย่างให้เห็นว่า “รถยนต์ที่ใช้อยู่ในขณะนี้ยังไม่เลือกที่จะเปลี่ยนแปลงถึงแม้ว่าจะมีคนรอบข้างหลายคนแนะนำให้เปลี่ยน แต่ท่านกลับมองว่ารถยนต์ที่ใช้งานอยู่นั้นยังสามารถใช้งานได้เป็นปกติดี ไม่มีปัญหาอะไร สมควรประหยัดคอดออมเงินไว้ทำอย่างอื่นที่จำเป็นและเกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นจะดีกว่า เพราะถึงอย่างไรก็ใช้งานได้เหมือนกัน”

ในเส้นทางนักธุรกิจแม้จะมีอุปสรรคบ้างแต่ ดร.วิสิทธิ์ ก็สามารถก้าวผ่านมาได้ ท่านเล่าว่าครั้งหนึ่งเกิดวิกฤตเศรษฐกิจถึงขั้นจำเป็นจะต้องกู้เงินจากต่างประเทศมาลงทุนบริหารกิจการ แต่ท่านกลับฉุกคิดขึ้นได้ว่าไม่มีเหตุผลสมควรที่จะนำเงินที่มีดอกเบี้ยราคาสูงมาใช้ในการลงทุน และในขณะเดียวกันในความโชคร้ายย่อมมีความโชคดีแฝงอยู่ท่านกลับพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส โดยใช้หลักกลยุทธ์การบริหารแบบลงทุนน้อยแต่ได้กำไรเหมาะสมทำให้ธุรกิจสามารถขับเคลื่อนต่อไปได้ เพราะช่วงนั้นลูกค้าต่างจังหวัดมีปัญหาการชำระเงินค่าหนังสือ แต่เส้นทางสายธุรกิจย่อมมีขึ้นลงเป็นธรรมดา เมื่อถึงช่วงขาขึ้นก็สามารถสร้างรายได้ปีละ 20 ล้าน ซึ่งในขณะนั้นมีโอกาสทำงานร่วมกับดิเวเตอร์จึงสามารถจัดพิมพ์คู่มือเตรียมสอบสามารถเพิ่มมูลค่าได้เป็นกอบเป็นกำ ทำให้ช่วงนั้นธุรกิจรุ่งเรืองมาก แต่พอในปี 2540 ก็เจอวิกฤตที่ต้องเปลี่ยนการบริหารใหม่ และครั้งหนึ่งเคยถูกละเมิดลิขสิทธิ์ในการนำรายละเอียดในหนังสือที่จัดพิมพ์และเปลี่ยนปกเป็นของตนเองเพื่อแจกให้กับนักเรียนได้เรียนฟรี แต่ท่านเลือกที่จะไม่เอาความผิดกับผู้ละเมิดเพราะคิดว่าเป็นการเสียสละ อุทิศเพื่อการศึกษาให้นักเรียนซึ่งเป็นอนาคตของชาติ ด้วยความที่ท่านเป็นผู้มีจิตเป็นกุศล จึงส่งผลให้ท่านได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติจากหน่วยงานหรือสถาบันต่างๆ อาทิเช่น การได้รับปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาการจัดการทั่วไป จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ประจำปี พ.ศ.2551 ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานกองทุน หรือสมาคม และอื่นๆ อีกมากมาย

ความภาคภูมิใจในฐานะศิษย์เก่า

ดร.วิสิทธิ์ เล่าว่า ตั้งแต่ก้าวแรกที่ได้เข้ามาที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม ความประทับใจเกิดขึ้นเมื่อได้เห็นความทุ่มเทในการเอาใจใส่การเรียนการสอนของนักศึกษาเป็นอย่างดีไม่เพียงแค่สอนหนังสืออย่างเดียว แต่อาจารย์ยังถ่ายทอดไปถึงเรื่องมารยาทการใช้ชีวิตทางสังคมอย่างเคร่งครัด ด้วยช่วงวัยที่ใกล้กันระหว่างศิษย์กับอาจารย์จึงทำให้สื่อสารกันเข้าใจง่ายและเป็นกันเอง อาจเป็นเพราะด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจที่อยากให้ศิษย์ของตนสามารถอยู่บนสังคมต่อไปได้อย่างมีความสุขถือเป็นเรื่องที่ดีในการนำไปใช้เป็นแบบอย่างของนักศึกษา โดยเฉพาะการเป็นครูผู้ถ่ายทอด แท้จริงแล้วต้องมีความทุ่มเทเสียสละ อุทิศตนเพื่อศิษย์ ไม่เพียงแค่สอนหนังสือในตำราเพียงอย่างเดียว ในขณะที่นั่นเป็นรุ่นที่ 5 ของการจัดตั้งวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม นับเป็นระยะเวลา 2 ปี ที่ท่านได้ศึกษาอยู่ โดยระหว่างที่ศึกษานั้น ท่านมีผลการเรียนดีที่สุดในกลุ่มเพื่อนรุ่นเดียวกัน และมีโอกาสได้รับการคัดเลือกในการสอบชิงทุนให้ไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยครูจันทระเกษม กรุงเทพมหานคร โดยได้รับทุนเรียนฟรีแบบต่อเนื่อง

ดร.วิสิทธิ์ เล่าต่อไปว่า ในช่วงชีวิตของการทำงานท่านมีโอกาสดำเนินการไปบรรยายเกี่ยวกับการบริหารร้านหนังสือ การบริหารสำนักพิมพ์ ให้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นต้น การบรรยายในทุกครั้งที่ท่านจะให้ข้อคิดและแนวปฏิบัติไว้เสมอเกี่ยวกับการหารายได้พิเศษระหว่างเรียน การสมัครงาน การทำงานทำในช่วงเวลาว่างจากการเรียนโดยให้นักศึกษาพิจารณาตนเองดูว่าตนเองมีทักษะหรือความถนัดในด้านใดที่จะสามารถทำงานหาเลี้ยงตนเองได้ ด้วยประสบการณ์และสิ่งต่างๆ เหล่านี้ท่านเชื่อและศรัทธาเสมอมาว่าความเป็นผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดที่มีอยู่ในตัวของท่านเองนั้นส่วนหนึ่งที่สำคัญ คือ การได้รับการถ่ายทอดความเป็นครูจากวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม

ในตอนท้ายในฐานะที่เป็นศิษย์เก่า ดร.วิสิทธิ์ ได้แสดงความรู้สึกของตนเองที่อยากเห็นความโดดเด่นและเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยให้คำแนะนำในการพัฒนาสิ่งที่มีอยู่ให้เกิดความโดดเด่นขึ้น อาทิเช่น การส่งเสริมให้นักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมได้ฝึกฝนประสบการณ์จากการเรียนในการประกอบอาหารเพื่อขายในศูนย์อาหารของมหาวิทยาลัยแทนการสรรหาร้านค้าจากภายนอก เพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้เกิดแก่นักศึกษาไปพร้อมกับความรู้และประสบการณ์ที่นักศึกษาควรได้รับในสายวิชาชีพของตนเอง

นอกจากนี้ ดร.วิสิทธิ์ ได้ให้ข้อคิดแก่นักศึกษารุ่นปัจจุบัน ประการหนึ่งคือ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ในความหมายของท่านหมายถึง ท่านไม่สนับสนุนให้นักศึกษากู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เพราะการกู้ กยศ. จะทำให้ใช้เงินโดยฟุ่มเฟือย ไม่เห็นคุณค่าของการได้มา เนื่องจากเป็นเงินที่กู้ยืมโดยไม่ได้ขวนขวายหาด้วยตนเอง หากหาได้ด้วยตนเองจะรู้ซึ่งถึงความยากลำบากของการหาเงินและจะใช้เงินอย่างประหยัดซึ่งมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องสนับสนุนเรื่องนี้เป็นสำคัญ อาจารย์แนะแนวเป็นแรงผลักดันสำคัญที่จะช่วยหางานพิเศษระหว่างเรียนให้แก่นักศึกษาที่ยากจน และอีกประการหนึ่ง คือ การทำงานทำระหว่างเรียนเพื่อนำรายได้ส่วนนี้มาใช้จ่ายจะเป็นการช่วยประหยัดรายจ่ายของครอบครัว และไม่ควรถือว่าอาชีพที่เลือกทำเป็นอาชีพที่ต้อยต่ำเพราะไม่ว่าคนเราจะทำอาชีพใดก็ขอให้ทำอาชีพที่สุจริต

กรณีศึกษาที่ 7

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา

นักวิจัย ผู้บุกเบิก “อูตรดิตถ์โมเดล” บุคคลต้นแบบด้าน Social Engagement Learning

อดีตหัวหน้าคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หัวหน้าศูนย์วิจัย

และรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์

ศิษย์เก่า วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พ.ศ.2511

ภาพที่ 22 รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา มีความเชี่ยวชาญด้านการประเมินภายนอก ระดับอุดมศึกษาเป็นผู้ประเมินภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา การประกันคุณภาพ การวิจัยเพื่อท้องถิ่น การบริหารงานวิจัยแบบบูรณาการเพื่อชุมชนท้องถิ่น ผู้บุกเบิก “อูตรดิตถ์โมเดล” หัวหน้าโครงการสร้างเสริมสุขภาวะเพื่อความอยู่ดีมีสุขของชุมชน โดยองค์กรท้องถิ่นจังหวัดอุตรดิตถ์ การวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้ การพัฒนาดัชนีบ่งชี้คุณภาพและเกณฑ์เพื่อการประเมิน ผู้สร้างผลงานวิจัย ตำราเกี่ยวกับการวิจัย การประกันคุณภาพ การวัดผลและประเมินผล ได้รับประกาศเกียรติคุณบุคคลต้นแบบด้าน Social Engagement Learning จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและสมาคมเครือข่ายพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย และรางวัลการวิจัยมากมาย เป็นที่ยอมรับผลงานด้านการวิจัยเพื่อชุมชนท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง

ภาพที่ 23 รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา ขณะฝึกสอนที่โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยพิบูลสงคราม

ภูมิหลัง ประสบการณ์ในอดีต พื้นฐานความสำเร็จ

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา เล่าถึงชีวิตวัยเด็กของท่านเป็นชาวพิษณุโลก อำเภอพรหมพิรามโดยกำเนิด คุณพ่อคุณแม่เป็นลูกครึ่งไทย-จีน มีพี่น้อง 7 คน พี่ชาย 4 คน พี่สาว 1 คน น้องสาว 1 คน เป็นลูกคนที่ 6 เกิดหลังสงครามโลกครั้งที่สองบ้านอยู่ริมแม่น้ำน่าน ชีวิตจึงอาศัยอยู่ริมน้ำตลอด อาชีพหลักของครอบครัวคือการค้าขาย เมื่อยังเด็กท่านสนใจและรักการอ่านหนังสือมาก เรียนหนังสือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 4 ที่โรงเรียนซึ่งเป็นถิ่นกำเนิด อยู่ที่ตำบลหนองตม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก หากโรงเรียนมีการจัดการประกวดแข่งขันจะร่วมกิจกรรมและได้รางวัลเสมอทั้งด้านการเรียนและกิจกรรมเสริม ท่านเล่าถึงเหตุการณ์ประทับใจสมัยเด็กว่ามีมากมาย ตัวอย่างหนึ่งคือ ขณะเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วันหนึ่งคุณครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เดินมาหาด้วยใบหน้าเคร่งเครียดบอกให้ไปอ่านหนังสือเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้รุ่นพี่ฟังเดี๋ยวนี้เลย จำได้ว่าตอนนั้นรู้สึกงงๆ แต่พยายามตั้งใจแล้วรีบทดลองอ่านระหว่างเดินตามครูไป มีบางคำไม่แน่ใจก็ถามครูก่อน ทำให้ผลงานผ่านได้ด้วยดีตามเป้าหมายของคุณครู อีกเหตุการณ์หนึ่งที่ประทับใจมากช่วงอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คือได้ร่วมกิจกรรมการแข่งขันร้องเพลง และแสดงรำตัดได้รางวัลชนะเลิศ ทำให้ถูกเชิญไปแสดงเวทีต่างๆ ครั้งหนึ่งได้ไปแสดงเวทีเดียวกับนักร้องลูกทุ่งดังที่ท่านชื่นชมในยุคนั้น และถูกชวนให้เข้าเป็นนักร้องรุ่นเยาว์ในวง ความรู้สึกตอนนั้นท่านเล่าว่ามีความภูมิใจมาก แต่ได้ปฏิเสธเพราะอยากเรียนต่อมากกว่า

หลังจากจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นชั้นสูงสุดของโรงเรียนในช่วงนั้น ด้วยความอยากเรียนต่อ คุณแม่ท่านจึงส่งไปสอบเข้าเรียนที่ โรงเรียนสตรีสุโขทัย อุดมดรุณี ได้รับคัดเลือกเข้าเรียนจนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โดยปีแรกอาศัยอยู่กับคุณยาย ปีที่ 2-3 อยู่กับคุณน้า ซึ่งให้การดูแลอย่างดี ผลการเรียนและกิจกรรมในช่วงนี้ที่ประทับใจมากคือได้รับเลือกเป็นหัวหน้าชั้นตลอด ได้รับเลือกเป็นตัวแทนแข่งขันวิชาการเวทีต่างๆ ที่ได้รางวัลทุกครั้ง ผลงานที่ภูมิใจมากเป็นพิเศษในช่วงเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 คือการสอบสอน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิชาอนุภาคชั้นพิเศษที่ต้องสอนรุ่นพี่ เนื่องจากไม่มีรุ่นน้องเลย ผลการการสอบสอนได้คะแนนระดับเยี่ยม คุณครูชมเชยมากที่ตอบคำถามได้มีเหตุผล ทั้งที่ถูกลองภูมิจากรุ่นพี่อย่างมาก เป็นเหตุการณ์หนึ่งที่จุดประกายให้รักงานครูมากขึ้น อีกตัวอย่างหนึ่งที่ประทับใจคือการได้รับเลือก **เป็นผู้แทนของโรงเรียนให้เข้าแข่งขันเขียนเรียงความเนื่องในงานวันเด็กแห่งชาติปี 2505 เรื่องเด็กดีควรปฏิบัติตนต่อพ่อแม่อย่างไร ทั้งประเภทเขียนในเวลาและนอกเวลา ซึ่งได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งสองประเภท** จากผู้ว่าราชการจังหวัดในงานวันเด็กแห่งชาติที่จัดเป็นงานใหญ่ของจังหวัด มีกิจกรรมต่างๆ สำหรับเด็กเยาวชนมากมายทั้งวัน ภาพการจัดงานที่ให้ความสำคัญกับเด็กเยาวชนยังเป็นที่ประทับใจถึงทุกวันนี้

ช่วงเรียนระดับมัธยมศึกษา ท่านเล่าว่าได้กลับไปศึกษาต่อที่บ้านเกิด เนื่องจากสอบเทียบได้เรียนชั้น มศ.2 (ไม่ต้องเรียน มศ.1) ประสบการณ์ช่วงนี้มีคุณค่าอย่างมากทั้งด้านการเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร คุณครูดูแลอย่างดี ผลการเรียนสูงสุดได้รับเข็มเรียนเยี่ยมของโรงเรียนทุกปี เมื่อจบชั้น มศ.3 คุณครูอยากให้สอบเข้าเรียนแพทย์ แต่ใจรักอาชีพครู ประกอบกับประทับใจคุณครูมาตลอดทุกระดับชั้นที่เรียน จึงเลือกสอบเข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม

การเข้าสู่ระบบการศึกษา ที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา เล่าว่า ท่านสอบเข้าเรียนต่อที่ โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม ได้ลำดับที่ 2 และสอบเข้าเรียนต่อที่ วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม ได้ลำดับที่ 3 แต่เลือกเรียนที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) และศึกษาต่อเนื่องหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นสูง (ป.กศ.สูง) สาขาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ เมื่อได้เข้าเรียนที่วิทยาลัยครูพิบูลสงครามในยุคนั้นท่าน ตื่นเต้นและสนุกมากเพราะได้เจอเพื่อนมากมาย เป็นการอยู่โรงเรียนประจำเป็นครั้งแรก ออกจากหอพักได้ เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ การเรียนช่วงนี้คุณแม่เป็นคนส่งเรียน เนื่องจากคุณพ่อเสียชีวิตตั้งแต่ลูกๆ ยังเล็ก การ เรียนที่วิทยาลัยครูพิบูลสงครามมีค่าใช้จ่ายมากขึ้น ท่านจึงรับสอนพิเศษ เพื่อหารายได้ระหว่างเรียน เริ่มงาน แรกจากการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมามอบประกาศนียบัตรเรียนดี และได้จูงตัวให้ไปสอนพิเศษลูกของท่าน ตอนปิดภาคเรียน นอกจากนี้ท่านยังเคยช่วยงานในโรงเรียนกวดวิชาในหน้าที่ผู้ช่วยวิทยากร และแทนวิทยากร เป็นบางครั้ง ชีวิตที่พิบูลสงครามช่วงนั้นเป็นชีวิตที่ท่านประทับใจมาก เนื่องจากเป็นสถาบันที่ปมเพาะ คุณลักษณะให้ท่านประสบความสำเร็จทั้งการทำงานและการดำรงชีวิต อาจารย์และเพื่อนได้ให้โอกาสเรียนรู้ใน หลากหลายมิติ ท่านเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเสมอ เหตุการณ์ประทับใจสำคัญที่ท่านยกตัวอย่าง ด้านการเรียนและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คือท่านเคยฝึกสอนที่ โรงเรียนจำการบุญ ซึ่งอยู่ข้างวัดใหญ่ช่วงเรียน ระดับ ป.กศ. ได้รับมอบให้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งไม่เคยรับนักศึกษาฝึกสอนมาก่อน ปกตินักศึกษา ฝึกสอนจะได้รับมอบให้สอนบางวิชา แต่ท่านได้รับมอบจากคุณครูประจำชั้นให้ทำหน้าที่สอนทุกวิชา ดูแลทุก เรื่องแทนคุณครูประจำชั้น เมื่อเริ่มทำงานพบว่านักเรียนห้องนี้มีเรื่องวิวาทกันทุกวันถูกทำโทษก็ไม่กลัวมีเรื่อง ฟ้องครูกันทุกวัน จึงต้องออกแบบกิจกรรมให้ทุกคนมีหน้าที่ เช่น ฝ่ายทำหนังสือพิมพ์ห้อง ฝ่ายพยาบาล ฝ่าย ควบคุมความเรียบร้อยของห้องเรียน ซึ่งได้ผลดีเพราะนักเรียนอยู่กับงาน ไม่มีเวลาวิวาทกันต้องช่วยกันทำงาน ด้านการเตรียมสอนมีการทำบันทึกการสอนแบบพิสดาร (ละเอียดมากใช้เป็นคู่มือให้คนสอนแทนได้เลย) ทุกวิชาที่สอนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่เรียนมาอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งผลจากการทำงานหนักนี้มีคุณค่า อย่างยิ่ง เพราะศิษย์ห้องนี้ดีขึ้นไปทุกมิติ คุณครูประจำชั้นให้คะแนนประเมินสูงสุด อาจารย์นิเทศทุกท่านนำสมุด บันทึกการสอนให้เพื่อนรุ่นหลังที่จะออกฝึกสอนดูเป็นตัวอย่าง เป็นความภาคภูมิใจอย่างมาก ไม่ใช่ เพราะได้เกรด A แต่ภูมิใจที่ลูกศิษย์ผูกพันกับเราเมื่อเจอกันหลังจากเวลาผ่านไปนานก็ยังจำกันได้ ช่วงฝึกสอน ระดับ ป.กศ.สูง ได้รับมอบให้ฝึกสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม ช่วยให้ เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์อย่างมากโดยเฉพาะในส่วนของการทำงานกับอาจารย์เพื่อปมเพาะลูกศิษย์ ซึ่ง มีประโยชน์อย่างยิ่งในการประยุกต์ใช้ในโอกาสต่อมา

ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ร่วมกิจกรรมชมรมและแข่งขันกีฬาสนุกมาก ได้ใช้เวลาว่างซ่อมกีฬา ซ่อมเชียร์ร่วมกับเพื่อนๆ ไม่มีเหงา ไม่มีเวลาคิดถึงบ้าน กีฬาที่ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนแข่งขันคือแบดมินตัน ร่วมเป็นนักดนตรีในวงดนตรีไทย (เล่นออร์แกน) มีโอกาสแสดงดนตรีไทยในงานต่างๆ ทั้งในและนอกสถาบัน ที่ ประทับใจมากคือแสดงในงานประเพณีลอยกระทง ซึ่งเป็นงานยิ่งใหญ่ในความรู้สึกจากช่วงนั้นถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 24 รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา ขณะเป็นอาจารย์ประจำหอพักพวงชมพู

ประสบการณ์ศึกษาต่อและการเข้าสู่อาชีพ

ภายหลังสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม ท่านได้รับคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (คณิตศาสตร์) โดยได้รับการคัดเลือกด้วยคะแนนสูงสุด ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จากวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม เพื่อนร่วมห้องเรียนจึงมีผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดของจากแต่ละวิทยาลัยครูจากทั่วประเทศ ระหว่างเรียนท่านมีโอกาสดำรงงานอาจารย์ รับสอนพิเศษวิชาคณิตศาสตร์และวิชาฟิสิกส์ เพราะท่านเรียนวิชาเอกคณิตศาสตร์ วิชาโทฟิสิกส์ และยังได้รับการสนับสนุนทุนเรียนดีจากบริษัทสยามกลการ ภายหลังเรียนจบได้รับคัดเลือกเข้าทำงานหลายแห่งทั้งภาครัฐและเอกชน แต่ท่านตั้งใจจะเป็นครูจึงเลือกบรรจุที่วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์ ด้วยความประทับใจเมืองลับแลซึ่งเป็นเมืองร่มรื่นน่าอยู่ อยู่ใกล้บ้านเกิด มีความเป็นธรรมชาติทิวเขาสวยงาม ผู้คนน้ำใจดี และมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ชีวิตอาจารย์ใหม่

รายงานตัวรับราชการครั้งแรกที่วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์วันที่ 17 พฤษภาคม 2514 อยู่ภาควิชาคณิตศาสตร์มีเพื่อนร่วมรุ่นที่เป็นอาจารย์ใหม่รุ่นเดียวกันกว่า 50 ชีวิตได้รับการต้อนรับที่เขื่อนดินล่องเรือไปเขื่อนสิริกิติ์บางคนลงเล่นน้ำกันสนุกสนาน ปีแรกมีกิจกรรมสังสรรค์กันบ่อยมากทั้งภายในและภายนอกพากันไปเที่ยวเป็นกลุ่มกันเองโดยขี่จักรยานแทบทุกวัน ใครใจดีมีแรงก็ชวนเพื่อนซ้อนท้าย

บรรยากาศรุ่นพี่รุ่นน้องช่วงนั้นอยู่ร่วมกันเหมือนคนครอบครัวเดียวกัน ทำงานก็สนุก นันทนาการก็สนุก รุ่นพี่ให้โอกาสทำงานยิ่งมากยิ่งได้เรียนรู้มาก งานที่ประทับใจคือได้รับมอบให้สอนวิชาวิธีสอนคณิตศาสตร์ และร่วมออกนิเทศการสอน ช่วงแรกหนักใจมากทำให้ต้องค้นคว้าและเรียนรู้ เวลานั่งรถไปนิเทศ มีรุ่นพี่เล่านิทานระหว่างทางตลอดไม่มีว่าง การลงพื้นที่ติดตามนักศึกษาฝึกสอนได้เยี่ยมชมผลงานนักศึกษาที่ทำโครงการร่วมกับชุมชนช่วยให้เกิดประสบการณ์และจุดประกายความคิดอย่างหลากหลาย เช่น ได้เห็นกระบวนการเรียนการสอนของครูคณิตศาสตร์ที่ยังไม่สามารถสร้างความรักคณิตศาสตร์ให้กับนักเรียนได้ เห็นความยากลำบากของนักเรียนพื้นที่ห่างไกล ทำให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะเชื่อมวิชาการหรือเรื่องที่เราสอนให้เพิ่มคุณค่าต่อการดำรงชีวิตได้อย่างเป็นรูปธรรม

ระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของอุตรดิตถ์ มีชื่อเสียงมากจากผลงานของ รุ่นพี่ ๆ ที่สืบสานกันมา มีผู้มาดูงานต่อเนื่อง ครั้งหนึ่งอธิบดีกรมก่อสร้างครูจาก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) พาคณะมาดูงานเกือบ 1 เดือน ได้มีส่วนนำทีมดูงานในพื้นที่ ทำให้ได้เรียนรู้ถึงความเป็นอัตลักษณ์ของอุตรดิตถ์ที่ยังมีวัฒนธรรมประเพณีคาบเกี่ยวกับ สปป.ลาว อย่างมากโดยเฉพาะวัฒนธรรมด้านอาหาร การแต่งกาย ความเชื่อ และการดำรงชีวิต

14 ตุลาคม 2516 เป็นช่วงที่ท่านเล่าว่าเพิ่งจบการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาเฉพาะชั้นสูงทางคณิตศาสตร์กลับมา มีเหตุการณ์ประท้วงรัฐบาลรุกรามเป็นประท้วงผู้บริหารในวิทยาลัยครูอุตรดิตถ์ สถานการณ์รุนแรงต่อเนื่องนับเดือนไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้เต็มที่ ช่วงนั้นท่านได้รู้จักอาจารย์วิรุฒิพรหมมา และได้แต่งงานมีบุตร ชาย หญิง ในปีต่อมา (แต่งงานแล้ว ครอบครัวช่วยหนุนการทำงานอย่างยิ่ง โดยเฉพาะคุณยาย คุณย่า และคุณพ่อของลูกๆ) ปี 2517-2518 มีโอกาสร่วมพัฒนาหลักสูตรปริญญาตรีคณิตศาสตร์ และช่วยงานในคณะหลายบทบาท การทำงานมีทั้งในเวลา นอกเวลา ไม่มีการพูดเรื่องค่าตอบแทนพิเศษไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งใด ยกเว้นค่าสอนภาคค่ำหรือ Twilight (เงินเดือนช่วงนั้น 1,250 บาท) แต่สิ่งสำคัญคือได้เพื่อน ได้เรียนรู้ถึงจุดเด่น และสิ่งที่ควรพัฒนาในหลากหลายมิติ นับเป็นทุนสำคัญที่ช่วยอย่างมากต่อความสำเร็จในการทำงานบทบาทต่าง ๆ ในช่วงต่อมา

คณบดีปี 2521

ปี 2519 ได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาปริญญาโท ด้านการสอนคณิตศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งช่วงนั้นเรียนด้วยคุณแลลูกเล็กชายหญิง 2 คนด้วย แต่ครอบครัวอบอุ่นดี มีคุณยายช่วยเป็นหลักดูแลลูกๆ คุณพ่อของลูกๆ ก็ทำงานอยู่สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย ซึ่งอยู่รั้วเดียวกับสถาบันวิจัยแห่งชาติในช่วงนั้น (ต่อมาได้ย้ายมาทำงานสังกัดวิทยาลัยครู) ผลการเรียนปริญญาโทผ่านด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.95 จบเป็นคนแรกของรุ่น

กลับจากศึกษาปริญญาโท มีโอกาสทำงานตำแหน่งคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ชื่อตำแหน่งในตอนนั้นเรียกหัวหน้าคณะวิชา) ทำงานช่วงนั้นสนุกมาก ทีมงานเข้มแข็งทุกคน มีเรื่องดีๆ ที่ท่านอยากเล่ามากมาย แต่ท่านขอเล่าเป็นตัวอย่างเป็นเรื่องการจัดประชุมวิชาการเสนอผลงานเด่นทางวิทยาศาสตร์ โดยความร่วมมือของสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยครั้งที่ 1

งานครั้งนั้นมีการเตรียมการอย่างดีโดยความร่วมมือของบุคลากรทั้งคณะกับเครือข่ายสถานศึกษาในพื้นที่และภาคีภายนอกที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ รัตนกุล กับ อาจารย์โช สาลีฉิน มาเป็นวิทยากรและผู้ทรงคุณวุฒิตัดสินผลงานเด่นด้านสื่อสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยสนับสนุนโล่รางวัลและของขวัญ รวมทั้งสนับสนุนให้ ดร.ระวี ภาวิไล มาเป็นวิทยากร บรรยายภาคการจัดงานศึกษาค้นคว้ากิจกรรมที่เป็นจุดขายของงานคือการประกวดสื่อสร้างสรรค์และผลงานวิชาการเด่นด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ การบรรยายทางวิชาการ และการจัดนิทรรศการจากทุกภาควิชา ตัวอย่างภาควิชาเคมีผลงานที่เป็นผลิตภัณฑ์เด่น เช่น น้ำหอมกันยูงจากสารสกัดน้ำมันมินต์ที่ภาควิชาเกษตรแสดงวิธีการกลั่น มีรถนิทรรศการจาก สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) มาร่วมแสดงสื่อการเรียนการสอนคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์วันจัดงานยังไม่ทันถึง 7 โมงเช้า มีผู้ร่วมงานขับรถสองแถวบรรทุกเต็มอัตราเข้ามาในงานแล้ว เจ้าภาพต้องรีบแต่งตัวออกมาต้อนรับแทบไม่ทัน (ดีที่บ้านอยู่ติดอาคารคณะวิทยาฯ) บรรยายภาคในงานศึกษาค้นคว้า มีนักศึกษา ประชาชน และนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ มาร่วมแสดงผลงาน และ

ร่วมกิจกรรมมากมาย ที่ศึกษักเป็นพิเศษ เช่น การแข่งขันตอบปัญหาวิทยาศาสตร์ในชีวิตประจำวัน การเสนอผลงานวิจัยในห้องต่าง ๆ การเสวนาทางวิชาการร่วมกับนักวิทยาศาสตร์ระดับชาติและการชมผลงานเด่นของภาคีในท้องถิ่นที่ได้รับรางวัล การชมผลงานวิชาการเด่น วารสารกลางสาดของคณะ ผลงานสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาและคณาจารย์จากทุกภาควิชา เป็นต้น

การจัดงานบรรลุผลดีมาก ได้รับคำชมทั้งจากบุคลากรภายในจังหวัดและภาคีจากภายนอกโดยเฉพาะสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีผู้แทนมาร่วมมอบรางวัลผลงานเด่นในครั้งนั้น ทุกฝ่ายอยากให้มีการจัดการทุกปี เพื่อให้มีเวทีที่เชื่อมองค์ความรู้วิชาการทางวิทยาศาสตร์กับชีวิตจริงของชุมชนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 25 รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา ในตำแหน่งหัวหน้าคณะวิชาวิทยาศาสตร์

ภาพที่ 26 รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา ขณะจบการศึกษาที่ RECSAM

ศูนย์วิจัยปี 29

ปี 2522 ได้รับคัดเลือกเข้ารับการอบรมการสอนคณิตศาสตร์ที่ RECSAM ได้พบเพื่อนจากฟิลิปปินส์ที่สนิทกันมากทำให้เลือกไปศึกษาต่อปริญญาเอกสาขาคณิตศาสตร์ ที่ UP (University of the Philippines) ในปี 2523 ศึกษาได้ครบเทอมมีคะแนนถึงเกณฑ์ได้ทุนของมหาวิทยาลัย แต่ตัดสินใจฝากรุ่นน้องสมัครสอบที่จุฬา เมื่อได้รับคัดเลือกจึงกลับมาเรียนที่ภาควิชาวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจากมีสาขาที่อยากเรียนเปิดรุ่นแรกพอดี หลังจากจบ (คนแรกของรุ่นปี 2528) มีโอกาสได้ทำงานตรงความถนัดทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย ทำให้มีประสบการณ์วิจัยและประเมินเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

ภาพที่ 27 รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา อบรมหลักสูตร TOM

ปี 2529 มีการจัดตั้งศูนย์วิจัยและบริการวิชาการเป็นครั้งแรก ผลการเลือกผู้อำนวยการคนแรกโดยคณาจารย์ทั้งสถาบันลงคะแนน ท่านได้รับความไว้วางใจให้ได้ทำหน้าที่ในช่วงนั้น การทำงานศูนย์วิจัยปี 2529-2532 ช่วงแรกเน้นการจัดระบบขับเคลื่อนงาน ด้วยการเรียนรู้จากความสำเร็จของมหาวิทยาลัยอื่นๆ ผลงานของศูนย์วิจัยฯ ในช่วงนั้นได้รับการยอมรับทั้งภายในและภายนอก โดยเฉพาะในกลุ่มมหาวิทยาลัยล้านนา ท่านได้ร่วมเป็นแกนนำขับเคลื่อนงานวิจัยของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างผลงานเด่นของศูนย์ช่วงนั้น ได้แก่ การทำคู่มือบริหารศูนย์ฯ การทำวารสารวิจัยวิจักษณ์ การเชื่อมแหล่งทุนและหนุนคณาจารย์ให้สร้างผลงานวิจัยเด่น เช่น การศึกษาความต้องการและความคาดหวังในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนเขตภาคเหนือ การประเมินการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยล้านนา การประเมินศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเขตภาคเหนือ การติดตามประเมินโครงการแม่สอนลูกให้ฉลาดเขตภาคเหนือ วิถีชีวิตวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวแพบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิริกิติ์ และงานวิจัยที่เชื่อมกับโครงการฝึกหัดครูสู่ชายแดน (ไทย-ลาว) ซึ่งอุดรดิตต์เด่นมากด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีองค์กรต่าง ๆ มาดูงานต่อเนื่อง เป็นความภาคภูมิใจและเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสานต่อสิ่งดีๆ จากคนรุ่นเก่าให้โดดเด่นเป็นสถาบันการศึกษาที่เชื่อมกับชีวิตจริงของชุมชน ท้องถิ่นอย่างเป็นเนื้อเดียวกัน

ประกันคุณภาพ...ยุคบุกเบิก

ประสบการณ์บริหารที่ผ่านมาท่านเล่าว่าได้พบปัญหาเกี่ยวกับเกณฑ์เพื่อการประเมินและการยอมรับในมาตรฐานคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏอย่างมาก ในอดีตหลายคนอาจเคยได้ยินบางคนพูดว่า “**บัณฑิตราชภัฏ เป็นบัณฑิตปลายแถว**” ทำให้เกิดความมุ่งมั่นในการร่วมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการด้านการพัฒนาเกณฑ์และการประกันคุณภาพองค์การการศึกษา ท่านได้เคยเขียน เรื่อง **พัฒนาการงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ไว้ในหนังสือที่ระลึกวันสถาปนาครบรอบ 65 ปี** ซึ่งผู้สนใจอาจดูรายละเอียดเพิ่มได้

ปี 2533-2542 ท่านทำงานในตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และรองอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพซึ่งรับผิดชอบงานประกันคุณภาพคนแรกของสถาบันราชภัฏ ต่อมาปี 2543-2552 รับผิดชอบรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ ช่วยให้มีโอกาสเชื่อมงานประกันคุณภาพกับการบริหารงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นให้เป็นวัฒนธรรมองค์กรได้มากขึ้น

งานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏมิพัฒนาการที่เด่นเป็นต้นแบบมีรูปธรรมผลงาน โดยสรุป อาจจัดได้เป็น 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนปี 2542 และช่วงหลังประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี 2542 ช่วงแรกส่วนใหญ่ยังไม่มีระบบประกันคุณภาพชัดเจน ท่านมีส่วนเป็นแกนนำสำคัญในการขับเคลื่อนทั้งภายใน สถาบันและร่วมมือกับต้นสังกัดและภาคีเครือข่ายพัฒนาระบบประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

การทำหน้าที่ในช่วงนี้ได้เชื่อมประสบการณ์จาก ปี 2539 ที่ท่านร่วมกับรองอธิการฝ่ายวิชาการจากทั่วประเทศได้ไปอบรมเรื่อง TQM ที่ California State University Stanislaus ช่วยให้มีประสบการณ์นำมาใช้ พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพกับการบริหารงานในองค์กร สร้างผลงานที่เป็นรูปธรรมจำนวนมาก กรณีตัวอย่างสำคัญ ได้แก่ การทำคู่มือเครื่องมือและแนวปฏิบัติเพื่อกำกับมาตรฐานคุณภาพภาควิชา คณะวิชา และการทำวิจัยพัฒนาเกณฑ์ประเมินเพื่อพัฒนาทั้งระดับภาควิชา คณะวิชา และระดับสถาบัน รวมทั้งการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพและเกณฑ์เพื่อการประเมินสถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่น เป็นต้น

ช่วงหลังปี 2542 มีการวิจัยและพัฒนาระบบคุณภาพภายในของสถาบันราชภัฏโดยการสนับสนุนของ สถาบันราชภัฏและแหล่งทุนต่าง ๆ ผลงานสำคัญได้แก่ การพัฒนาระบบการตรวจติดตามคุณภาพภายในของ สถาบันราชภัฏ การพัฒนาระบบ ISO เพื่อรับรองคุณภาพองค์กร ชุดโครงการวิจัยพัฒนาระบบการบริหาร จัดการคุณภาพหน่วยงานทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งท่านเป็นหัวหน้าชุดโครงการที่เป็นหนึ่งใน สิบสามชุดโครงการที่สถาบันราชภัฏทั่วประเทศได้รับการสนับสนุนในช่วงนั้น ปรากฏตัวอย่างผลงานด้านระบบ คุณภาพที่สำคัญ คือ 1) การวิจัยและพัฒนาระบบบริหารจัดการคุณภาพงานวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา 2) การพัฒนาระบบบริหารจัดการคุณภาพคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช 3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการคุณภาพบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 4) การพัฒนาระบบบริหารจัดการคุณภาพโปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ 5) การ พัฒนาระบบบริหารจัดการคุณภาพโปรแกรมวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และ 6) การวิจัย และพัฒนาระบบบริหารจัดการคุณภาพโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์และโปรแกรมวิชาพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ประสบการณ์จากการทำงานอย่างต่อเนื่องด้านประกันคุณภาพ ประกอบกับแรงบันดาลใจที่ได้จาก รุ่นพี่ ๆ และการหนุนเสริมของแหล่งสนับสนุนโดยเฉพาะต้นสังกัดและ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ในการทำงานวิจัยเชิงพื้นที่ **ทำให้เกิดการบูรณาการงานประกันคุณภาพกับการปฏิบัติพันธกิจของ มหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นอย่างกลมกลืนมีรูปธรรมผลงาน**

เครือข่ายวิจัยเชิงพื้นที่

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา ได้เล่าถึงจุดเปลี่ยนสำคัญจากนักวิจัยเชิงประเมินเข้าสู่การวิจัยเพื่อ ชุมชนท้องถิ่นที่มีการพัฒนาต่อเนื่องถึงปัจจุบัน คือการที่ท่านได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยประเมินสถานภาพองค์ ความรู้จังหวัดอุตรดิตถ์ จาก สกว. ในปี 2539 - 2541

“... วิจัยประเมินสถานภาพองค์ความรู้จังหวัดอุตรดิตถ์... จัดได้ว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพที่สุดฉบับหนึ่ง ... หวังว่างานวิจัยนี้จะเป็นเครื่องจุดประกายให้ชาวอุตรดิตถ์ภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน... เกิดพลังร่วมพัฒนา อุตรดิตถ์ให้เป็นสังคมที่น่าอยู่มีอัตลักษณ์นำมาเยือน...”

ข้อความข้างต้นเป็นบางส่วนจากคำนำ โดย ศาสตราจารย์ นายแพทย์ วิจารณ์ พานิช ผู้อำนวยการ สกว. ที่มอบให้ไว้เป็นส่วนนำของรายงานวิจัยดังกล่าว ซึ่งเป็นผลงานที่ รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา กล่าวถึงด้วยความภาคภูมิใจที่ได้ร่วมมือทำงานด้วยความประณีตกับทุกภาคส่วนทั้งในและนอกจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งเป็นฐานสำคัญให้เกิดการขับเคลื่อนเครือข่ายวิจัยเพื่อชุมชนท้องถิ่นที่พัฒนาต่อเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้

งานวิจัยเชิงพื้นที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์มีรูปธรรมตั้งแต่ปี 2540 โดยได้รับการสนับสนุนเชิงกลยุทธ์จาก สกว. ซึ่งไม่ได้ให้เพียงเงินทุน แต่ให้โอกาสเรียนรู้จากการร่วมกิจกรรมกับเมธีวิจัยสาขาต่าง ๆ ช่วยให้เกิดการแตกแขนงความรู้และแรงบันดาลใจที่จะวิจัยเพื่อชีวิตอย่างหลากหลายมิติ ช่วงแรกของการวิจัยเชิงพื้นที่เป็นการเชื่อมจุดใจวิจัยจากงานวิจัยประเมินสถานภาพองค์ความรู้จังหวัดอุดรดิตถ์ให้คนอุดรดิตถ์ทำเองด้วยหลักที่ว่า “วิจัยโดยชุมชน เพื่อชุมชน” พื้นที่ได้ทุนวิจัยของ สกว. ช่วงแรกๆ ของอุดรดิตถ์ คือ ตำบลหาดสองแคว ตำบลวังดิน ตำบลน่านกกก ตำบลท่าปลา ตำบลบ้านเสี้ยว และตำบลชัยชุมพล

ปี 2542 ท่านได้รับการสนับสนุนจาก สกว. ตั้งศูนย์วิจัยเพื่อท้องถิ่น เป็นหน่วยงานภายในเชื่อมโยงเครือข่ายวิจัยเชิงพื้นที่ทั้งเขตอุดรดิตถ์ แพร่ น่าน โดยมีท่าน ซึ่งเป็นรองอธิการฝ่ายวิจัยดูแลทำงานเชื่อมกับสถาบันวิจัยอย่างไม่เป็นทางการโดยการสนับสนุนของ สกว. ทั้งการบริหารจัดการงานวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ และทุนวิจัยซึ่งจะมากขึ้นกับข้อเสนอโครงการที่เสนอและได้รับอนุมัติ ลักษณะงานวิจัยเน้นวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) ช่วงแรกเน้นชาวบ้านวิจัยมีบุคลากรของมหาวิทยาลัยซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่ท่านสอนร่วมบ้าง ช่วงต่อมาเป็นการร่วมมือกันมากขึ้นระหว่างบุคลากรของมหาวิทยาลัยกับชุมชนท้องถิ่น

สิ่งสำคัญที่ท่านได้เรียนรู้ และประทับใจอย่างมากคือกระบวนการคิดและการทำงานวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) ทั้งในส่วนที่เรียนรู้ร่วมกันระหว่างชาวบ้านกับนักวิชาการ และที่เกิดโดยชาวบ้านโดยตรงจากการถอดบทเรียนพบว่า **ชาวบ้านที่มีผลงานเด่นหรือมีประสบการณ์ความสำเร็จมีวิจัยในวิถีชีวิต มีกระบวนการคิดและการทำงานที่มีวิจัยเป็นฐานในการพัฒนานวัตกรรมหรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ที่มีคุณค่า เป็นประโยชน์ต่ออาชีพ และการดำรงชีวิตของตนเอง ครอบครัว หรือชุมชนท้องถิ่นทั้งสิ้น** ตัวอย่างนักวิจัยชาวบ้านที่ใช้วิจัยในวิถีชีวิต เป็นต้นแบบให้เกิดการต่อยอดขยายผล เช่น ป้ามารศรี ต.วังดิน (กลุ่มข้าวอินทรีย์) คุณสิง ต.น่านกกก (กลุ่มไม้ผลปลอดภัย) แม้ชาวบ้านจะไม่คุ้นเคยกับศัพท์ทางวิชาการวิจัย แต่สามารถสื่อสารด้วยศัพท์ง่ายๆ ได้อย่างตรงประเด็น ทำให้ได้พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาวิจัยแบบง่ายเพื่อพัฒนาโจทย์ พัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัย รวมทั้งการติดตามสนับสนุน และการผลักดันผลการวิจัยสู่การนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปพร้อมกันด้วย ประสบการณ์จากการทำงานกับพื้นที่ในช่วงนี้ช่วยให้พัฒนาระบบบริหารงานวิจัยที่เชื่อมโยงเครือข่ายกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีทุกภาคส่วนโดยมีการวิจัยควบคู่ไปกับการพัฒนานวัตกรรมการทำงานอย่างต่อเนื่อง เช่น การพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยแบบบูรณาการเพื่อท้องถิ่น โดยความร่วมมือขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคี ด้วยกระบวนการจัดการความรู้ การวิจัยพัฒนาระบบประกันคุณภาพงานวิจัยเพื่อส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนของมหาวิทยาลัยราชภัฏและการวิจัยพัฒนาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของเครือข่ายสถานศึกษากับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคี โดยการสนับสนุนทุนวิจัยของ วช. เป็นต้นงานวิจัยทุกเรื่องจะมีนักศึกษาและคณาจารย์จากแต่ละคณะเป็นที่ร่วมทำงาน ร่วมเรียนรู้ ช่วยให้มีมหาวิทยาลัยมีระบบบูรณาการงานวิจัยกับงานบริการวิชาการและงานสอน ทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา มีรูปธรรมผลงานของนักศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก ที่ท่านมีส่วนรับผิดชอบ

จุดเด่นสำคัญของการทำงานในส่วนนี้ คือ 1) การเป็นต้นแบบการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ควบคู่ไปกับการทำงาน 2) การเป็นต้นแบบการทำงานแบบบูรณาการอย่างมีส่วนร่วมกับองค์กรภาคีเน้นการผนึกกำลังกันจากทุกภาคส่วนมีมหาวิทยาลัยกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีเป็นแกนเชื่อมโยงที่เป็นกลไกเชิงระบบพัฒนาต่อเนื่อง มีการจัดทำคู่มือ เครื่องมือในการบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นทั้งของมหาวิทยาลัย (RMU) และอปท. (TRMU) 3) มีการทำฐานข้อมูลและใช้ข้อมูลสื่อสารเพื่อพัฒนางานและ 4) มีเครือข่ายกับภาคีทั้งภายในและภายนอกที่พัฒนาต่อเนื่อง ประสบการณ์ทำงานกับภาคีเครือข่ายช่วยให้เกิดองค์ความรู้ นวัตกรรมด้านวิถีวิทยาการวิจัยในวิถีชีวิต เกิดเครือข่ายการเรียนรู้และการทำงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นอย่างมาก คุณค่าที่เกิดขึ้นไม่เฉพาะบุคคล แต่เกิดขึ้นกับองค์กรทั้งในส่วนมหาวิทยาลัย องค์กรภาคีที่เกี่ยวข้องและส่งผลโดยตรงต่อชุมชนท้องถิ่น ประเทศ และจะมีคุณค่ายิ่งขึ้นหากได้รับการต่อยอดขยายผลได้อย่างเต็มพื้นที่ต่อเนื่อง

จากการถอดบทเรียนการทำงานท่านเล่าว่ามีปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญอย่างน้อย 3 ประการ คือ 1) ความมุ่งมั่นทำงานด้วยใจของผู้ปฏิบัติที่เกาะติดงานและพัฒนาต่อเนื่อง 2) การสนับสนุนและวิสัยทัศน์ของผู้บริหารและ 3) การสนับสนุนเชิงกลยุทธ์และความเป็นกัลยาณมิตรของแหล่งทุน

ภาพที่ 28 ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี เยี่ยมชมผลงาน Uttaradit Model

อุตรดิตถ์โมเดล

เหตุการณ์สำคัญเมื่อ วันที่ 29-30 พค. 2554 ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี นำคณะผู้บริหารจาก 11 มหาวิทยาลัย ผู้นำแหล่งทุน และสื่อมวลชนสำนักต่าง ๆ มาเยี่ยมชมผลงาน Uttaradit Model เพื่อเผยแพร่ขยายผลเป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่เกิดจากพลังร่วมของทุกคนจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

“...วันนี้ผมมาเจอความต้องการที่สูงสุดในชีวิตที่อุตรดิตถ์ ...อุตรดิตถ์โมเดลนี้ คือการปฏิรูปแนวคิดการศึกษาไทย เป็นการเอาชีวิต และการอยู่ร่วมกันเป็นตัวตั้ง เอาวิชาเป็นเครื่องมือ...”

ข้อความข้างต้นเป็นบางส่วน จากปาฐกถาพิเศษ “มหาวิทยาลัย พลังแก้วิกฤติชาติ : อุตรดิตถ์โมเดล” โดย ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี วันที่ 30 พฤษภาคม 2554 ณ ห้องประชุมสิริราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ อุตรดิตถ์โมเดล...เป็นชื่อที่เริ่มถูกเรียก เมื่อได้มีการเสนอผลงาน ระบบการบริหารจัดการงานวิจัยแบบบูรณาการ เพื่อพัฒนาตำบลสุขภาวะของมหาวิทยาลัย กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคี ด้วยกลไก RICN Model ที่ศูนย์อิมแพ็ค เมืองทองธานี (สิงหาคม 2553) โมเดลนี้สื่อถึงการ ทำงานในแนวทางของความเป็นหนึ่งเดียวกันของมหาวิทยาลัยกับองค์กรภาคีเพื่อเป้าหมายร่วมกัน คือความสุขของคนในพื้นที่

ปี 2547-2557 เป็นทศวรรษร่วมสมัยที่งานวิจัยบูรณาการเพื่อพัฒนาพื้นที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ที่ท่านมีส่วนร่วมเป็นหลักขับเคลื่อนงานเป็นที่ยอมรับทั้งภายในภายนอกเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง เป็นความสำเร็จจากการสานต่องานวิจัยเชิงพื้นที่ในช่วงที่ผ่านมา กับการพัฒนาตำบลสุขภาวะและการพัฒนาท่าเหนือเมืองนำอยู่ ที่ได้รับการสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) ปี 2551-2556 ด้วยพลังร่วมของบุคลากรแกนนำทุกองค์กรทุกระดับของมหาวิทยาลัยและภาคี

เหตุการณ์ช่วงนี้มีเพื่อนร่วมเส้นทางความสำเร็จมากมายมีหลักฐานที่ชี้บ่งรูปธรรมความสำเร็จชัดเจน ในรูปของสื่อหลากหลายรูปแบบที่ สสส. และ สกว. สนับสนุนให้สื่อมวลชน สำนักต่างๆ มาช่วยเผยแพร่ขยายผล สื่อบางส่วนเกิดจากการได้รับเชิญไปร่วมเสนองานวิชาการและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดประชุมสัมมนาสำคัญต่างๆ อย่างหลากหลายต่อเนื่อง

ปาฐกถาพิเศษ หัวข้อ มหาวิทยาลัย พลังแก้วิกฤติชาติ : อุดรดิถีโมเดล จะยังคงเป็นข้อความที่เตือนใจ เต็มพลังให้ชาวมหาวิทยาลัยราชภัฏร่วมกับภาคี สานต่อการพัฒนานวัตกรรมองค์ความรู้เพื่อศักยภาพแห่งการเรียนรู้ สู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น อย่างไม่หยุดยั้ง

ภาพที่ 29 รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา รับรางวัลผลงานวิจัยเด่นปี 2556

สานพลัง...สร้างต้นแบบ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อท้องถิ่น

“การพัฒนาาระบบบริหารจัดการงานวิจัยของ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ นำเสนอ โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา ผมได้เห็นวิธีการสร้างตัว สร้างองค์กร ให้มีพลังหรือสินทรัพย์ทางปัญญา (Intellectual Capital) เพื่อการทำงานเป็นเนื้อเดียวกันกับการเปลี่ยนแปลงที่เป็นพลวัตของท้องถิ่นอย่างน่าชื่นชม...”

ข้อความข้างต้นเป็นบางส่วนของข้อความของ ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิช เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2552 ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการร่วมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้การวิจัยพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นของเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศในช่วงปลายปีงบประมาณ 2552

ผลงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏและภาคีที่สานต่อจากงานวิจัยเชิงพื้นที่ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก สสส. สกว. และ แหล่งสนับสนุนต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้เกิดรูปธรรมผลงานที่หลากหลาย เล่าถึงช่วงนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา ได้ฝากข้อคิดว่า “การสร้างต้นแบบพันธกิจสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏและชุมชนท้องถิ่นที่มีรูปธรรมความสำเร็จในหลากหลายมิติที่มีอยู่เป็นเรื่องสำคัญ แต่สิ่งสำคัญกว่าคือการรักษาและพัฒนาคุณค่า ความมีอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่พัฒนาวิชาการเพื่อสังคมให้มีกลไกเชิงระบบที่มีการยกระดับคุณภาพต่อเนื่องยั่งยืน”

การก้าวข้ามปัญหาและปัจจัยความสำเร็จ

ด้านปัญหาอุปสรรคบนเส้นทางชีวิต ท่านกล่าวว่า “...คติที่ยึดมาตั้งแต่เด็กคือ **ชีวิตต้องต่อสู้ ศัตรูคือยาชูกำลัง ทำงานย่อมมีปัญหา และปัญหาคือที่มาของปัญญา...**” ท่านมีตัวอย่างการก้าวข้ามปัญหามากมาย ขอเสนอเพียงบางส่วน คือ ช่วงเรียนที่ฟิลิปปินส์ ปัญหาหนักคือคิดถึงลูกมาก แต่ได้พยายามพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส เมื่อว่างจะเข้าห้องสมุดอ่านตำราทุกเล่มที่เกี่ยวข้องกับวิชาเรียน และทำแบบฝึกหัดท้ายบทหมดทุกเล่ม ปัญหาอื่นๆถือว่าจัดการง่าย เช่นด้านภาษาแก้ไขด้วยการอยู่กับกลุ่มเพื่อนฟิลิปปินส์ตลอด ยามว่างเข้าห้องสมุดทั้งที่ UP และ Sciences Center ซึ่งเป็นที่ทำงานของเพื่อนที่เคยเรียนด้วยกันที่ RECSAM ช่วยให้ต้องใช้ภาษาอังกฤษในวิถีชีวิตตลอด ประกอบกับเรียนในสาขาวิชาคณิตศาสตร์จึงไม่เป็นปัญหาด้านภาษามากนัก วิชาวิจัยก็เป็นเรื่องที่ท่านมีประสบการณ์มาแล้ว ทำให้ได้ผลการเรียนปลายภาคอยู่ในระดับสูงสุดทุกวิชา เมื่อเรียนจบภาคเรียนแรกได้กลับมาเยี่ยมลูกๆ ที่เมืองไทยพร้อมเข้าสอบศึกษาต่อปริญญาเอก สาขาการวัดและประเมินผลทางการศึกษาที่ภาควิชาวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (วางแผนไว้ล่วงหน้าโดยฝากรุ่นน้องสมัครสอบไว้แล้ว) ผลการสอบได้รับคัดเลือกเข้าเรียนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นรุ่นแรกของภาควิชาวิจัย ทำให้ไม่ได้กลับไปศึกษาต่อที่ UP. มีสิ่งหนึ่งที่ประทับใจไม่เคยลืม คือ Professor ที่สอนคณิตศาสตร์ที่ UP เขียนจดหมายมาขอบคุณที่ส่ง Problem Sets เกินคำสั่งช่วยให้ได้ใช้เป็นคู่มือสอนนักศึกษารุ่นหลัง โดยไม่ต้องทำเฉลยโจทย์แบบฝึกหัดอีกเลย **การพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยแบบบูรณาการ เพื่อชุมชนท้องถิ่นจากปี 2540 ถึงปัจจุบัน ที่เรียกว่าอูตรดิตถ์โมเดล เป็นอีกประสบการณ์หนึ่งที่ต้องก้าวข้ามปัญหาอุปสรรคในหลากหลายมิติ** ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญสิ่งแรกคือแรงบันดาลใจส่วนตัวที่มุ่งมั่นสานพลังสร้างสิ่งดีมีคุณค่าฝากไว้ให้คนรุ่นหลังอย่างต่อเนื่อง **ด้วยคิดเสมอว่าต้องทำงานให้มีคุณค่าเต็มศักยภาพให้สมกับที่ได้เกิดมาชีวิตหนึ่ง** โดยกระบวนการทำงานเน้นการสร้างองค์ความรู้ จัดการความรู้ ควบคู่กับการทำงาน บูรณาการงานทุกอย่างกับงานปกติ ไม่กลัวปัญหา เพราะการทำงานมากในเวลาเดียวกันต้องมีปัญหาอยู่แล้ว ถ้าเราจัดการได้ถือเป็นฝีมือการจัดการและได้เรียนรู้ การทำงานและการสื่อสารต้องใช้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ ต้องมีเครือข่ายทั้งการเรียนรู้อะไร และการทำงานเพื่อให้เกิดการสร้างทีม ประสานความร่วมมือให้มีการต่อยอดขยายผล

ความภาคภูมิใจในฐานะศิษย์เก่า

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา กล่าวถึงความภาคภูมิใจต่อสถาบันว่า ท่านภูมิใจตั้งแต่แรกที่ได้รับคัดเลือกเข้าเรียน ภาคภูมิใจที่ได้ร่วมกิจกรรมต่างๆระหว่างเรียน ซึ่งคณาจารย์และสถาบันมีกลยุทธ์สร้างความภาคภูมิใจและผูกพันต่อสถาบันอย่างหลากหลาย ตัวอย่างสำคัญที่ภูมิใจมากๆ คือการมีชื่อขึ้นบอร์ดประกาศเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนเยี่ยมของสถาบันในแต่ละปี การได้รับรางวัลจากการประกวดต่างๆ การได้รับเสนอชื่อจากเพื่อนๆ เป็นตัวแทนในกิจกรรมสำคัญต่างๆ ของสถาบัน เมื่อจบการศึกษาได้รับคัดเลือกเข้าเรียนต่อระดับปริญญาตรี โดยไม่ ต้องสอบ ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาเฉพาะชั้นสูงด้านคณิตศาสตร์ ระดับปริญญาโท และปริญญาเอก จบเป็นคนแรกของรุ่น การประสบความสำเร็จทั้งด้านการเรียนและการทำงานจนถึงปัจจุบัน ล้วนเป็นผลจากการบ่มเพาะประสบการณ์ที่ผ่านมามาทั้งสิ้น

วิถีชีวิตปัจจุบันท่านยังสานต่องานในบทบาทของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏร่วมผนึกกำลังกับเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อขยายผลอูตรดิตถ์โมเดลด้วยการเป็นที่ปรึกษาและการเสริมสร้างสมรรถนะบุคลากรวิจัยเชิงพื้นที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอูตรดิตถ์และเครือข่าย โดยการสนับสนุนของแหล่งทุนต่างๆ โดยเฉพาะ สสส. และ สกว. ท่านเล่าอย่างอารมณ์ดีว่า งานวิจัยเชิงพื้นที่เป็นงานที่ท่านรักและตระหนักในคุณค่า ท่านไม่มีความกังวลสิ่งใด ลูกทั้งสามคนต่างเติบโต และก้าวหน้าในอาชีพการงาน ดูแลตนเองได้ ลูกคนที่

หนึ่งสำเร็จการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำงานเป็นวิศวกรและมีบริษัทอสังหาริมทรัพย์ที่ กรุงเทพมหานคร ลูกคนที่สองเรียนจบคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ทำงานเป็นจิตแพทย์ ที่โรงพยาบาลในกรุงเทพ ส่วนคนเล็กเป็นศิษย์เก่าจุฬา มหิดล และได้ทุนเรียนปริญญาเอก ปัจจุบันสอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ลูกๆ อยากให้ไปอยู่ที่บ้านกรุงเทพ แต่ท่านทำงานเพื่อชุมชนท้องถิ่น จึงยังคงทำงานอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ และเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างกลไกการพัฒนาวิชาการเพื่อสังคมของมหาวิทยาลัยกับภาคีเครือข่ายให้เป็นระบบพัฒนาต่อเนื่อง

วิถีชีวิตภายหลังเกษียณท่านตั้งใจที่จะดูแลตนเองและคนรอบข้างให้มีสุขภาพดีและจะทำประโยชน์ต่อองค์กรทั้งมหาวิทยาลัยและภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อชุมชนท้องถิ่น สังคมและประเทศชาติต่อไปเท่าที่จะทำได้ โดยขณะนี้มีชุดโครงการวิจัยพัฒนาชุมชนท้องถิ่นที่ท่านมีส่วนร่วมสนับสนุนให้มีกลไกเชิงระบบในการบริหารจัดการงานวิจัยและพันธกิจสัมพันธ์ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ 10 แห่งจาก 4 ภูมิภาค ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเป็น 1 ใน 10 แห่งด้วย ท่านกล่าวถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามด้วยความภูมิใจว่าเป็นสถาบันที่มีจุดเด่นมากมาย ที่ควรค่าแก่การขยายผล ขณะนี้ท่านยังมีความภาคภูมิใจเพิ่มขึ้นที่มีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัยในการพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและพันธกิจสัมพันธ์กับชุมชนท้องถิ่นให้มีกลไกที่พัฒนาต่อเนื่อง

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา กล่าวถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามว่าเป็นสถาบันที่มีต้นทุนสูงเนื่องจากมีบุคลากร ทรัพยากร และศิษย์เก่าจำนวนมาก การถอดบทเรียนจากศิษย์เก่าถือว่าเป็นสิ่งมีคุณค่าอย่างยิ่ง ศิษย์ทุกรุ่นเป็นทรัพยากรของมหาวิทยาลัย การเชื่อมศิษย์เก่าทุกรุ่นเป็นเครือข่ายร่วมกับหน่วยงานศิษย์เก่าสัมพันธ์จะยิ่งเป็นการผนึกกำลังสานพลัง นักศึกษาปัจจุบันควรตัดดวงสิ่งที่มีคุณค่าขณะเรียน เพื่อเป็นต้นทุนสร้างความสำเร็จให้กับชีวิต สิ่งสำคัญอีกส่วนหนึ่งคือการสร้างเกียรติประวัติเชิงคุณค่าต่อชุมชน ท้องถิ่น สังคม ตามปรัชญามหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น ซึ่งต้องการการผนึกกำลังอย่างเป็นระบบเพื่อรูปธรรมความสำเร็จในปัจจุบันและอนาคต เพื่อเป็นเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งตัวเราเอง ครอบครัว มหาวิทยาลัย ชุมชนท้องถิ่นและประเทศชาติอย่างยั่งยืน

ด้านความรักและความผูกพันต่อสถาบันที่ท่านเป็นศิษย์เก่า ท่านได้กล่าวชื่นชมบุคลากรทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัย โดยขณะที่ท่านเรียนอยู่ บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนสร้างการเรียนรู้ให้กับท่าน อาจารย์มีส่วนบ่มเพาะและสร้างการเรียนรู้อย่างมาก อาจารย์หลายท่านอุทิศเวลาอันอภินิหารให้แก่ลูกศิษย์ เพื่อนที่เป็นศิษย์เก่าเมื่อเจอกันก็จะระลึกถึงอาจารย์ ระลึกถึงสถาบัน วิถีชีวิตหอพัก เมนูอาหารยอดฮิตที่เคยทานด้วยกัน ความสนุกสนานในกิจกรรมต่างๆ เป็นความผูกพันและภาคภูมิใจที่ไม่เคยลืม ในช่วงท้ายท่านได้ฝากข้อคิดถึงรุ่นน้องศิษย์ปัจจุบันและผู้เกี่ยวข้องว่า **สถาบันการศึกษาแห่งนี้** เป็นของเราทุกคน เป็นฐานแห่งความรู้ เป็นคลังแห่งปัญญาที่ต้องการการวิจัยพัฒนาต่อเนื่องให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง เป็นแหล่งพัฒนาวิชาการเพื่อชุมชนท้องถิ่น สังคม และประเทศชาติ ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งความสำเร็จนี้จะเกิดได้เราต้องร่วมมือกันด้วยใจที่มุ่งมั่น จริงจัง แม้จะมีปัญหาอุปสรรคแต่ก็มีวิธีการแก้ไขได้เสมอ หากมุ่งมั่น ความสำเร็จจะเป็นของเรา โดยคำว่า “เรา” ไม่ได้หมายถึงเฉพาะบุคคลแต่ยังหมายถึงสถาบันและภาคีเครือข่ายด้วย ต้องตระหนักว่าสิ่งที่ทำ หากทำต่อเนื่องและมีคนรุ่นหลังสานต่อความสำเร็จจะยิ่งพัฒนาต่อยอดขยายผลเป็นต้นแบบ เป็นศูนย์กลางข้อมูล นวัตกรรม องค์ความรู้ เป็นคลังแห่งปัญญา เป็นที่พึ่งของชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืนและแข่งขันได้ในระดับสากล

กรณีศึกษาที่ 8

ดร.ประทีป สุขโสภาก

ครู “เพลงขอทาน” ปุชนิยมบุคคลด้านภาษาไทย ผู้เผยแพร่วัฒนธรรมไทยทั้งในและต่างประเทศ
สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.)

ศิษย์เก่ารุ่น วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม ปี พ.ศ.2508
ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาภาษาไทย
จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามปี พ.ศ.2551

ภาพที่ 30 ดร.ประทีป สุขโสภาก

ดร.ประทีป สุขโสภาก ครูผู้เชี่ยวชาญด้านการขับทำนองพื้นบ้านผู้ฟื้นฟูเครื่องดนตรีประเภทกรับที่สูญหายไปประมาณ 40 ปี นำมาประกอบการขับทำนอง เผยแพร่ไปทั่วประเทศ เป็นนักแสดงเพลงพื้นบ้าน “เพลงขอทาน” ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผลงานสร้างชื่อเสียงด้านวัฒนธรรม ได้แก่ การผลิตเอกสารอ่านประกอบวิชาศิลปะกับชีวิต ร่วมผลิตเอกสารสื่อวัฒนธรรมประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ร่วมผลิตรายการโทรทัศน์ทางการศึกษา ประพันธ์ทร้อยกรองและทำนองเพลงพื้นบ้านมากกว่า 4,000 ครั้ง ได้รับปริญญา ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีรางวัลและเกียรติคุณที่ได้รับจำนวนมาก โดย ในปี 2559 ได้รับการยกย่องเป็นปุชนิยมบุคคลด้านภาษาไทย ประเภทผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่น จากกระทรวงวัฒนธรรม

ภูมิหลัง ความเป็นมา ประสบการณ์ในอดีต พื้นฐานความสำเร็จ

ดร.ประทีป เกิดเมื่อวันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2489 ที่ตำบลย่านยาว อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย มีพี่น้องร่วมบิดามารดารวม 4 คน ผู้ชาย 3 คน ผู้หญิง 1 บิดามีอาชีพเป็นครู เริ่มศึกษาในระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนวัดคู้งวารี จังหวัดสุโขทัย แล้วศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนสวรรควิทยา และโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคมตามลำดับ ปีการศึกษา 2508 สำเร็จการศึกษาระดับ ป.กศ. ตัน จากวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก ได้ศึกษาด้วยตนเองจนสอบได้ประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม (พ.ม.) แล้วจึงเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาลัยวิชาการศึกษา) พิษณุโลก จนสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) ในปี พ.ศ.2518

ดร.ประทีป เล่าว่า ในวัยเด็กได้มีโอกาสตามคุณพ่อไปเที่ยวงานลอยกระทงที่วัด แล้วได้พบกับคนขอทานคนหนึ่งชื่อ “ขุนแก้ง เต๋อยโก่” (ไม่ใช่ขอทานโดยอาชีพ แต่เป็นขอทานที่เรียกรอเงินเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น) รำกรับ 2 มือ พร้อมร้องเล่นเพลงวงพิทไปด้วย จึงลองไปจับรำกรับดูแล้วทำให้รู้สึกชอบและอยากที่จะเรียนรู้การรำกรับ จึงขอให้ขอทานท่านนั้นสอนวิชาให้ เมื่อกลับมาบ้านจึงหัดเล่นโดยการเคาะไม้ไผ่ เมื่อร้องเล่นไประยะหนึ่ง คุณยายได้ยินจึงเตือนว่าไม่ให้เล่นเพลงขอทานในบ้าน ด้วยความเชื่อที่ว่าจะทำให้บ้านจนหรือย่าแยมเหมือนขอทาน แต่ท่านมีความชื่นชอบและความสนใจอยากจะทำรำกรับให้ได้ จึงหมั่นฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเมื่ออายุครบ 10 ขวบ สามารถแต่งเพลงขึ้นมาเป็นของตนเองได้ แต่ก็ไม่เคยเล่นหรือแสดงให้ใครได้เห็นเลย

เมื่อเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนสุวรรณควิชยา จังหวัดสุโขทัย ท่านได้สมัครเป็นนักดนตรีในวงดนตรีของโรงเรียน และมีโอกาสได้เห็นการละเล่นพื้นบ้าน อาทิเช่น นางสุม นางสาด กลองยาว มังคละ ของรุ่นพี่ในชมรมดนตรีและเกิดความมั่นใจว่าตนเองก็สามารถแสดงได้เหมือนกับคนอื่นเช่นกัน แต่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับโน้ตเพลง จึงศึกษาด้วยตนเองโดยใช้วิธีการฟังและเคาะสุมจนในที่สุดสามารถเล่นได้ทุกเพลงพอได้เลื่อนชั้นเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ก็ได้มีโอกาสร่วมเล่นดนตรีกับวงเชียร์ร่าวง โดยรับหน้าที่เป็นคนเป่าแตร ซึ่งในตอนนั้นบทเพลง “เซอร์ฟิงค์” กำลังเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย ได้ค่าตอบแทนการแสดงครั้งละ 3 บาท แต่ด้วยความเป็นครูของคุณพ่อเห็นว่าการแสดงจะทำให้เสียโอกาสในการเรียน จึงห้ามให้หยุดเล่นดนตรีและการแสดงต่างๆ แต่ด้วยความรักและหลงใหลในการแสดงเพลงพื้นบ้านและการเล่นดนตรีไทย จึงพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะฝึกฝนจนชำนาญ

ดร.ประทีป ในวัยเด็กฐานะทางบ้านค่อนข้างยากจน เป็นเหตุให้ในทุกวันหยุด จะหารายได้พิเศษโดยการขายไอศกรีมตามงานวัดอยู่เสมอ และในบางครั้งก็มักจะไปทำการแสดงดนตรีร่วมกับวงดนตรีในชุมชนของตนตามงานต่างๆ เพื่อหารายได้ส่งตัวเองเรียนในตอนนั้น เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้เข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 (มศ.4 ในขณะนั้น) ที่โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม อำเภอเมืองจังหวัดสุโขทัย และมีโอกาสได้พบกับ ครูทองเจือ ครูผู้สอนวิชาดนตรี โดยครูทองเจือให้ฝึกหัดการแต่งเพลง ดร.ประทีป ก็สามารถเขียนเนื้อหาของบทเพลงออกมาได้อย่างไพเราะและสละสลวย โดยได้ค้นคว้าเรื่องราวต่างๆ จากในหนังสือในวรรณคดี เรื่อง “ขุนช้าง ขุนแผน” และ “สามก๊ก” จึงทำให้ได้รับคำชื่นชมและยกย่องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเพื่อนคนอื่นในขณะนั้น

การเข้าสู่ระบบการศึกษา และประสบการณ์ศึกษาที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม

เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 ดร.ประทีป ได้เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษา ที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก ด้วยเป็นผู้มีศิลปะการร้องเล่นอยู่ในตนเอง มีโอกาสได้พบกับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยในขณะนั้น คือ อาจารย์นิวัต แก่นจันทร์ และ อาจารย์อนงค์ นาคสวัสดิ์ ซึ่งอาจารย์ทั้ง 2 ท่านได้เล็งเห็นความสามารถพิเศษที่มีอยู่ในตัวของ ดร.ประทีป จึงถ่ายทอดวิชาการให้ข้อเสภาให้แก่ท่าน และให้การส่งเสริมและสนับสนุนด้วยดีมาโดยตลอดจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาด้านการศึกษาในขณะนั้น ดร.ประทีป เล่าว่า ตนเองมีความชอบและรักในวิชาภาษาไทยเป็นอย่างมาก เป็นผลให้การสอบทุกครั้งจะได้คะแนนอยู่ในระดับที่ดีโดยตลอด ในส่วนวิชาดนตรีและการละเล่นพื้นบ้านซึ่งเป็นอีกหนึ่งวิชาที่รักและชื่นชอบก็มีคะแนนอยู่ในระดับที่ดีเช่นเดียวกัน บรรยากาศตอนศึกษาที่วิทยาลัยครูในขณะนั้นเต็มเปี่ยมไปด้วยความรักความอบอุ่นจากการดูแลเอาใจใส่ของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างดี เปรียบเสมือนเป็นบุคคลหนึ่งในครอบครัวของท่านเอง มอบความรู้ ประสบการณ์แก่ลูกศิษย์อย่างเต็มศักยภาพ ด้วยความมุ่งหวังที่ต้องการเห็นลูกศิษย์ประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในชีวิต

ชีวิตบนเส้นทางสายครูผู้อนุรักษ์เพลงพื้นบ้าน

ปี พ.ศ.2509 เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม ดร.ประทีป สามารถสอบบรรจุเป็นข้าราชการครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่โรงเรียนหนองบัว อำเภอศรีนคร จังหวัดสุโขทัย ในขณะที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ลูกศิษย์อยู่ประมาณ 1 ปี เมื่อมีโอกาสได้ขยับขยายจึงย้ายมาทำงานที่โรงเรียนศึกษาเกษตรสิน อำเภอศรีนคร จังหวัดสุโขทัย ในขณะที่ได้ทำงานอยู่ประมาณ 2 ปี ก็ย้ายไปอยู่ที่โรงเรียนไชยานุกุล สาเหตุของการย้ายที่ทำงานหลายครั้ง เนื่องจากอยากทำงานอยู่ใกล้บ้านของตนเองในขณะที่ย้ายมาทำงานอยู่ที่โรงเรียนไชยานุกุล ได้ถ่ายทอดความรู้อยู่ประมาณ 4 ปี จึงเกิดความคิดที่อยากเพิ่มเติมความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของภาษาไทย จึงขออนุญาตลาออกจากงานเพื่อไปศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจังหวัดพิษณุโลก (มหาวิทยาลัยนเรศวรในปัจจุบัน)

ต่อมาในปี พ.ศ.2521 ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีเมื่อมีความรู้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์อันเป็นที่รักของตนแล้ว ดร.ประทีป สามารถสอบบรรจุเป็นข้าราชการครูผู้สอนวิชาภาษาไทยได้สมตั้งใจหวังอีกครั้ง โดยครั้งนี้อยู่ที่โรงเรียนหนองปลาหมอวิทยาคม อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ในขณะที่รับข้าราชการครูอยู่ขณะนั้น ด้วยความรักและหลงใหลในการแสดงบทเพลงพื้นบ้านจึงรับงานแสดงไปด้วย โดย ดร.ประทีป เล่าว่าในปีหนึ่งๆ มีผู้ติดต่อให้ไปทำการแสดงประมาณ 70 งานเป็นอย่างน้อย รับงานและเดินสายทำการแสดงทั่วประเทศ แต่ถึงอย่างไรแม้ว่าจะต้องเดินสายทำการแสดง ท่านก็ยังไม่ได้ละเลยภารกิจหน้าที่ของความเป็นครูการเดินสายทำการแสดงในบางครั้งต้องใช้ระยะเวลา 2-3 วัน จึงใช้วิธีการสลับการสอนในรายวิชาของตนเองกับครูท่านอื่นบ้าง เลื่อนสอนบ้าง สลับกันไป ด้วยความสามารถและความรับผิดชอบในหน้าที่โดยมุ่งหวังอยากให้ลูกศิษย์เจริญก้าวหน้า ครูประทีปฯ ได้รับการแต่งตั้งจากผู้อำนวยการของโรงเรียนให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนหนองปลาหมอวิทยาคม พร้อมกับเดินสายทำการแสดงไปด้วย โดยในขณะที่เดินสายทำการแสดงอยู่ประมาณหนึ่งก็มีโอกาสได้ทำการแสดงในงานเดียวกับ “เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์” และ “จรัล มโนเพชร” ศิลปินแห่งชาติในสมัยนั้น จึงได้รับประสบการณ์ ที่แปลกใหม่จากศิลปินที่มีชื่อเสียงมาปรับใช้แสดงในแบบของตนเองจนมีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไปทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ในปี พ.ศ. 2532 ขณะที่เดินสายทำการแสดงอยู่นั้นเกิดรู้สึกต้องการเพิ่มเติมวิชาความรู้ในการถ่ายทอดบทเพลงพื้นบ้านให้เกิดความเชี่ยวชาญยิ่งขึ้น จึงไปสมัครเป็นลูกศิษย์ “หวังเต๊ะ” ศิลปินเพลงพื้นบ้านที่มีความเชี่ยวชาญเพลงลำตัดเป็นพิเศษและมีชื่อเสียงโด่งดังในตอนนั้น โดยหวังว่าจะนำความรู้ในศาสตร์ของการแสดงลำตัดมาตั้งที่มงานการแสดงเป็นของตนเอง

ภาพที่ 31 ดร.ประทีป สุขโสภา ขณะทำการแสดง

ภายหลังจากการก่อตั้งทีมงานการแสดงเป็นของตนเองแล้ว ดร.ประทีป สามารถเก็บเงินซื้อรถยนต์คันแรกเป็นของตนเองเพื่อใช้ในการเดินสายทำการแสดงในพื้นที่ต่างๆ เมื่อระยะเวลาผ่านไปได้มีโอกาสร่วมงานกับพี่ชายของตนเอง คือ “เทพศิริ สุขโสภา” ศิลปินนักเขียนชื่อดังระดับประเทศที่มีผลงานการเขียนและการวาดภาพทางศิลปะมากมาย ชักชวนให้ทำเรื่องราวประกอบภาพวาดศิลปะซึ่งวาดโดยพี่ชายของตน ซึ่งผลงานในขณะนั้นชื่อว่า “ของเล่นเดินทาง” ที่ดำเนินเนื้อเรื่องการแสดงโดยการนำไม้ไผ่มาทำเป็นรูปตัวการ์ตูนในนิทานแล้วดำเนินเรื่องโดยการเล่าประกอบการเคลื่อนไหวตัวละครไปพร้อมกันและได้มีโอกาสนำผลงานชิ้นดังกล่าวไปทำการแสดงที่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งชาติ และได้รับรางวัลการสร้างสรรค์ผลงานการประกวดสื่อสอนเด็ก “ของเล่นเดินทาง” ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งสร้างความประทับใจให้แก่ตนเองและครอบครัวเป็นอย่างมาก

ในขณะนั้นได้มีโอกาสพบกับผู้มากด้วยความสามารถและเชี่ยวชาญในการแสดงศิลปะพื้นบ้านเป็นจำนวนมาก จนได้มาพบกับศิลปินอีกท่านหนึ่ง คือ “พร ภิรมย์” นักแต่งเพลงไทยเดิม เจ้าของผลงานเพลง “น้ำตาลาทร” “บัวตุมบัวบาน” ดร.ประทีป จึงได้มีโอกาสฝึกฝนการขับร้องเพลงไทยเดิมจนชำนาญมากขึ้น และมีโอกาสได้เดินสายทำการแสดงเพื่อการกุศล ในการสวมบทบาทเป็นขอทานที่นั่งเล่นดนตรีขอทานนำเงินบริจาคไปสร้างวัด สนับสนุนทุนการศึกษาให้นักเรียนในโรงเรียนต่างๆ

จากการเดินสายทำการแสดงอยู่ตลอดเวลาในชีวิตที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นงานเลี้ยงรุ่น งานบายศรีสู่ขวัญ งานเลี้ยงปีใหม่ และงานเกษียณ และได้มีโอกาสทำการแสดงในงานครบรอบ 100 ปี “ปรีดี พนมยงค์” จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการได้ไปทำการแสดงในต่างประเทศมากกว่า 27 ครั้ง 3 ประเทศ (ออสเตรเลีย 4 ครั้ง อังกฤษ 5 ครั้ง และสหรัฐอเมริกา 13 ครั้ง)

การก้าวข้ามปัญหาอุปสรรค

จากประสบการณ์ต่างๆ ที่ ดร.ประทีป ได้พบและสัมผัสในเส้นทางแห่งการดำเนินชีวิตสายครุเพลงพื้นบ้าน ก็ทำให้ท่านได้ซาบซึ้งในชีวิตของคนว่า “คนทุกคนย่อมมีปัญหาและอุปสรรค แต่ทุกปัญหาล้วนมีทางออกเสมอ อย่างมัวไปจมปรักอยู่กับปัญหา มิฉะนั้นอนาคตเราจะสิ้น ให้คิดว่าสิ่งที่เราทำนั้น คือ วิทยาทานที่สอนให้คนอื่นได้เรียนรู้” ท่านเล่าต่อไปว่า คนทุกคนล้วนมีความหลากหลายทางการดำเนินชีวิตอาจเป็นเพราะด้วยเส้นทางแห่งการดำเนินชีวิตโรยด้วยอุปสรรคขวากหนามอันจะนำไปสู่การคิดผิด หลงผิดคิดฆ่าตัวตาย ทำร้ายตนเอง แต่ท่านกลับมองว่าการที่คนเราคิดไม่ถูกก็สามารถปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องได้ ขึ้นอยู่ที่ความคิด และความกล้าตัดสินใจของคนเรา และในเมื่อก่อนที่จะคิดหรือจะทำอะไรนั้นต้องพึงระลึกก่อนเสมอว่า “แต่เดิมนั้นดีหรือร้ายเป็นอย่างไร ถ้าหากดี ค่อยต่อยอด แต่ถ้าไม่ดี ให้แก้ไขปรับปรุง”

ในยุครุ่งเรือง ด้วยความที่ ดร.ประทีป เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก และกล่าวขานกันดีในวงการแสดงศิลปะพื้นบ้านสมัยนั้น ได้มีโอกาสได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือกให้เป็นศิลปินแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม แต่ด้วยความที่มีคู่แข่งหรือผู้มีความสามารถโดดเด่นเข้ารับการคัดเลือกเป็นจำนวนมาก ประกอบกับผลงานของท่านเองค่อนข้างไม่เป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่ เมื่อเหตุการณ์ไม่สู้ดีนัก โอกาสในการเป็นศิลปินแห่งชาติจึงหลุดลอยไปในขณะนั้น แต่ด้วยความรักและตั้งใจในการถ่ายทอดศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่มีมาเนิ่นนาน หมั่นฝึกฝนพัฒนาศักยภาพของตนเองโดยไม่ละเว้นความเพียรพยายาม ส่งผลงานเข้าประกวดอีกครั้งแต่ก็ยังไม่เป็นผลสำเร็จเช่นเคย สืบเนื่องจากความที่มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักของคนมากมาย ทำให้มีศิลปินบางกลุ่มมองว่าเพลงขอทานของตนนั้น เป็นเพลงชั้นต่ำ ไม่น่าฟัง ทำให้เกิดความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจอยู่บ้าง แต่ไม่นานนัก ดร.ประทีป ก็สามารถก้าวข้ามผ่านคำครหาเหล่านั้นได้สำเร็จ เพราะคิดว่า

สิ่งที่ตนทำเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน การละเล่นพื้นบ้าน เล่นเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ท่านจึงพิสูจน์ตัวเองด้วยการทำสิ่งที่ตนเองชอบและรักจนเป็นวิชาความรู้ที่สามารถถ่ายทอดสู่ชนรุ่นหลังได้ เรียนรู้และนำไปใช้ทำมาหากินได้โดยสุจริต จนเป็นที่ยอมรับจากผู้คนทั่วไป

ความภาคภูมิใจในฐานะศิษย์เก่า

ผลจากการที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดร.ประทีป เล่าว่าสามารถนำความรู้และประสบการณ์เหล่านั้นมาใช้ในการประกอบสัมมาอาชีพ เลี้ยงตนเองและครอบครัวจนมีทุกวันนี้ได้ จนเป็นที่รู้จักและยอมรับของคนทั่วไปในยุคสมัยนั้น และด้วยโอกาสที่ได้รับต่อจากนั้น เป็นรางวัลที่ท่านภาคภูมิใจที่สุดในชีวิต คือ การประกวดสื่อสอนเด็ก “ของเล่นเดินทาง” ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และอีกหนึ่งสิ่งที่เป็นภาคภูมิใจ คือ การได้รับการคัดเลือกเป็นคณาจารย์บัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปี พ.ศ.2551

ภาพที่ 32 หนังสือ “ของเล่นเดินทาง” และ ของเล่นผลงานประดิษฐ์ โดย ดร.ประทีป สุขโสภา

และในปี พ.ศ. 2555 เส้นทางชีวิตบนสายครุเพลงพื้นบ้านต้องเกือบสิ้นสุดลงในบั้นปลายชีวิตด้วยอาการป่วยเป็นโรคไขสันหลังอักเสบทำให้ร่างกายซีกขวาไม่มีเรี่ยวแรงเหมือนเช่นปกติ ไม่สามารถทำงานหรือทำการแสดงได้เป็นปกติเช่นเดิม แต่ก็ยังมีโอกาสได้บรรยายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ศิลปะการแสดงพื้นบ้านอยู่บ้าง และด้วยความรักและศรัทธาในการอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้านให้ยังคงอยู่สืบไป เมื่อมีเวลาว่างก็มักจะแต่งบทกลอนเพื่อให้ลูกศิษย์ได้นำไปใช้ในการแสดง อาทิเช่น ดาราดลกชื่อดังของประเทศไทย “โย่ง เชิญยิ้ม” ได้นำบทกลอนเหล่านั้นไปใช้เป็นแบบอย่างในการแสดงเพลงฉ่อยในปัจจุบัน

ในตอนท้าย ดร.ประทีป ยังกล่าวว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น มีผลงานอันเป็นที่เลื่องชื่อลือนาม ประจักษ์ต่อสายตาผู้อื่นมากมาย อยากให้รักษาคุณงามความดีเหล่านี้ไว้ และพัฒนาศักยภาพให้ดีสืบต่อไปเรื่อยๆ นักศึกษาหรือศิษย์ปัจจุบันถ้าอยากจะทำความสำเร็จในชีวิต ต้องไม่ลืมคิดถึงอดีตที่เราเคยเป็นมา เมื่อถึงอนาคตเราจะได้ว่า เราผ่านอะไรมาบ้าง เพราะทุกอย่างคือที่มาที่สำคัญที่ทำให้เรามีทุกวันนี้

กรณีศึกษาที่ 9

นางสาวพิมพ์พรรณ ไพบุลย์หวังเจริญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือ วารสาร และภาษาโบราณ (นักอักษรศาสตร์ทรงคุณวุฒิ) กรมศิลปากร
สำเร็จการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
ศิษย์เก่ารุ่น วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม ปี พ.ศ.2523

ภาพที่ 33 นางสาวพิมพ์พรรณ ไพบุลย์หวังเจริญ

นางสาวพิมพ์พรรณ ไพบุลย์หวังเจริญ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ด้านการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ความสำคัญของเอกสารโบราณของไทย ตระหนักถึงการอนุรักษ์เอกสารโบราณในภูมิภาค และสถานที่ต่างๆ นอกจากนี้ยังได้รับเชิญเป็นวิทยากรเกี่ยวกับวิวัฒนาการของอักษรไทยโบราณของสถาบันและหน่วยงานต่างๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้ความชำนาญ จากประสบการณ์ของท่านแก่หน่วยงาน บุคคล ให้เกิดความรู้สู่คนรุ่นหลังได้ ยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตอีกทั้งเป็นบรรณาธิการหนังสือของกรมศิลปากร และหนังสือของหน่วยงานต่างๆ อาทิเช่น หนังสือที่ระลึก 100 ปี สถาปนากรมศิลปากร ตำราเวชศาสตร์ฉบับข้าหลวงรัชกาลที่ 5 เล่ม 3 สยามมกุฎราชกุมารี ศิลป์ ศาลาไทยในต่างประเทศ ฯลฯ นอกจากนี้ยังเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย เรียบเรียงผลงาน และบทความวิชาการต่างๆ มากมาย อาทิเช่น หนังสือวิเคราะห์สารนิเทศจากเอกสารโบราณ ใบจุ่ม ใบจุ่มสารนิเทศบนสิ่งทอ สมุดภาพไตรภูมิฉบับกรุงศรีอยุธยา กรุงธนบุรี และภาษาเขมร พระสมุดตำราแผนคชลักษณ์ และอื่นๆ อีกมากมาย

ภูมิหลัง ความเป็นมา ประสบการณ์ในอดีต พื้นฐานความสำเร็จ

นางสาวพิมพ์พรรณ เกิดเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2502 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เป็นลูกสาวคนที่ 2 จากพี่น้องทั้งหมด 7 คน เข้าเรียนในระดับชั้นอนุบาลที่โรงเรียนเซนต์นิโกลาสต์ จังหวัดพิษณุโลก ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในวัยเด็กเป็นคนรักการเรียนและใฝ่ดีจึงได้รับการเอาใจใส่ดูแลเป็นอย่างดีจากครูประจำชั้น หลังจากนั้นไม่นาน ท่านต้องย้ายตามบิดาซึ่งมีความจำเป็นต้องไปทำงานจึงได้เข้าศึกษาที่โรงเรียนไทยกล้าวินิจฉัยสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ด้วยความที่เป็นดีและมีความตั้งใจหมั่นศึกษาหาความรู้มาโดยตลอด จึงได้รับรางวัลมากมาย ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องหมายยืนยันความสามารถ ด้วยความรู้ความสามารถดังกล่าวจึงเป็นผลให้การสอบเข้าเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ในโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีเป็นไปด้วยความเรียบร้อยโดยไม่มีอุปสรรคใดๆ ถึงแม้ว่าในช่วงวัยเด็กท่านจะมีผลการเรียนที่ดี แต่ในวิชาที่เกี่ยวข้องกับตัวเลขหรือวิชาคณิตศาสตร์จะไม่ชอบเรียนและไม่ถนัด

นางสาวพิมพ์พรรณ เล่าถึงสภาพครอบครัวว่า ในอดีตบิดา-มารดาเคยรับข้าราชการครู ท่านจึงมีบิดาเป็นต้นแบบ ภายหลังบิดาตัดสินใจลาออกจากราชการเนื่องจากฐานะทางการเงินไม่เพียงพอ ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวในการทำกิจการฟาร์มไก่เพื่อเลี้ยงดูครอบครัวต่อไป ชีวิตในทุกวันหลังจากเลิกเรียนช่วงเย็นหรือมีเวลาว่างท่านจึงช่วยเหลืองานทางบ้านอยู่เสมอโดยไม่หวังแรง เพียงเพราะคิดว่าเป็นการแบ่งเบาภาระครอบครัว และช่วยบิดามารดาหาเงินให้หน่อยๆ ได้เรียนหนังสือ ได้แก่ การนับจำนวนไข่ไก่เพื่อส่งขายในตลาดหรือจัดเตรียมไว้ขายให้กับผู้มารับซื้อ การตรวจสอบจำนวนไก่ที่ออกไข่ ฯลฯ กิจกรรมยามว่างในวัยเด็กจึงแตกต่างจากครอบครัวอื่นทั่วไป

นางสาวพิมพ์พรรณ เป็นคนชอบปลูกต้นไม้เพราะคิดว่าการปลูกต้นไม้จะอยู่กับเราไปตลอด และได้รับการปลูกฝังจากมารดา ซึ่งเป็นการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นเกี่ยวกับสรรพคุณของพืช โดยเฉพาะพืชสมุนไพร ทำให้กลายเป็นคนช่างสังเกต จดจำ เมื่อเกิดความสนใจจึงศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากหนังสือตำราพิชัยสงคราม ซึ่งเป็นที่น่าแปลกใจว่าเรื่องราวเกี่ยวกับสรรพคุณของสมุนไพรในตำราพิชัยสงคราม มีความผูกพันกับชีวิตการทำงานในปัจจุบันยิ่งนัก เพราะการทำงานเกี่ยวกับจารึกโบราณจำเป็นต้องใช้ตำราดังกล่าวอยู่เสมอ แต่ด้วยในวัยเด็กท่านเป็นคนที่เป็นคนชอบแสดงออก ชอบการร้องรำทำเพลง จึงมีความใฝ่ฝันอยากร้องเพลงเป็นอาชีพ แต่ด้วยวิถีชีวิตของทางบ้านที่ทำให้ต้องลืมนึกได้ว่าฐานะทางบ้านค่อนข้างไม่สู้ดีเท่าไรนัก นางสาวพิมพ์พรรณจึงจำเป็นต้องสร้างอนาคตที่มั่นคงให้แก่ตนเองด้วย เมื่อทางบ้านอยากให้เป็นพยาบาลความฝันที่อยากเป็นนักร้องจึงหลุดลอยไป แต่ด้วยความที่ท่านมีคุณพ่อซึ่งอดีตเคยรับราชการครูเป็นต้นแบบเป็นแรงบันดาลใจ จึงเกิดความชอบและอยากเป็นครูตั้งตั้งใจไว้ ซึ่งในขณะนั้นท่านสอบติดหลายสถาบันจนไม่รู้ว่าจะเลือกเรียนที่ไหนดี ในยุคสมัยนั้นวิทยาลัยครูพิบูลสงครามเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในบรรดาวิทยาลัยครูทั่วประเทศ ท่านจึงเลือกเรียนที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม

การเข้าสู่ระบบการศึกษา และประสบการณ์ศึกษาที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม

ปี พ.ศ.2520 ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี นางสาวพิมพ์พรรณ จึงเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอกภาษาไทย และสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม ซึ่งในขณะนั้นได้ศึกษาที่วิทยาลัยวิชาการควบคู่กันไปด้วย แต่ที่เลือกศึกษาในศาสตร์ของภาษาไทยเพียงเพราะคิดว่าภาษาไทยจะเป็นหนทางเพื่อต่อยอดไปสู่การเป็นนักร้องนักแสดงในอนาคต ในขณะนั้นยังมีสิ่งที่มีหวังตั้งใจในเส้นทางการเป็นนักร้องที่ฝังลึกอยู่ในใจ ท่านกล่าวต่อไปว่าบรรยากาศของวิทยาลัยครูในยุคนั้นอบอุ่นไปด้วยความรักความอบอุ่นจากอาจารย์ผู้สอนที่มีให้กับลูกศิษย์ มีความเป็นกันเองจนเปรียบเสมือนเป็นบุคคลหนึ่งของครอบครัวของอาจารย์ ทั้งในเรื่องการเรียนการสอนในชั้นเรียน รวมไปถึงการทำกิจกรรมอื่นๆ และด้วยความที่ตนเป็นคนที่มีความสามารถโดดเด่นกว่าผู้อื่น จึงได้รับการไว้วางใจจากอาจารย์ผู้สอนให้เป็นผู้ดำเนินการทำกิจกรรมของการศึกษาในสมัยนั้นร่วมกันระหว่างลูกศิษย์กับอาจารย์ แต่ด้วยเส้นทางชีวิตที่ถูกโชคชะตาลิขิตไว้ กลับต้องพบกับจุดพลิกผันที่ก่อให้เกิดความรู้สึกชอบและสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับจารึกประวัติศาสตร์ ซึ่งเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเมื่อครั้งหนึ่งในช่วงวัยเด็กได้นั่งรถผ่านไปทางจังหวัดสุโขทัย แล้วเกิดความประทับใจในตัวหนังสือโบราณสมัยพ่อขุนรามคำแหง ที่มีการเขียนไว้ข้างถนนจึงเกิดความสนใจที่อยากอ่านหนังสือโบราณได้ จึงตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาจารึกภาษาไทย ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร

จุดเริ่มต้นอันนำไปสู่ความสำเร็จบนเส้นทางสายจาริกโบราณ

สืบเนื่องจากความสนใจภาษาโบราณในหลักศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหงครั้งเยาว์วัยที่มีโอกาสได้นั่งรถผ่านไปยังจังหวัดสุโขทัย นางสาวพิมพ์พรรณ เล่าว่า ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทยที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม จึงสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ทางด้านจารึกโบราณที่มหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพมหานคร แรงบันดาลใจที่ทำให้เลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยศิลปากรเพราะว่ามีอาจารย์ท่านหนึ่ง (จำชื่อไม่ได้) แนะนำให้ไปเรียนที่นั่น เนื่องจากมีเรื่องราวเกี่ยวกับจารึกโบราณมากมาย ซึ่งตรงกับความใฝ่ฝันของตนเองที่อยากจะอ่านภาษาโบราณได้ในวัยเด็กชีวิตในวัยเรียนระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยศิลปากร ทำให้ได้รับรู้ถึงบรรยากาศที่แสนจะอบอุ่น และเป็นความงดงามในอีกมุมมองหนึ่งที่แตกต่างกันจากวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม

ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทด้านจารึกโบราณที่มหาวิทยาลัยศิลปากร นางสาวพิมพ์พรรณเล่าว่า ท่านว่างงานอยู่ประมาณ 3 ปี พยายามสมัครงานที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ที่ตนเองได้ศึกษามา อาทิเช่น สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นต้น ช่วงปีที่ 3 ที่ว่างงานอยู่ได้มีโอกาสเข้ารับการสอบคัดเลือกในตำแหน่งพนักงานบริการที่สำนักงานหอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร กรุงเทพมหานคร (สถานที่ทำงานในปัจจุบัน) ซึ่งในขณะนั้นมีผู้สอบผ่านการคัดเลือก จำนวน 3 คน และท่านก็เป็นหนึ่งในสามคนนั้น เขาได้รับการคัดเลือกเป็นอันดับที่ 2 โดยเล่าว่าชีวิตในวัยเด็กตั้งแต่สมัยเรียนมัธยมเป็นต้นมามากจะสอบได้อันดับที่ 2 อยู่เสมอ ทำให้คิดว่าบางครั้งหากคนเราไม่มีเครือข่ายหรือคนที่รู้จัก ไม่มีจุดเด่นกว่าคนอื่น หรือมีอะไรที่ไม่เหมือนคนอื่น มันไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับการเริ่มต้น

ในช่วงที่เริ่มต้นชีวิตการทำงานตอนแรก ทำหน้าที่ให้บริการหนังสือโบราณแก่ผู้รับบริการ จนในวันหนึ่งมีคนนำสมุดไทยมาให้อ่าน ซึ่งตอนนั้นเพิ่งเริ่มทำงานใหม่ ยังไม่เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสมุดไทยมากนัก จึงอ่านได้ยากมาก แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไป ความคุ้นชินในการทำงานช่วยส่งเสริมประสบการณ์ ผนวกกับเป็นคนมีพื้นฐานช่างสังเกตและจดจำ ทำให้ท่านทราบว่าสมุดไทย มีตัวหนังสือที่ไม่เหมือนกับตัวหนังสือไทยในปัจจุบัน เช่นตัวสะกดอักษรต่างๆ เป็นต้น แต่เมื่อเริ่มที่จะพออ่านได้ กลับกลายเป็นว่าสามารถถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ เหล่านั้นให้ผู้อื่นที่ไม่เคยรู้มาก่อนได้รับรู้และเข้าใจได้ จากนั้นก็เริ่มส่งเสริมวิชาความรู้โดยการอ่านหนังสือ ทบทวนตำราต่างๆ เปรียบเทียบความความแตกต่างระหว่างหนังสือโบราณกับหนังสือปัจจุบันจนกลายเป็นความเชี่ยวชาญจึงทำให้เป็นจุดเริ่มต้นของการเป็นวิทยากรทางด้านภาษาโบราณมาโดยตลอด เพียงเพราะคิดว่าถ้าผู้อื่นอยากอ่านเขาจะอ่านได้อย่างไร ท่านจึงใช้ชีวินี้เป็นหัวข้อหลักในการบรรยายในเวทีต่างๆ และสิ่งนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้คิดว่า การที่เราทำอะไรที่แปลกแตกต่างจากคนอื่น และคนอื่นไม่เคยได้มีโอกาสได้เห็นมาก่อน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนสมัยใหม่ จะทำให้เรามีจุดเด่นและจุดยืนที่มั่นคง

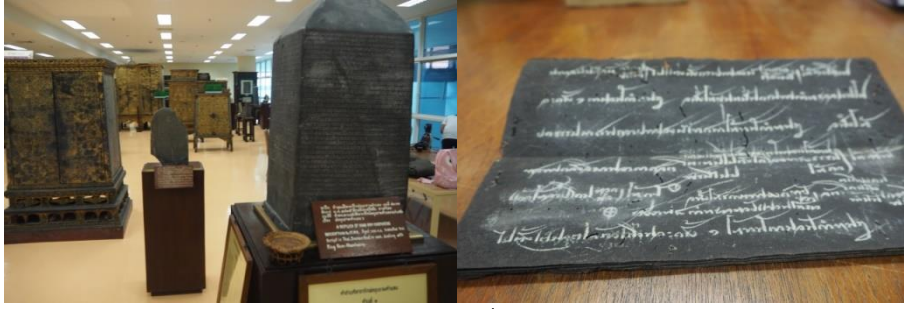
นอกเหนือจากงานที่นางสาวพิมพ์พรรณ ทำอยู่ในปัจจุบัน คือ งานจารึก งานสมุดไทย ยังมีในส่วนของ คัมภีร์โบราณ ซึ่งเป็นอักษรขอม ซึ่งท่านได้นำความรู้ที่ศึกษาด้านภาษาไทยมาใช้ในการสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจ ด้วยศาสตร์และศิลป์โดยยึดหลักการการทำงานที่เรียบง่ายแต่เปี่ยมไปด้วยสาระสำคัญ ด้วยวิธีการผนวกองค์ความรู้ความเป็นไทยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และแสดงออกถึงความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นคนไทยได้ตอบแทนคุณแผ่นดิน และยังปลูกฝังให้ลูกหลานของตนรักและภาคภูมิใจในความเป็นไทยอีกด้วย

ถ้าหากพูดถึงความก้าวหน้าในหน้าที่ ตลอดอายุการทำงานที่ผ่านมา ในขณะที่เป็นพนักงานบริการ นางสาวพิมพ์พรรณ จะทะนงตนอยู่เสมอว่า งานในหน้าที่ที่รับผิดชอบของท่านเป็นงานที่ต้องมีมาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ และการที่หน่วยงานจะมีมาตรฐานที่ดี จำเป็นต้องพิจารณาคุณสมบัติและความเชี่ยวชาญในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน เพราะถ้าหากให้เด็กหรือคนที่ประสบการณ์น้อย และยังไม่มีความพร้อมในด้านอื่นๆ ได้ก้าวหน้าเร็วเกินไปจะส่งผลให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ยาก และการปฏิบัติงานในหน้าที่ก็จะเป็นไปด้วยความยากลำบากท่านจึงสั่งสมประสบการณ์การทำงานของตนเองตั้งแต่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าทำงาน แต่ด้วยความที่ต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่เกี่ยวกับงานเอกสารโบราณ จึงจำเป็นต้องมีความรู้ในด้านนี้เป็นอย่างยิ่งเพราะถ้าหากว่ามีผู้มาขอใช้บริการก็จะสามารถแนะนำให้ได้ ซึ่งหลักฐานเอกสารเหล่านั้นมีการจารึกและบันทึกไว้โดยคนรุ่นก่อน อาทิเช่น สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงราชูปถัมภ์

ชีวิตการทำงานตั้งแต่ก้าวแรกจนถึงปัจจุบัน นางสาวพิมพ์พรรณได้สั่งสมความเชี่ยวชาญในการทำงานของตนเองไว้มากมาย ด้วยคุณสมบัติที่เพียบพร้อมดังกล่าวทำให้เขาได้มีโอกาสรักษาการณ์ในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานหอสมุดแห่งชาติ เป็นระยะเวลายาวนานถึง 4 ปี แม้ว่าโอกาสในการดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการจะมาถึง แต่ด้วยความที่ท่านเป็นคนรักและมุ่งมั่นในด้วยปณิธานที่แน่วแน่ในการอนุรักษ์จารึกจนสามารถคิดริเริ่มโครงการสำรวจจารึกประเทศไทยได้เป็นคนแรก ด้วยความมุ่งมั่นที่อยากอนุรักษ์สิ่งเหล่านี้ไว้ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาหาความรู้ จึงเลือกที่จะสละโอกาสอันนี้ให้ผู้อื่นได้เจริญก้าวหน้า ด้วยความคิดที่ว่าท่านเป็นนักบริหารไม่ใช่ทางเดินของตนเอง

การก้าวข้ามปัญหาอุปสรรค

นางสาวพิมพ์พรรณ เล่าว่า ในช่วงที่ใกล้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม อาจารย์ผู้สอนให้จัดทำรายงานเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน โดยไม่มีการแนะนำรูปแบบหรือวิธีการทำงานให้ แต่ท่านสามารถพลิกสถานการณ์ดังกล่าวด้วยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากการศึกษาในหนังสือหรือตำราต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีการต่างๆ จนสามารถทำงานเสร็จก่อนกลุ่มเพื่อน เพียงเพราะคิดว่าถ้าอยากมีอะไรที่ไม่เหมือนหรือมีความโดดเด่นที่แปลกไปจากผู้อื่นจะทำให้ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้ และในการข้ามผ่านปัญหาอุปสรรคอีกสิ่งหนึ่งที่ท่านพึงระลึกอยู่เสมอ ก็คือ การคิดพิจารณาให้ดีก่อนการลงมือทำ โดยการนำหลักธรรมขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาปรับใช้ในการทำงาน และการดำเนินชีวิตประจำวันให้สามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนร่วมองค์กรโดยไม่แบ่งชนชั้นวรรณะ มอบความปรารถนาดี และหมั่นหยิบยื่นไมตรีที่ดีต่อผู้อื่น ส่งต่อองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานให้แก่รุ่นน้อง หรือผู้มาทำงานใหม่ด้วยความเต็มใจโดยไม่หวงวิชาความรู้ และถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย ด้วยจิตวิญญาณแห่งความเป็นครูที่ได้รับการสั่งสมมาจากวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม และท่านยังได้ฝากข้อคิดไว้ว่า “การที่คนเราจะประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในชีวิต ถ้าเรามีวิชาความรู้เท่ากับคนอื่น เราจะไม่รู้จักกับคำว่าก้าวหน้า”

ภาพที่ 34 ภายในหอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร สถานที่ทำงานของ นางสาวพิมพ์พรรณ ไพบูลย์หวังเจริญ

ความภาคภูมิใจในฐานะศิษย์เก่า

นางสาวพิมพ์พรรณ เล่าว่า ในอดีตวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม จะมีความโดดเด่นในด้านการผลิตครูโดยแท้จริง ตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครูพิบูลสงครามเกิดความรู้สึกประทับใจในความรัก ความผูกพัน และความเป็นกันเองเหมือนคนในครอบครัวของครูบาอาจารย์ ถึงแม้ในบางครั้งจะมีบ้างที่ถูกว่ากล่าวตักเตือนรุนแรง แต่ก็ไม่ได้เกิดความรู้สึกโกรธหรือไม่สบายใจ กลับกลายเป็นความประทับใจในความรักและหวังดีของครูบาอาจารย์ในขณะนั้น แต่เมื่อเวลาผ่านไปการเปลี่ยนผ่านจากยุคหนึ่งสู่อีกยุคหนึ่ง ทำให้การแข่งขันทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูง กระแสความนิยมของผู้คนในสังคมเริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลง การผลิตครูเพื่อสอนคนเพียงอย่างเดียวคงไม่เพียงพอสำหรับการยืนหยัดต่อไปของสถาบัน วิทยาลัยครูพิบูลสงครามจึงมีความจำเป็นที่จะต้องก่อตั้งหลักสูตรสาขาอื่นขึ้นมามากมายเพื่อขับเคลื่อนให้สถาบันยังคงดำรงต่อไปได้ ทำให้ความโดดเด่นในการผลิตครูถูกเลือนรางไป แต่ถึงอย่างไรก็ตามการผลิตครูของพิบูลสงครามยังไม่ถูกลบเลือนออกจากแผนการผลิตบัณฑิต คงเป็นเพราะความมีศักยภาพในการผลิตครูในสมัยอดีตที่ผลิตครูออกไปเป็นจำนวนมาก และด้วยความที่ นางสาวพิมพ์พรรณ สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพครู ถึงแม้เส้นทางแห่งการทำงานจะไม่เป็นดั่งที่ใฝ่ฝันไว้ แต่ศาสตร์แห่งความเป็นครูสามารถหล่อหลอมให้ท่านนำวิชาความรู้เหล่านั้นไปปรับใช้ในการทำงานได้เป็นอย่างดีโดยไม่รู้ตัว อาทิเช่น ในการเป็นวิทยากรที่ต้องใช้วาทศิลป์ในการพูดค่อนข้างสูง ท่านก็สามารถพูดหรือถ่ายทอดได้โดยไม่ติดขัด แม้ว่าการพูดในเรื่องที่มีความเข้าใจค่อนข้างยากแต่ก็สามารถสื่อสารออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ชัดเจน ความภาคภูมิใจอีกอย่างหนึ่ง นางสาวพิมพ์พรรณ เล่าว่า ทุกครั้งที่เขียนประวัติของตนเองท่านมักจะระบุว่าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จากวิทยาลัยครูพิบูลสงครามอย่างเต็มความภาคภูมิใจ และคิดว่าสิ่งที่ทำให้ยืนอยู่ ณ จุดนี้ได้เป็นเพราะพื้นฐานความเป็นครูที่ได้รับการถ่ายทอดจากวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “เก้าศิษย์เก้าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการคิดและการดำเนินชีวิตของศิษย์เก้าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามโดยอาศัยกระบวนการและวิธีการของการวิจัยเชิงคุณภาพแบบข้ามกรณีศึกษา ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล และนำมาสังเคราะห์เป็นรูปแบบวิธีการคิดและดำเนินชีวิตจนกระทั่งประสบความสำเร็จของผู้ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นศิษย์เก้าเกียรติยศ ในโอกาสครบรอบปีแห่งการสถาปนามหาวิทยาลัยครบรอบ 90 ปี จำนวน 9 คน ซึ่งได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วว่ามีความสมบัติที่สมควรได้รับการยกย่อง คือ

1. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับในการประกอบสัมมาอาชีพ
2. เป็นผู้อุทิศตนแก่สังคม สะท้อนเอกลักษณ์มหาวิทยาลัยสร้างคนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และพัฒนาตนเป็นแบบอย่างที่ดี สมควรได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ ตามอัตลักษณ์บัณฑิตนักปฏิบัติ ชื่อสัตย์อดทน พร้อมพัฒนาตน

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากศิษย์เก้าเกียรติยศ 9 กรณีศึกษา ด้วยวิธีการต่างๆ อาทิ การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์เอกสารผลงาน การสังเกต การวิเคราะห์อัตชีวประวัติ โดยมีแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ อัตมโนทัศน์ การเห็นคุณค่าในตนเอง และการประสบความสำเร็จ เพื่อการเข้าถึงวิถีคิดและการดำเนินชีวิตของศิษย์เก้าเกียรติยศของแต่ละกรณีศึกษา และนำไปสู่บทสรุปของการวิจัย ดังนี้

5.1.1 ส่วนที่ 1 ภูมิหลัง ความเป็นมา ประสบการณ์ที่ศึกษาในโรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม หรือ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นประเด็นประสบการณ์ในอดีต และเป็นพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต

1) ข้อมูลพื้นฐานของศิษย์เก้าเกียรติยศ

จากการเก็บข้อมูลด้วยวิธีสัมภาษณ์ ด้านข้อมูลพื้นฐานของศิษย์เก้าเกียรติยศ 9 กรณีศึกษา พบว่า ศิษย์เก้าเกียรติยศ เกิดจากครอบครัวที่อยู่ในเขตนอกอำเภอเมือง จำนวน 8 คน มีเพียงคนเดียวคือ นางสาวพิมพ์พรรณ ไพบูลย์หวังเจริญ ที่เกิดในครอบครัวที่อยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พื้นฐานครอบครัวของศิษย์เก้าเกียรติยศทุกคนมีฐานะปานกลาง 8 คน ยากจน 1 คน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะจันดา ด้านครอบครัวของศิษย์เก้าเกียรติยศ ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 4 คน รับราชการ จำนวน 3 คน รับเหมาก่อสร้าง จำนวน 1 คน และเป็นเกษตรกร จำนวน 1 คน และด้านการศึกษาในวัยเด็ก ศิษย์เก้าเกียรติยศ จำนวน 8 คน เข้ารับการศึกษาในโรงเรียนเขตนอกอำเภอเมือง มีเพียงคนเดียวคือ นางสาวพิมพ์พรรณ ไพบูลย์หวังเจริญ ที่ศึกษาในโรงเรียนที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง ตามภูมิลำเนา

2) ประสบการณ์สำคัญในวัยเด็กเป็นพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต

ด้านประสบการณ์สำคัญในวัยเด็ก พบว่า ศิษย์เก่าเกียรติยศ จำนวน 8 คน มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ยกเว้น นายสุรเดช เตียวตระกูล ซึ่งมีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง นอกจากนี้ความสนใจในวัยเด็กของศิษย์เก่าเกียรติยศ จำนวน 5 คน เป็นพื้นฐานของความสำเร็จของชีวิตในเวลาต่อมา ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์ พลนิกรกิจ สนใจในอาชีพนักจัดรายการวิทยุ จากการฟังวิทยุ และชอบเล่นดนตรี ต่อมาสามารถประกอบอาชีพสื่อสารมวลชนและประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาซึ่งมีสื่อสารมวลชนเป็นพื้นฐาน ดร.วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์ รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา และ นางสาวพิมพ์พรรณ ไพบูลย์หวังเจริญ มีความสนใจในการอ่านหนังสือ ดร.ประทีป สุขโสภา มีความสนใจในการแสดงดนตรี ซึ่งเป็นพื้นฐานของความสำเร็จด้านศิลปะและวัฒนธรรม

3) ประสบการณ์ด้านการศึกษา

ด้านประสบการณ์ด้านการศึกษา พบว่า การศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นพื้นฐานที่สามารถส่งเสริมให้ศิษย์เก่าเกียรติยศประสบความสำเร็จในอาชีพ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์ พลนิกรกิจ ศึกษาในสาขาวิชานิเทศศาสตร์และประสบความสำเร็จด้านการศึกษา และมีผลงานด้านนิเทศศาสตร์เป็นหลัก นายสุรเดช เตียวตระกูล ศึกษาในสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ และประสบความสำเร็จ ในฐานะอธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ใช้ความรู้ด้านเกษตรกรรมในการบริหารราชการ ดร.พรรณสิริ กุลนาถศิริ ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และใช้ความรู้ที่ได้รับในการบริหารราชการ โดยท่านให้ความเห็นว่า “อะไรที่ไม่ได้เป็นรูปธรรมก็จะไม่เข้าใจ” จึงเลือกเรียนสาขาวิทยาศาสตร์และสร้างงานที่เป็นรูปธรรมในฐานะผู้บริหาร รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง จันดา ศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และประสบความสำเร็จในด้านการเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในระยะแรก ดร.สมไทย วงษ์เจริญ ศึกษาในสาขาบริหารธุรกิจเพราะต้องการต่อยอดธุรกิจของตนเอง ซึ่งขณะนั้นยังอยู่ในระยะเริ่มต้น (ยังไม่มีสาขา) ดร.วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา ศึกษาในสาขาคณิตศาสตร์ ประสบความสำเร็จในอาชีพครู ดร.ประทีป สุขโสภา และ นางสาวพิมพ์พรรณ ไพบูลย์หวังเจริญ ศึกษาในสาขาภาษาไทย ซึ่งเป็นพื้นฐานของอาชีพในระยะแรก จนกระทั่งประสบความสำเร็จในด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งต้องมีความรู้ภาษาไทยเป็นหลัก

5.1.2 ส่วนที่ 2 เกียรติประวัติและผลงาน ปัจจัยส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จที่สามารถเป็นต้นแบบให้กับผู้อื่นได้

จากการศึกษาประวัติและผลงานของ ศิษย์เก่าเกียรติยศ 9 กรณีศึกษา พบว่า ศิษย์เก่าเกียรติยศ จำนวน 8 คน ประสบความสำเร็จในระยะแรกโดยการสอบบรรจุเป็นข้าราชการ ยกเว้น ดร.สมไทย วงษ์เจริญ ที่ไม่ได้เป็นข้าราชการ เพราะประกอบธุรกิจส่วนตัวและประสบความสำเร็จในด้านการบริหารธุรกิจซึ่งเป็นองค์กรเอกชน เพียงคนเดียว ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ศิษย์เก่าเกียรติยศประสบความสำเร็จ คือ พ่อ-แม่ จำนวน 3 คน ได้แก่ นายสุรเดช เตียวตระกูล ดร.พรรณสิริ กุลนาถศิริ และ รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง จันดา เพื่อน จำนวน 2 คน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์ พลนิกรกิจ และ ดร.วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์ ครู จำนวน 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา ดร.ประทีป สุขโสภา และ นางสาวพิมพ์พรรณ ไพบูลย์หวังเจริญ มีเพียง ดร.สมไทย วงษ์เจริญ ที่มีปัจจัยส่งเสริมความสำเร็จคือการสร้างครอบครัว

5.1.3 ส่วนที่ 3 วิธีการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน และความภาคภูมิใจในฐานะศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต

ในด้านวิธีการดำเนินชีวิตของศิษย์เก่าเกียรตินิยม 9 กรณีศึกษา พบว่า ศิษย์เก่าเกียรตินิยมทุกคน เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารในหน่วยงานวิชาชีพของตนเอง ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.วีรพงษ์ พลนิกรกิจ ดำรงตำแหน่ง คณบดีสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี นายสุรเดช เตียวตระกูล ดำรงตำแหน่ง อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน ดร.พรรณสิริ กุลนาถศิริ ดำรงตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัย รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง จันดา เคยดำรงตำแหน่ง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ดร.สมไทย วงษ์เจริญ เป็นประธานกรรมการ บริษัท วงษ์พาณิชย์ไซเคิล ดร.วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์ เป็นประธานกรรมการ บริษัท สำนักพิมพ์ พ.ศ.พัฒนา จำกัด และผู้บริหารงานคอนโดมิเนียม บริษัท พ.ศ.พัฒนา กรุ๊ป จำกัด รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา พรหมมา ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์เรียนรู้และพัฒนาสุขภาพชุมชนมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ดร.ประทีป สุขโสภา เคยดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนหนองปลาหมอวิทยาคม และ นางสาวพิมพ์พรรณ ไพบูลย์ห้วงเจริญ เคยดำรงตำแหน่งรักษาราชการแทน ผู้อำนวยการหอสมุดแห่งชาติ ทั้งนี้ในส่วนของการดำเนินชีวิตในปัจจุบันศิษย์เก่าเกียรตินิยมทุกคนมีความพร้อมทุกด้านทั้งการงานและครอบครัว ด้านความภาคภูมิใจในฐานะศิษย์เก่าคือ ทุกคนมีความภาคภูมิใจในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมีความเห็นว่าการศึกษาเล่าเรียนที่สถาบันแห่งนี้เป็นพื้นฐานที่ดีและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลของ เก้าศิษย์เก่าเกียรตินิยม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยมีแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ อัตมโนทัศน์ การเห็นคุณค่าในตนเอง และการประสบความสำเร็จ เพื่อการเข้าถึงวิธีคิดและการดำเนินชีวิตของ ศิษย์เก่าเกียรตินิยมแต่ละกรณีศึกษา และนำไปสู่บทสรุปของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1) การเห็นคุณค่าในตนเอง จากการศึกษาพบว่า ศิษย์เก่าเกียรตินิยมทุกคนค้นพบว่าตนเองมีคุณค่าในตนเองตั้งแต่วัยเด็ก และได้รับโอกาสที่จะแสดงความสามารถที่สัมพันธ์กับแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้น ได้รับการส่งเสริมหรือสนับสนุนจากครอบครัวหรือคนรอบข้าง ทำให้สามารถตอบสนองความต้องการด้านต่างๆ ของตนเอง ช่วยให้เกิดความรู้สึกที่ส่งผลต่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง สอดคล้องกับกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองคือ การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดเวลา ซึ่งกระบวนการเรียนรู้นี้เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล สิ่งแวดล้อมและสังคมรอบๆ ด้าน โดยมีจุดเริ่มต้นจากภายในครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเองไม่ใช่สภาพตายตัวที่ติดตัวบุคคล แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับและความรู้สึกที่เกิดขึ้น การที่บุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเองน้อยส่วนมากเกิดจากปฏิกิริยาทางอารมณ์เชิงลบ ซึ่งในปัจจุบันเป็นเรื่องลำบากที่เด็กๆ จะเติบโตเข้าสู่ผู้ใหญ่ด้วยความรู้สึกที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง เนื่องจากองค์ประกอบในโลกมีความหลากหลายซับซ้อน โดยเฉพาะเด็กๆ ที่ต้องเผชิญกับผู้ใหญ่ เพื่อนๆ สภาพแวดล้อม สื่อต่างๆ สภาพพื้นฐานทางวัฒนธรรมหรือสภาพสังคมโดยทั่วไป ที่ทำให้เด็กรู้สึกต่ำต้อย (Inferiority) และเห็นคุณค่าในตนเองน้อย (Palladino, 1994 อ้างอิงใน สุทิน เจียมประโคน, 2556 : 7 – 8)

2) การสั่งสมความรู้ความสามารถ จากการศึกษาพบว่า ศิษย์เก่าเกียรตินิยมชั้นหนึ่งพบแรงบันดาลใจด้านอาชีพ มีความรู้ความสามารถและความสนใจที่เกี่ยวข้องกับด้านที่ประสบความสำเร็จตั้งแต่วัยเด็ก เมื่อประสบความสำเร็จในเบื้องต้นซึ่งเกิดจากแรงบันดาลใจและความสามารถที่ค้นพบ จะมีความมุ่งมั่นที่จะสั่งสมความรู้ความสามารถเพื่อต่อยอดความสำเร็จนั้นให้มีพัฒนาสูงขึ้นไป สอดคล้องกับแนวคิดของ จอร์จ อติวิทยาภรณ์ (2557 อ้างอิงใน นิรันดร์ จุลทรัพย์, 2558 : 233) เสนอแนวคิดที่นำความสำเร็จมาสู่ชีวิตและการทำงาน คือ ความเป็นมืออาชีพในการทำงาน (Professional) หมายถึง การมีหน้าที่ควรทำตัวให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในหน้าที่นั้นๆ หมั่นแสวงหาความรู้ใหม่ๆ และหมั่นฝึกฝนฝีมือในการทำงานอยู่เสมอ เพื่อให้งานออกมาดีที่สุด การทำงานอย่างมืออาชีพ จะเป็นผลให้งานสำเร็จและมีคุณภาพ

3) ความสามารถในการจัดการปัญหา จากการศึกษาพบว่า ประสบการณ์ในช่วงแรกของชีวิตและอิทธิพลทางวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อการปรับตัวของบุคคล เมื่อประสบปัญหาในอนาคตศิษย์เก่าเกียรตินิยมจะสามารถแก้ไขได้ นอกจากนี้พบว่าปัญหาอุปสรรคที่พบยังเป็นปัญหาที่สามารถเอาชนะได้อย่างไม่ยากนัก สอดคล้องกับแนวคิดของ อีริคสัน (ณัฐกานต์ คำหมื่น, 2550 อ้างอิงใน อุษาวดี เรืองน้อม และ ชาคริต ถาวรรักษ์, 2554 : 49) ได้อธิบายถึงลักษณะของการศึกษาไปข้างหน้าโดยเน้นสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการกำเนิดบุคลิกภาพ ในแต่ละขั้นของพัฒนาการนั้นจะมีวิกฤติการณ์ทางสังคม (Social Crisis) เกิดขึ้น การที่ไม่สามารถเอาชนะ หรือผ่านวิกฤติการณ์ทางสังคมขั้นหนึ่งๆ จะเป็นปัญหาในการเอาชนะวิกฤติการณ์ทางสังคมในขั้นต่อมา ทำให้เกิดความบกพร่องทางสังคม (Social Inadequacy) และเป็นปัญหาทางจิตใจตามมาภายหลัง

4) ความคิดเชิงบวก จากการศึกษาพบว่า ศิษย์เก่าเกียรตินิยมทุกคนมีทัศนคติที่เป็นบวก มองโลกในแง่ดีอยู่เสมอ และรู้จักเปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาสทุกครั้งที่พบสถานการณ์ที่เลวร้าย มีจิตใจที่พร้อมเต็มไปด้วยความมุ่งมั่น จริงจัง โดยสามารถวางแผนกำหนดรูปแบบความคิดและแนวทางชีวิตที่สร้างขึ้นจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนเองได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Snyder & Lopez (2007 อ้างอิงใน นิรันดร์ จุลทรัพย์, 2558 : 236) คือ การมองโลกในแง่ดี (Optimism) หมายถึง ทัศนคติที่บุคคลพึงมีต่อชีวิตหรือเหตุการณ์ต่างๆ ทางด้านดี ถึงแม้จะต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรคบางประการในชีวิต ก็ยังคงดำเนินชีวิตไปสู่เป้าหมายที่มีคุณค่านั้นได้ โดยการควบคุมตัวเอง

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง “เก่าศิษย์เก่าเกียรตินิยม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” ทำให้ทราบถึงวิถีคิดและการดำเนินชีวิตของศิษย์เก่าเกียรตินิยมผู้ประสบความสำเร็จโดยเส้นทางความสำเร็จนี้จะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยในด้านการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมคุณลักษณะต่างๆ และสอดคล้องกับอัตลักษณ์บัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

เอกสารอ้างอิง

- กิ่งเพชร ส่งเสริม. (2544). การศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสุรินทร์. ฝ่ายแนะแนว สำนักกิจการนักศึกษา สถาบันราชภัฏสุรินทร์.
- จุไรวรรณ ร้อยไพ. (2549). พฤติกรรมการสอนของครูศึกษาศาสตร์วิชาภาษาไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2558). การแนะแนวอาชีพ. จำนวน 500 เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 1 สงขลา : บริษัท นำศิลป์ โฆษณา จำกัด.
- บุริมาพร แสงพยับ. (2553). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เป็รื่อง จันดา, รองศาสตราจารย์ ดร. (มปป.). สูงสุดสู่สามัญ. นครสวรรค์ : นครสวรรค์กราฟฟิคอาร์ต.
- พัชรวิภา วัฒนรังสรรค์. (2553). เส้นทางสู่ความสำเร็จของผู้มีความสามารถทางการเขียน : การศึกษาข้ามกรณี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พิบูลสงคราม, มหาวิทยาลัยราชภัฏ. (2558). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (พ.ศ.2559-2564). จำนวน 700 เล่ม. พิษณุโลก : ร้านสมาร์ทดีไซน์พริ้นติ้ง.
- พิบูลสงคราม, มหาวิทยาลัยราชภัฏ. (2559). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. เข้าถึงได้จาก : <http://plan.psu.ac.th/index.php?module=planing&id=168> (วันที่ค้นข้อมูล 20 พฤษภาคม 2560)
- พิบูลสงคราม,วิทยาลัยครู. (2525). คู่มือนักศึกษา ระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ภาคฝึกหัดครูต่อเนื่อง. เข้าถึงได้จาก https://oer.learn.in.th/search_detail/result/34981 (วันที่ค้นข้อมูล : 20 พฤษภาคม 2560)
- พิบูลสงคราม,สถาบันราชภัฏ. (2538). คู่มือนักศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พ.ศ.2538. สำนักส่งเสริมวิชาการ. พิษณุโลก : โรงพิมพ์ตระกูลไทย.
- รัตนา เพ็ชรสูงเนิน. (2551). คุณลักษณะของผู้นำเทศบาลที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี. วิทยานิพนธ์พัฒนาชุมชนมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุทิน เจียมประโคน. (2556). การพัฒนาคุณค่าในตนเองตามกระบวนการจิตตปัญญาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สุพล อัดถานันท์ และคณะ. (2544). คนแกร่งกำแพงเพชร. ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดกำแพงเพชร.
- สุภาภรณ์ ไกรฤกษ์. (2554). รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงพยาบาลที่ประสบความสำเร็จ. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- อภิสิทธิ์พร ภูริพัฒน์ธีรกุล. (2555). ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการทำงานของพนักงานธนาคารออมสินในเขต
จังหวัดลำปาง. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- อุษาวดี เรืองน้อม และ ชาศริต ถาวรรัช. (2554). อัตมโนทัศน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- โอภาส เพ็ญสูงเนิน. (2546). วิถีชีวิตและการพัฒนาตนเองของนักหนังสือพิมพ์ที่ประสบความสำเร็จ.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์.

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ภาคผนวก

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ที่ 754 / 2558

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการศิษย์เก่าสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

เพื่อให้การดำเนินงานศิษย์เก่าสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 มหาวิทยาลัย จึงแต่งตั้งบุคคลเป็นคณะกรรมการศิษย์เก่าสัมพันธ์ ดังนี้

1. อธิการบดี	ประธานกรรมการ
2. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	รองประธานกรรมการ
3. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ	กรรมการ
4. คณบดีคณะครุศาสตร์	กรรมการ
5. คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร	กรรมการ
6. คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	กรรมการ
7. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	กรรมการ
8. คณบดีคณะวิทยาการจัดการ	กรรมการ
9. คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
10. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการ
11. นายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	กรรมการ
12. กรรมการและเลขาธิการ สมาคมศิษย์เก่าฯ	กรรมการ
13. ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	กรรมการ
14. นางจิรพรรณ ชาติวรรณ (ตัวแทนศิษย์เก่า)	กรรมการ
15. ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา	กรรมการและเลขาธิการ
16. หัวหน้างานแนะแนวและศิษย์เก่าสัมพันธ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ
17. เจ้าหน้าที่งานแนะแนวและศิษย์เก่าสัมพันธ์	ผู้ช่วยเลขาธิการ

คณะกรรมการมีหน้าที่

- 1) กำหนดนโยบายด้านศิษย์เก่าสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- 2) ควบคุม ดูแล แก้ไขปัญหาการดำเนินงานด้านศิษย์เก่าสัมพันธ์ ได้แก่ ระบบฐานข้อมูลศิษย์เก่า การส่งเสริมการมีงานทำให้กับศิษย์เก่า การสร้างเครือข่ายและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่ากับมหาวิทยาลัย การเชิดชูเกียรติศิษย์เก่า เป็นต้น
- 3) จัดตั้งกองทุนศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และทำหน้าที่เป็นกลไกในการระดมทุนจากศิษย์เก่าและผู้มีจิตศรัทธา ทั้งในรูปแบบของทุนทรัพย์ และศักยภาพความรู้ความสามารถเพื่อการพัฒนาวิทยาลัย
- 4) พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อปฏิบัติการกิจด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 5) ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

สั่ง ณ วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ.2558

AA

(อาจารย์ ดร.สาคร สร้อยสังวาลย์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ที่ ๑๓๕๔ / ๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม

เพื่อให้การดำเนินงานโครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยจึงแต่งตั้งบุคคลเป็นคณะกรรมการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ

มีหน้าที่ อำนวยการควบคุมและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานโครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ประกอบด้วย

๑. อธิการบดี	ประธานกรรมการ
๒. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	รองประธานกรรมการ
๓. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
๔. รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ	กรรมการ
๕. รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ	กรรมการ
๗. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	กรรมการ
๙. คณบดีคณะครุศาสตร์	กรรมการ
๑๐. คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร	กรรมการ
๑๑. คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	กรรมการ
๑๒. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	กรรมการ
๑๓. คณบดีคณะวิทยาการจัดการ	กรรมการ
๑๔. คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
๑๕. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการ
๑๖. ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งคณะสังคมศาสตร์	กรรมการ
๑๗. ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม	กรรมการ

๑๘. ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ	กรรมการ
๑๙. ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนา	กรรมการ
๒๐. ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	กรรมการ
๒๑. ผู้อำนวยการกองกลาง	กรรมการ
๒๒. ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน	กรรมการ
๒๓. ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา	กรรมการ
๒๔. ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคล	กรรมการ
๒๕. ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ	กรรมการ
๒๖. ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งกองคลัง	กรรมการ
๒๗. ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งกองมาตรฐานวิชาการ และประกันคุณภาพการศึกษา	กรรมการ
๒๘. ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งกองส่งเสริม และพัฒนาความเป็นเลิศด้านกีฬา	กรรมการ
๒๙. ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งสถาบันนานาชาติ	กรรมการ
๓๐. ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งสถาบันเศรษฐกิจพอเพียง	กรรมการ
๓๑. ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา	กรรมการและเลขานุการ

๒. คณะกรรมการดำเนินงาน

๒.๑ กรรมการฝ่ายเลขานุการ

มีหน้าที่ ประสานงานกับคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้การดำเนินงานโครงการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ประกอบด้วย

๑. อธิการบดี	ประธานกรรมการ
๒. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา กรรมการ	รองประธาน
๓. นายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม กรรมการ	รองประธาน
๔. กรรมการและเลขานุการ สมาคมศิษย์เก่าฯ	กรรมการ
๕. รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะครุศาสตร์	กรรมการ
๖. รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและศิลปวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	กรรมการ
๗. รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาและวิเทศสัมพันธ์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
๘. รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและวิเทศสัมพันธ์ คณะวิทยาการจัดการ	กรรมการ

๙. รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร	กรรมการ
๑๐. รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	กรรมการ
๑๑. นายกองดีการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ภาคปกติ	กรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา	กรรมการและเลขานุการ
๑๓. หัวหน้างานแนะแนวและศิษย์เก่าสัมพันธ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. บุคลากรงานแนะแนวและศิษย์เก่าสัมพันธ์	ผู้ช่วยเลขานุการ

๒.๒ กรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์

มีหน้าที่ ประชาสัมพันธ์โครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ชุมนพลพิบูลสงคราม ให้ศิษย์เก่า และหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยได้รับทราบ

ประกอบด้วย

๑. นางวิยะดา	สุเมธเทพานันท์	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวจิรัชยา	สูงตรง	กรรมการ
๓. นายนิธิศ	ปรุ่งศักดิ์	กรรมการ
๔. นายอนาวิน	เรือนวงศ์	กรรมการและเลขานุการ

๒.๓ กรรมการฝ่ายจัดทำสื่อเผยแพร่

มีหน้าที่ จัดทำหนังสือทำเนียบศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ชุมนพลพิบูลสงคราม เพื่อเป็นที่ระลึก และ/หรือจัดทำสื่อเผยแพร่ประวัติและผลงานศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ชุมนพลพิบูลสงครามตามที่เห็นสมควร

ประกอบด้วย

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรภรณ์	ชื้อประดิษฐ์กุล	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์ยรรยงวรรณ	ทองแย้ม	กรรมการ
๓. นางวิยะดา	สุเมธเทพานันท์	กรรมการ
๔. นายสันติราช	ออยู่เพชร	กรรมการ
๕. นางสาวสิริลักษณ์	วงศ์ประสิทธิ์	กรรมการ
๖. นายปองภพ	ด้วงน้อย	กรรมการ
๗. นายอำพน	กลีบปาน	กรรมการและเลขานุการ

๓. คณะกรรมการคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม

มีหน้าที่ พิจารณาคุณสมบัติศิษย์เก่าเพื่อคัดเลือกเป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม

ประกอบด้วย

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มังกร ทองสุขดี	รองศาสตราจารย์ ดร.มังกร	ทองสุขดี	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์ ดร.สาคร สร้อยสังวาลย์	อาจารย์ ดร.สาคร	สร้อยสังวาลย์	รองประธานกรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ประวิตร ชูศิลป์	รองศาสตราจารย์ประวิตร	ชูศิลป์	กรรมการ
๔. อาจารย์ ดร.สว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์	อาจารย์ ดร.สว่าง	ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เทอดศักดิ์ จันทร์อรุณ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เทอดศักดิ์	จันทร์อรุณ	กรรมการ
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.คงศักดิ์ ศรีแก้ว	รองศาสตราจารย์ ดร.คงศักดิ์	ศรีแก้ว	กรรมการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุมพฏ พงษ์ศักดิ์ศรี	ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุมพฏ	พงษ์ศักดิ์ศรี	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ อยู่มี	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์	อยู่มี	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์ ชี้อประดิษฐ์กุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์	ชี้อประดิษฐ์กุล	กรรมการและเลขานุการ
๑๐. นายอำพน กลีบปาน	นายอำพน	กลีบปาน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๑. นางสาวสิริลักษณ์ วงศ์ประสิทธิ์	นางสาวสิริลักษณ์	วงศ์ประสิทธิ์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒. นายปองภพ ด้วงน้อย	นายปองภพ	ด้วงน้อย	ผู้ช่วยเลขานุการ

ขอให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ และเกิดผลดีต่องานราชการ

สั่ง ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๙

๙๙

(อาจารย์ ดร.สาคร สร้อยสังวาลย์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

เรื่อง หลักเกณฑ์และการคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม

เพื่อให้การพิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยด้านการเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิต เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม ดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑ ศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม ต้องเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการ ประกอบสัมมาอาชีพจนเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ๑.๑ ด้านการศึกษา
- ๑.๒ ด้านการบริหารราชการ หรือรัฐกิจ
- ๑.๓ ด้านบริหารธุรกิจ หรือองค์กรเอกชน
- ๑.๔ ด้านบริการรับใช้สังคม หรือนักวิจัย
- ๑.๕ ด้านศาสนา ศิลปะ ศิลปะการแสดง กีฬา และวัฒนธรรม
- ๑.๖ ด้านอื่น ๆ

ข้อที่ ๒ คุณสมบัติผู้สมควรได้รับการคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม มีดังนี้

๒.๑ เป็นศิษย์เก่าโรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงคราม หรือ วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม หรือ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม หรือ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

๒.๒ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับ ในการประกอบสัมมาอาชีพในด้านใดด้านหนึ่ง รายละเอียดตาม ข้อที่ ๑

๒.๓ เป็นผู้อุทิศตนแก่สังคม สะท้อนเอกลักษณ์มหาวิทยาลัยสร้างคนเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น และพัฒนาตนเป็นแบบอย่างที่ดี สมควรได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ ตามอัตลักษณ์บัณฑิต นักปฏิบัติ ซื่อสัตย์ อุดมพร้อมพัฒนาตน

ข้อที่ ๓ การเสนอชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม ผู้มีสิทธิ์เสนอชื่อ มีดังนี้

๓.๑ คณะกรรมการดำเนินงานโครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม

๓.๒ หัวหน้าส่วนราชการหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

๓.๓ หัวหน้าส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน

ข้อที่ ๔ ขั้นตอนการพิจารณาคัดเลือกและการประกาศเกียรติคุณ มีดังนี้

๔.๑ มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม เพื่อแสวงหาศิษย์เก่าตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

๔.๒ มหาวิทยาลัยประกาศรับสมัครศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม ตามแบบเสนอชื่อที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๔.๓ มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกและประกาศเกียรติคุณ ขุนพลพิบูลสงคราม เพื่อคัดเลือกและประกาศเกียรติคุณ

๔.๔ มหาวิทยาลัยแจ้งผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม เพื่อตอบรับการพิจารณา หากผู้ได้รับการคัดเลือกไม่ตอบรับภายในระยะเวลาที่กำหนดถือว่าผู้นั้นสละสิทธิ์

๔.๕ มหาวิทยาลัยประกาศรายชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ และประชาสัมพันธ์ให้ทราบทั่วกัน

๔.๖ มหาวิทยาลัยจัดทำหนังสือทำเนียบศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม และ/หรือจัดทำสื่อเผยแพร่ประวัติและผลงานศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงครามตามที่เหมาะสม

ข้อที่ ๕ ระยะเวลาในการส่งแบบเสนอชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม ให้เป็นไปตามระยะเวลาต่อไปนี้

๕.๑ ผู้มีสิทธิ์เสนอชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม ส่งแบบเสนอชื่อภายในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ หากพ้นกำหนดระยะเวลามหาวิทยาลัยจะถือว่าไม่มีสิทธิในการได้รับการพิจารณาคัดเลือก โดยสามารถส่งแบบเสนอชื่อด้วยตนเอง ณ ห้องแนะแนวและศิษย์เก่าสัมพันธ์ ชั้น ๒ กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนทะเลแก้ว) หรือ ทาง e-mail: guidance@psru.ac.th พร้อมทั้งแนบไฟล์เอกสารประกอบ หรือ ทางไปรษณีย์ (คูวันประทับตรา) ตามที่อยู่ดังนี้

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนทะเลแก้ว)

เลขที่ ๑๕๖ หมู่ ๕ ต.พลาชุมพล

อ.เมือง จ.พิษณุโลก ๖๕๐๐๐

(โครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพล พิบูลสงคราม)

๕.๒ คณะกรรมการคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม พิจารณา
คุณสมบัติเพื่อคัดเลือกเป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ ภายในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ประกาศ ณ วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

✖

(อาจารย์ ดร.สาคร สร้อยสังวาลย์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

- พ.ศ. ๒๔๙๘ ย้อนหลัง ก่อนเป็นวิทยาลัยครู
- พ.ศ. ๒๔๙๙-๒๕๓๓ วิทยาลัยครู
- พ.ศ. ๒๕๓๔-๒๕๔๗ สถาบันราชภัฏ
- พ.ศ. ๒๕๔๘-ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏ

รูปถ่าย
(ปัจจุบัน)
ขนาด ๒ นิ้ว

แบบเสนอชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม

๑. ประวัติส่วนตัว

- ๑.๑ คำนำหน้า(ยศ/ตำแหน่ง)..... ชื่อ.....นามสกุล.....
ชื่อ-สกุล ขณะศึกษา (ถ้ามี) .....วัน/เดือน/ปีเกิด.....อายุ.....ปี
- ๑.๒ ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์(บ้าน)..... โทรศัพท์มือถือ..... โทรสาร.....
E-mail..... website อ้างอิงผลงาน (ถ้ามี) www.....
- ๑.๓ ที่อยู่ติดต่อสะดวก ที่อยู่เดียวกับที่อยู่ปัจจุบัน (ข้อ ๑.๒) ที่อยู่อื่น(ระบุ).....
เลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์..... โทรสาร.....

๒. ประวัติด้านการศึกษา

- ๒.๑ ปริญญาเอก ปีที่สำเร็จการศึกษา ..... ชื่อปริญญา.....
สาขาวิชา..... คณะ.....
สถาบันการศึกษา..... ประเทศ/จังหวัด.....
- ๒.๒ ปริญญาโท ปีที่สำเร็จการศึกษา ..... ชื่อปริญญา.....
สาขาวิชา..... คณะ.....
สถาบันการศึกษา..... ประเทศ/จังหวัด.....
- ๒.๓ ปริญญาตรี ปีที่สำเร็จการศึกษา ..... ชื่อปริญญา.....
สาขาวิชา..... คณะ.....
สถาบันการศึกษา..... ประเทศ/จังหวัด.....
- ๒.๔ อื่นๆ .....

๓. ประวัติด้านการทำงาน

- ๓.๑ การทำงานปัจจุบัน หรือการทำงานก่อนเกษียณอายุราชการ
☐ รับราชการ	☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ เกษียณอายุ
☐ ทำงานเอกชน	☐ ประกอบอาชีพอิสระ	☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- ตำแหน่งปัจจุบัน หรือตำแหน่งสุดท้ายก่อนเกษียณ.....
ชื่อหน่วยงาน..... ที่อยู่เลขที่..... หมู่ที่.....
ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
โทรสาร..... website อ้างอิง (ถ้ามี) www.....

๓.๒ ประวัติการทำงาน

ปี พ.ศ. .... ตำแหน่ง.....สังกัด.....
ปี พ.ศ. .... ตำแหน่ง.....สังกัด.....
ปี พ.ศ. .... ตำแหน่ง.....สังกัด.....
ปี พ.ศ. .... ตำแหน่ง.....สังกัด.....
ปี พ.ศ. .... ตำแหน่ง.....สังกัด.....

๓.๓ ประวัติการทำงานอื่นๆ อาทิ สมาคม ชมรม สโมสร มูลนิธิ (ถ้ามี).....

ปี พ.ศ. .... ตำแหน่ง.....หน่วยงาน.....
ปี พ.ศ. .... ตำแหน่ง.....หน่วยงาน.....
ปี พ.ศ. .... ตำแหน่ง.....หน่วยงาน.....
ปี พ.ศ. .... ตำแหน่ง.....หน่วยงาน.....
ปี พ.ศ. .... ตำแหน่ง.....หน่วยงาน.....

๔. คุณสมบัติของศิษย์เก่า (กรุณาให้ข้อมูลสารสนเทศโดยละเอียด)

๔.๑ สาขาที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม

☐ (๑) ด้านการศึกษา	☐ (๔) ด้านบริการสังคมและเป็นนักวิจัย
☐ (๒) ด้านการบริหารราชการ/รัฐกิจ	☐ (๕) ด้านศาสนา ศิลปะ ศิลปะการแสดง กีฬา และวัฒนธรรม
☐ (๓) ด้านบริหารธุรกิจ/องค์กรเอกชน	☐ (๖) สาขาอื่นๆ (ระบุ) .....

๔.๒ คุณสมบัติของศิษย์เก่าเกียรติยศฯ (อธิบายพร้อมแนบเอกสาร)

(๑) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับในการประกอบสัมมาอาชีพ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

(๒) เป็นผู้ที่ศตคนแก่สังคม สะท้อนเอกลักษณ์มหาวิทยาลัยสร้างคนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาตนเป็นแบบอย่างที่ดีสมควรได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ ตามอัตลักษณ์บัณฑิตนักปฏิบัติ ชื่อสัตย์ อดทน พร้อมพัฒนาตน

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้สมควรมีคุณสมบัติเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
ทุกประการ และขอรับรองว่าประวัติข้อมูลรายละเอียดดังกล่าวถูกต้องและตรงตามความจริง

ลงชื่อ.....ผู้เสนอชื่อ
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อมูลผู้เสนอชื่อศิษย์เก่าเกียรตินิยม ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม

- ๒.๑ คณะกรรมการดำเนินงานฯ
- ๒.๒ หัวหน้าส่วนราชการหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
- ๒.๓ หัวหน้าส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน

คำนำหน้าชื่อ.....ชื่อ-นามสกุล.....อายุ.....ปี ความเกี่ยวข้อง.....
ตำแหน่งงาน.....หน่วยงาน.....โทรศัพท์.....

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

เรื่อง รายชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม

ตามที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม ผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบสัมมาอาชีพจนเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป และมีคุณสมบัติตามประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงครามเรียบร้อยแล้ว จึงประกาศรายชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ขุนพลพิบูลสงคราม จำนวน 90 คน ตามรายชื่อต่อไปนี้

ศิษย์เก่ารุ่นโรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงคราม

1. นางเพ็ญศรี	พีชพันธุ์
2. ดร.อธิปัตย์	คลังสุนทร
3. นายนริศร์	ศรีโพธิ์
4. นายสม	เสงี่ยมโปรัมย์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรง	ประเสริฐกุล
6. ดร.วิสิทธิ์	โรจน์พจนรัตน์

ศิษย์เก่ารุ่นวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม

1. ศาสตราจารย์ ดร.พศิน	แดงจวง
2. นายวิเชียร	ด้านพิกุลทอง
3. รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช	วรรณรัตน์
4. ดร.เสกสรรค์	ทองศรี
5. นายสุพรรณ	สอนจันทร์
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เด็อนใจ	เกียวกี
7. อาจารย์ ดร.ทวีศักดิ์	ชั้นยศ
8. นายวรินทร์	ชำนาญพา
9. นางบัวแก้ว	ศรีภูธร
10. นางนุชจรรย์	สิทธิวงศ์
11. นายสำอางค์	บุญเกิด
12. นายประพันธ์	ระลึกมูล
13. นายบุญส่ง	บุญย์ประมุข
14. ดร.วีรบูล	เสมาทอง
15. ดร.สมภาพ	นาคสีดี

16. นายสุรชัย	พงษ์เจริญ
17. นายกิตติพงศ์	พิพัฒน์ศิวพงศ์
18. นายสุรเดช	เดี่ยวตระกูล
19. ดร.พรรณศิริ	กุลนาถศิริ
20. นางอุไรวรรณ	โพธิ์นาค
21. นายสัมฤทธิ์	ทองรัตน์
22. ดร.ถวิล	น้อยเขียว
23. ดร.พิษณุ	ตุลสุข
24. รองศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์	เนียมนาค
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล	เกิดผล
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวิมล	ใจงาม
27. นายพงษ์ชัย	ไทยวรรณศรี
28. นางสาวทรงสรรค์	นิลกำแพง
29. นายผจญ	กัตพัก
30. นายบุญรักษ์	ยอดเพชร
31. รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง	จันดา
32. ดร.อธิปัตย์	คลังสุนทร
33. นายประจันต์	เมฆสุธีพิทักษ์
34. นางสาวสุภา	หรรษนันท์
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เทอดศักดิ์	จันทรอรุณ
36. ดร.ประพฤษ	เชียรสิทธิพร
37. ดร.สมชัย	ชัยชนะวงศ์
38. นายยุทธ	ไกรโชค
39. นางพันธุ์ทิพา	ขวัญทองอินทร์
40. รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรนภา	พรหมมา
41. นายวิม	เกาเทียน
42. รองศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร	น้อยน้ำใส
43. รองศาสตราจารย์ ดร.วารินทร์	แก้วอุไร
44. นายเชาวรัตน์	คล้ายสอน
45. ศาสตราจารย์ ดร.รัตนะ	บัวสนธิ์
46. นายสาคร	บำรุงศรี
47. นางสาวสิริพร	หรัายวงศ์
48. นายมังกร	จิ้นด้วง

49. นางพรปวีณ์	ทองด้วง
50. นางดารณี	เสกฐลสุวจะ
51. นายสันติ	อภัยราช
52. นายประทีป	สุขโสภาก
53. อาจารย์นิภารัตน์	กาญจนโชติ
54. นางสาวพิมพ์พรรณ	ไพบุลย์หวังเจริญ
55. นางสาวภาณุมาศ	ภูมิถาวร

ศิษย์เก่ารุ่นสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วีระพงษ์	พลนิกรกิจ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สัญญา	เครือหงษ์
3. นางสาวพัชรี	แซ่เล่า
4. นายประเทือง	โมราราย
5. นางลักคณา	บุญดี
6. นายเพ็ง	สอนสกุล
7. นางสาวรุ่งทิวา	อันตรเสน
8. นายธีระศักดิ์	สรวมชีพมาเสื่อ
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์	วงษ์ประทีป
10. นายกษิภัท	เจ็ยะทา
11. ดร.โอภาส	เพ็ยนสูงเนิน
12. นายชเนส	อนุดิษฐ
13. นายเจษฎ์	อุไทย
14. นางประนอม	ทิวะพันธุ์
15. นายสุธีร์	เรืองโรจน์
16. นายพิพัฒน์	ส์สดีแพง
17. พันตำรวจโทหญิงเรณูภา	หมอนแพร
18. นายร้อยแก้ว	สายยิ้ม

ศิษย์เก่ารุ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

1. นายพิริยะ	ตระกูลสว่าง
2. นายนิยม	ช่างพินิจ
3. พลเอกนิวัติชัย	ถนอมธรรม
4. นายภาณุพันธ์	พิลึก
5. นายนรินทร์	วัฒน์กุลชัย
6. ดร.สมไทย	วงษ์เจริญ

7. สิบตรีกรีซ	พลเดชวิสัย
8. นายเจนวิทย์	จันทรา
9. นายณัฐกร	โซจินตามณี
10. นายจักรพันธ์	หาญภิรมย์
11. สิบเอกหญิงคณิษฐา	ทองยอด

แนวปฏิบัติของศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ชุนพลพิบูลสงคราม

1. ตอรับการเป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ชุนพลพิบูลสงคราม พร้อมแนบรูปถ่ายขนาด 4×6 นิ้ว ให้มหาวิทยาลัยทราบ **ภายในไม่เกินวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2560**

2. เข้าร่วมพิธีเชิดชูเกียรติศิษย์เก่าเกียรติยศ 90 ชุนพลพิบูลสงคราม ใน “วันราชภัฏ” วันอังคาร ที่ 14 กุมภาพันธ์ 2560 ณ ห้องคอนเวนชั่น โรงแรมวังจันทร์เวอร์วิจ เวลา 08.00 น. เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2560

(นายสาคร สร้อยสังวาลย์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

รายงานการประชุม

คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ
โครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม
วันจันทร์ที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุม ท.๔๑๐ อาคารที่ปวิชนีย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนทะเลแก้ว)

กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

รายงานการประชุม
คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ครั้งที่ ๑
โครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม
วันจันทร์ที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุม ท.๔๑๐ อาคารที่ปรีชญา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนทะเลแก้ว)

ผู้มาประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มังกร	ทองสุขดี	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์ ดร.สาคร	สร้อยสังวาลย์	รองประธานกรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ประวีตร	ชูศิลป์	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เทอดศักดิ์	จันทร์อรุณ	กรรมการ
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.คงศักดิ์	ศรีแก้ว	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์	อยู่มี	กรรมการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์	ชื้อประดิษฐ์กุล	กรรมการและเลขานุการ
๘. นายอำพน	กสิปปาน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๙. นางสาวสิริลักษณ์	วงศ์ประสิทธิ์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๐. นายปองภพ	ดั่งน้อย	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม (ติดภารกิจ)

๑. อาจารย์ ดร.สว่าง	ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุมพฏ	พงศ์ศักดิ์ศรี	กรรมการ

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ น.

รองศาสตราจารย์ ดร.มังกร ทองสุขดี ประธานการประชุมคณะพิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศกล่าวเปิด และเสนอที่ประชุมพิจารณาเรื่องต่างๆ ตามระเบียบวาระ ดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

รองศาสตราจารย์ ดร.มังกร ทองสุขดี ประธานการประชุมกล่าวขอขอบคุณมหาวิทยาลัย โดย อธิการบดีและคณะผู้บริหาร ที่ได้เสนอชื่อเป็นคณะกรรมการแม้ว่าจะเกษียณอายุราชการไปแล้ว ให้กลับเข้ามาช่วยงานมหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่ง การติดตามความสำเร็จของศิษย์เก่านั้นเป็นเรื่องสำคัญ เป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยในการยกย่องเชิดชูเกียรติศิษย์เก่าที่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในการประกอบสัมมาอาชีพ ซึ่งจะเป็นสายใยเชื่อมโยงระหว่างศิษย์เก่ากับมหาวิทยาลัยว่าเราไม่ลืมเค้าและเฝ้าติดตามโดยตลอด มหาวิทยาลัยในต่างประเทศนั้นสมาคมศิษย์เก่าจะมีหน้าที่ชี้นำมหาวิทยาลัยในการดำเนินงานด้านศิษย์เก่า

อาจารย์ ดร.สาคร สร้อยสังวาลย์ แจ้งประชุมทราบเกี่ยวกับการริเริ่มโครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม เพื่อตอบคำถามในระดับประเทศว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏได้ทำอะไรเพื่อสังคม และตอบคำถามได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามทำอะไรเพื่อตอบสนองท้องถิ่นตามกิจการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้กับประเทศชาติ มหาวิทยาลัยของเรามีประวัติที่ยาวนาน โดยปี ๒๕๕๙ เป็นปีแห่งการสถาปนามหาวิทยาลัย ๙๐ ปี จึงคิดที่จะรวบรวมผลงานของมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษามายืนยันกับสังคมให้รับรู้ว่าเป็นผลงานการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย เพื่อชุมชนท้องถิ่นและประเทศ

อย่างไรก็ตาม การเชิดชูเกียรติศิษย์เก่าแต่ละรุ่นนั้นจะขอความคิดเห็นจากคณะกรรมการทุกท่านด้วย เพื่อให้เกิดผลกระทบที่สามารถจะนำไปสู่การบอกสังคมว่านี่คือผลงานในมิติของการทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านที่จะเป็นผู้คัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศในวันนี้

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

(ไม่มี)

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

(ไม่มี)

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อทราบ

๔.๑ โครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์ ชื่อประดิษฐ์กุล กรรมการและเลขานุการ เสนอที่ประชุมรับทราบ รายละเอียดโครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงครามและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

๑. คำสั่งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม
๒. ประกาศหลักเกณฑ์และการคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม
๓. แบบเสนอชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม
๔. กรอบระยะเวลาการดำเนินงานโครงการฯ

มติที่ประชุม รับทราบ

๔.๒ ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์ ชื่อประดิษฐ์กุล กรรมการและเลขานุการ เสนอที่ประชุม รับทราบการประกาศรับสมัครผู้มีคุณสมบัติเป็นไปตาม ประกาศหลักเกณฑ์และการคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม โดยผู้สนใจเสนอชื่อศิษย์เก่าเกียรติยศสามารถส่งเอกสารได้หลายช่องทาง ได้แก่ การส่งด้วยตนเองที่ห้องแนะแนวและศิษย์เก่าสัมพันธ์ กองพัฒนานักศึกษา ส่งทาง email และ ทางไปรษณีย์ และทาง website ของโครงการ ภายในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ มีศิษย์เก่าได้รับการเสนอชื่อ จำนวน ๑๓๒ คน ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ด้านการศึกษา	๕๐	คน
๒. ด้านการบริหารราชการ หรือรัฐกิจ	๔๓	คน
๓. ด้านบริหารธุรกิจ หรือองค์กรเอกชน	๑๙	คน
๔. ด้านบริการรับใช้สังคม หรือนักวิจัย	๓๓	คน
๕. ด้านศาสนา ศิลปะ ศิลปะการแสดง กีฬา และวัฒนธรรม	๒๔	คน
๖. ด้านอื่น ๆ	๓	คน
- ด้านการปฏิบัติตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง (๒ คน)		
- ด้านคุณธรรมจริยธรรม (๑ คน)		

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๕.๑ การพิจารณาเกณฑ์การคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์ ชื่อประดิษฐ์กุล กรรมการและเลขานุการ เสนอที่ประชุมพิจารณาเกณฑ์การคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม ตามเอกสารการประชุม

นางสาวสิริลักษณ์ วงศ์ประสิทธิ์ ผู้ช่วยเลขานุการ อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ โดย ศึกษาจากหลักเกณฑ์การให้รางวัลขององค์กรต่างๆ และงานวิจัย จึงกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก และเสนอที่ประชุมพิจารณา ดังนี้

๑. เกณฑ์ตามประกาศหลักเกณฑ์และการคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม ๒ ข้อ ข้อละ ๑๕ คะแนน

๒. เกณฑ์เฉพาะด้านที่ประสบความสำเร็จ จำนวน ๖ ด้านๆ ละ ๓ ข้อ หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าผ่านเกณฑ์ จะได้คะแนนข้อละ ๒ คะแนน หากไม่ผ่านเกณฑ์จะได้ ๐ คะแนน

คณะกรรมการอภิปรายอย่างกว้างขวาง เห็นสมควรปรับเกณฑ์การคัดเลือก โดยกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

๑. พิจารณาจากคุณสมบัติของผู้ถูกเสนอชื่อประกาศหลักเกณฑ์และการคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม คือ

- มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเด่นเป็นที่ยอมรับในการประกอบสัมมาอาชีพ
- เป็นแบบอย่างที่ดี สมควรได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ

๒. คัดเลือกโดยการให้ “ผ่าน” หรือ “ไม่ผ่าน” เป็นรายบุคคลโดยไม่แยกด้าน

๓. กรณีเป็นศิษย์เก่าดีเด่นของมหาวิทยาลัย ให้ “ผ่าน”

๔. กรณี “ไม่ผ่าน” ไม่ถือว่าเป็นการตัดสิทธิ์ แต่ให้ชะลอการพิจารณาไว้ โดยคณะกรรมการสามารถนำกลับมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่งได้

มติที่ประชุม ใช้เกณฑ์การคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศฯ ตามที่ประชุมเสนอแนะ

๕.๑ การคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์ ชื่อประดิษฐ์กุล กรรมการและเลขานุการ เสนอที่ประชุมพิจารณาคุณสมบัติของผู้ถูกเสนอชื่อเป็นรายบุคคล เพื่อให้คณะกรรมการคัดเลือกโดย ลงความเห็น “ผ่าน” หรือ “ไม่ผ่าน” จำนวน ๑๓/๒ คน

มติที่ประชุม

๑. พิจารณาคุณสมบัติและคัดเลือกศิษย์เก่า ให้ “ผ่าน” จำนวน ๘๓ คน ไม่ผ่าน ๘๙ คน ดังนี้

๑.ด้านการศึกษา

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการพิจารณา		หมายเหตุ
๑.	นางเพ็ญศรี พิษพันธุ์	☒ ผ่าน (๑)	☐ ไม่ผ่าน	
๒.	ศ.ดร.พดิม แดงจวง	☒ ผ่าน (๒)	☐ ไม่ผ่าน	
๓.	นายวิเชียร ดำนพิกุลทอง	☒ ผ่าน (๓)	☐ ไม่ผ่าน	
๔.	รศ.ดร.วิรัช วรรณรัตน์	☒ ผ่าน (๔)	☐ ไม่ผ่าน	
๕.	นายบุญสม สุขสอน	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๖.	นายบรรจง พงษ์ประเสริฐ	☒ ผ่าน (๕)	☐ ไม่ผ่าน	
๗.	ดร.เสกสรรค์ ทองศรี	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๘.	นายสุพรรณ สอนจันทร์	☒ ผ่าน (๖)	☐ ไม่ผ่าน	
๙.	ผศ.ดร.เตือนใจ เกียวซี	☒ ผ่าน (๗)	☐ ไม่ผ่าน	
๑๐.	ดร.ทวีศักดิ์ ชันยศ	☒ ผ่าน (๘)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๘
๑๑.	นายวรินทร์ ชำนาญผา	☒ ผ่าน (๙)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๘
๑๒.	นายสัญญา เครือหงษ์	☒ ผ่าน (๑๐)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๘
๑๓.	นายศักดิ์ สรรเสริญ	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๔.	นายอิทธิพงษ์ ตั้งสกุลเรืองไล	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๕.	ดร.พิษณุ แก้วนัยจิตร	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๖.	นายสำเริง หมอนวัน	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๗.	ผศ.ไชยยา แซ่ยั้ง	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๘.	นายดิเรก ต่ายเมือง	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๙.	นายพิษเนศ โคกทอง	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๐.	นายประมุข ธนวัฒน์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๑.	นางปาณิครา มโนตั้งวรพันธุ์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๒.	ว่าที่ พ.ต.สาธิต อธิवास	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๓.	ดร.สุภาภรณ์ บัณฑิตย์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๔.	นางรัชนิ รัตนกุล	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๕.	นางละอองแข มาทะวงษ์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๖.	นายสุทนต์ ทับจาก	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการพิจารณา		หมายเหตุ
๒๗.	ดร.อารีย์ ปริดีกุล	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๘.	รศ.ดร.วีระพงษ์ พลนิกรกิจ	☒ ผ่าน (๑๑)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๘
๒๙.	น.ส.พัชรี แซ่เล่า	☒ ผ่าน (๑๒)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๘
๓๐.	นายประเทือง โมราราย	☒ ผ่าน (๑๓)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๘
๓๑.	นางลักคณา บุญดี	☒ ผ่าน (๑๔)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๘
๓๒.	นางสุรินดา โตเขียว	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๓๓.	ผศ.ดร.จักรกฤษ ศรีละออ	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๓๔.	ผศ.ดร.วิษณุ ธงไชย	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๓๕.	นางอังคณา วงศ์หล้า	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๓๖.	นายพิริยะ ตระกูลสว่าง	☒ ผ่าน (๑๕)	☐ ไม่ผ่าน	
๓๗.	ดร.ศักดิ์นคร สีหอแก้ว	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๓๘.	ดร.นพวรรณ ไชยชนะ	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๓๙.	นางอุไรวรรณ เขาวนัชนี	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๔๐.	ดร.ธนพรรณ กิตติสุวรรณกุล	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๔๑.	นายกมล สุมาลา	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๔๒.	นายเกียรติ จันทรมณี	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๔๓.	นายศักดิ์สิทธิ์ สุขนิ่ม	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๔๔.	นายเพ็ง สอนสกุล	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๔๕.	นางบัวแก้ว ศรีภูธร	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๔๖.	นางนุชจรรย์ สิทธิวงศ์	☒ ผ่าน (๑๖)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๔
๔๗.	ดร.เสกสรรค์ ศิวาลัย	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๔๘.	นายสำอวงค์ บุญเกิด	☒ ผ่าน (๑๗)	☐ ไม่ผ่าน	
๔๙.	น.ส.ณภัทร จุลพงษ์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๕๐.	ผศ.สุขแก้ว คำสอน	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
	รวม (คน)	๑๗	๓๓	

๒. ด้านการบริหารราชการ/รัฐกิจ

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการพิจารณา		หมายเหตุ
๑.	นายประพันธ์ ระลึกลมุล	☒ ผ่าน (๑)	☐ ไม่ผ่าน	
๒.	นายบุญส่ง บุญประมุข	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๓.	ดร.วีรบูล เสมาทอง	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๔.	ดร.สมภาพ นาคสีดี	☒ ผ่าน (๒)	☐ ไม่ผ่าน	
๕.	นายสุรชัย พงษ์เจริญ	☒ ผ่าน (๓)	☐ ไม่ผ่าน	
๖.	นายกิตติพงศ์ พิพัฒน์ศิริวงศ์	☒ ผ่าน (๔)	☐ ไม่ผ่าน	
๗.	นายดำรงศักดิ์ มั่นคง	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๘.	นายสุรเดช เตียวตระกูล	☒ ผ่าน (๕)	☐ ไม่ผ่าน	
๙.	ดร.พรรณสิริ กุลนาถศิริ	☒ ผ่าน (๖)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๓
๑๐.	นางอุไรวรรณ โพธิ์นาค	☒ ผ่าน (๗)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๔
๑๑.	นายสัมฤทธิ์ ทองรัตน์	☒ ผ่าน (๘)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๔
๑๒.	นายเรืองชัย สงสำเภา	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๓.	นางเบญจมาภรณ์ พัฒนพงศา	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๔.	นางเบญจมาศ สระทองหย่อม	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๕.	นายปกิจพจน์ กมลวรรณ	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๖.	นายมงคล ผดุงไทย	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๗.	ดร.ถวิล น้อยเขียว	☒ ผ่าน (๙)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๓
๑๘.	นางจิระพรรณ ชาติวรรณ	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๙.	นายชลากร วิชาศิลป์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๐.	นายอดุล ไตเขียว	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๑.	อาจารย์ ดร.ปัญญา ศรีสมบัติ	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๒.	นายภาณุพันธ์ พิสิ์ก	☒ ผ่าน (๑๐)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๔
๒๓.	นายนรินทร์ วัฒนกุลชัย	☒ ผ่าน (๑๑)	☐ ไม่ผ่าน	
๒๔.	นายกริช ทูลยอดพันธ์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๕.	นายชัชวาลย์ วงศ์สุวรรณ	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการพิจารณา		หมายเหตุ
๒๖.	น.ส.พนาวัน เปรมศรี	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๗.	ดร.พิษณุ ตูลสุข	☒ ผ่าน (๑๒)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๖
๒๘.	รศ.ดร.ไพโรจน์ เนียมมาศ	☒ ผ่าน (๑๓)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๖
๒๙.	ผศ.ดร.สกล เกิดผล	☒ ผ่าน (๑๔)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๖
๓๐.	ผศ.ดร.ศิริวิมล ใจงาม	☒ ผ่าน (๑๕)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๖
๓๑.	นายพงษ์ชัย ไทยวรรณศรี	☒ ผ่าน (๑๖)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๕
๓๒.	น.ส.ทรงสวรรค์ นิลกำแหง	☒ ผ่าน (๑๗)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๕
๓๓.	นายผจญ กัดพัก	☒ ผ่าน (๑๘)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๔
๓๔.	นายนริศร์ ศรีโพธิ์	☒ ผ่าน (๑๙)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๔
๓๕.	นายบุญรักษ์ ยอดเพชร	☒ ผ่าน (๒๐)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๓
๓๖.	นายนิยม ช่างพินิจ	☒ ผ่าน (๒๑)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๓
๓๗.	ว่าที่ ร.ต.สุเมธ รักปรางค์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๓๘.	ดร.อรุณศรี เงินเสื่อ	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๓๙.	รศ.ดร.เป็รื่อง จันดา	☒ ผ่าน (๒๒)	☐ ไม่ผ่าน	
๔๐.	ดร.อธิปต์ย์ คลี่สุนทร	☒ ผ่าน (๒๓)	☐ ไม่ผ่าน	
๔๑.	นายประจันต์ เมฆสุทธิพิทักษ์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๔๒.	นายวิฑูรย์ เกิดอินทร์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๔๓.	พ.อ.(พิเศษ) บรรเจิด อินมณี	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
	รวม(คน)	๒๓	๒๐	

๓.ด้านบริหารธุรกิจ/องค์กรเอกชน

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการพิจารณา		หมายเหตุ
๑.	นายวิสิทธิ์ โจรณ์พจนรัตน์	☒ ผ่าน (๑)	☐ ไม่ผ่าน	กิตติมศักดิ์ ๒๕๕๔
๒.	น.ส.สุภา หารรณันท์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๓.	ผศ.เทอดศักดิ์ จันทร์อรุณ	☒ ผ่าน (๒)	☐ ไม่ผ่าน	
๔.	ผศ.ดร.วิชัย ใจวิสุทธิहरรษา	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๕.	ดร.ประพทุทธิ เตียรลลลลลลลล	☒ ผ่าน (๓)	☐ ไม่ผ่าน	
๖.	ดร.สมชัย ชัยชนะวงค์	☒ ผ่าน (๔)	☐ ไม่ผ่าน	กิตติมศักดิ์ ๒๕๕๔
๗.	นายยุทธ ไกรโชค	☒ ผ่าน (๕)	☐ ไม่ผ่าน	
๘.	น.ส.กัญญศร บุลพลลลล	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๙.	นายสันติ คีรลลลลลล	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๐.	นายราม ตันรัตนวงค์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๑.	น.ส.รุ่งทิวา อันตรเสน	☒ ผ่าน (๖)	☐ ไม่ผ่าน	
๑๒.	นายธีระศักดิ์ สรวมลลลลลล	☒ ผ่าน (๗)	☐ ไม่ผ่าน	
๑๓.	นายบรรเจด เตีระถม	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๔.	นางพันธุ์ทิพา ขวัญทองอินทร์	☒ ผ่าน (๘)	☐ ไม่ผ่าน	
๑๕.	ดร.สมไทย วงษ์เจริญ	☒ ผ่าน (๙)	☐ ไม่ผ่าน	กิตติมศักดิ์ ๒๕๕๔
๑๖.	ส.ต.กรลลล พลเดช วลลล	☒ ผ่าน (๑๐)	☐ ไม่ผ่าน	
๑๗.	น.ส.ลลลลลล มาใหญ่	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๘.	นายเจนวิทย์ จันทรล	☒ ผ่าน (๑๑)	☐ ไม่ผ่าน	
๑๙.	นายณลลลกร ชลลลลลลลล	☒ ผ่าน (๑๒)	☐ ไม่ผ่าน	
	รวม (คน)	๑๒	๓/	

๔.ด้านบริการสังคมและป็นนักวิจัย

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการพิจารณา		หมายเหตุ
๑.	รศ.ดร.ฉัตรนภา พรหมมา	☒ ผ่าน (๑)	☐ ไม่ผ่าน	
๒.	นายวิม เกาเทียน	☒ ผ่าน (๒)	☐ ไม่ผ่าน	
๓.	ผศ.ดร.ขวัญดาว แจ่มแจ้ง	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๔.	รศ.ดร.ณภัทร น้อยน้ำใส	☒ ผ่าน (๓)	☐ ไม่ผ่าน	
๕.	รศ.ดร.วารินทร์ แก้วอุไร	☒ ผ่าน (๔)	☐ ไม่ผ่าน	
๖.	ผศ.ดร.น้ำทิพย์ วงศ์ประทีป	☒ ผ่าน (๕)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๕
๗.	นายกษิภัท เจียะทา	☒ ผ่าน (๖)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๘
๘.	ดร.โอภาส เพ็ญสูงเนิน	☒ ผ่าน (๗)	☐ ไม่ผ่าน	
๙.	นายธเนศ อนุดิษฐ์	☒ ผ่าน (๘)	☐ ไม่ผ่าน	
๑๐.	น.ส.วรลักษณ์ ปัญญาธิพิงค์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๑.	ดร.ภาณุ อุดกกลิ่น	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๒.	นายปกรณ์ เต็มใจ	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๓.	นายदनัย ผ่องแผ้ว	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๔.	ร.ต.ท.สุรียา แสงอรุณ	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๕.	สิบเอกพิสิษฐ์ เนียมก้อน	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๖.	นายยรรยงวรกร ทองแย้ม	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๗.	นายเชาวรัตน์ คล้ายสอน	☒ ผ่าน (๙)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๖
๑๘.	ศ.ดร.รัตนะ บัวสนธิ์	☒ ผ่าน (๑๐)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๕
๑๙.	นายสาคร บำรุงศรี	☒ ผ่าน (๑๑)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๔
๒๐.	นางสิริพร ห่อรวงศ์	☒ ผ่าน (๑๒)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๔
๒๑.	นายเชษฐ ภูไทย	☒ ผ่าน (๑๓)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๓
๒๒.	พลโทวิดิชัย ถนอมธรรม	☒ ผ่าน (๑๔)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๓
๒๓.	นางกัญญาวิ สมณี	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๔.	นางสุปราณี กัลปนารถ	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๕.	นางประนอม ทิวะพันธุ์	☒ ผ่าน (๑๕)	☐ ไม่ผ่าน	
๒๖.	น.ส.เฉลิมพรรณ บุญมาก	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๗.	นายมังกร จีนด้วง	☒ ผ่าน (๑๖)	☐ ไม่ผ่าน	
๒๘.	นายสุธีร์ เรืองโรจน์	☒ ผ่าน (๑๗)	☐ ไม่ผ่าน	

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการพิจารณา		หมายเหตุ
๒๙.	นายพิพัฒน์ ลัสดีแพง	☒ ผ่าน (๑๘)	☐ ไม่ผ่าน	
๓๐.	พ.ต.ท.หญิงเรณูภา หมอนแพ	☒ ผ่าน (๑๙)	☐ ไม่ผ่าน	
๓๑.	ดร.ธีรพันธ์ มาจันทร์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๓๒.	นางพรปวีณ์ ทองด้วง	☒ ผ่าน (๒๐)	☐ ไม่ผ่าน	
๓๓.	ดร.อมรศักดิ์ โพธิ์อ่ำ	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
	รวม (คน)	๒๐	๑๓	

๕. ด้านศาสนา ศิลปะ ศิลปะการแสดง กีฬา และวัฒนธรรม

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการพิจารณา		หมายเหตุ
๑.	นายสม เสี่ยมไปรัมย์	☒ ผ่าน (๑)	☐ ไม่ผ่าน	
๒.	ผศ.ดำรง ประเสริฐกุล	☒ ผ่าน (๒)	☐ ไม่ผ่าน	
๓.	น.ส.กฤษณา เมฆประยูร	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๔.	นางดารณี เสฏฐสุวจะ	☒ ผ่าน (๓)	☐ ไม่ผ่าน	
๕.	นายสันติ อภัยราช	☒ ผ่าน (๔)	☐ ไม่ผ่าน	
๖.	นายประทีป สุขโสภา	☒ ผ่าน (๕)	☐ ไม่ผ่าน	กิตติมศักดิ์ ๒๕๕๑
๗.	นายประสงค์ ไทยสง่า	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๘.	อ.นิภารัตน์ กาญจนโชติ	☒ ผ่าน (๖)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๓
๙.	ดร.ชุตินา เลิศลักษณ์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๐.	นายวิญญู ไทยอู่	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๑.	นางปอลิณ หยุนตระกูล	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๒.	นายณัฐชานนท์ ดอนเขียวไพร	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๓.	จ.ส.อ.สำฤทธิ์ เมฆแจ่ม	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๔.	นางวันเพ็ญ ตรงต่อกิจ	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๕.	ว่าที่ ร.ต. นคร บุญวังแร่	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๖.	นายสาคร กอนจร	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๗.	นายจักรพันธ์ หาญภิรมย์	☒ ผ่าน (๗)	☐ ไม่ผ่าน	
๑๘.	นายโยธิน สระทองคั้น	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๑๙.	นายเกียรติ งามเลิศ	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการพิจารณา		หมายเหตุ
๒๐.	นายเอกณรินทร์ ใจมะโน	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒๑.	นายร้อยแก้ว สายยิ้ม	☒ ผ่าน (๘)	☐ ไม่ผ่าน	ศิษย์เก่าดีเด่น ๒๕๕๖
๒๒.	ส.อ.หญิงคณิษฐา ทองยอด	☒ ผ่าน (๙)	☐ ไม่ผ่าน	
๒๓.	น.ส.พิมพ์พรรณ โพธิ์บุลย์หวังเจริญ	☒ ผ่าน (๑๐)	☐ ไม่ผ่าน	
๒๔.	น.ส.ภาจิรา เปลวจันทร์	☒ ผ่าน (๑๑)	☐ ไม่ผ่าน	
	รวม (คน)	๑๑	๑๓	

๖. ด้านอื่นๆ

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการพิจารณา		หมายเหตุ
๑.	นายณัฐพงษ์ พรตอนก่อก	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๒.	นายนิพล สุเยาว์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
๓.	น.ส.มณฑนา เบ็ญยวงค์	☐ ผ่าน	☒ ไม่ผ่าน	
	รวม (คน)	๐	๓	

๒. มอบฝ่ายเลขาตรวจสอบผลการคัดเลือก “ไม่ผ่าน” จำนวน ๘๙ คน อีกครั้งหนึ่งกรณีรายชื่อตกหล่น หรือเป็นศิษย์เก่าที่โดดเด่น เช่น เคยได้รับรางวัลระดับชาติ หรือศิษย์เก่าดีเด่นของมหาวิทยาลัย ให้เสนอที่ประชุมพิจารณาครั้งต่อไป

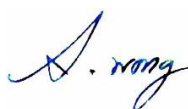
๓. เลื่อนการพิจารณากิจกรรมเชิดชูเกียรติศิษย์เก่าเกียรติยศในการประชุมครั้งต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่นๆ

กรรมการและเลขานุการ แจ้งกำหนดการประชุมคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ โครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ชุมนพลพิบูลสงคราม ครั้งที่ ๒ วันศุกร์ที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ท.๓๐๘ อาคารที่ปวิชญ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ส่วนทะเลแก้ว

มติที่ประชุม รับทราบ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๑๐ น.

(นางสาวสิริลักษณ์ วงศ์ประสิทธิ์)

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

(นายอำพน กสิปปาน)

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

รายงานการประชุม

คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ครั้งที่ ๒

โครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม

วันศุกร์ที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐

ณ ห้องประชุม ท.๔๑๐ อาคารที่ปวิชนีย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนทะเลแก้ว)

กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

รายงานการประชุม
คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ครั้งที่ ๒
โครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม
วันศุกร์ที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุม ท.๔๑๐ อาคารที่ปวิชญ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนทะเลแก้ว)

ผู้มาประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มังกร	ทองสุขดี	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์ ดร.สาคร	สร้อยสังวาลย์	รองประธานกรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ประวิตร	ชูศิลป์	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เทอดศักดิ์	จันทร์อรุณ	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์	อู่มี	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วีรภรณ์	ชื่อประดิษฐ์กุล	กรรมการและเลขานุการ
๗. นางสาวสิริลักษณ์	วงศ์ประสิทธิ์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๘. นายปองภพ	ดวงน้อย	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม (ติดภารกิจ)

๑. อาจารย์ ดร.สว่าง	ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุมพฏ	พงศ์ศักดิ์ศรี	กรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.คงศักดิ์	ศรีแก้ว	กรรมการ
๔. นายอำพน	กลีบปาน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๐ น.

รองศาสตราจารย์ ดร.มังกร ทองสุขดี ประธานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศกล่าวเปิด และเสนอที่ประชุมพิจารณาเรื่องต่างๆ ตามระเบียบวาระ ดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งที่ประชุมทราบ (ไม่มี)

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์ ชื่อประดิษฐ์กุล กรรมการและเลขานุการ เสนอรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๐ โดยที่ประชุมได้ร่วมพิจารณาและให้มีการแก้ไข ดังนี้

หน้า ๗ วาระ ๕.๑ ผลการพิจารณาศึกษาเกณฑ์เกียรติยศ ด้านการศึกษา ลำดับที่ ๑ นางเพ็ญศรี พิษพันธ์ ผลการพิจารณา “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” แก้ไขเป็น “ผ่าน”

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ ตามที่ได้มีการแก้ไข

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

๓.๑ การตรวจสอบผลการคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม ครั้งที่ ๑

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์ ชื่อประดิษฐ์กุล กรรมการและเลขานุการ เสนอที่ประชุมพิจารณาการตรวจสอบผลการคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม ที่มหาวิทยาลัยจัดการประชุมคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ โครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๙ โดยมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการตรวจสอบผลการคัดเลือก “ไม่ผ่าน” จำนวน ๔๙ คน อีกครั้งหนึ่ง กรณีรายชื่อตกหล่น หรือเป็นศิษย์เก่าที่โดดเด่น เช่น เคยได้รับรางวัลระดับชาติ หรือศิษย์เก่าดีเด่นของมหาวิทยาลัย ให้เสนอที่ประชุมพิจารณาครั้งต่อไปนั้น ฝ่ายเลขานุการได้ดำเนินการตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว จึงเสนอที่ประชุมพิจารณาศิษย์เก่าเกียรติยศเพิ่มเติม จำนวน ๔ คน

๑) นายเพ็ง	สอนสกุล
๒) นางบัวแก้ว	ศรีภูธร
๓) นายบุญส่ง	บุลย์ประมุข
๔) นายประจันต์	เมฆสุทธิพิทักษ์

รองศาสตราจารย์ ดร.มังกร ทองสุขดี ประธานการประชุม เสนอที่ประชุมเกี่ยวกับการตอบคำถามสังคมควรเป็นหน้าที่ของใคร และกรณีไม่ผ่านการพิจารณานั้น จะสามารถเสนอชื่อได้อีกหรือไม่

ที่ประชุมอภิปรายอย่างกว้างขวาง สรุปได้ดังนี้

๑. เห็นควรพิจารณาศิษย์เก่าเกียรติยศ เพิ่มเติม จำนวน ๔ คน ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ
๒. เห็นควรปรับ “ด้านบริการสังคมและเป็นนักวิจัย” เป็น “ด้านวิจัยและบริการสังคม”
๓. การตอบคำถามสังคมเกี่ยวกับผลการพิจารณา ควรเป็นหน้าที่ของ ดร.สาคร สร้อยสังวาลย์ อธิการบดี และคณะกรรมการทุกคน
๔. กรณีผู้ไม่ผ่านการพิจารณาเป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ ไม่ถือว่าเป็นการตัดสิทธิ์ โดยยังสามารถเสนอชื่อในโครงการอื่นๆ ได้ เช่น ศิษย์เก่าดีเด่นของมหาวิทยาลัย

มติที่ประชุม

๑. รับรองผลการคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศฯ จำนวน ๘๗ คน
๒. มอบฝ่ายเลขานุการ ดำเนินการตามที่ประชุมเสนอแนะ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อทราบ

(ไม่มี)

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๕.๑ การคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม เพิ่มเติม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์ ชื่อประดิษฐ์กุล กรรมการและเลขานุการ เสนอที่ประชุมพิจารณาคุณสมบัติผู้สมควรได้รับการพิจารณาคัดเลือกเป็นศิษย์เก่าเกียรติยศเพิ่มเติม จำนวน ๓ คน โดยเลือกจากรายชื่อผู้ “ไม่ผ่าน” การพิจารณา จำนวน ๘๕ คน และเสนอพิจารณาคัดเลือกศิษย์เก่าเกียรติยศเป็นต้นแบบเพื่อจัดทำสื่อเผยแพร่สร้างแรงบันดาลใจแก่ศิษย์ปัจจุบัน จำนวน ๙ คน

มติที่ประชุม

๑. ศิษย์เก่าเกียรติยศ (เพิ่มเติม) จำนวน ๓ คน คือ

- ๑) ดร.เสกสรร ทองศรี
- ๒) ดร.วีรบูล เสมาทอง
- ๓) นางสาวสุภา หรรษนันท์

๒. ศิษย์เก่าเกียรติยศ ผู้ได้รับเลือกเป็นต้นแบบเพื่อจัดทำสื่อเผยแพร่สร้างแรงบันดาลใจแก่ศิษย์ปัจจุบัน จำนวน ๙ คน คือ

๑) รศ.ดร.วีระพงษ์	พลนิกรกิจ	ด้านการศึกษา
๒) นายสุรเดช	เตียวตระกูล	ด้านบริหารราชการ หรือรัฐกิจ
๓) ดร.พรธณสิริ	กุลนาถศิริ	ด้านบริหารราชการ หรือรัฐกิจ

๔) รศ.ดร.เป็รื่อง	จันดา	ด้านบริหารราชการ หรือรัฐกิจ
๕) ดร.สมไทย	วงศ์เจริญ	ด้านบริหารธุรกิจ หรือองค์กรเอกชน
๖) ดร.วิสิทธิ์	โรจน์พจนรัตน์	ด้านบริหารธุรกิจ หรือองค์กรเอกชน
๗) รศ.ดร.ฉัตรนภา	พรหมมา	ด้านวิจัยและบริการสังคม
๘) ดร.ประทีป	สุขโสภากา	ด้านศิลปวัฒนธรรม
๙) น.ส.พิมพ์พรรณ	ไพบุลย์หวังเจริญ	ด้านศิลปวัฒนธรรม

๕.๒ การจัดกิจกรรมเชิดชูเกียรติศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์ ชื่อประดิษฐ์กุล กรรมการและเลขานุการ เสนอที่ประชุมพิจารณาการจัดกิจกรรมเชิดชูเกียรติศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม และการจัดทางงบประมาณสนับสนุน ได้แก่ การจัดทำโล่เกียรติยศ หนังสือเชิดชูเกียรติประวัติและผลงาน และ การจัดทำสื่อเผยแพร่ประวัติและผลงาน

มติที่ประชุม

๑. เห็นควรจัดให้มีการจัดกิจกรรมเชิดชูเกียรติทุกรายการ ได้แก่ การจัดทำโล่เกียรติยศ หนังสือเชิดชูเกียรติ และ วีดิทัศน์เผยแพร่ประวัติและผลงาน
๒. มอบ คณะกรรมการดำเนินงานโครงการฯ พิจารณาการจัดกิจกรรมเชิดชูเกียรติ
๓. มอบ ดร.สาคร สร้อยสังวาลย์ พิจารณางบประมาณสนับสนุน

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ

รองศาสตราจารย์ ดร.มังกร ทองสุกดี ประธานการประชุมกล่าวขอขอบคุณทุกฝ่าย ที่ร่วมกันดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อสถาบัน การเชิดชูเกียรติศิษย์เก่าเกียรติยศในครั้งนี้ จะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่ากับมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี โดยหนังสือบันทึกเกียรติประวัติ และสื่ออื่น ๆ จะเป็นสิ่งที่มีคุณค่าในอนาคตต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๑๐ น.

(นางสาวสิริลักษณ์ วงศ์ประสิทธิ์)

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

(นายอำพน กल्पปาน)

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

ที่ ศธ ๐๕๓๘/ว ๑๖๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เส้นทางแห่งความสำเร็จ

เรียน แก้วศิษย์เก่าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการสัมภาษณ์

จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ท่านได้รับการคัดเลือกเป็นศิษย์เก่าเกียรติยศ ๙๐ ขุนพลพิบูลสงคราม ซึ่งพิจารณาจากศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในการประกอบสัมมาชีพเป็นจรรยาบรรณที่ยอมรับ นั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จึงสนใจศึกษาเส้นทางแห่งความสำเร็จของท่าน เพื่อเป็นต้นแบบและเป็นแรงบันดาลใจให้ศิษย์ปัจจุบัน และบุคคลทั่วไป โดยการจัดทำวิจัย เรื่อง “แก้วศิษย์เก่าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม”

ในการนี้ มหาวิทยาลัย จึงขอความอนุเคราะห์ท่านให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเส้นทางการประสบความสำเร็จเพื่อจัดทำงานวิจัยดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน ถึง กรกฎาคม ๒๕๖๐ โดยขอความกรุณาส่งแบบตอบรับให้มหาวิทยาลัยฯ ได้รับทราบภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยฯ ได้มอบหมายให้ นางสาวสิริลักษณ์ วงศ์ประสิทธิ์ โทรศัพท์ ๐๙๑-๘๔๑-๙๑๘๐ หัวหน้าคณะวิจัยเป็นผู้ประสานงาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คงศักดิ์ ศรีแก้ว)

รองอธิการบดี รักษาการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

งานแนะแนวและศิษย์เก่าสัมพันธ์กองพัฒนานักศึกษา

โทรศัพท์ ๐-๕๕๒๖-๗๐๐๐-๒ ต่อ ๙๖๐๖

โทรสาร ๐-๕๕๒๖-๗๐๕๖

e-mail guidance@psru.ac.th

แบบตอบรับการสัมภาษณ์

เขียนที่ .....

.....

วันที่ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ตอบรับการสัมภาษณ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

อ้างถึง หนังสือ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ ศธ ๐๕๓๘/ว ๑๖๔๖ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

ตามที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ได้ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เพื่อจัดทำงานวิจัยเกี่ยวกับเส้นทางแห่งความสำเร็จของข้าพเจ้า เพื่อเป็นต้นแบบและเป็นแรงบันดาลใจให้ศิษย์ปัจจุบัน และบุคคลทั่วไป ในการทำวิจัย เรื่อง “แก้ศิษย์เก่าเกียรตินิยม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” นั้น

ข้าพเจ้า ยินดี ให้สัมภาษณ์ ในวันที่.....เวลา.....

สถานที่.....

หมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อได้สะดวก.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(แก้ศิษย์เก่าเกียรตินิยม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม)

โปรดส่งแบบตอบรับให้มหาวิทยาลัยได้รับทราบ ภายในไม่เกินวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

งานแนะแนวศิษย์เก่าสัมพันธ์ กองพัฒนานักศึกษา

โทรศัพท์ ๐-๕๕๒๖-๗๐๐๐-๒ ต่อ ๙๖๐๖

โทรสาร ๐-๕๕๒๖-๗๐๕๖

e-mail guidance@psru.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๓๘/ว ๒๖๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๕ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบขอบคุณ

เรียน แก้วศิษย์เก่าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ ศธ ๐๕๓๘/ว ๑๖๔๖ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

ตามที่ ท่านให้ความอนุเคราะห์คณะวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เข้าสัมภาษณ์ เพื่อจัดทำงานวิจัย เรื่อง แก้วศิษย์เก่าเกียรติยศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เมื่อวันที่ (ระหว่างเดือน มิถุนายน ถึง เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ ณ (ภูมิลำเนาและสถานที่ทำงานศิษย์เก่าเกียรติยศ จำนวน ๙ คน) นั้น มหาวิทยาลัย ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาถ่ายทอดเส้นทางแห่งความสำเร็จ ที่สามารถเป็น ต้นแบบและแรงบันดาลใจให้ศิษย์ปัจจุบัน และบุคคลทั่วไปได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสาคร สร้อยสังวาลย์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

งานแนะแนวและศิษย์เก่าสัมพันธ์ กองพัฒนานักศึกษา

โทรศัพท์ ๐-๕๕๒๖-๗๐๐๐-๒ ต่อ ๙๖๐๖

โทรสาร ๐-๕๕๒๖-๗๐๕๖

e-mail guidance@psru.ac.th

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

ชื่อ - นามสกุล : นางสาวสิริลักษณ์ วงศ์ประสิทธิ์
ตำแหน่ง : นักแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ชำนาญการ
สังกัด : กองพัฒนานักศึกษา
ระดับการศึกษา : การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยนเรศวร
ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประสบการณ์ทำงาน/การวิจัย :

1. ความต้องการบริการแนะแนวของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (2558)
2. ศึกษาสุขภาพจิตของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (2554)
3. ภาวะการมีงานทำของบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2551 – 2552 (2553)
4. การติดตามผลการให้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (2551)

ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ :

1. การประเมินความต้องการจำเป็นของการให้บริการแนะแนวแก่นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (2559)

สถานที่ติดต่อ : งานแนะแนวและศิษย์เก่าสัมพันธ์ กองพัฒนานักศึกษา
ที่อยู่ 999/116 หมู่ 3 ตำบลรัฐเจริญ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
หมายเลขโทรศัพท์ 055-267000-2 ต่อ 9606, 064-4269144
หมายเลขโทรสาร 055-267056
E-mail siriluk@psru.ac.th

ผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ - นามสกุล : นายปองภพ ด้วงน้อย
ตำแหน่ง : นักวิชาการศึกษา ปฏิบัติการ
สังกัด : กองพัฒนานักศึกษา
ระดับการศึกษา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาศาสตร์สุขภาพ) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ประสบการณ์ทำงาน/การวิจัย : ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (2558)

สถานที่ติดต่อ : งานแนะแนวและศิษย์เก่าสัมพันธ์ กองพัฒนานักศึกษา
ที่อยู่ 156 หมู่ 5 ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
หมายเลขโทรศัพท์ 055-267000-2 ต่อ 9606, 097-9265801
หมายเลขโทรสาร 055-267056
E-mail pongphop.d@psru.ac.th